(U.D.L)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

பத்தாவது அத்யாயம்

பா] கீழே அங்கங்களோடு கூடிய பக்தியோகம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பக்தி உண்டாவதற்காகவும் அது வ்ருத்தி அடைவதற்காகவும் பகவானுடைய தடுக்கமுடியாத நியமிக்கும் தன்மை முதலிய கல்யாண குணங்களின் கூட்டம் அளவற்றது, என்பதும்' எல்லா லோகங்களும் அவனுக்கு ஶரீரமாகையினாலும் அவனையே ஆத்மாவாக உடையதாகையினாலும் அவனால் ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கத் தக்கது, என்பதும், விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தா] பத்தாவது அத்யாயத்திற்கு ஸங்கதி சொல்வதற்காக ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் அர்த்தத்தையாவது, அன்றிக்கே ஏழு முதல் ஒன்பது வரையிலுமுள்ள மூன்று அத்யாயங்களின் அர்த்தத்தையாவது சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்—அங்கங்களோடு கூடிய, என்று ஆரம்பித்து. 1 'ஸ்வகல்யாணகுணாநந்த்ய க்ருத்ஸ்நஸ்வாதீநதாமதி:। பக்த்யுத்பத்திவிவ்ருத்த்யர்தா விஸ்தீர்ணா தஶமோதிதா' என்கிற ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்துகொண்டு ஸங்கதியையும் சொல்லுகிறார்—இப்பொழுது என்று ஆரம்பித்து. முன் அத்யாயங்களில் அங்கங்களோடு கூடிய பக்தியின் ஸ்வரூபத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்வதில் தாத்பர்யமாகையினால் தன்னுடைய கல்யாண குணம் முதலியவைகளைச் சுருக்கிச் சொல்லி இருக்கிறது. இந்த அத்யாயத்திலோ வெனில் அதை விஸ்தாரமாகச்சொல்லி இருக்கிறது. என்பதும்இந்த ஸமயத்தில்சொல்ல வேண்டியது என்பதும் புனருக்தி இல்லை, என்பதும் 'விஸ்தீர்ணா' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற இரண்டு பதங்கள் சொல்லப்பட்டதுகள்.

---

1 *கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 14.*

ஶ்ரீ ஭கவாநுவாச பகவானுகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னர்.

பூ⁴ய ஏவ மஹாபா³ஹோ ஶ்ருணு மே பரமம் வச:।
யத்தே(அ)ஹம் ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா ॥ 1

ப-ரை] மஹாபா³ஹோ பாஹு பலமுள்ள அர்ஜுன, ப்ரீயமாணாய ப்ரீதியை அடைந்திருக்கிற, தே- உனக்கு, ஹிதகாம்யயா நன்மை உண்டாக வேண்டும் என்கிற ஆசையினுல், அஹம் நான், யத் எந்த வார்த்தையை, வக்ஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேனே, மே என்னுடைய, பரமம் உத்தமமான, வச: அந்த வார்த்தையை, பூ⁴ய ஏவ மறுபடியும், ஶ்ருணு கேள். 1

பா] என்னுடைய மஹிமையைக்கேட்டு ப்ரீதி அடைந்திருக்கிற உனக்கு என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதும், அது வ்ருத்தி அடைவதுமாகிய

தா] அர்ஜுனனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற அர்த்தத்தைக்கேட்க யோக்யதை உண்டு என்பதையும், அந்த அர்த்தம் மேலான நன்மைக்கு ஸாதனம் என்பது முதலியதையும், சொல்லிக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனுக்கு இதில் ஆஸையை உண்டாக்கிக் கொண்டு அவனை ஸாவதானமாக இருக்கும்படி இந்த ஶ்லோகத்தினுல் செய்கிறுர். அவன்கேட்காமலிருந்தாலும் தானே சொல்வதற்குக் காரணம் 'ப்ரீயமாணாய' என்பதினுல் சொல்லப்படுகிறது, என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்த ப்ரீதியின் விஷயத்தைக்காட்டுகிறுர்.—'என்னுடைய மஹிமையைக்கேட்டு' என்று. பாஹுபல முள்ளவர்களுக்கு அயலாருடைய மேன்மையைச்சொல்வது அஸூயைக்குக்காரணமாக இருக்குமல்லவா; உனக்கோவெனில் சிசுபாலன்முதலியவர்களிறைந்தஇந்தஉலகத்தில் அத்ருஷ்ட வஶத்தினுல் இப்படிப்பட்டப்ரீதி உண்டானது.என்று'மஹாபா³ஹோ ப்ரீயமாணாய'என்கிற பதங்களின் அபிப்ராயம்.அன்றிக்கே பாஹு பலம் இருக்கிறபடியினுல் வெளியில் இருக்கிற சத்துருக்களை எவ்வாறு ஜயித்தாயோ அப்படியே என்னிடத்தி லுண்டான ப்ரீதியின் பலத்தினுல் உள்ளிருக்கும் சத்துருக்களுமுன்னுல் ஜயிக்கப் பட்டார்கள், என்று தாத்பர்யம். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்தும், வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினுலும், நன்மையை விஶேஷித்துக் காட்டுகிறுர்—பக்தி உண்டாவதும் அது வ்ருத்தி அடைவதுமாகிய என்று 'மச்சித்தா மத்³க³தப்ராணா போ³த⁴யந்த: பரஸ்பரம்' என்றல்லவோ சொல்லப் போகிறுர், என்று தாத்பர்யம் கீழே சொல்லப்பட்டது மாத்திரத்தை மறுபடியும் சொல்வதில்ப்ரயோஜனமில்லை யாகையினுல் 'பூ⁴ய ஏவ என்பதினுல் கீழ் ஆரம்பிக்கப்

நன்மை உண்டாகவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் மறுபடியும் என்னுடைய மஹிமையின் விஸ்தாரத்தைப்பற்றிய உத்தமமான எந்த வார்த்தையைச் சொல்லப்போகிறேனோ அதை ஸாவதானமான மனதை உடையவனாய்க்கேள். 1

ந மே விது: ஸுரகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷய: ।
அஹமாதிர்ஹி தேவானாம் மஹர்ஷீணாஞ்ச ஸர்வச: ॥ 2

ப-ரை] மே - என்னுடைய, ப்ரபவம் - மஹிமையை, ஸுரகணா:— தேவதைகளின் கூட்டங்களும், மஹர்ஷய:-மஹர்ஷிகளும், நவிது:- தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், தேவானாம் - தேவதைகளுக்கும், மஹர்ஷீணாஞ்ச - மஹருஷிகளுக்கும், ஸர்வச: - எல்லா விதங்களுக்கும், அஹம் - நான், ஆதி: - காரணமோ. 2

பா] தேவதைகளின் கூட்டங்களும் மஹர்ஷிகளும் இந்த்ரியங்களுக்கு

தா] பட்ட மிகவும் ரஹஸ்யமான அர்த்தத்தோடு ஸம்பந்தமுள்ள அர்த்தங்களை விஸ்தாரமாகச்சொல்லியிருக்கிறது. என்பது. சொல்லப்படுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால், மறுபடியும் என்னுடைய மகிமையின் விஸ்தாரத்தைப் பற்றிய என்று சொல்லப்பட்டது. இத்தாலேயே வார்த்தை உயர்ந்தது, என்பதற்குக் காரணம் காட்டப்பட்டது. கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிற அர்ஜுனனைக்குறித்து 'ச்ருணு' (கேள்)என்று மறுபடியும் விதித்தது விசேஷமான கேள்வியைச் சொல்வதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸாவதானமுள்ள மனதை உடையவனாய்' என்று. முன்பு பொறுமை இல்லாத உனக்குத் தோஷமில்லாமையினால் ரஹஸ்யமான அர்த்தம் மாத்திரம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தில் ப்ரீதி உள்ள உனக்குக் குணமும் உண்டாய் இருக்கிறபடியினால். மிகவும் ரஹஸ்யமான அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் நீ அதிக ஸாவதானமாக இருக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். 1

மேல் சொல்லப்போகிற ஞானம் துர்லபம் என்பது, இது அதிகமாக ஆதரம் செய்யத்தக்கது என்று தெரிவிப்பதற்காக சொல்லப்படுகிறது இந்த ப்லோகத்தினால். ஸுரகணா: மஹர்ஷய: (தேவதைகளின் கூட்டம் மஹரிஷிகள்) என்கிற பதங்களினால் அறியவில்லை என்று மறுப்பதற்கு உபயோகமாகிய அறிவு ஸம்பவிக்கக்கூடிய இடங்களைக் காட்டியிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'இந்த்ரியங்களு

எட்டாத விஷயங்களை அறியக்கூடியவர்களாயும் மிகவும்அதிகமான ஜ்ஞானம் உடையவர்களாயும் இருந்தபோதிலும் என்னுடைய ப்ரபாவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அதாவது என்னுடைய நாமம், என்னுடைய கார்யங்கள், என்னுடைய ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம் முதலியவைகளை அறியவில்லை. எந்தக் காரணத்தினால் அந்தத் தேவதைகளுக்கும் மஹர்ஷிகளுக்கும் எல்லா விதத்திற்கும் நான் காரணமோ. அதாவது அவர்களுடைய ஸ்வரூபம், அவர்களுடைய ஜ்ஞானம் ஶக்தி முதலியவைகளுக்கும் நான்

க்கு எட்டாதவிஷயங்களை அறியக்கூடியவர்களாயும்' என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. ப்ரபாவத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் அவர்களுக்கில்லை என்று மறுக்கப்படுகிறதே யல்லாமல் ப்ரபாவம் மறுக்கப்பட இல்லை, ஏனெனில் இரண்டையும் மறுப்பதாக அர்த்தம் சொல்லில் கௌரவம் வருமாதலினால். கர்மங்களினாலுண்டாகும் ஜன்மம் பகவானுக்குஇல்லாமையினாலேயே அத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று மறுப்பது யுக்தமல்ல ஆகையினாலும்;மேலேயும் 1 'ப்ரபவம்' என்று ப்ரபாவத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானமே சொல்லப்படுகிறதேயன்றிஜன்மத்தின் ஜ்ஞானமல்ல 1 'ஜந்ம' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் ஆகையினாலேயே அவதார ரஹஸ்யத்தைப்பற்றியது என்பதும் இவ்விடத்தில் பொருந்தாது, மேலும் அது முன்னமேயே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது, இவ்விடத்திலோ வேறு சொல்லப்படுகிறது ஆகையினாலும், இவ்விடத்தில் தேவதைகளினால் அறியத்தகாததாயும் பகவானிடத்திலிருப்பதுமான ப்ரபவம் ஆவது ப்ரகர்ஷேண (மேலானவனாக) பவ: (இருத்தல்) ஆகிய ப்ரபாவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ப்ரபாவத்தை' என்று சொல்லப்பட்டது. பரபாவத்தைப் பிரித்துச்சொல்லுகிறார்.—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. ஜன்மத்தைப்பற்றிச்சொல்லுவதாயிருந்தால் மேலே சொல்லப்போகிற காரணம் பொருந்தாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'எந்தக்காரணத்தினால்' என்பதினால் ஹி என்பது காரணத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது காட்டப்பட்டது. 'ஸர்வஶ:' என்பதினால் தேவதைகள் எல்லோருக்கும் என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படவில்லை, ஏனெனில் அது பன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதற்குச் சுருக்கிச சொல்லக்காரண மில்லாமையினாலேயே ஏற்பட்டதாகையினால், ஆதலினால் அதின் அபிப்ராயத்தை ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்.— 'அவர்களுடைய ஸ்வரூபம்' என்றாரம்பித்து. இது ப்ரபாவத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாமைக்கு எப்படிக்காரணமாகும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக அபிப்ராயத்திலிருக்கும் காரணமாகும் விதத்தை

1 பகவத்கீதை 10-3.

காரணமோ தேவதை ஆவதற்கும், தேவர்ஷிகளாவதற்கும் காரணமாகிய அவரவர் புண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி என்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் அளவு உள்ளது. ஆகையினால் அளவிடப்பட்டஜ்ஞானமுள்ள அவர்கள் என்னுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவற்றை உள்ளபடிக்குத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. 2

பா] அப்படிப்பட்ட இந்த தேவதைகளுக்கும் அறியமுடியாத தன்னுடைய ப்ரபாவத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையாகிய பாவங்களை நீக்குவதற்கு உபாயம் என்று சொல்லுகிறார்.—

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 3

ப - ரை] 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 மனுஷ்யர்களுக்குள் 𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 இதரர்களுடன் ஸமமானவன் என்கிற மோஹமில்லாத, 𑌯𑌃 எவன், 𑌮𑌾𑌂 என்னை, 𑌅𑌜𑌂 ஜன்மமில்லாதவனாகவும், 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 ஆதியில்லாதவனாகவும், 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 லோகத்திற்கு ஈஶ்வரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மீஶ்வரனாகவும், 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிகிறானோ, 𑌸𑌃 அவன், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 எல்லாப் பாவங்களினாலும், 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 விடப்படுகிறான். 3

விசதமாகச் சொல்லுகிறார்.—'தேவதை ஆவதற்கும்' என்றாரம்பித்து பகவானுக்குப் பக்ஷபாதம் தயையில்லாமை இவைகளைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும், அவர்களுடைய புத்திமிதமானது என்று ஏற்படுவதற்காகவும் 'புண்யங்களுக்குத்தக்கபடி' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 1 'இந்த வஸ்துக்கள் யாரிடத்திலுண்டானவைகள் இவைகளின் ஸ்ருஷ்டி எதனாலுண்டானது என்பது எவன் நிஶ்சயமாகத்தெரிந்துகொண்டவன் எவன் சொன்னவன், தேவதைகள் இவனுடைய ஸ்ருஷ்டிக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். ஆகையினால் இவை எவனிடத்திலிருந்து உண்டானவை இவைகளின் ஸ்ருஷ்டி எதனாலுண்டானது அவன் (இவைகளைத்) தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ இல்லையோ என்பதை யாரறிவார் இவைகளை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன் மேலான ஆகாயத்தில் இருக்கிறான் (பரமபதத்திலிருக்கிறான்) அவனே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறானோ இல்லையோ என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. 2 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ... 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵' என்பதுமுதலிய வசனங்களும் இவ்விடத்தில் அறியத்தக்கது.*

---

1. *தைத்திரீயம் 2 அஷ்டகம் 8 ப்ரச்னம் 9 அனுவாகம் 76 பஞ்சாதி.*
2. *முதல் வால்யூம் 29 பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க.*

பா] 'நஜாயதெ' (பிறக்கவில்லை) ஆகையினால் அஜன் இத்தால் விகாரத்தை அடைவதையே ஸ்வபாவமாக உடைய அசேதனமாகிய த்ரவ்யத்தைப் பார்க்கிலும், அத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் ஸம்ஸாரியாகிய ஆத்மாவைப்பார்க்கிலும் வேறுபட்டவன் என்பது சொல்லப்பட்டது. ஸம்ஸாரியாகிய ஆத்மாவுக்கு கர்மங்களினாலுண்டாக்கப்பட்ட அசேதனத்துடன்

தா] தேவதை முதலியவர்களினால் அறியமுடியாது என்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மேலேசொல்லப்போகிறவிஷயத்தில் உபயோகத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அப்படிப்பட்ட' என்று ஆரம்பித்து. 'யொவெத்தி' என்று அநுவாதமாகத் தோன்றினாலும் ப்ரயோஜனத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு உபாயத்தை விதிப்பதிலேயே இதற்குத் தாத்பர்யம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால்,—'உபாயம் என்று சொல்லுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டது.—'அஜ' என்னும் பதத்திற்கு இதனால் விலக்கக்கூடிய வஸ்துவைத் தெரிவிப்பதற்காக அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.—'நஜாயதெ' என்று ஆரம்பித்து. இந்த விசேஷணத்தின் ஸாமர்த்தியத்தினால் ஏற்பட்ட இதரவஸ்துவைப் பார்க்கிலும் வ்யத்யாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இத்தால்' என்று ஆரம்பித்து. 'விகாரத்தை அடைதலையே ஸ்வபாவமாக உடைய' என்பதினாலும் 'அத்துடன் சேர்ந்திருக்கும்' என்பதினாலும் அவைகள் விலக்கத்தகுந்தவைகள், என்பது காட்டப்பட்டது. 1 'அஜொநித்ய:' என்றிவை முதலியவைகளினால் நித்யனாக ஏற்பட்ட ஜீவாத்மாவுக்கு அசேதனத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற மாத்திரத்தினால், அஜ என்கிற பதத்தினால் விலக்கக்கூடியவனாக இருக்கை எப்படிப் பொருந்தும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸம்ஸாரியாகிய' என்று ஆரம்பித்து. பகவானும் எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாக உடையவனாதலினாலே அவனுக்கும் அந்தந்த அசேதனங்களோடும் சேர்க்கை இருப்பதினால் அதை விலக்குவதற்காக—'கர்மங்களினா லுண்டாக்கப்பட்ட என்று சொல்லப்பட்டது. முக்தனான ஆத்மாவும் ஸ்வரூபத்தில் ஆதி இல்லாதவன், ஆகையினால் அவன் விலக்கத்தகுந்தவன் என்பது எப்படிப் பொருந்தும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'முக்தனாகிய ஆத்மாவுக்கு' என்று ஆரம்பித்து. அஜனாகவே அனாதியாக இருத்தல் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வரூபம் ஆனாதி என்று சொல்லப்பட்டால் புனருக்தி என்னும் தோஷம்வரும், என்று தாத்பர்யம். முக்தனாக இருக்கும் தசையில் அசேதனத்துடன் சேர்

---

1 பகவத்கீதை 2-20.

சேர்க்கையே ஜன்மம். 'ஊநாஷிம' என்கிற பதத்தினுல் ஜன்மமில்லாதவனுக இருந்தபோதிலும் ஆதி உள்ளவனுகிய முக்தனுன ஆத்மாவைவிட வேறுபட்டவன் என்பது சொல்லப்பட்டது. முக்தனுகிய ஆத்மாவுக்கு ஜன்மமில்லாமலிருத்தல் ஆதியை உடையதல்லவா? அவனுக்கு ஹேயமான ஜன்மத்தின் ஸம்பந்தம் முன்னிருந்தமையால் அதை அடையத் தகுந்தயோக்யதை இருக்கிறது, ஆகையினுல் அநாதிம் என்பதினுல் அதை அடையகூடிய யோக்யதைஇல்லாமையினுல் அதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவ முள்ளவனுக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது. இது * "தோஷமில்லாத" என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினுலும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிஜன்மத்தின்ஸம்பந்தத்திற்கு விரோதமான ஸ்வரூபமுடையவனுகையினுல் அதற்குத்தகாதவனுகிய என்னைலோகத்தில் ஈஶ்வரர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் ஈஶ்வரனுக, மனிதர்களுக்குள் ஸம்மோஹமில்லாத

க்கை இல்லை. பழைய சேர்க்கையைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் பத்தனை ஆத்மாவுக்கும் பழைய சேர்க்கை இல்லையாதலின் அனுதியாக வேண்டிவரும். ஆகையினுல்அப்பொழுது இருக்கும் முக்தனுனதசையை அடைந்த ஆத்மாவைவிட வேறுபட்டவன் என்பது எப்படிச்சொல்லப்பட்டதாகும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறுர்-'அவனுக்கு' என்று ஆரம்பித்து. ஒத்தாசைக் கருவிகள் சேர்ந்தபொழுது கார்யத்தை உண்டாக்குதலும் அவை சேராதபொழுதுஉண்டாக்காமலிருத்தலும் அல்லவோ யோக்யதை, என்று தாத்பர்யம். காலவிஶேஷத்தைக் குறிக்காமல் தோஷமில்லாமையைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதியினுலும்இந்தஅர்த்தம்ஏற்பட்டது,என்றுசொல்லுகிறுர்—'இது' என்றுஆரம்பித்து.அன்வயத்தைஅனுஸரித்து அர்த்தம்சொல்லுகிறுர்-இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. தேவதைகளினுலும் மஹரிஷிகளினுலும் அடையக்கூடாத இந்த ஜ்ஞானம் அல்பமான ஜ்ஞானமுடைய மனிதர்களுக்குள் யெவனுவது ஒருவனுக்கு அத்ருஷ்டவஶத்தினுலுண்டாகிறது, ஆகையினுல் மனிதர்களுக்குள் எவன் என்று தனித்துச்சொல்வது உசிதம். மேல் பாதியில் பலத்தைச் சொல்லுகிறபடியினுல் 'ஸவஸ ஊ-ஷை, ஊெத்ரு-பூஷ-ா' என்கிற பதங்களுக்கு அவ்விடத்தில் உசிதமான அன்வயமில்லை. 1 'யொஊொெஊஊஸஊ-ெ ஜொஊாநாதிவ-ாா ஷொத்தூஂ' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதை அனுஸரித்திருத்தலும் உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல். 'மனுஷ்யர்களுக்குள் ஸம்மோஹமில்லாத எவன், என்று சொல்லப்பட்டது. 'அஸஊ-ெஷஃ' என்

---

* ச்வேதாச்வதரம் - 6 19. 1 பகவத்கீதை 15 19.

எவன் அறிகிறானோ. இதரர்களுக்கு ஸமானமாக ஒன்று சேர்த்து ப்ரமித்தல் ஸம்மோஹம் அதில்லாதவனாக என்று அர்த்தம். அவன் என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையான எல்லாப் பாவங்களினாலும் விடப்படுகிறான். இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது. லோகத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவாக இருப்பவன் மற்றவர்களைப்போலவே மனுஷ்யஜாதி

னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காக,ஸம்என்னும் உபஸர்கத்தின் அபிப்ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தை ப்ரகாஶப்படுத்துகிறார்—'இதரர்களுக்கு' என்று ஆரம்பித்து. 2 ‹வன ஊரா விஹூதிம் யொஶஂவ ஐஐயொவெதி தத்ரதஃ। ஸொவிகஂவெந யொஶெந யுஜ்ஜதெநாத்ர ஸஂஶயஃ॥ என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் இவ்விடத்திலும் அதற்கு உபயோகமானபாபநிவ்ருத்தியே அபிப்ராயமாகக் கொள்ளப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதற்குத்தடையான' என்று சொல்லப்பட்டது. லோகமஹேஶ்வரனாகிய பரமாத்மா அறியப்பட்டாலும் அறியப்படாமற் போனாலும் மோஹத்திற்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லை. அப்படி யிருந்தாலல்லவோ அதில்லாத என்று மறுக்கலாம், ப்ரஹ்மா ருத்ரன் ஸநகர் முதலியவர்கள் இருக்கும்பொழுது பரம புருஷனே லோகமஹேஶ்வரன் என்பது எப்படி, பத்தன் முக்தன் இவர்களைவிட வேறுபட்டவனாக இருந்தாலும் நித்யஸூரிகளைவிட வேறு பட்டவன் என்பது எப்படி?என்றிவைமுதலிய ஆக்ஷேபங்கள் வரில் மோஹம் உண்டாகும் மாதிரியையும் அது நிவ்ருத்திக்கும் மாதிரியையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறார்.—இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது' என்றாரம்பித்து. அவரவர்களின் அதிபதிகளும் லோகத்தில் அவரவர்களுக்கு ஸமமான ஜாதியையுடையவர்களாகவே பார்க்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்திலும் மொதமாக அறியப்பட்ட பகவானிடத்திலும் ஸந்தேஹத்திற்கு இடம் உண்டு. மனுஷ்யர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் அதிபதி முதலியவர்களைப்போலவே அண்டங்களுக்கு அதிபதி முதலியவர்களும் ஒருவிதமான கர்மத்தினாலுண்டான அளவிடப்பட்ட இடம், காலம்விஷயங்கள் இவைகளைஉடையதும் பகவானுடையஸங்கல்பத்தினாலுண்டாகியதுமான நியமன சக்தியை யுடையவர்களாகையினால் பகவானுக்கே மேலெல்லையில்லாத நியமனசக்தி. 'லொகமஹேஶ்வரம்' என்னும் பதத்தினால் தன்னைத்தவிரமற்றெல்லா வஸ்துக்களைப்பற்றிய நியமனமே சொல்லப்படுகிறதாகையினாலேயே நித்ய ஸூரிகளும் விலக்கப்பட்

2 பகவத்கீதை 10 7.

யை உடையவன். ஒரு கர்மத்தினால் ராஜாவாக இருக்கையை அடைந்தவன். அப்படியே தேவதைகளுக்கு யஜமானனும். அவ்வாறே அண்டத்திற்கு யஜமானனும். இதரர்களான ஸம்ஸாரி ஆத்மாவுக்கு ஸமமானவர்களே. அவனும் மூன்றுவிதங்களான பாவனைகளுக்குள் அடங்கியவனாகையினால், † "எவன் ப்ரும்மாவை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானோ" என்று அர்த்தமுள்ள

டார்கள் என்பது ஸித்தித்தது, என்று தாத்பர்யம். ஒரே ஜாதியையுடையவனுக்கு மேலானவனாக இருக்கை எப்படி ஸித்தித்தது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம். 'ஒரு கர்மத்தினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. அண்டத்திற்கு அதிபதி அவனுக்கு அதீனங்களான ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி இவைகளையுடைய இதரர்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸமமான ஜாதியையுடையவன் என்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்—'அவனும்' என்றாரம்பித்து. கர்மபாவனை, ப்ரஹ்மபாவனை, உபயபாவனை. என்கிறமூன்று பாவனைகள். அவர்களுக்கும் மூன்று பாவனைகள் உண்டென்பது முதலியவை பகவானாகிய பராசரர் சௌனகர் முதலியவர்களினால் 1'ஸநந்தநாத்யா ப்ரஹ்மாத்யா தேவாத்யா: கர்மயோநய: |' என்றும் 2'ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:| ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்திந:| யதஸ்ததோ ந தே த்யாநே த்யாநிநாமுபகாரகா:' என்றும் அவர்கள் ஜ்ஞானிகளினால் உபாஸிக்கத்தக்கவர்களல்ல என்பதும் பகவானுக்குக் கீழ்படிந்தவர்கள் என்பதும். ஐந்தாவது வேதமாகிய பாரதத்தில் 3 'ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டம் ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத்பரிமிதம் பலம்|' 4 'ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ | ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ||' என்றிவை முதலிய

---

† ச்வேதாச்வதரம் 6 18. 1 முதல்வால்யூம் 669-வது பக்கம் 3 புட்னோட்டைப்பார்க்க. 2 மஹாபாரதம் விஷ்ணுதர்மம் 104 23 யத: எந்தக்காரணத்தினால் ஆப்ரஹ்மப்ரஹ்மா முதல் ஸ்தம்பபர்யந்தா: புழுவரையிலுள்ள ப்ராணின: ப்ராணிகள் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்தின: கர்மத்தினாலுண்டாக்கப்பட்டஸம்ஸாரத்துக்கு வசப்பட்டிருக்கிறவர்களோ தத: ஆகையினால் தே அவர்கள் த்யானினாம் த்யானம் செய்பவர்களுக்கு த்யானே த்யானம் செய்வதில் நைவோபகாரகா: உபகாரம் செய்கிறவர்களல்ல. 3 முதல்வால்யூம் 308வது பக்கம் 1 புட்னோட்டைப்பார்க்க.

4 மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 350 19 ஏதௌ இந்தஇரண்டுவிபுத ச்ரேஷ்டௌ தேவ ச்ரேஷ்டர்களும் ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ப்ரஸாதத்தினாலும் கோபத்தினாலும் உண்டானவர்களாகவும் ததர்சிதபந்தாநௌ அவனால் காண்பிக்கப்பட்ட வழியை உடையவர்களாய் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரகௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரம் இவைகளைச்செய்கியவர்களாகவும் ஸ்ம்ருதௌ எண்ணப்பட்டார்கள்

ஸ்ருதி வாக்யத்திலும் அப்படியே சொல்லி இருக்கிறபடியினாலே. மற்றும் சில அணிமாமுதலிய அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களை அடைந்தவர்களும் அப்படியே. லோக மஹேஸ்வரனாகிய இவனே வெனில், கார்யதசையுடனும் காரணதசையுடனும் கூடிய அசேதனங்கள், பத்தன் முக்தன், என்கிற ஆத்மாக்கள், ஆகிய தன்னால் நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றையும்விட, எல்லாக் கெட்ட குணங்களுக்கும் விரோதமாயும், எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய எண்ணிறந்த கல்யாணகுணங்களுக்கே

வசனங்களினாலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மாவுக்கு மூன்று விதங்களான பாவனைகளுண்டென்பதுடன் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவன் என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதற்காக 'வாக்யத்திலும்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸநகர் ஸநத்குமாரர் ருத்ரன் முதலிய ப்ரஹ்மாவின் பிள்ளைகளின் கூட்டத்தை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'மற்றும்சில' என்று. 'அணிமா முதலியவைகளாவன' 5 'அணிமா மஹிமாவ லகிமா மஹிமா வஸித்வம் ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யம் ஈஸித்வம் யத்ர காமாவஸாயிதா'. என்று சொல்லப்பட்டவைகள். அவைகளும் கர்மங்களினாலுண்டான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானவைகள் தான் ருத்ரனுடைய அணிமா முதலிய ஐஸ்வர்யம் ஒன்றினால் உண்டானவையல்ல என்று சிலவிடத்தில் சொல்லியிருப்பதும் ஜன்மம் தொடங்கி ஏற்பட்டவைகள் என்றே தெரிவிக்கிறது; அப்படியில்லாவிடில் 1 'மஹாதேவஸ் ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோ பபூவ' என்றிவை முதலிய வசனங்களுக்கு விரோதம் வரும் ஆகையினால். இவ்விடத்தில் 'லோக' என்னும் பதம் 'லோக்யந்தே' (அறியப்படுகின்றன) என்கிறவ்யுத்பத்தியினால் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—கார்யதசையுடனும்'என்றாரம்பித்து. 'எல்லாக்கெட்ட குணங்களுக்கும்' என்பது முதல் 'ஸமா' என்னும்

---

5 *ஸாங்க்யகௌமுதீ அணிமா சின்னதாகுகை மஹிமா பெரிதாகுகை லகிமா லேசாகுகை கரிமா கனமாகுகை வசித்வம் இந்திரியங்களை ஜயித்தல் அல்லது வசப்பட்ட சரீரம் முதலியவைகளையுடையவனாயிருக்கை ஈச்வர்யம் நியமிக்கும் ஸ்வபாவம் ப்ராப்தி: இஷ்டமான இடத்துக்குப்போகுதல் ப்ராகாம்யம் தன்னிஷ்டப்படி விதித்தல் இதி என்று யோக யுக்தஸ்யயோகம் செய்பவனுக்கு அஷ்ட எட்டு ஐச்வர்யாணி ஸித்திகள்.*

1 *மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் ராஜதர்மம் 20-12 மஹாத்மா மஹாத்மாவாகிய மஹாதேவ: ருத்ரன் ஸர்வமேதே ஸர்வமேதம் என்னும் யாகத்தில்ஆத்மானம் தன்னை ஹுத்வாஹோமம் செய்து தேவதேவ: தேவதேவனாக பபூவ ஆனான்.*

இருப்பிடமாக இருக்கிறபடியினாலும், இவைகளை நியமிப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினாலும் வேறுபட்டவன், என்று இதரர்களுக்கு ஸமானன், என்கிற அஜ்ஞானமில்லாத எவன் என்னைத் தெரிந்துக் கொள்ளுகிறானோ, அவன் எல்லாப் பாவங்களினாலும் விடப்படுகிறான். என்பது. 3

பா] இப்படி தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தானம்செய்வதினால் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையான பாவங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் தடை நீக்கப்பட்டபடியினாலே தன்னாலேயே பக்தியுண்டாகும் என்பதையும் நிரூபித்து, தன்னுடைய ஐஶ்வர்யம் கல்யாண குணங்கள் இவைகளின் விஸ்தாரத்தை அநுஸந்தானம் செய்வதினால் பக்தி வ்ருத்தியடையும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌃 𑌶𑌮𑌃 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 4

𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌯𑌶𑌃 ।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥ 5

ப - ரை] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 புத்தி, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 விவேகம், *𑌅𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃* மோஹமில்லாமை, *𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾* பொறுமை, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 உண்மை, 𑌦𑌮𑌃 வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல், 𑌶𑌮𑌃 மனதை அடக்குதல், 𑌸𑍁𑌖𑌂 ஸுகம், 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 துக்கம், 𑌭𑌵𑌃 மனம்தளராமை, *𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃* மனம்குன்றுதல், 𑌭𑌯𑌂 பயம், *𑌅𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵* பயமில்லாமையும், *𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾* ஹிம்ஸை, செய்யாமை, *𑌸𑌮𑌤𑌾* தன்னையும் பிறரையும் ஸமமாக எண்ணுதல், *𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃* ஸந்தோஷம், *𑌤𑌪𑌃* தபஸ்ஸு, 𑌦𑌾𑌨𑌂 கொடுத்தல், 𑌯𑌶𑌃 கீர்த்தி, 𑌅𑌯𑌶𑌃 அபகீர்த்தி, (இவைமுதலிய) *𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂* ப்ராணிகளுடைய, *𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃* தனித்தனியான, *𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃* மனதின் விகாரங்கள், *𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵* என்னிடத்திலிருந்து, 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 உண்டாகின்றன. 4 5

பா] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 நிரூபணம்செய்யக்கூடிய மனதின் ஸாமர்த்யம், 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂

பதத்தின் தாத்பர்யத்தை விவரித்திருக்கிறது. 'நியமிப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினாலும்' *என்பது* '*𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰*' *என்னும் பதத்தின் அர்த்தம்.* 3

தா] '*𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾*' *என்கிற இடத்தில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தை விவரித்துக்கொண்டு கீழேசொன்னதுடனும் அதினாலேற்பட்ட அர்த்தத்துடனும் மேலே சொல்லப்போகிறதற்கு ஸங்கதி சொல்*

சேதனமும் அசேதனமுமாகிய வஸ்துக்களின் விசேஷத்தைப்பற்றியநிஸ்சயம், ஸம்மோஹ: முதலில் பார்க்கப்பட்ட வெள்ளி முதலியவைகளைவிடவேறாகிய சிப்பிமுதலிய வஸ்துக்களில் (இது அத்துடன்) ஒரேஜாதியுள்ளது என்கிற புத்தியில்லாமை, க்ஷமா மனது விகாரத்தை அடையக்

லுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. 'புத்தி: ஜ்ஞாநம்' என்கிற பதங்களுக்குப் புனருக்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக புத்திமானுகையினுல் தெரிந்துகொள்ளுகிறான் என்கிற ப்ரயோகத்தை அனுஸரித்து லக்ஷணையினுல் அறியும் சக்தியைச் சொல்லுகிற தென்றாவது, 'புத்த்யதே அநயா' (இத்தால் அறிகிறான்) என்கிற வ்யுத்பத்தினுலாவது ஒன்று காரணத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும், மற்றொன்று கார்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும் வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—'நிரூபணம் செய்யக்கூடிய' என்றாரம்பித்து. 'அஸம்மோஹ:' என்பதற்கு ஸமீபத்திலிருக்கிறபடியினுல் அதற்குக் காரணமாகிய ஜ்ஞானம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்—'சேதனமும் அசேதனமும்' என்றாரம்பித்து. 'புத்தி: ஜ்ஞாநம்' இந்த இரண்டு பதங்களும் நிஸ்சயத்தையும் மோக்ஷத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தையும் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம் செய்தது இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லவேண்டியது முதலிய தோஷங்கள வருகிறபடியினுல் அனுதரிக்கப்பட்டது. வேறு ஜாதியையுடைய வஸ்துவினிடத்தில் ஒரே ஜாதியையுடையது என்கிற புத்தி ஸம்மோஹம் அதற்கு உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்—'முதலில்' என்றாரம்பித்து. 'முதலில் பார்க்கப்பட்ட' என்பதற்கு கடை முதலியவைகளில் இருக்கும்பொழுது பார்க்கப்பட்ட என்றர்த்தம். இது நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் வஸ்துவைப் பற்றிய ப்ரமத்துக்கோருதாஹரணம். கோபம் என்கிற விகாரமில்லாத மாத்திரத்தைக்கொண்டு தூங்கும்பொழுது முதலியகாலங்களில் பொறுமை என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுவதில்லை; பின்னை எப்பொழுதென்னில் கோபம் உண்டாவதற்குக் காரணமிருந்தபோதிலும் கோபமில்லாமையில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்—'மனது விகாரத்தை அடைய' என்றாரம்பித்து. அபவாதம்சொல்லுதல் அடித்தல் முதலிய கோபத்திற்குக் காரணங்களிருந்தபோதிலும் என்றர்த்தம். காரணமிருந்தால் அதின் கார்யம் எப்படி உண்டாகாமல்போகும், அப்படியானுல் அது காரணமென்பதே தகாததல்லவோ; என்னில் இதற்குஸமாதானம் சொல்லுகிறோம் காரணமிருந்தால் காரியம் அவஸ்யம் உண்டாகவேண்டும் என்கிற நியமமில்லை, பின்னை எப்படி என்னில் தடங்கல்களொன்றுமில்லால் எல்லாக்காரணங்களும்

காரணமிருந்தபோதிலும் விகாரத்தை அடையாத மனதைஉடையவனாக இருக்கை ஸத்யம் தன்னால் கண்டறியப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றியதாயும் ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கிற வார்த்தை, அதற்குத்தகுந்த மனதின் வ்யாபாரம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது மனதின் வ்யாபாரங்களைப்

சேர்ந்திருந்தால் உண்டாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது அப்படிக்கில்லாவிடில் ஒவ்வொரு காரணங்கள் தனித்தனியாகவும் தடங்கல்களிருந்தபோதிலும் காரியங்களை உண்டாக்குமென்னில் எல்லாக்காரியங்களும் எப்பொழுதும் எல்லா இடத்திலுமுண்டாகவேண்டிவரும் ஏனெனில் நித்யங்களாய் எல்லாவிடத்திலு வ்யாபித்திருக்கிற காலம் பகவான் முதலிய காரணங்களு மிருக்கிறபடியினால். ஆனால் பொறுமையைப்பற்றி ஆச்சர்யமென்னவெனில் மணிமந்திரம் முதலியவைகளினால் கொளுத்தும் சக்தி எப்படித் தடுக்கப்படுகிறதோ, அப்படியே ப்ரபலமாகிய விவேகமென்கிற தடங்கலினால் வேறொன்றினாலும் தடுக்க முடியாத கோபத்தின் காரணங்கள் தடுக்கப்படுகிறபடியினால், என்று தாத்பர்யம். வஸ்து உண்மையாயிருப்பதற்கு உள்ளபடியே கண்டறிவதும் வேண்டியதுதான், ஆனாலும் கண்டறிந்தபடி சொன்ன மாத்திரத்தில் சொன்னவனுக்குக்குற்றமில்லை ப்ரமித்தது தைவாதீனமாக உண்டானதாகையினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'தன்னால் கண்டறியப்பட்ட' என்று இவ்வளவு மாத்திரம் சொல்லப்பட்டது. உண்மையாக இருந்தபோதிலும் அயலானுடைய அனிஷ்டத்திற்குக் காரணமான வார்த்தை ஸத்யமல்ல என்று [1] 'ஸத்யம் ஹிதம் ப்ரியம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் 'ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமாயும்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'மனஸ்' என்னும் பதத்திற்கு மனதின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுவதில் அதிக ப்ரஸித்தி இருப்பதின் பலத்தையும், முன்பு சொன்னதைப்போலவே பின்னால் சொல்லியதும் இருக்கவேண்டும் என்கிறந்யாயத்தையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு இங்கே 'ஸத்ய' என்னும் பதம் லக்ஷணையினால் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்.'—அதற்குத்தகுந்த' என்றாரம்பித்து 'தமஸ்ஸம:' என்கிற பதங்களில் ஒவ்வொன்றேவெளி இந்திரியங்கள் மனது இவையிரண்டையும் அடக்குவதைச் சொல்லக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் புனருக்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக வெவ்வேறு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியதவசயமாகையினால் அடக்குகிற க்ர

---

1 மனுஸ்ம்ருதி பூதஹிதம் ப்ராணிகளுக்கு ஹிதமான வார்த்தை ஸத்யம்ஸத்யம் என்று ப்ரோக்தம் சொல்லப்பட்டது

பற்றிச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பமாகையினால், ஶம: வெளி இந்திரியங்களை ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து அடக்குதல், தம: மனதை அப்படியே அடக்குதல், ஸுகம் அனுகூலமாக அனுபவித்தல், து:கம் ப்ரதிகூலமாக அனுபவித்தல், பவ: வ்ருத்தி அதாவது அனுகூலமாக அனு

மத்தை அனுஸரித்து 'ஶம:தம:' என்னும் பதங்கள் முறையே வெளி இந்திரியங்களையும்மனதையும்பற்றியவை என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட காரியங்களிலிருந்து அடக்குதல் ஶாஸ்த்ரங்களாலே மறுக்கபட்டதாகையினால் 'ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து' என்று சொல்லப்பட்டது.'அப்படியே'என்பதற்கு ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து என்று அர்த்தம். அனுகூலமாக இருக்கையும் பிரதிகூலமாக இருக்கையும் மாத்திரமே ஸுகம் துக்கம் இவைகளுக்கு லக்ஷணம் ஆனபோதிலும் மனதின் வ்யாபாரமாக ஏற்படவேண்டியதற்காக 'அனுபவித்தல்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸுகம், து:கம், பவ, அபவ' என்கிறபதங்களின் னடுவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் 'பவோபாவ:' என்கிற இடத்திலும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான அர்த்தம் சொல்லப்படுகின்றன என்பது ஸம்பவிக்கும்பொழுது விடத்தக்கதல்ல, ஆகையினால் பவ: அபாவ: என்கிற பதங்களுக்கு இல்லாமை என்கிறஅர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற அ என்னும் விகுதியின்பேதமொழிய வேறு அர்த்தத்தில் பேதமில்லை, அதிலும் அபாவ: என்றே பதம் பிரிக்கவேண்டும், கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸுகதுக்கங்களே அவைகளுக்குக்காரணமென்பதும் உசிதம், ஆகையினால் பாவ: அழகாயிருக்கை பாவ: அபிப்ராயம் என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்ததும் உசிதமல்ல, இவை எல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டுசொல்லுகிறார்—'அனுகூலமாக'என்றாரம்பித்து. 'வ்ருத்தி' என்று அதிகமான ஸந்தோஷம் சொல்லப்படுகிறது, தளர்ச்சிக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால். வாக்யகாரராலும் 'தலப்தி விமோகாப்யாஸ க்ரியா கல்யாணா நவ

1 போதாயந வ்ருத்தி விவேக தோஷமில்லாத ஆகாரங்களைசாப்பிடுவதால் சரீரத்தை சுத்தமாக்கிக்கொள்ளுதல், விமோக ஆசையில்லாமை அப்யாஸ த்யானம் செய்யப்படும் வஸ்துவையே எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருத்தல், க்ரியா சக்திக்குத்தக்கபடி பஞ்சமஹாய ஜ்ஞங்களை அனுஷ்டித்தல், கல்யாண ஸத்யம் சொல்லுதலும் கபடமில்லாமையும் தயையும் கொடுத்தலும் அயலானுக்குப் பீடைசெய்யாமையும் அயலார்செய்த அபகாரத்தையே நினைத்துக்கொண்டிராமையும், அநவஸாத அதிக துக்கமில்லாமை, அனுத்தர்ஷ அதிக ஸந்தோஷமில்லாமை, இவைகளினால தல்லப்த்தி: பக்தியோகம் கிடைப்பது. (உண்டாகும்).

பவிப்பதினுலுண்டாகும் மனதின் வ்ருத்தி, அபவஃ ப்ரதிகூலமாக அனு பவிப்பதினுலுண்டாகும் மனதின் தளர்ச்சி, பயம் வரப்போகிற. துக்கத் திற்குக் காரணத்தைப்பார்த்ததினுலுண்டாகும் துக்கம், அபயம் அதுஇல்லா மை ‘ அஹிம்ஸா அயலானுடைய துக்கத்திற்குக்காரணமாயிராமை, ஸம தா தன்விஷயத்திலும் ஸ்நேஹிதன் விஷயத்திலும் ஶத்துரு விஷயத்தி லும் ப்ரயோஜனத்திலும் அனிஷ்டத்திலும் ஸமமான புத்தியையுடையவ

ஸாதுநு ஸமுத்ஸுஹ்ருத்:’ என்று இந்தத் தளர்ச்சியில்லாமையும் அதிக ஸந் தோஷமில்லாமையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. ஸுகம் துக்கம் என் னும் பதங்களைக்கொண்டு வரும்புனருக்தியை நீக்குவதற்காக ‘பயம் அப யம் என்னும்பதங்கள் ஸுகதுக்கங்களின் விஶேஷத்தைச் சொல்லுகின் றன என்று காட்டுகிறார்—‘வரப்போகிற’ என்றாரம்பித்து. வரப்போகிற அநிஷ்டத்தை எதிர்பார்த்தமேல பயம், என்று லக்ஷணம் சொல்லி இரு ந்தபோதிலும் அந்தஜ்ஞானமே ப்ரதிகூலமாகையினுல் துக்கமாக இருக் கிறது. நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் துக்கமென்று பெயரை உடைய வேறு குணம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யல்லவா. அயலானுடைய துக்கத் திற்கு என்கிற இடத்தில் ‘துக்கம் என்னும் பதத்தினுல் அஹிதமான துக்கம் சொல்லப்படுகிறது, வைத்தியம் முதலியது செய்யும்பொழுது ஹிதமாகிய துக்கத்தை உண்டாக்குவது ஹிம்ஸையல்ல வாகையினுல். இது முன்னமே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. அபயம், அஹிம்ஸை இவைகள் அபாவங்களாக இருந்தபோதிலும் வேறொரு வஸ்துவே நம் முடைய மதத்தில் அபாவமாகையினுல் மனதின் வ்யாபாரங்களாக இருக்கின்றன. ஸமமாக இருக்கும் விதங்கள் அனேகம் இருந்தபோதி லும், ஹிம்ஸை செய்யக்கூடாது என்று மறுத்திருக்கிற ப்ரஸ்தாவத்தி னுல், ஹிம்ஸை செய்வதற்கு விஷயமாகிய ஶத்துருக்களின் நினைவுவந் தது. ஆகையினுல் த்வேஷம் முதலியவைகள் இல்லாமையினுல் வெவ் வேறு இடங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட ஶத்துருக்கள் ஸ்நே ஹிதர்கள் விஷயங்களில் ஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே இவ்விடத் தில் சொல்லப்படுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்— ‘தன் விஷயத்திலும்’ என்று ஆரம்பித்து. 2 ‘ஸமமதிராத்மஸுஹ்ருத்விப க்ஷபக்ஷே’ என்று பகவானுகிய பராஶருடைய வசனம் இவ்விடத்தில் அந்தந்தப் பதங்களினுல் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. ‘ப்யோஜனத்திலும்

---

2 விஷ்ணுபுராணம் 3-7–20 ஆத்ம தன்னிடத்திலும் ஸுஹ்ருத ஸ்நேகிதர் களுடையவும் விபக்ஷ சத்ருக்களுடையவும் பக்ஷ பக்கங்களில் ஸமமதி: ஸமான மான புத்தியை உடையவன் (எவனோ அவனை விஷ்ணு பக்தனுக நினை) என்று மேலே சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

ளுக இருக்கை, துஷ்டி: எல்லா ஆத்மாக்களையும் அறிந்து ஸந்தோஷப் படுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனுயிருக்கை, தப: ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி போகங்களைச் சுருக்கிக்கொள்வதாகிய சரீரத்தைக் கஷ்டப் படுத்தல், தானம் தனக்கு அனுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களை அயலாருக் குக்கொடுத்தல் யஶ: குணஶாலீ என்கிற ப்ரஸித்தி, அயஶ: குணங்களில் லாதவன் என்கிற ப்ரஸித்தி, இவை யிரண்டும் அததற்குத்தகுந்த இரண்டு விதங்களான மனதின் வ்யாபாரங்கள்என்று நினைக்கவேண்டியது, மனதின்

அனிஷ்டத்திலும்' என்கிற இடத்தில் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திலும் அயலாருடைய ப்ரயோஜனத்திலும் தன்னுடைய அனிஷ்டத்திலும் அயலாருடைய அனிஷ்டத்திலும் என்று இப்படிப் பிரித்துப் பதத் தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'துஷ்டி:' என்பது 'ஸமதா' என்பதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறபடியினுல் ஸம்பத்து நிறைந்த ஶத்துருக்களையும் சேர்க்கவேண்டியதற்காக, 'எல்லா' என்னும் பதம். எல்லா இடத்திலும் ஸந்தோஷமே அல்லவோ ஆத்மாவுக்கு ஸ்வபாவத்தி லேற்பட்டது. விரோதத்தைப் பாவித்துக்கொள்ளல் முத லிய காரணங்களினுல் உண்டாகின்றன அல்லவோ த்வேஷம் முதலிய வைகள்; என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'ஸந்தோஷப்படுவதையே ஸ்வபா வமாக உடையவனுக இருக்கை' என்று சொல்லப்பட்டது. இதுவும் மைத்ரீ முதலிய நான்கு விதமான குணங்களுக்குள் 'முதிதா' என்கிற பெயரை உடைய மனதின் பூஷணமாகிய குணம். வேதங்களுக்குப் புறம்பான ஶாஸ்த்ரங்களினு லுண்டாகும் காயக்லேஶம் தபஸ் அல்ல, என்று விலக்குவதற்காக 'ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி' என்று சொ ல்லப்பட்டது. ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி போகத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ளுதலே வ்யாதி முதலிய காரணங்களினுல் கஷ்டமாக இராத பக்ஷத்தில் அது தபஸ்ஸு அல்ல, என்று தெரிவிப்பதற்காக, 'ஶரீரத் தைக் கஷ்டப்படுத்தல்' என்று சொல்லப்பட்டது. தானம் செய்வதில் அயலாருடைய வஸ்துக்களையும், தன்னுடையதாக இருந்தபோதிலும் தள்ளவேண்டிய வஸ்துக்களையும், விலக்கவேண்டியதற்காக. 'தனக்கு அனுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களை' என்று சொல்லப்பட்டது. 'அயலாருக் குக் கொடுத்தல்' என்பதற்கு அயலாருடைய த்ருவ்யமாகச் செய்தல் என்று அர்த்தம். 'அயஶ:' என்னும் பதத்தில் 'அ' என்பது அதிகமான ப்ரயோகத்தினுல் ஏற்பட்டதாகிய விரோதி என்றும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பதைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்களில்லாதவன் என் கிற ப்ரஸித்தி' என்று. அதாவது தோஷங்களை உடையவன் என்கிற ப்ரஸித்தி, என்று தாத்பர்யம். ப்ரஸித்தி என்பது மாத்திரம் இரண் டிக்கும் பொது. ஆகையினுல் 'குணஶாலீ என்கிற' என்றும், குணங்க

வ்யாபாரத்தைச்சொல்லும் ஸந்தர்ப்பமாகையினால். தபஸ்ஸு. ஜ்ஞானம் இவை யிரண்டுமேப்படியே. இவை முதலிய எல்லாப்ராணிகளுடையவும் ப்ரவ்ருத்திக்குக் காரணங்களாகிய மனதின் வ்யாபாரங்கள் என்னுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டே உண்டாகின்றன. 4-5

எல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் ஸ்த்திதியையும் நடத்துகிறவர்களும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு அதீனமான வ்யாபாரத்தை உடையவர்கள், என்று சொல்லுகிறார்.—

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥

ப-ரை] 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 எவர்களுடைய 𑌲𑍋𑌕𑍇 வம்சபரம்பரையில், 𑌇𑌮𑌾𑌃 இந்த, 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ஜனங்கள் (உண்டாகின்றனவோ) 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 ப்ரு

ளில்லாதவன் என்கிற' என்றும் விசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டன. 'இவை இரண்டும்' என்பது முதல் முன்போலவே. ஸிம்ஹம் பார்ப்பது போலப் பார்த்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். 'தபஸ்ஸு ஜ்ஞானம்' என்று ஆரம்பித்து. 'அப்படியே' என்பதற்கு ஒருவிதமான மனதின் வ்யாபாரங்கள் என்று அர்த்தம். கீழ்ச்சொல்லியது மாத்திரம் என்பதை விலக்குவதற்காக இது உபலக்ஷணம் என்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு, சொல்லுகிறார்—'இவை முதலிய' என்று. அபிப்ராயத்திலும் 'பாவாঃ' என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற படியினால், இவ்விடத்திலும் 'பாவாঃ' என்னும் பதம் மனதின் வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது. கர்த்தவாகியஜீவன் இந்த்ரியங்கள் முதலிய எல்லாவற்றி னுடையவும் ப்ரவ்ருத்தி தனக்கு அதீனமாக இருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் மனதின் வ்யாபாரங்களை மாத்திரம் சொல்லி இருப்பது இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்படுகிற பக்தியாகிய மனதின் வ்யாபாரமும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினு லுண்டாகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ப்ரவ்ருத்தியும் நிவ்ருத்தியும் தனக்கு அதீனங்கள்' என்பதில் கைமுதிக ந்யாயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்குக் காரணங்களாகிய' என்று. 'மத்த ஏவ' என்கிற இடத்தில் மற்றவர்களால் சொல்லப்பட்ட ஸமீபத்திலிருப்பது மாத்திரம், என்பவை முதலிய அர்த்தங்களை விலக்குவதற்காக ஐந்தாம் வேற்றுமையினால் சொல்லப்படுகிற காரணமாகஇருத்தல் நடுவில் ஏற்பட்ட வ்யாபாரத்தின் வழியாக, என்றுசொல்லுகிறார்-'என்னுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு' என்று. தனித்தனியாயும், ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாயுமிருக்கிற இவைகளுக்கும் நான் ஒருவனே காரணம், என்று 'மத்த' என்பதின் அபிப்ராயம். 4, 5

ம்மாவின் மனதிலிருந்து, ஜாதா: உண்டாயிருக்கிற, பூர்வே முன் கல்பத்திலுண்டான, ஸப்த ஏழு, மஹர்ஷய: ருஷிஶ்ரேஷ்ட்டர்களும், ததா அப்படியே, சத்வார: நான்கு, மநவ: மனுக்களும், மத்பாவா: என்னுடைய அபிப்ராயத்திற்கு அதீனமான அபிப்ராயத்தை உடையவர்கள், 6

பா] முன் நடந்தமன்வந்தரத்தில் இருந்த ப்ருகுமுதலிய எந்த ஏழு மஹர்ஷிகள் எப்போழுதும் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வதற்காக ப்ரும்மாவின் மனஸ்ஸில் இருந்து உண்டானவர்களோ, எந்த ஸாவர்ணிகர்கள் என்று

தா] ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்த்திதிக்கும் காரணமாக ப்ரஸித்தர்களான பெரிய ப்ராணிகளிடத்திலும் இவை ஸ்வதந்த்ரங்கள் என்று புத்தி செய்யத்தக்கதல்ல, வேறொருவருடைய ஸங்கல்பத்தினு லுண்டாகிய வஸ்துக்களிடங்களிலும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினு லுண்டானவைகள், என்று அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டியது, என்பதற்கு உதாஹரணமாக 'மஹர்ஷய:' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்—'எல்லா ப்ராணிகளின்' என்றுஆரம்பித்து. 'ஸர்வலோக ஜாதா: ப்ரஜா:' என்பதின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது, 'எல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டங்களுடைய' என்பது.'ஸ்ருஷ்டியையும்,ஸ்த்திதியையும்' என்றது மஹர்ஷிகளிடத்திலும் மனுக்களிடத்திலும் முறையே அன்வயித்துக் கொள்ளவேண்டியது. ஸப்தருஷிகளுக்கு 'பூர்வே' (முன்னிருந்தவர்கள்) என்கிற விசேஷணத்தினுல் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—முன் நடந்த மன்வந்தரத்தில்' என்று. 'ப்ருகு முதலிய' என்பதற்கு 1 'மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம்' என்று மேலே ருஷிகளுக்குள் ப்ருகு முக்யமான வர் என்பது சொல்லப்படுகிறது, என்று தாத்பர்யம். 2 'ஸப்த ப்ரஹ்மண இத்யேதே புராணே நிஶ்சயம் கதா:' என்றிவை முதலிய வசனங்களை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதற்காக 'ஸப்த' என்னும் பதம். ருஷிகளைச் சேர்ந்த கோத்ரங்களை வரிக்கவேண்டிய கார்யங்களில் வரிக்கத்தகுந்த கோத்ரங்களை உண்டாக்கினவர்கள், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்—'எப்போழுதும் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வதற்காக' என்று. 'ப்ரும்மாவின் மனஸ்ஸிலிருந்து உண்டானவர்களோ'என்பதற்கு ஸ்வாபாவோப

---

1 பகவத்கீதை 10-25. 2 பாரதம் சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 207-5 ஏதே இவர்கள் ஸப்த ஏழுப்ரம்ஹாண: ப்ரம்ஹாக்கள் இதி என்று புராணேபுராணத்தில் நிஶ்சயம்நிச்சயத்தை கதா: அடைந்தவர்கள்.

பேயரை உடைய நான்கு மனுக்கள், எப்போழுதும் ஸ்த்திதியைச்செய்

நிஷத்தில்1 'அந்த ப்ரும்மா, மனஸ்ஸிலிருந்து உண்டான ஏழுபிள்ளைகளை உண்டாக்கினர்' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் அபிப்ராயம். நைமித்திக ஸ்ருஷ்டியை விலக்குவதற்காக—'எப்போழுதும்' என்று சொல்லி இருக்கிறது. ப்ரும்மாவினுடைய ஒரு தினத்தில் பதினன்கு மனுக்கள் க்ரமமாக அதிகாரம் செலுத்திவருகிறார்கள். ஒரு மன்வந்தரத்திலோ வெனில், ஒருவரே. அப்படியிருக்க, நான்கு பேர்கள் என்று எப்படிச் சொல்லி இருக்கிறது. என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார். 'ஸாவர்ணிகர்கள் என்று பெயரை உடைய' என்று. 2 ப்ரும்மஸாவர்ணர், ருத்ரஸாவர்ணர், தர்மஸாவர்ணர், தக்ஷஸாவர்ணர், என்று தக்ஷ

---

1 ஸுபாலோபநிஷத் 1 கண்டம்.

2 இத்தால் தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணினிடத்திலிருந்து உண்டானவர்கள் என்கிற காரணத்தினலே இந்த நாலு மனுக்களும் சத்வாரோமனவ: என்று சொல்லப்பட்டார்கள் என்றேற்படுகிறதுஆகையினுல்ஸாவர்ணர் என்கிற பேர் ஸமமாக இருக்கிறபடியினலே இந்த நாலு மனுக்களையும் சொல்லில்மேருஸாவர்ணர் இந்திர ஸாவர்ணர் இவர்களையும் சேர்த்து ஆறு மனுக்கள் என்று சொல்லவேண்டுமே என்கிற ஆக்ஷேபம் பரிஹரிக்கப்பட்டது. அந்த இருவரும் தக்ஷப்ராஜாபதியின் பெண்ணினிடத்திலிருந்து உண்டாகவில்லை என்று விஷ்ணுபுராணத்தில சொல்லியிருக்கிறபடியினல் இவ்விடத்தில் [illegible] (இந்த ஜனங்கள்)என்று சொல்லியிருப்பதும் [illegible] என்கிறஸூத்ரத்திலும் இதற்குமூலமான ஸ்ருதியிலும் போலமூன்று காலங்களிலுமிருக்கும் ஜனங்களைக் குறிக்கிறதாக யிருந்தபோதிலும் முன்னிருந்த ஜனங்களையும் இப்பொழுது இருக்கும் ஜனங்களையும்இனிவரப்போகிற மனுக்கள் உண்டாக்கினர்கள் என்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கும் இடமில்லை ஏனெனில் தக்ஷப்ராஜ்ஞாபதியினல் உண்டாக்கப்பட்ட ஜனங்களே லோகத்தில் பரவி இருக்கின்றன, என்று பாகவதம், 4, 1, 11, ப்ரும்மாவின் பிள்ளையாகிய தக்ஷப்ராஜாபதிக்கு ப்ரஸூதி என்கிற பெண்ணைப்பகவானகிய மனு கொடுத்தார். எந்தத் தக்ஷப்ராஜாதியினல் செய்யப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி இந்த மூன்று லோகங்களிலும் அதிகமாகப்பரவி இருக்கிறதோ" என்று அர்த்தமுள்ள "தக்ஷாயப்ரும்மபுத்ராய ப்ரஸூதிம் பகவான் மனு: ப்ராயச்சத்யத்க்ருதஸ்ஸர்க: த்ரிலோக்யாம் விததோமஹான்' என்கிற ஶ்லோகத்திலும் மேற்படி 6 4, 17-ல்" எவருடைய ஸ்ருஷ்டியினல் மூன்று லோகங்களும் நிரப்பப்பட்டதுகளோ" என்று அர்த்தமுள்ள "யஸ்ய ப்ராஜாவிஸர்கேணலோகா ஆபூரிதாஸ்த்ரய:" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினல் தக்ஷப்ராஜாபதியின் பிள்ளைபோன் முதலிய வரிசைகளும் அவர் பெண்ணின் பிள்ளைகளாகிய ப்ரம்மஸாவர்ணர் முதலியவர்களைச் சேர்ந்த வம்ஶபரம்பரைகளாதலினல் " யேஷாம் லோக இமா: ப்ராஜா:" என்பது மிகவும் பொருத்தமுடையது. இவ்விடத்தில் சிலர் முதலில் இருப்பவர்களைத் தாண்டிச் சொல்வதற்குக் காரணமில்லாமையினலும்

இப்பொழுது இருக்கும் ஜனங்கள் முன்னிருந்தவர்களின் ஸந்ததியைச் சேர்ந்தவர்கள், என்று சொல்வது உசிதமாகையினாலும் ஸாயம்புவர், ஸ்வாரோசிஷர்,ரைவதர், உத்தமர், என்று பெயரை உடைய நான்கு மனுக்களும் மனவ:" என்று சொல்லப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் அதைப்பற்றி விசாரிப்போம். அப்படியிருந்தாலும் ஆறு மனுக்கள் முன்னிருந்தவர்களாகையினால் அவர்களெல்லாரையும் சொல்லவேண்டிஇருக்க நான்குபேர்களை மாத்திரம் தனித்து சொன்னது பொருந்தாது இந்த நான்கு மனுக்களையும் தெரிந்து கொண்டவன் ப்ரஜைகளை உடையவனாவான், என்று அர்த்தமுள்ள "ஸ்வாயம்புவம் ரோசிஷம் சரைவதம் சததோத்தமம், வேதயஸ்ஸ ப்ரஜாவான்" என்று கௌதமகிலத்திலிருப்பதாக ஏற்படுகிறபடியினால் இன் நான்கு மனுக்களுக்கும் தங்களைத்தெரிந்து கொண்ட மாத்திரத்தில் ப்ரஜையுண்டாக்கக்கூடிய மஹிமை இருப்பதினால் அவர்களைத் தனித்துச்சொல்லி இருக்கிறது. என்னில், அதுவும் உசிதமல்ல மேற்கூறிய வாக்யம் இப்பொழுது படிக்கப்படும் வேதங்களில்இல்லாமையினால் ஸந்தேஹிக்கத்தக்கதே. அவ்விதமன்றிக்கு ப்ரமாணம் என்று ஒப்புக்கொள்வோமாயினும் மன்வந்தரங்களை யெல்லாம் கீழ்ச்சொல்லியபடிக்குக் கிரமமாகக்கேட்டு மனிதன் புண்யத்தையும்,அழிவில்லாத ஸந்ததியையும்அடைகிறான் என்று அர்த்தமுள்ள மார்க்கண்டேய புராணம், 1006 'ம்ருத்வாமன்வந்தராணீத்தம் க்ரமேண முனிபுங்கவ புண்யமாப்னோதி மனுஜஸ்ஸததாக்ஷீணஞ்ச ஸந்ததிம்." என்கிற வசனத்தினால் பதினான்குமன்வந் தரங்களை அறிவதினாலும் ப்ரஜாவ்ருத்தி உண்டாகும் என்று ஏற்படுகிறபடியினால் இந்த நான்கு பேர்களை மாத்திரம் தனித்துச்சொன்னதற்கு அது காரணமாகாது. ஆகையினாலேயே கீழ்ச்சொல்லிய கில வசனம் எல்லாமனுக்களையும் குறிக்கிறது, என்றே சொல்லவேண்டியது. மேலும் ? நான்காவது மனுவாகிய தாமஸரைச் சொல்லவேண்டியது அவசியமாகையினால் அவரைவிட்டு ஐந்தாவது மனுவைச்சொன்னது உசிதமல்ல. தாமஸர் விஷ்ணுவினுடைய அவதாரமாகையினால் அவரைச்சேர்த்துச் சொல்லில் "மத்பாவா:'என்பது அன்வயிக்காதாகையினால் அவரை விட்டிருக்கிறது, அவர் பகவானுடைய அவதாரம் என்பவு பாகவதத்தில் சதுர்த்த உத்தமப்ராதா மனுர் நாம்னாசதாமஸ: ஹரிரித்யாஹ்ருதோயேநகஜேந்த்ரோமோசிதோக்ரஹாத்' என்றுசொல்லப்பட்டது.என்னில் அதுவும் ஸரியல்ல அவ்விடத்தில் மன்வந்தரங்கள் தோறும் யஜ்ஞன் முதலிய ரூபங்களைக் கொண்டு பகவான் அவதரிக்கிறார், என்று சொல்லித்தாமஸருடைய மன்வந்தரத்தில் ஹரி என்னும் ரூபத்தைக்கொண்டு பகவான் அவதரித்தார்.என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்விடத்தில் இருக்கிற ஶ்லோகங்களாவன பாகவதம், 8, 1, 28, சதுர்த்த உத்தமபராதா மனுர்நாம்னாதாமஸ, "8, 1, 31, தத்ராபிஜஜ்ஞே பகவான் ஹரிண்யாம் ஹரிமேதஸ: ஹரிரித்யாஹ்ருதோயே நகஜேந்த்ரோமோசிதோக்ரஹாத்" இதின் அர்த்தம் உத்தமருக்குத்தம்பியாகிய தாமஸர் நான்காவது மனு அந்தமன்வந்தரத்திலும் ஹரி, என்று அழைக்கப்பட்ட பகவான் ஹரிமேதஸ் என்பவருக்கு ஹரிணீ என்னும் ஸ்த்ரீயினிடத்திலுண்டானார். எந்த ஹரியினால் யானை முதலையிலிருந்து விடுக்கப்பட்டதோ,என்று அந்தப் பாகவதத்திலேயே மன்வந்தரங்களின் கதையை முடிக்குமிடத்திலும் ஓ அரசனே எந்த யஜ்ஞன் முதலிய பகவானுடைய ரூபங்கள் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டனவோ அவைகளினாலே வப்பட்ட

வதற்காக இருந்தார்களோ, எவர்களுடைய வம்ஶபரம்பரையாகிய இந்த லோகத்தில் உண்டான இந்த ஜனங்களெல்லாம் க்ஷணம்தோறும் ப்ரளய காலம்வரையிலும் பிள்ளைகளை உத்பத்தி செய்துகொண்டும், ரக்ஷித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்களோ, அந்த ப்ருகுமுதலிய ருஷிகளும் மனுக்

ப்ரஜாபதியின் பெண்ணிடம் அந்த ப்ருஹ்மா முதலிய நான்கு பேர்களினால் மனதினு லுண்டாக்கப்பட்டவர்கள். 'ஜாதா:' என்கிற இதுவே இவ்விடத்தில் விதிக்கப்படுகிறது, மற்றவைகள் புராணாதிகளில் ப்ரஸித்தங்களானவை அனுவதிக்கப்படுகின்றன, என்று தெரிவிப்பதற்காக— 'எவர்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 'வம்ஶ பரம்பரையாகிய' என்பதற்கு 'ஜநோ லோக:' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் 'லோகமாவது வம்ஶபரம்பரைதான்' என்று தாத்பர்யம். 'எவர்களுடைய வம்ஶபரம்பரையிலுண்டான' என்பதற்கு எவர்களுடைய பிள்ளை பேரன் முதலியவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான என்று அர்த்தம். 'இமா:' (இந்த) என்று சொல்லி இருப்பது மற்றக்காலங்களிலிருக்கும நித்யமான ஸ்ருஷ்டியையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதே ஒழிய அதை விலக்குகிறதல்ல. பகவானுக்கு அவைகளும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறபடியினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'க்ஷணம்தோறும் ப்ரளயகாலம்வரையிலும்' என்று. 'உத்பத்தி செய்துகொண்டும், ரக்ஷித்துக்கொண்டும்' என்பது

வர்களாய் மனு முதலியவர்கள் லோகங்களின் வ்யாபாரத்தை நடத்திவருகிறார்கள் என்று அர்த்தமுள்ள பாகவதம், 8, 16, 3 யஜ்ஞாதயோயா: கதிதா: பௌருஷ்யஸ்தனவோந்ருப 1 மன்வாதயோஜகத்யாத்ராம்நயந்த்யாபி:ப்ரசோதிதா: என்று சொ சொல்லி முடிக்கப்பட்டது. அப்படியே விஷ்ணுபுராணத்திலும் "ஒப்பில்லாத ஸத்வகுணம்மேலிட்ட லோகங்களைக் காப்பாற்றுவதில் நிலைமை உடைய விஷ்ணுவினுடைய ஶக்தியானது எல்லாமன் வந்தரங்களிலும் தேவதையாக அதிஷ்டானம் செய்கிறது. என்று அர்த்தமுள்ள, விஷ்ணுபுராணம், 3, 28, விஷ்ணுஶக்திரநௌபம்யாஸத்வோத்ரிக்தா ஸ்திதௌஸ்திதா மன்வந்தரேஷ்வஶேஷேஷு தேவத்வேநாதிதிஷ்டதி என்று ஆரம்பித்து ஸ்வாயம்புவர் முதலியவர்களின் மன்வந்தரங்களில் யஜ்ஞம் முதலிய ரூபங்களைக் கொண்டு பகவான் அவதரிக்கிறார், என்று சொல்லி தாமஸருடைய மன்வந்தரம் வந்தபொழுது ஹர்யை என்கிற ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ஹரிகளுடன் ஹரி என்று பெயரை உடையவராக உண்டானார்என்பது, ', 2, 28ல் தாமஸஸ்யாந்தரே சாபிஸம்ப்ராப்தே புநரேவஹி, ஹர்யாயாம்ஹரிபி:ஸார்த்தம் ஹரிரேவபபூவஹ" என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் தாமஸர் பகவானுடைய அவதாரம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லை. அப்படி அவர் இருந்தபோதிலும் ஆறுவதாகிய சாக்ஷுஷமனுவும் முன்னிருந்தவராகையினால் அவரைவிட்டு சத்வார:" என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லியதற்கு ஒருயுக்தியும் ஏற்படாமையினாலும், பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த அர்த்தமே உசிதம்.

களும், என்னுடைய அபிப்ராயத்தை அனுஸரித்த அபிப்ராயத்தை உடையவர்கள். 'மம' (என்னுடைய) 'மாநஸா' (அபிப்ராயமே) 'யேஷாம்' (எவர்களுக்கு) 'மாநஸ:' (அபிப்ராயமோ) 'தே' (அவர்கள்) 'மத்பாவா:' (மத்பாவர்கள்) என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அதாவது என்னுடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள். என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரிக்கிறவர்கள். என்று அர்த்தம். 6

ஏதாம் விபூதிம் யோகம் ச மம யோ வேத்தி தத்த்வத: ।
ஸோऽவிகம்பேந யோகேந யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:॥

ப - ரை] ய:- எவன், மம - என்னுடைய ஏதாம் - இந்த, விபூதிம் - நியமனத்தையும், யோகம் - கல்யாணகுணங்களையும், தத்த்வத: - உண்மையாக, வேத்தி - அறிகிறானோ, ஸ: - அவன், அவிகம்பேந - அசைக்கமுடியாத, யோகேந - பக்தியோகத்தோடு, யுஜ்யதே - சேருகிறான், அத்ர - இந்த விஷயத்தில், ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹம், ந - இல்லை,

பா] விபூதியாவது நியமிக்கும் தன்மை. எல்லாவஸ்துக்களும் எனக்கு

ஸப்தருஷிகளையும் மனுக்களையும் முறையே குறிக்கிறது பெண்பாலாகப்பாடமிருக்கும் பக்ஷத்தில், 'ப்ரஜா:' என்கிற பதத்தோடு அன்வயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது 'மம' (என்னுடைய என்று ஆரம்பித்துச்சொன்னது ஸமாஸத்தினாலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது. அன்றிக்கே மத்யமபதலோபி (நடுப்பதம் தொக்கி இருக்கிற) ஸமாஸமாகவுமாம். ராஜாவினுடைய அபிப்ராயமே வேலைக்காரனுக்கும் அபிப்ராயம் என்பதைப்போல அபிப்ராயம் மாத்திரம்ஸமம், என்பதைப்பற்றி இப்படிச்சொல்லி இருக்கிறது, என்று காட்டுகிறார்—'என்னுடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள்' என்று. ஸ்வாதீனமாக இருந்துகொண்டு அபிப்ராயம் மாத்திரம் ஸமம், என்பதையும், வேலைக்காரர் முதலியவர்களைப் போலப்புத்தி பூர்வமாக அனுஸரிக்கிறார்கள் என்பது மாத்திரத்தையும் விலக்குகிறார்—என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரிக்கிறவர்கள், என்று. 6

தா] 'ஏதாம் விபூதிம் யோகம்' என்பது முன்பு சொல்லிய அர்த்தங்களைப் புத்தியில் தக்காலத்தில் தோன்றிய வரிசைப்படி அனுவாதம் செய்திருக்கிறது. 'புத்திர்ஜ்ஞானம்' என்று ஆரம்பித்த ஸங்க்ரஹ ம்லோகத்திலேவெனில் இந்த அர்த்தமே க்ரமப்படிச் சொல்லி இருக்கிறது. அதை அனுஸரித்துப் பதங்களின் அர்த்தத்தையும் வாக்யங்களின் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறார்—'விபூதியாவது நியமிக்கும் தன்மை' என்று

வஶப்பட்ட உத்பத்தி, ஸ்த்திதி, ப்ரவ்ருத்தி, இவைகளை உடையவைகள் என்பதாகிய விபூதியையும், என்னுடைய, கெட்ட குணங்களுக்கு விரோதமான கல்யாண குணங்களாகிய யோகத்தையும், எவன் உள்ளபடி

ஆரம்பித்து. 'எல்லாவஸ்துக்களும்' என்று ஆரம்பிக்கும் வாக்யத்தில் நியமனமாவது அவைகளைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறபடியினால் உத்பத்தி முதலியவைகளோடு சேர்த்து 'என்பதாகியவிபூதியை' என்று சொல்லி இருக்கிறது. உத்பத்தியும் ஸ்த்திதியும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு அதீனமாக நடக்கிறபடியினால் நியமனத்துக்கு உட்பட்டவைகளே. ப்ரவ்ருத்தியாவது, தன்னுடைய கார்யத்திற்காகச் செய்யும் வ்யாபாரம், அசங்குதல் முதலியது எல்லா இடங்களிலும் ஸம்பவிக்காதாகையினால். 'விஹ-ுதி ஹூ-ுதிரைஶ்வர்யம்' என்று நிகண்டுவில் சொல்லி இருக்கிறது. விபு என்னும் பதமும் நியமிக்கிற புருஷனிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் விபுவாக இருக்கையாகிய நியமிக்கும்தன்மையையேசொல்லுகிறது. அதற்கு வ்யாபாரத்தைச்சொல்வதில் ஸ்வாரஸ்ய மிருக்கையினாலும் அதற்கு ஒரு விரோதமும் இல்லாமையினாலும், வேறொருவஸ்துவைச் சொல்லும் பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட விபூதி என்னும் பதத்தில் நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைச் சொல்வதாக மேலே சொல்லப்படுகிறது. 'யுஜ்யதெ' (பகவானிடத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது) என்னும் வ்யுத்பத்தியினால் இரண்டு விதங்களான அடையாளங்களை உடையவனாக இருக்கை இவ்விடத்தில் யோகம் என்று சொல்லப்பட்டது. பகவானிடத்தில் பகவானல்லாத வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களாகிய, பராதீனனாக இருக்கை, துக்கம், அஜ்ஞானம், முதலியவைகளை ஆரோபணம் செய்வதையும், பகவானல்லாத வஸ்துவினிடத்தில் ஈஶ்வரனுக்கு அதீனனாக இராமை, ஸ்வதந்த்ரனாக இருத்தல், தானாகவே உண்டானவனாக இருத்தல் முதலியவைகளை ஆரோபணம் செய்தலையும் விட்டு, என்று 'தத்த்வத:' என்பதின் தாத்பர்யம். 'அவிகம்பெந' என்கிற இடத்தில் தனக்குச் சலிப்பதில்லை, என்கிற அர்த்தத்தை மாத்திரம் நீக்கி, அனேகங்களான விரோதங்களினாலும் சலிப்பிக்கத் தகாமை சொல்லப்படுகிறது, என்று காட்டுவதற்காக, 'அசைக்க முடியாத' என்று சொல்லப்பட்டது. முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களை யோசித்துப்பார்த்தும், உபாஸனம் செய்கிறவனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறயோக என்னும் பதம் பக்தியோகமாகிற விஶேஷத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிற

---

1 ஸ்ரீதார்த்தஸங்க்ரஹம், 14.

யே அறிகிறுனே, அவன் அசைக்கமுடியாத பக்தியோகத்தோடு சேருகிறுன். இதில் ஸம்ஶயம் இல்லே, என்னுடைய விபூதியைப் பற்றியதும் கல்யாணகுணங்களைப் பற்றியதுமான ஜ்ஞானம் பக்தியோகத்தை வ்ருத்திசெய்கிறது, என்பதை நீயே பார்க்கப்போகிருய்,என்று அபிப்ராயம். 7

பா] விபூதியைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தின் பரிபாகமாகிய பக்தியின் வ்ருத்தியைக் காட்டுகிருர்—

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ।
இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா: ॥ 8

ப-ரை] அஹம் நான், ஸர்வஸ்ய எல்லா வஸ்துவுக்கும், ப்ரபவ: உத்பத்திக்குக்காரணம், ஸர்வம் எல்லாம், மத்த: என்னுலேயே, ப்ரவர்ததே ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறது, இதி என்று, மத்வா அறிந்துகொண்டு, புதா: ஜ்ஞானிகள், பாவஸமந்விதா: ஆஶையோடு கூடியவர்களாய், மாம் என்னைக்குறித்து, பஜந்தே பக்தி செய்கிருர்கள். 8

பா] நான் விசித்ரங்களாயிருக்கிற சேதனு சேதனங்களாகிய எல்லா ப்ரபஞ்சங்களுடையவும் உத்பத்திக்குக்காரணம், எல்லாம் என்னுலேயே

து, என்று சொல்லுகிருர்.— 'பக்தியோகத்தோடு' என்று. ஶாஸ்த்திரத்திலேற்பட்ட அர்த்தமும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்தபொழுதே அதிக விஶதமாகத்தெரியும், என்கிற அபிப்ராயத்திஞல் 'நாத்ர ஸம்ஶய:' என்பதின் அபிப்ராயத்தை விஶதப்படுத்துகிருர்.—'என்னுடைய' என்று ஆரம்பித்து. 7

தா] *கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்திற்கு மேலே உதாஹரணங்களைக் காண்பித்துக்கொண்டு விஸ்தாரமாக நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்திஞல் சொல்லுகிருர்.—'விபூதியைப்பற்றிய' என்ருரம்பித்து. அந்த ஜ்ஞானமே பக்தியாகமாறுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்திஞல் 'ஜ்ஞானத்தின் பரிபாகமாகிய' என்று சொல்லியிருக்கிறது. சுருக்கிச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையிஞல் ஸர்வஸ்ய என்னும் பதம் கார்யங்களான ப்ரம்ஹா முதலிய எல்லா வஸ்துக்களையும் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்திஞல் 'விசித்ரங்களாயிருக்கிற என்பதுமுதல் சொல்லப்பட்டது' ப்ரபவ: என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உத்பத்தி என்கிற க்ரியையை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிருர்.—'உத்பத்திக்குக்காரணம்' என்று. இவ்விடத்தில் மேலே சொல்லப்போகிறபடி*

ப்ரவ்ருத்தி செய்கின்றன. என்று இப்படிப்பட்ட என்னுடையதாகிய ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட தடை இல்லாத ஐஶ்வர்யத்தையும், ஸௌஶீல்யம் ஸௌந்தர்யம், வாத்ஸல்யம் முதலிய கல்யாண குணங்களின் சேர்க்கையையும் தெரிந்துகொண்டு ஜ்ஞானிகள் பாவத்தோடு கூடியவர்

யே ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு உபயோகமான கல்யாண குணங்களையுடையவனாக இருக்கையும் உள்ளடங்கியிருக்கிறது. ப்ரம்ஹா முதலியவர்களுடையவும் தங்கள் கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தி செய்யும் சக்தி எனக்கு அதீனமானது, என்று 'ப்ரவர்த்ததே' என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாம் என்னாலேயே' என்று ஆரம்பித்து. முன்பு சொன்ன விபூதிமுதலியவைகளை அனுவாதம் செய்திருக்கிறது இது, என்பதைக்காட்டுகிறார்.—'என்று இப்படிபட்ட' என்பது முதல் 'ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட தடை இல்லாத' என்னும் இரண்டு பதங்களினாலும், தாழ்ந்தவர்களான தேவதைகளை விலக்குவதற்காக ப்ருதியில் ஏற்பட்ட ஒரு காரணத்தினால் உண்டானதல்ல என்பதும், இதற்கு மேற்பட்டதில்லை என்பதும், சொல்லப்படுகின்றன. இப்பொழுது சொல்லுகிற க்ருஷ்ணவதாரத்தின் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிற 'மாம்' (என்னை) என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும் 'பஜந்தே' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பக்திக்கு அதிக உபயோகமானதுமாகிய கீழேசொல்லிய 'மொமம்'என்னும்பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய குணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸௌஶீல்யம்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஸௌஶீல்யம் வாத்ஸல்யம்' என்றது பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திலிருக்கும் குணங்களின் கூட்டத்தைக் குறிப்பதற்காக. 'ஸௌந்தர்யம்' என்றது பார்ப்பவர்களின் மனதைக் கவரக்கூடிய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய குணங்களின் கூட்டத்தைக் குறிப்பதற்காக. இவ்விடத்தில் 'புதா:' என்னும் பதத்தினால் கீழ்ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விஶேஷமான ஜ்ஞானத்தை உடைய முன்பு சொல்லிய மஹாத்மாக்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஜ்ஞானிகள்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'பாவஸமந்விதா:' (தெரிந்துகொண்டு, பாவத்தோடு கூடியவர்களாய்) என்று அன்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானம் பக்திக்கு ஸாதனம் என்று சொல்வதில் இந்த ஶ்லோகத்திற்குத் தாத்பர்யமானதினால், 'மாம்' என்பதினால் இவ்விடத்தில் பக்தி செய்யும்பொழுது அனுஸந்தானம் செய்யத்தக்க குணங்களின் கூட்டங்களோடுகூடிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தி

களாய், எல்லாக் கல்யாண குணங்களையுமுடைய என்னைக்குறித்து பக்தி செய்கிறார்கள். பாவமாவது மனதின் ஒருவிதமான வ்யாபாரம். அதாவது என்னிடத்தில் ஆசை உடையவர்களாய் என்னைக்குறித்து பக்தி செய்கிறார்கள். என்று அர்த்தம். 8

பா] எப்படி—

மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம்|
கதயந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச || 9

ப-ரை] மச்சித்தா: - என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய், மத்கதப்ராணா: - என்னிடத்திலேயே இருக்கிற ப்ராணனை உடையவர்களாய், பரஸ்பரம்-ஒருவருக்கொருவர், போதயந்த: - தெரிவித்துக்கொண்டும், மாம் - என்னை, நித்யம் - எப்போழுதும், கதயந்தஶ்ச - சொல்லிக்கொண்டும், துஷ்யந்தி - (சொல்லுகிறவர்கள்)ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள், ரமந்தி ச-(கேட்பவர்களும்)த்ருப்தியைஅடைகிறார்கள், 9

பா] என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய், என்னிடத்திலேயே இருக்கிற ப்ராணனை உடையவர்களாய், அதாவது, என்னைப் பிரிந்து ஆத்ம தாரணத்தையே அடையாதவர்களாய் என்றுஅர்த்தம்.

ஞல் 'எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையு முடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. அநேக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற பாவ என்னும் பதத்திற்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்கு அனுகுணமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்-'பாவமாவது' என்று ஆரம்பித்து. அந்த ஒருவிதமான வ்யாபாரத்தையே விஶதமாகச் சொல்லுகிறார்—'என்னிடத்தில் ஆசையை உடையவர்களாய்' என்று. 8

தா] 'ஸாவஸம்ச்சித்தா:' என்று கீழ்ச்சொல்லி இருப்பதற்கு விஸ்தாரமாகிய நிரூபணமே மேலே செய்யப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அதைப்பற்றிய கேள்வியைக் காட்டுகிறார். 'எப்படி' என்று. •பக்தியின் பரிபாகம் வருகிற வரிசைக்ரமத்தினாலேற்பட்ட ஆகாரங்கள் 'மச்சித்தா:' என்கிற நான்கு விஶேஷணங்களினால் காட்டப்படுகின்றன, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய்' என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. 'மத்கதப்ராணா:' என்பதின் தாத்பர்யத்தைக் காட்டுவதற்காகப் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னிடத்திலேயே இருக்கிற' என்று ஆரம்பித்து. பக்தர்களிடத்திலிருக்கிற ப்ராணன் பகவானிடத்திலிருக்கிறது, என்பது எப்படிக்குப் பொருந்தும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னைப் பிரிந்து' என்று ஆரம்பித்து. 'போத

தங்கள்தங்களால் அனுபவிக்கப்படுகிற என்னுடையகுணங்களை ஒருவர்க் கொருவர் தெரிவித்துக்கொண்டவர்களாயும், என்னுடைய, திவ்யங்களா யும், ரமணீயங்களாயுமிருக்கிற, கார்யங்களைச் சொல்லிக்கொண்டும், சொல்லுகிறவர்கள் வேறொரு ப்ரயோஜனமுமில்லாமல் அதைச் சொல்வதினாலேயே ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள். கேட்கிறவர்களும், எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய, ப்ரியமாகிய அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதினாலேயே த்ருப்தியை அடைகிறார்கள். 9

யந்த: கதயந்த:’ என்கிற இரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் புனருக்தி தோஷம் வருமாகையினால் வெவ்வேறு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும், அதில் ‘போதயந்த:’ என்பதினால் தெரியாத அர்த்தத்தைத்தெரிவிக்கிறதும் ‘கதயந்த:’ என்பதினால் நடந்த சரித்திரத்தைச் சொல்வதும் ஸ்வாரஸ்யமாகத் தோன்றுகின்றன, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், ‘தங்கள் தங்களால்’என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. ‘திவ்யங்களாயும்’ என்பதினால் மனுஷ்யர்களால் செய்யமுடியாமையினாலேற்பட்ட ஆஶ்சர்யமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது. அதுவே போக்யமாக இருக்கிறது என்பது ‘ரமணீயங்களாயுமிருக்கிற’ என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. ‘துஷ்யந்தி ச, ரமந்தி ச’ என்கிற இரண்டு பதங்களும், சொல்லுகிறவர்களைப் பற்றியதாகவே இருந்தால் இவைகளுக்கு அதிக வ்யத்யாஸமுள்ள அர்த்தமில்லையாதலினால் அதிக ப்ரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுமாதலினால், ஒன்று சொல்லுகிறவர்களைப்பற்றியதென்பதும், மற்றொன்று சொல்லுகிறது, என்பதினால் ஏற்பட்ட கேட்கிறவர்களைப்பற்றியது; என்பதும் யுக்தம். அதிலும் தனக்கு வேறு ப்ரயோஜனத்துக்கு ஸாதனமான அயலாருடைய ப்ரீதிக்காக அல்லவோ லோகத்தில் கதை சொல்வது பாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘தோஷ’ என்னும் பதமும் அதிக ஆசை இல்லாமையைக்காட்டுகிறது. ஆகையினாலிவ்விடத்தில் ‘துஷ்யந்தி’ என்பது வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் எதிர்பாராமல் சொல்லுகிறவர்களைப்பற்றியது, மிகுதியாக இருக்கிறபடியினால் ‘ரமந்தி’ என்பது கேட்பதினாலுண்டானது, என்பது மேற்பட்டது. ‘துஷ்யந்தி ச, ரமந்தி ச’ என்கிற இவை இரண்டும் ‘உக்தா:’ என்று கீழ்ச்சொல்லியதுபோல ஒரே புருஷனால் செய்யப்படுகின்றன, என்பதும் சொல்லுவதும் கேட்பதும் ஒரே மனுஷ்யனிடத்தில் வெவ்வேறு காலங்களில். ஸம்பவிக்குமாகையினால் விடப்படவில்லை. இவை யெல்லாவற்றையும்மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—‘சொல்லுகிறவர்கள்’ என்று ஆரம்பித்து, த்ருப்தியை அடைகிறார்கள். என்கிறவரையிலும். 9

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 |
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 || 10

ப-ரை] 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - எப்போழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்கிற ஆசையையுடைய, 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂-பக்திசெய்துகொண்டிருக்கிற, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 - அவர்களுக்கு, 𑌤𑍇 - அவர்கள், 𑌯𑍇𑌨 - எந்த புத்தியோகத்தினால், 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 - அடைகிறார்களோ, 𑌤𑌂 - அந்த, 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 - புத்தியோகத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 - ப்ரீதியுடன், 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 - கொடுக்கிறேன். 10

பா] என்னிடத்தில் எப்போழுதும்சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிறஆசையை உடையவர்களாய், என்னைக்குறித்து பக்தி செய்து கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு, நான் அப்படிப்பட்ட பரிபாக தசையை அடைந்த புத்தியோகத்

தா] பகவானுடைய குணங்களையும் விபூதியையும் பற்றிய ஜ்ஞானம் பக்தி உண்டாவதற்கும் வ்ருத்தி அடைவதற்கும் காரணம், என்பது சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட வ்ருத்தியை அடைந்த பக்தி பகவானை அடைவதற்கு முன்பு உண்டாகிற மிகவும் விசதமாகிய ப்ரத்யக்ஷமாகிய தசைக்குக் காரணம், என்பதும் அப்படி அதற்குக் காரணமாகுகையும் பகவானுடைய அனுக்ரஹமாகிய நடுவில் உண்டாகும் கார்யத்தை முன்னிட்டு என்பதும் இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. 'என்னிடத்தில் எப்போழுதும் சேர்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவர்களாய்' என்பதற்கு, எப்பொழுதும் ஸமாதியாகிய யோகம் செய்ய முடியாது. '𑌸𑌤𑌤𑌂' என்னும் பதத்தினால் தினம்தோறும் என்று சொல்லப்படுகிறது, என்பதும் அவ்வளவு ரஸமல்ல, பகவானை அடைவதாகிய, எப்பொழுதுமுள்ள ஸம்பந்தம் இப்பொழுது உண்டாகவில்லை. ஆகையினால் ஆசையை உடையவர்கள் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்வதே உசிதம், என்று தாத்பர்யம். 'அப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு அவர்களால் ஆசைப்படப்பட்ட என்று அர்த்தம், எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் பக்தி செய்யும் பொழுது, அது ப்ரியமாக இருக்கும் என்று ஏற்பட்டபடியினால் '𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂' (ப்ரீதியோடு) என்பதற்கு, '𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂' (பக்தி செய்கிற) என்கிற பதத்தோடு அன்வயம் சொல்லில் அவ்வளவு ப்ரயோஜனமில்லை. '𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿' (கொடுக்கிறேன் என்கிற பதத்தோடு அன்வயம் சொல்லிலோவெனில், பக்தி செய்வதினால் நடுவில் உண்டாகக்கூடிய வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் மிகுந்த ஔதார்யம் முதலிய பகவானுடைய குணங்களை ப்ரகாசம் செய்கிற

தை ப்ரீதியோடு கொடுக்கிறேன், எந்தப் புத்தியோகத்தினால் அவர்கள் என்னை அடைகிறார்களோ.　10

பா] மேலும்:

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌤𑌮𑌃 ।

𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ॥　11

ப - ரை] 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 அவர்களுக்கு, 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக, 𑌅𑌹𑌂 நான், 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 தங்கள் தங்கள் மனதிலிருந்து கொண்டு, 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 ஜ்ஞானமாகிற விளக்கினால், 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 கர்மத்தினாலுண்டான, 𑌤𑌮𑌃 இருட்டை, 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 நாஶம்செய்கிறேன்.　11

பா] அவர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக நான், அவர்களின் மனதினுடைய வ்யாபாரத்தில் விஷயமாக இருந்துகொண்டு என்னுடைய கல்

தா] படியினாலும் அதிக ப்ரயோஜனம் இருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 ப்ரீதியோடு கொடுக்கிறேன் என்று அன்வயம் சொல்லப்பட்டது. '𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿' என்கிற இடத்தில் பதங்கள் பதங்களின் அர்த்தங்கள் இவைகளை யோசிக்காத மூடர்களினால், ஐக்யத்தை அடைகிறார்கள் என்று வ்யாக்யானம்செய்யப்பட்டது. 10

கீழ்ச்சொல்லிய புத்தியோகம் உண்டாவதற்குத் தடையாயிருப்பதை நிராகரிக்கிறார் என்பது இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்.—'மேலும்' என்று இவ்விடத்தில் '𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾' என்னும் பதத்தினால் அனிஷ்டத்தைப் போக்கி இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமாய் 1 '𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯' என்று மேலே சொல்லப்போகிற விசேஷமான கருணை சொல்லப்படுகிறது, ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட கருணை மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதா யிருந்தால், '𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂' (அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக) என்பது வ்யர்த்தமாய்ப் போகிறபடியினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் '𑌅𑌹𑌂' (நான்) என்னும் பதத்தினால் அனுக்ரஹம் செய்வதற்கு உபயோகமான ஜ்ஞானம் சக்தி கருணை திவ்யமங்கள விக்ரஹம் முதலியவைகளோடு கூடிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது. 'மனதினுடைய வ்யாபாரத்தில்' என்பதற்கு, '𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளைச் சொல்லுவதாயிருந்தால் அதிக ப்ரயோஜனமில்லை, மனதினுடைய வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிற

1· பகவத்கீதை 11·1.

யாண குணங்களின் கூட்டங்களை ப்ரகாஶமாக்கிக்கொண்டு என்னைப் பற்றிய ஜ்ஞானமாகிற ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற விளக்கினால் ஜ்ஞானத்திற்குத்தடையான பழய கர்மமாகியஅஜ்ஞானத்தினாலுண்டான, என்னைவிட வேறாகிய முன்பு பழகிய விஷயங்களில் ஆசையாகிய இருட்டை நாஶம் செய்கிறேன். 11

தென்பதோவெனில் பக்தியோகத்தை உண்டாக்குவதற்கு மிகவும் உபயோகமானது, என்று தாத்பர்யம். எங்கும் வ்யாபித்து நிற்கிற பகவானுக்கு இதில் புதிதான இருப்பாவது எப்படிப்பட்டது என்கிறஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் 'விஷயமாக' என்று சொல்லப்பட்டது. விளக்காக நிரூபித்துச் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானம் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கையாவது எங்கும் ப்ரகாசத்தை உண்டாக்குதல் அதாவது எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் ப்ரகாசம் செய்தலாகவே இருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட விஶதமான அனுபவத்தினால் அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தியாவதும், சப்தம் முதலிய ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமுள்ள குணங்களில்ஆசை நிவ்ருத்தியாவதும் உண்டாகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களை ப்ரகாசமாக்கிக்கொண்டு' என்று. காரணமாகவும் காரியமாகவும் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே'அஜ்ஞாநஜ'' தம:' என்னும்பதங்களுக்கு வெவ்வேறு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது. ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதியாகையினால் கர்மத்தில் 'அஜ்ஞாந' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது, அப்படியே 1 'அவித்யா கர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கர்மத்தினாலுண்டாக்கப்படுகிறதும் பகவானை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பதற்குத் தடங்கலாகவும் இருக்கிற தமஸ்ஸாவது வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்து வேறு விஷயங்களிலாசையே, எல்லையில்லாத போக்யமாகிய பகவானைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் மற்ற போக்யங்களில் ஆசையை நிவ்ருத்தி செய்கிறதென்பதுவும் யுக்தமே 2 'வ்யுதாஸவிதூ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற நியாயத்தினால்; இவையெல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஜ்ஞானத்திற்குத் தடையான' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. தம: என்னும் பதத்தினால் அவித்தையின் வ்யாபாரம் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிறது என்றிவை முதலிய பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. விஷயங்களில் ஆசை நிவ்ருத்தியடைந்த பிறகு பக்தியுண்டாகிறது ; அப்படியிருந்தபோதிலும் மிகுதியான வாஸனையினால் தொடர்ந்திருக்கிற ஸூக்ஷ்மமான ஆசை இங்கு பக்தியினால் போக்கப் படுகிறதென்று சொல்லப்பட்டதாகையினால் அந்யோந்யாஶ்ரயதோஷம் இல்லை. 11

1 விஷ்ணுபுராணம் 6 7 61. 2 ஸ்தோத்ரரத்னம் 27.

பா] இப்படி மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும்விட வேறானதாகவும், பகவானுக்கே அஸாதாரணமாகவும், கேழ்ப்பவர்களுக்கு எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகவும் இருக்கிற கல்யாண குணங்களின் ஸம்பந்தத்தையும் அவனுடைய ஐஶ்வர்யத்தின் ஸமூஹத்தையும் கேட்டு அவைகளின் விஸ்தாரத்தைக் கேழ்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடைய அர்ஜுனன் சொன்னான்—

அர்ஜுந உவாச — அர்ஜுனன் சொன்னான்—

பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந் |
புருஷம் ஶாஶ்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் || 12

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷய: ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா |
அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே || 13

ப-ரை] பரம் - உயர்ந்த, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமும், பரம் - உயர்ந்த, தாம - தேஜஸ்ஸும், பரமம் - மேலான, பவித்ரம் - பரிசுத்தியை உண்டாக்குகிற வஸ்துவும், பவாந் - நீர், த்வாம் - உம்மை, ஶாஶ்வதம் - அழிவில்லாத, புருஷம் - புருஷனாகவும், திவ்யம் - பரமபதத்திலிருப்பவராகவும், ஆதிதேவம் - லோகங்களுக்குக் காரணமான தேவனாகவும், அஜம் - பிறப்பில்லாதவனாகவும், விபும் - எங்கும் நிறைந்தவராகவும், ஸர்வே - எல்லா, ருஷய: - ருஷிகளும், ஆஹு: - சொன்னார்கள் ததா - அப்படியே, தேவர்ஷி: - தேவருஷியாகிய, நாரத: - நாரதரும், அஸித: - அஸிதரும், தேவல: - தேவலரும், வ்யாஸ: - வ்யாஸரும் (சொன்னார்கள்), ஸ்வயம் சைவ - நீரும், மே - எனக்கு, ப்ரவீஷி - சொல்லுகிறீர். 12-13

பா] பரப்ரஹ்மம் என்றும், உயர்ந்த தேஜஸ் என்றும், உத்தமமான ஶுத்தியை உண்டாக்கும் வஸ்து என்றும், எந்த வஸ்துவை ஶ்ருதிகள் சொ

தா] 'பரம்ப்ரஹ்ம' என்று ஆரம்பித்து, 'அம்ருதம்' என்னுமளவாக அர்ஜுனன் வார்த்தைக்கு முன்பின்ஸந்தர்ப்பத்தோடு ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார்—'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. 1 'யோமாமஜம்' என்பது முதலியவைகளை நினைத்துக்கொண்டு 'மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. 2 'துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச' என்பதினால் சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்— 'கேழ்ப்பவர்களுக்கு'

1 பகவத்கீதை 10-3 2 பகவத்கீதை 10-9

ல்லுகின்றனவோ. அந்த வஸ்து நீரல்லவோ * 'எந்தவஸ்துவினிடத்திலிரு ந்து இந்த ப்ராணிக ளுண்டாகின்றனவோ, உண்டான ப்ராணிகள் எதி னால் ஜீவிக்கின்றனவோ, லயத்தை அடையும்பொழுது எந்தவஸ்துவை அடைகின்றனவோ அதைத் தெரிந்துகொள். அதுவே ப்ரஹ்மம்' என்றும் † 'ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டவன் மேலான ப்ரஹ்மத்தை அடைகி

என்று ஆரம்பித்து. 1 'விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம்' 2 'விஸ்தரஶ:' என்று கேட்கிறவனாலும், பதில் சொல்லுகிறவராலும் 'விஸ்தர' என் னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டபோதிலும் மேலே சொல்லப்போகிறது அர்த்தத்தின் விஸ்தாரமாகையினால் இங்கே இருக்கும் விஸ்தார என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தத்தின் விஸ்தாரத்திலேயே தாத்பர்யம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அவைகளின் விஸ்தாரத்தைக் கேட்கவே ண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. விஸ் தாரத்தைக் கேட்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய அர்ஜுனன் சுருக்கமாக 'முன் சொல்லப்பட்ட விஷயம் தன்னால் அறியப்பட்டது என்பதையும், அது உண்மை 'என்கிற நிச்சயம் இருப்பதினால்' அதில் தனக்குப் பொறுமை இல்லை, என்பதையும் 'பரம்ப்ரஹ்ம' என்றிவை முதலிய ஸ்லோகங்களினால் காட்டுகிறான். இவ்விடத்தில் 'பவாந்' (நீர்) என்பது முதல் வேற்றுமையாக இருக்கிறபடியினால் 'ஆஹு:' (சொன்னார்கள்) என்று மேலே சொல்லியிருப்பதோடு இதற்கு அன் வயம் சொல்லமுடியாது 'பரம்ப்ரஹ்ம' என்பது முதலிய பதங்கள் முதலி லிருக்கிறபடியினால் அனுவாதம் செய்யப்படுகின்றன என்ப தும் 'பவாந்', என்பதே விதிக்கப்படுகிறதென்பதும் ஏற்படுகிறது அனுவாதம் செய்யப்படுகிறவைகள் முன்னமேயே ஸித்தமாக இருக்கவேண்டியது; ஆகையினால் சொல்லுகிறார்—'எந்த வஸ்துவை ஸ்ருதிகள் சொல்லுகின்றனவோ அந்தவஸ்து நீரல்லவோ' என்று. இந்த மூன்று விஷயங்களிலும் முறையே ஸ்ருதி வாக்யங்களை எடுத் துக்காட்டுகிறார்—அதில் 'எந்தவஸ்துவி னிடத்திலிருந்து' என்றாரம் பித்து, உபாஸிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மத்தின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லு கிற வாக்யம் குறிக்கப்பட்டது. இதற்குப் புரோவாதமாகவும் உபாஸிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மமே அடையத்தகுந்தது என்று தெரிவிப்ப தற்காகவும் 'பரம்' (மேலான) என்கிற விசேஷணம் ஏற்பட வேண் டியதற்காகவும் 'ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்து கொண்டவன்' என்பது முத

* தைத்திரீயம் ப்ருகுவல்லீ 1.

† தைத்திரீயம் ஆனந்தவல்லீ 1.

1 பகவத்கீதை 10-18 2 பகவத்கீதை 10-19

ருன்' என்றும் *'எவன் அந்தமேலான ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுகி ருனோஅவன்ப்ரஹ்மமாகவேஆகிருன்'என்றும்சொல்லியிருக்கிறது,அப்படி யே'மேலானதேஜஸ்'என்றும்,சொல்லி இருக்கிறது.'யா?'என்பது தேஜஸ்

வியது சொல்லப்பட்டது. இரண்டு விஷயத்திலும் மிகவும் ஸ்பஷ்ட மாகச் சொல்லுகிற வாக்யம் 'எவன்' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட் டது. ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிருன் என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் சாரீ ரக பாஷ்யத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது ஸ்வபாவம் ஒன்ருக இருக்குமிடத்திலும் 'இது அந்தமாடுதான்' என்பது முதலிய இடத்தி லேபோல அதுவே என்று முக்யமாகச் சொல்லுவதுண்டு,ஆகையினுல் ப்ரஹ்மத்துடன்|மிகவும் ஸமமாக இருக்கிறபடியினுல் ப்ரஹ்மமாகவே என்று ப்ரயோகித்திருப்பது முக்யமான ப்ரயோகம் போலவே என்று தாத்பர்யம் 'இது அந்தமாடுதான்' என் றுதாஹரணம் காட்டியிருப்பது வும் ஸமமாக இருக்கையைக் காரணமாக உடைய வ்யவஹாரத்தைப் பற்றியதே. அன்றிக்கே இவ்விடத்தில் 'வவ' என்பதற்கு போல என் றே அர்த்தம் சொல்லலாம் என்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள் ஏனெனில் 1 'ஐவவெெவவெவ' என்று நிகண்டுவில் சொல்லியிருக்கிற படியினு லும், 2 'விஷ்ணுவைக் குறித்து வாமனம் என்கிற பசுவைக்கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும் சண்டை செய்துகொண்டு விஷ்ணுவாகவே இருந்து இந்த லோகங்களை ஜயிக்கிருன் என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக் யத்தில் அப்படியே ப்ரயோகித்திருக்கிற படியினுலும். பசுவைக்கொ ண்டு யாகம் செய்த மாத்திரத்தினுல் இவன் விஷ்ணுவே ஆகவில்லையல் லவா. சண்டை செய்பவனுக்கு மோக்ஷத்தில் அதிகாரமே இல்லை. விஷ்ணுவாகவே ஆகிருன் என்றிவ்வளவு மாத்திரம் பலமாகச் சொல் லப்படவில்லை, பின்னை எதென்னில் இந்த லோகங்களை ஜயிக்கிருன் என்று ஸம்ஸாரத்திலுண்டான ப்ரயோஜனம் சொல்லப்பட்டது. ஆகை யினுல் பராக்ரமம்முதலிய குணங்களின் ஸம்பந்தத்தினுல்விஷ்ணுவுக்கு ஸமமாகி இந்த லோகங்களை ஜயிக்கிருன், என்றே வாக்யத்திற்கு அர்த் தம். ஆகையினுல் ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிருன் என்று ஸமமாக இருக்கை யினுல் சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கிறது. 3 'மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிருன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்ய மிருக்கிறது. 4 'ஐஸாய ஐ...' என்று மேலேயும் சொல்லப்போகிருர் என்று தாத்பர் யம். ஶ்ருதியைக் காட்டுவதற்காக விஷயத்தை நிருபிக்கிருர்—'அப்படி

* முண்டகோபநிஷத் 3-2-9.
1-2 யஜுர்வேதம் 2-காண்டம் 1-17
3 முண்டகம் 3-1-3 4 பகவத்கீதை 14-2

என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது *'பிறகு இந்த ஆகாஶத்திற்குமேல் எந்தத் தேஜஸ் ப்ரகாஶிக்கிறதோ' என்றும், † 'மேலான தேஜஸ்ஸை அடைந்து தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்தவன் ஆகிறான்' என்றும், ‡ அவனைத் தேவதைகள் தேஜஸ்ஸுக்க ளெல்லாவற்றிற்கும் மேலான

யே' என்றாரம்பித்து. (பகவானைச் சொல்லுகிற பதத்துடன்) சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கிறபடியினாலும் வேறு பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படாமையினாலும் ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய மேன்மையின் ப்ரகாரங்களை ப்ரகாசப்படுத்துவதில் தாத்பர்யமாகையினாலும் இவ்விடத்தில் 'தாம' என்னும் பதம் இடம் முதலிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது யுக்தமல்ல, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தாம என்னும் பதம்' என்றாரம்பித்து. 1 'விஷ்ணு என்று பேருடைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய தேஜஸ்ஸு என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவற்றில் 'தாம' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட் டிருந்தபோதிலும் 'பரம்தாம' என்கிற விஶேஷணத்தோடு சேர்ந்த ப்ரயோகமில்லாததினால் அதற்கு ஸமமான பதமுள்ள வாக்யத்தைக் காட்டுகிறார்—'மேலான தேஜஸ்ஸை அடைந்து' என்றாரம்பித்து. 'பிறகு இந்த ஆகாசத்திற்குமேல்' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தினால் ப்ராக்ருத ஸம்பந்தமில்லாத லோகம் முதலியவைகளை உடையவனாக இருக்கையும், 2 'எல்லா ப்ராணிகளும், இவனுக்குக் கால்பாகம் என்றர்த்தமுள்ள வாக்யமிருக்கிற படியினால் புருஷ ஸூக்தத்தின் ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லுகிற அர்த்தங்களையே இங்கும் சொல்லுகிறதென்று ஏற்படுகிறபடியினால் இஷ்டமான மற்றெல்லா அர்த்தங்களும் ஏற்பட்டன. 'மேலானதேஜஸ்ஸை அடைந்து' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தினால் முக்தர்களினால் அடையத்தகுந்தவனாக இருக்கை முதலியதும் 'பரம்' என்கிற விசேஷணத்தோடு சேர்ந்த ப்ரயோகமும் ஏற்பட்டது. 'அவனைத்தேவதைகள்' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தினால் தேவதைகளினால் உபாஸிக்கத் தகுந்தவன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு அதின் மூலமாய் தேஜஸ்ஸுக்களுக்கெல்லாம் தேஜஸ்ஸு என்பதினால் மேலானது என்பதும் தானாகவே ஏற்பட்டது. பகவானுக்கு அஸாதாரணமாயும் 'பரமம்' என்னும் பதத்தினால் விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கிற பாவநமாக இருக்கையைக் காட்டுவதற்காகவும் 'பவித்ரம்' என்னும் பதம் பேர் என்பதை விலக்குவதற்காகவும் சொல்லுகிறார்—

---

* சாந்தோக்யம் 3-13-7
† சாந்தோக்யம் 8-12-2.
‡ ப்ருஹதாரண்யகம் 6-4-16.
1. 2. சாந்தோக்யம் 3-12-6

தேஜஸ்ஸாக உபாஸிக்கிறார்கள்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறது, அப்படியே 'உத்தமமான பரிஶுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியவஸ்துவாகவும்அதாவது தன்னைநினைக்கிறவனுக்கு எல்லாப் பாவங்களையும்ஸம்பந்தப்படாமல்செய்பவனாகவும் நாஶம் செய்பவனாகவும் சொல்லியிருக்கிறது. *'எப்படி த்தாமரை இலையில்ஜலங்கள்ஒட்டுகிறதில்லையோ அப்படியேஇவ்விதமாகத்தெரிந்துகொண்டவனிடத்தில் பாபகர்மங்கள்ஒட்டுகிறதில்லை'என்றும் †'நெருப்

'உத்தமமான பரிசுத்தியைக்கொடுக்கக்கூடிய வஸ்து' என்று 'நாஶம் செய்பவனாகவும்' என்கிற இடத்திலும் 'எல்லாப் பாவங்களையும்' என்பதைப் பிரித்துச் சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'கொளுத்தப்படுகின்றன' என்பதற்கு நாஶமடைகின்றன என்று தாத்பர்யம். ஸூத்ரமும் 1 'தததிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ தத்வ்யபதேஶாத்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. தத்வத்தைப் பற்றிய நிஶ்சயத்தை உண்டாக்குவதில் தாத்பர்யமுள்ள நாராயணனுவாகத்திலும், பரப்ரஹ்மமாக இருக்கை முதலியது 'ஆப:' (நீர்) என்று சொல்லப்பட்ட விஶேஷமான தேவதைக்கே என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்—'நாராயணனே' என்றாரம்பித்து. இந்த வாக்யங்களில் முதலிலிருக்கும் நாராயண என்னும் பதம் தொக்கியிருக்கும் வேற்றுமையை யுடையது. முதல் வேற்றுமையையுடைய மேல்வாக்யங்களுடன் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் வேறு ஶ்ருதிகளில் முதல் வேற்றுமையுடனே படிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் முதல் வேற்றுமையை யுடையதென்பதும் ஏற்பட்டது. இத்தால் நாராயணனைவிட மேலான ப்ரஹ்மம் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பகவானிடத்தில் த்வேஷமுள்ளவன் நிராகரிக்கப்பட்டான், ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, ஸூத்ரம், ந்யாயம் இவைகளுக்கு விரோதமாக இருக்கிறபடியினால். 'இப்படியல்லவோ ஶ்ருதிகள் சொல்லுகின்றன' என்கிற இடத்தில் 'எந்த வஸ்துவினிடத்திலிருந்து' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலாக கீழ்ச்சொல்லிய எல்லா வாக்யங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. அந்தந்த அர்த்தம் விஶதமாவதற்காக அங்கங்கே வெவ்வேறு

---

* சாந்தோக்யம் 4-14-3. † சாந்தோக்யம் 5-24-3.

1 சாரீரக ஸூத்ரம் 4-1-13 தத் அந்த வித்யையின் அதிகமே ஆரம்பிக்கும் பொழுதே உத்தரபூர்வாகயோ: பின்னால் செய்யப்போகிற பாவங்களுக்கும் முன்பு செய்த பாவங்களுக்கும் அஶ்லேஷவிநாஶௌ ஒட்டாமல் இருத்தலும் நாசமும் உண்டாகின்றன அதாவது இனி செய்யப்போகிறபாவங்கள் ஒட்டுவதில்லை,முன்பு செய்தவைகள். நாசமடைகின்றன. என்றர்த்தம் தத் வ்யபதேசாத் அப்படி ஶ்ருதியில் சொல்லி யிருக்கிறபடியினால்.

பில்போடப்பட்ட ஊஹூகள் எப்படி கொளுத்தப்படுகின்றனவோ அவ் விதமாகவே இவனுடைய எல்லாப் பாவங்களும் கொளுத்தப்படுகின்றன' என்றும் * 'நாராயணனே மேலான ப்ரஹ்மம், நாராயணனே மேலானதத்வம்,நாராயணனே மேலான தேஜஸ்ஸு, நாராயணனே பரமாத்மா,'என்று மிப்படி யல்லவோ ஶ்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. உயர்ந்த தத்வம், தாழ்ந்த தத்வம் இவைகளின் உண்மையைத் தெரிந்த எல்லா ருஷிகளும் உம்மையே அழிவில்லாதவனாகவும், திவ்யனான புருஷனாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய தேவனாகவும், பிறப்பில்லாதவனாகவும், எங்கும் நிறை

வாக்யமாக முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஶ்ருதியில் ஏற்பட்ட அர்த்தம் ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸம் புராணம் இவைகளாக இருக்கிற மஹருஷிகளின் வாக்யங்களாலும் ஶ்ருதியைப்போலவே மற்றொன்றை எதிர்பாராமல் ப்ரமாணமாகிய ஸர்வஜ்ஞனாகிய பகவானுடையவார்த்தையினாலும் ஏற்பட்டது. என்று சொல்லுகிறார்,— 'வாஸுதேவம்' என்பது முதல் ஒன்றரை ஶ்லோகத்தில். 'எல்லா' என்பதினால் ஒருவருக்கும் இதில் விவாதமில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது. 'உயர்ந்த தத்வம்' என்பது முதல் 'ஸேஷயஃ' என்பதின் அபிப்ராயத்தினை மேற்பட்டதைச் சொல்லி இருக்கிறது. இத்தால் அவர்களின் வார்த்தை நம்பத் தக்கதென்பது சொல்லப்பட்டது. 'த்வாம்' (உன்னை) என்று சொன்னது ப்ரஹ்மா ருத்திரன் முதலான விசேஷமான தேவதைகளை விலக்குவதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'உன்னையே' என்று சொல்லப்பட்டது. அன்றிக்கே அவதாரம் செய்திருக்கிற உம்மையே என்றர்த்தமுமாம். ஶாஶ்வதம்' என்பதற்கு நித்யனான என்றர்த்தம். 'திவ்யம்' என்பதற்கு பரமபதத்திலிருக்கிற என்றர்த்தம். 'வாஸுதேவம்' என்பதற்கு. 1 'மேலானவர்களைவிட மேலானவனும் ஶரீரத்திற்குள் வஸிப்பவனுமி ருக்கிற புருஷனைப் பார்க்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட புருஷனாகவும் என்றர்த்தம். 'அழிவில்லாதவனாகவும் திவ்யனான புருஷனாகவும்' என்று மாறி எடுத்தது, பரமபதத்திலிருக்கிற புருஷன் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அழிவில்லாத இந்த லீலாவிபூதியைவிட மூன்று மடங்கதிகமான விபூதியுடன் கூடினவனாகவே நித்யன் என்பது இவ்விடத்தில்சொல்லப்படுகிறது, என்று நிரூபிப்பதற்காக. 'ஆதிதேவம்' என்பதற்கு ஆதியாகிய தேவன் அதாவது லோகங்களுக்குக்காரணமாயும் தனக்குவிளை

* தைத்திரீயம் நாராயணம் 11-3.
1 ப்ரஶ்நோபநிஷத் 6-5

ந்தவனாகவும் சொன்னார்கள். அப்படியே தேவருஷியாகிய நாரதரும் அஸிதரும், தேவலரும், வ்யாஸரும், சொன்னார்கள். * 'யே ச வேதவிதோ விப்ரா: யே சாத்யாத்மவிதோ ஜநா:। தே வதந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம் பவித்ராணாம் ஹி கோவிந்த: பவித்ரம் பரமுச்யதே॥ புண்யாநாமபி புண்யோऽஸௌ மங்களாநாம் ச மங்களம்। த்ரைலோக்யம் புண்டரீகாக்ஷோ தேவதேவ: ஸநாதந:। ஆஸ்தே ஹரிரசிந்த்யா

யாட்டாகிய லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய வ்யாபாரங்களை உடையவனாயுமிருப்பவன் என்றர்த்தம். ருஷிகளும் 1'க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ' 2'க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம்' 3'பால: க்ரீடநகைரிவ' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸூத்ரகாரராலும் 4 'லோகவத்து லீலாகைவல்யம்' என்று சொல்லப்பட்டது. இத்தால் தேவஜாதிக் குட்பட்டவர்களாகிய ப்ரஹ்மா முதலியவர்களும் பகவானுடைய விளையாட்டுக்குக் கருவிகள்

---

* பாரதம் ஆரண்ய பர்வம் 76. 26, 27, 28 யேச-எவர்கள், வேதவித:-வேதம் தெரிந்த, விப்ரா:-ப்ராம்மணர்களோ, யேச-எவர்கள், அத்யாத்மவித:-வேதாந்த சாஸ்த்ரம் தெரிந்தஜநா:-ஜனங்களோ, தே-அவர்கள், மஹாத்மானம்-மஹாத்மாவாகிய, க்ருஷ்ணம்-க்ருஷ்ணனை, ஸநாதநம்-அநாதியான, தர்மம்-தர்மமாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், கோவிந்த:-க்ருஷ்ணன், பவித்ராணாம்-பரிசுத்தியை யுண்டாக்குகிற வஸ்துக்களுக்கெல்லாம், பவித்ரம்-பரிசுத்தியை யுண்டாக்குகிறவனாக, உச்யதே-சொல்லப்படுகிறான், அஸௌ-இந்த க்ருஷ்ணன், புண்யாநாம்-புண்யங்களுக்கெல்லாம், மேலான, புண்ய:-புண்யமாகவும், மங்களாநாம்ச-மங்களங்களுக்கெல்லாம் மேலான, மங்களம்-மங்களமாகவும், (சொல்லப்படுகிறான்) ஸநாதந:-அநாதியாகிய தேவதேவ:-தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய, புண்டரீகாக்ஷ:-தாமரைப் பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய க்ருஷ்ணன், த்ரைலோக்யம்-மூன்றுலோகங்களும், (அவைகளுக்குக் காரணம்) அசிந்த்யாத்மா-நம்மால்) நினைக்கமுடியாத, ஸ்வரூபத்தையுடைய, மதுஸூதன:-மது என்கிற அஸுரனைக் கொன்றவனாகிய, ஹரி:-க்ருஷ்ணன் தத்ரைவ-அந்த லோகத்திலேயே ஆஸ்தே-இருக்கிறான்.,

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-18 க்ரீடத:-விளையாடுகிற பாலகஸ்யேவ-குழந்தையினுடையபோல (அவனுடைய வ்யாபாரத்தைப்பார் என்று மேலே சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

2

3 பாரதம் ஸபாபர்வம் 90-31 பால:-சிறு குழந்தை க்ரீடநகைரிவ-விளையாடும் கருவிகளாலே போல (இந்த ப்ராணிகளினால் பகவான் விளையாடுகிறான்) என்று மேலே சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

4 சாரீரக ஸூத்ரம் 2-1-33 லோகவத்-இந்த லோகத்திலேபோல லீலா கைவல்யம்-கேவலம் விளையாட்டு மாத்திரம் தான் (பகவான் லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு ப்ரயோஜனம்).

𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 * '𑌏𑌷 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃। 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃। 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌸𑍌 𑌸 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃' என்றும் அப்படியே † '𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂

என்பதும் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதும் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 1 'நாராயணனிடத்திலிருந்து ப்ரஹ்மா உண்டாகிறான் நாராயணனிடத்திலிருந்து ருத்ரன் உண்டாகிறான்' என்றும் 2 'நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான் ப்ரஹ்மாவுமில்லை ருத்ரனுமில்லை.' என்றும் 3 'அந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து அநேக விதர்களான தேவ

---

* ஹரிவம்சம் 54-50, 51 ஸ்ரீமாந் எப்போதும் லக்ஷ்மியோடு கூடின க்ஷீரார்ணவநிகேதந: க்ஷீரஸமுத்ரத்தை இருப்பிடமாக உடையஏஷ: இந்த நாராயண: நாராயணன் நாகபர்யங்கம் ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையை உத்ஸ்ருஜ்ய விட்டு மதுராம் புரீம் மதுராபட்டணத்தைக் குறித்து ஆகத: வந்தாரல்லவா. யத்ர எந்த இடத்தில் மதுஸூதந: க்ருஷ்ணன் ஆஸ்தே இருக்கிறாரோ தத்ர அவ்விடத்தில் புண்யாபுண்யமான த்வாரவதீ த்வாரகாபட்டணம் அஸௌ இந்த க்ருஷ்ணன் ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷமான புராண: அநாதியான தேவ: தேவன் ஸ: ஹி அவரே ஸநாதந: அநாதியான தர்ம: தர்மம்.

† பாரதம் ஸபாபர்வம் 49 - 23 பார்த்த அர்ஜுன ஸநாதந: அநாதியான பரமாத்மா பரமாத்மாவாகிய தேவ: தேவனாகிய நாராயண: நாராயணன்யத்ர எவ்விடத்தில் (இருக்கிறாரோ) தத்ர அவ்விடத்தில் க்ருத்ஸ்நம் எல்லா ஜகத் லோகமும் தீர்த்தாநி புண்யதீர்த்தங்களும் ஆயதநாநிச கோவில்களும் (இருக்கின்றன) தத் அந்த இடமே புண்யம் புண்யமானது தத் அதுவே பரம் ப்ரஹ்ம பரப்ரஹ்மம் தத் அதுவே தீர்த்தம் புண்யதீர்த்தம் தத் அதுவே தபோவநம் தபஸ்ஸு செய்யும் காடுதத்ர அந்த இடத்தில் தேவர்ஷய: தேவருஷிகளும் ஸித்தா: ஸித்தர்களும் ஸர்வே எல்லா தபோதநாஶ்ச ருஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்) ஆதிதேவ: ஆதியான தேவனாகிய மஹாயோகீ எல்லாக் கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த மதுஸூதந: க்ருஷ்ணன் யத்ர எந்த இடத்தில் ஆஸ்தே இருக்கிறாரோ தத் அது புண்யாநாமபி புண்யங்களுக்கெல்லாம் மேலான புண்யம் புண்யம் அத்ர இந்த விஷயத்தில் தே உனக்கு ஸம்ஶய: ஸந்தேஹம் மாபூத் உண்டாகவேண்டாம். க்ருஷ்ண ஏவ ஹி க்ருஷ்ணனே லோகாநாம் லோகங்களுக்கு உத்பத்தி: உண்டாகும் இடம் அப்யய: லயிக்கும் இடம் இதம் இந்த சராசரம் ஜங்கம ஸ்த்தாவரங்களாகிய விஶ்வம் லோகம் க்ருஷ்ண ஸ்யக்ருதேஹி க்ருஷ்ணனுக்கு ஶேஷபூதமல்லவா.

1 நாராயணோபநிஷத் 1 2 மஹோபநிஷத் 1-1

3 முண்டகோபநிஷத் 2-1-7

[illegible]
[illegible]
[illegible]

தைகளும் ஸாத்யர்களும் மநுஷ்யர்களும், பசுக்களும் பக்ஷிகளும் உண்டானதுகள் என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ம்ருதிவாக்யங்களும் 1 '...' 2 '...' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் இப்படியே சொல்லுகின்றன. இப்படி 3 காரண வாக்யங்களின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 4 சோதக வாக்யங்களின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்—'அஜ' என்பதற்குக் கர்மங்களினு லுண்டாக்கப் பட்ட பிறப்பு முதலியவைக ளில்லாதவன் என்றர்த்தம். அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விகாரங்களில்லாதவன் என்பது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். எங்கும் நிறைந்தவனாகவும் என்பதற்கு 5 '...' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறவன் என்றாவது, எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன் என்றாவது அர்த்தம். இத்தால் காரணமாக இருப்பதற்கு அநுகுணங்களாயும் அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப்பட்டதாயுமிருக்கிற எங்கும் வ்யாபித்திருத்தல் நியமனம் செய்தல் முதலியது ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. இந்தப் பதங்களினால் '6 இவன் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவாகவும் கர்மங்களில்லாதவனாகவும் பரமபதத்திலிருப்பவனாகவும் இருக்கிற ஒரு தேவனாகிய நாராயணன்'

1-பாரதம் சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் விபுதஶ்ரேஷ்டௌ தேவதைகளுக்குள் உயர்ந்தவர்களான ஏதௌ இந்த்ரௌ ப்ரஹ்மருத்ரன் ஆகிய இரண்டுபேர்களும் ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ அநுக்ரஹத்திலும் நிக்ரஹத்திலும் உண்டானவர்களாக ஸம்ருதௌ எண்ணப்பட்டார்கள்.

2 ஹரிவம்சம் விஷ்ணுபர்வம் 132-48 கைலாஸயாத்ரையில் க்ருஷ்ணனைக் குறித்து ருத்ரன்சொன்ன வார்த்தை க: என்று ப்ரஹ்மாவுக்குப் பெயர் நான் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஈசன் என்று பெயருடையவன் ஆவாம் நாங்களிருவரும் தவ உம்முடைய அங்கே சரீரத்தில் ஸம்பூதௌ உண்டானவர்கள் தஸ்மாத் ஆகையினால் கேஶவநாமவான் கேசவன் என்று பெயருடையவராக (ஆனீர்) 3,4 முதல்வால்யூம் 307 வது பக்கம் 4, 5, அடையாளமுள்ள புட்நோட்டுக்களைப் பார்க்கவும்.

5 ஆகாசவத் ஆகாசத்தைப்போல ஸர்வகதஶ்ச எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறார் நித்ய: அழிவில்லாதவர்.

6 ஸுபாலோபநிஷத் 7 கண்டம்

நாரேவி தத்வண்யம் ரோஹேத்வஸம் ஸ்யொத்ரெவெ॥ க்ருஷ்ண வரவ
ஹி வொகாநாரேதத்வக்திரவி வாவ்யயஃ। க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதேஹத

என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் குறிக்கப்பட்டது. 'எல்லா' என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் மிகவும் ஆப்தர்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நாரதர் முதலியவர்களைத் தனித்துச்சொல்லி யிருக்கிறது. 'தேவருஷியாகிய' என்னும் பதத்தினால் ஜாதியினாலும் ஸத்வ குணம் மேலிட்டவர் என்பது காட்டப்படுகிறது. அதிலும் இவர் 1 'தேவஷீணாஞ்ச நாரதஃ' என்று சொல்லும்படி மிகவும் சிறந்தவர். அஸிதருடையப் பிதா தேவலர். வ்யாஸரும் இவ்விடத்தில் பகவானாகிய பாராசருடைய குமாரர். 'ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே' என்பதற்கு ப்ர மாணத்தைக்காட்டுகிறார்—'பவ' என்றாரம்பித்து. 'வேதவிதஃ' என் பதற்குக் கர்மபாகத்தை அறிந்தவர்கள், என்றும் 'அத்யாத்மவிதஃ' என்ப தற்குவேதாந்தங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவர்கள் என்றும் அர்த்தம் 'மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம். ஸநாதநம், யஜ்ஞம்' என்று அன்வயம் சொல்ல வேண்டியது 'மஹாத்மாநம் என்பதினால் எல்லாவற்றையும் விடமேற் பட்ட மிகுந்த ஐஸ்வர்யம் முதலியது சொல்லப்படுகிறது. மஹானாகிய ஆத்மா என்பதினால் பரமாத்மா என்பதாவது சொல்லப்படுகிறது 2 'அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷன் பிறப்பில்லாத மஹானாகிய ஆத்மா என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால். இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் அளவிடப்பட்ட பலங்களைக்கொடுக்கிற யாகம் தானம் முதலிய தர்மங்கள் தாங்களும் அழிவுள்ளவைகள், அழிவில்லாத எல் லையில்லாத பலத்தைக் கொடுக்கிற இவனேவெனில் தானும் நித்யன் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸநாதநம்' என்று 'யஜ்ஞம்' என்பதற்கு விசேஷணமாகச் சொல்லப்பட்டது. 'பவித்ரம்' என்னும் பதம் இவ் விடத்தில் பாவங்களைப்போக்குகிற வஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. 'ஸா தனம்' என்னும் பதம் இஷ்டமான பலத்திற்கு ஸாதநத்தைச்சொல்லு கிறது. 'ஜ்யேஷ்டம்' என்னும் பதம் தான் ஸமீபத்திலிருப்பது மாத்தி ரத்தினால் எல்லா ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமான உத்தமமான வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. லோகங்கள் காரியம் பகவான் கார ணம் என்பதினாலாவது, லோகங்கள் சரீரம், பகவான் ஆத்மா, என்பதி னாலாவது 'த்ரைலோக்யம் பரமேஸ்வராக்ஷஃ' என்று சேர்த்துச் சொ ல்லி யிருக்கிறது. மூன்றுவிதங்களான லோகங்களும் 'த்ரைலோக்யம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்தர், முக்தர், நித்யர், என்று மூன்று

1 பகவத்கீதை 10-26 2 ப்ருஹதாரண்யகம் 6-4

ஷ்டம் விஶ்வரூபரூபம்' என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியே நீரும் * 'பூ4மிராபோ நலோ வாயு: க2ம் மனோ பு3த்3தி4ரேவ ச | அஹங்கார இதீயம் மே

வித ஜீவாத்மாக்கள் என்றர்த்தம். அன்றிக்கே பூமி ஆகாயம் முதலிய லோகங்கள் உபலக்ஷணமாகச் சொல்லப்படுகின்றன ஆகவுமாம். 'புண்டரீகாக்ஷ:' என்னும் பதத்தினால் அந்தராதித்யவித்யையில் சொல்லப்பட்ட மிகவும் சிறந்த விக்ரஹத்தை உடையவனாக இருக்கை காட்டப்பட்டது. 1 'அவனுக்குக் கப்யாஸமான தாமரைப்பூ எப்படியோ இப்படியே கண்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்திற்கு த்ரமிட பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆறர்த்தங்களில் மூன்றர்த்தங்கள் ஸித்தாந்தமாக பாஷ்யகாரரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவைகள், அப்படியே வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் 2 'க3ம்பீ4ராம்ப4ஸ்ஸமுத்3பூ4த ஸம்ம்ருஷ்ட நாள ரவிகர விகஸித புண்ட3ரீக த3ளாமலாயதேக்ஷண:' என்று வ்யாக்யானம்செய்யப்பட்டது. இதுவும் வரதகுருவினால் தத்வஸாரத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டது. 'நாராயண:' என்னும் பதத்தினால் பரதத்வத்தைநிஶ்சயம் செய்வதிலேயே அபிப்ராயமுடைய நாராயணாநுவாகம் குறிக்கப்பட்டது. 'ஶ்ரீபூ4ம்யர்ணவநிகேதந:' என்னும் பதங்களினால் 3 'பூமியும் லக்ஷ்மியும் உனக்குப் பத்னிகள்' என்னும், 4 'கரையில்லாத ஜலத்தில்' என்றும், 'எவனை ஸமுத்திரத்தின் நடுவில்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள ஞாபகப்படுத்தப்பட்டன. 'உத்ஸ்ருஜ்யாக3த:' என்பதினால் இது அவதாரம் மாத்திரம், என்பது சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் க்ருஷ்ணனாக அவதரித்திருக்கும்பொழுதும் க்ஷீரஸமுத்திரத்தில் ஆதிஶேஷனாகிய படுக்கையில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிற ரூபம் அப்படியே இருக்கிறபடியினால் 'ஸாக்ஷாத்' என்பதற்கு ஔபசாரிகமாகவும் அல்ல, வேறொரு ஜீவாத்மாவுக்குள் மறைந்து கொண்டுமல்ல என்று அர்த்தம் 'அப்படியே' என்பது இது வேறு ப்ரகரணம் என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக. 'ஜக3த்3தி4தாநுரோதா4ஸ்ஸ்யா' என்று மூலத்தில் பிரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் அதை அநுஸரித்

---

* பகவத்கீதை 7-4. 1 சாந்தோக்யம் 1-6-7

2 வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் கம்பீராம்பஸ்ஸம்பூத ஆழமான ஜலத்தில் உண்டானதாயும், ஸம்ம்ருஷ்டநாள நன்றாகப் பருத்ததண்டில் இருப்பதாயும் ரவிகரவிகஸித ஸூர்யனுடைய கிரணங்களினால் மலர்த்தப்பட்டதுமான புண்டரீகதள தாமரைப்பூவின் இதழைப்போல அமல அழுக்கற்ற ஆயதநீண்ட ஈக்ஷண: கண்களை உடைய

3 தைத்திரீயம், நாராயணம் 4 தைத்திரீயம் நாராயணம் 1-3

ஷிஹா வ்யக்தாக்ராவடியா' என்று ஆரம்பித்து, * 'அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே' என்னுமளவாகச்சொல்லுகிறீர். 12-13

ஸர்வமேதத்ருதம் மந்யே யந்மாம் வதஸி கேஶவ ।
ந ஹி தே பகவந் வ்யக்திம் விதுர்தேவா ந தாநவா: ॥ 14

ப-ரை] கேஶவ க்ருஷ்ண, மாம் என்னைக்குறித்து, யத் எதை, வதஸி சொல்லுகிறீரோ, ஏதத் இந்த, ஸர்வம் எல்லாவற்றையும், ருதம் உண்மையாக, மந்யே எண்ணுகிறேன், பகவந் பகவானே, தே உம்முடைய, வ்யக்திம் ப்காசம் செய்யும் விதத்தை, (அதாவது உம்மை உள்ளபடி அயலாருக்குத்தெரியப்படுத்தும் விதத்தை) தேவா: தேவதைகள், ந விது: அறியவில்லை, தாநவா: அஸுரர்களும், ந அறியவில்லை. 14

பா] ஆகையினால் என்னைக்குறித்து எந்த வேறொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததும் எல்லையில்லாத மேன்மையையுடையதும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதுமான உம்முடைய ஐஶ்வர்யத்தையும் கல்யாண குணங்கள் எண்ணிறந்தவை என்பதையும் சொல்லுகிறீரோ, இதை யெல்லாவற்றையும் உள்ளபடியே இருக்கிற வாஸ்தவத்தைச் சொல்லு

கே அப்படிப்பட்ட பிரிவினாலேயே அவர்களால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறோம் என்று காட்டப்பட்டது. 'த்ரு க்ருதஸ்ய' என்பது முதலியது நாராயணனை எல்லாவற்றிற்கு மிருப்பிட மாகையினாலாவது, எல்லாவிதங்களான மேன்மைகளையு முடையவனாகையினாலாவது சொல்லப்பட்டது. 'தத்வைண்யம்'(அதுவேபுண்யம்) என்பது முதலியது ப்ரஹ்ம என்னும் பதத்தை அனுஸரித்துநாராயணனைப் பற்றியதாகவுமாம். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்து நாராயணனால் அடையப்பட்ட இடத்தை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறதாகவுமாம் 'நீரே' என்பதற்கு ஸ்வபாவத்தினாலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகவும் ப்ரஹ்மா முதலியவர்களுக்கும் ஆசார்யனாகவுமிருக்கிற நீரேஎன்று அர்த்தம். 'ஸ்ரஷ்டிராவ:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் எல்லாவற்றிற்கும் மேஷியாக இருக்கை. எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக இருக்கை, எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவனாக இருக்கை என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. 12-13

ஸங்கதியைத் தெரிவிப்பதற்காகச்சொல்லுகிறார்.—'ஆகையினால்' என்று. மிகவும் நம்பத்தகுந்த வேதங்களாலும் மஹருஷிகளாலும் உம்மாலும் சொல்லப்பட்டபடியினால் என்று தாத்பர்யம். 'ருதம் மந்யே'

* பகவத்கீதை 10-8.

கிறதாகவே எண்ணுகிறேன் ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலிய அபிப்ராயத்தினால் சொன்னதாக எண்ணவில்லை. ஆகையினால் எல்லையில்லாத ஜ்ஞானம், சக்தி, பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு இவைகளுக்கு

என்பதின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.—'ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலிய அபிப்பிராயத்தினால் சொன்னதாக எண்ணவில்லை' என்று. மற்றவர்களிடத்திலல்லவோ பகவானுடைய குணங்களை ஆரோபணம் செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும் என்றபிப்ராயம். 'ஸர்வ' என்பதினால் 1 'ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்' என்பது முதல் கீழே சொன்னது நினைக்கப்பட்டது. 'வதஸி' என்பது இவ்விடத்தில் கீழே சொன்னதை அநுவாதம் செய்துகொண்டும் உபதேசம் செய்கிறாய் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டும் இரண்டு கர்மங்களை உடையது. இப்படி கீழ்ச்சொன்னதை அநுவாதம் செய்தது மேலே விஶேஷமான உபதேசத்தைப்ப்ரார்த்திப்பதற்காக. 'வேறொருவருக்கும்' என்பது முதல் இரண்டு விஶேஷணங்களினால் ஸமமானதும் மேற்பட்டதும் இல்லை என்பதும் 'ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதுமான' என்பதினால் வெறொருவருக்கும் வஶப்பட்டதில்லை என்பதும் சொல்லப்படுகிறது. 'ஆகையினால் அறியவில்லை' என்றன்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 2 'ஜ்ஞாநஶக்தி பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜாம்ஸ்யஶேஷத: | பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி: ||' என்கிற பகவானாகிய பராசரருடைய வசனத்தை அநுஸரித்து தேவதை முதலியவர்களினால் அறியத்தகாதது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'பகவந்' என்னும் பதத்தினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார்:—'எல்லையில்லாத' என்றாரம்பித்து. 'வ்யக்தி:' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 3 'கிமாத்மிகா பகவதோ வ்யக்தி:' என்பது முதலிய இடங்களிலேபோல விக்ரஹம் முதலியவற்றைச்சொல்லுகிறதல்ல, அதற்கு இங்கே ப்ரஸ்தாவமில்லாமையினாலும் மேலேயும் கேழ்க்கப்படாமையினாலும், ஆகையினாலே 4 'வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண' என்று மேலே சொல்லப்போகிறவனுக்கு,

---

1 பகவத்கீதை 2–7

2 விஷ்ணுபுராணம் 6-5-79 ஹேயை: கெட்டகுணங்களினால் குணங்களைத்தவிர ஜ்ஞானம்சக்தி பலம் ஐஶ்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ்ஸு இவைகள் அஶேஷத: முழுமையும் பகவச்சப்தவாச்யானி பகவான் என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தங்கள்.

3 ஏஷா இந்த பகவத: பகவானுடைய வ்யக்தி: விக்ரஹம் கிமாத்மிகா எப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையது.

4 பகவத்கீதை.10-16

இருப்பிடமாகிய க்ருஷ்ண உம்மைப்ரகாஶப்படுத்துகிற விதத்தை அல்ப மான ஜ்ஞானமுள்ள தேவதைகளும் அஸுரர்களும் அறியவில்லை அல்ல வா? 14

ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம |
பூதபாவந பூதேஶ தேவதேவ ஜகத்பதே || 15

ப - ரை] பூதபாவந - ப்ராணிகளை உண்டாக்குகிற, பூதேஶ - ப்ராணிகளுக்கு நியந்தாவாகிய, தேவதேவ - தேவதைகளுக் கெல்லாம் தேவதையாகிய, ஜகத்பதே - லோகங்களுக்கு எஜமானனாகிய, புருஷோத்தம - புருஷர்களுக்குள் உத்தமனாகிய க்ருஷ்ண த்வம் நீர், ஆத்மநா - உம்மாலேயே, ஸ்வயமேவ - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ஆத்மாநம்-உம்மை, வேத்த - அறிகிறீர். 15

பா] ஓ புருஷோத்தமனே நீர் உம்மாலேயே உம்மை உம்முடையதாகிய ஜ்ஞானத்தினாலேயே அறிகிறீர். எல்லா ப்ராணிகளையும் உண்டாக்குகிறவ

மற்றவர்கள் உம்மைப்பற்றிச் சொல்லும்விதத்தையே அறியவில்லை, ப்ரத்யக்ஷம்போலக் காட்டும் விதத்தைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டியது இல்லை என்கிற இந்த அர்த்தம் அவச்யமாகச் சொல்லவேண்டியதாகையினால் இதுவே ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரகாஶப்படுத்துகிற விதத்தை' என்று. 'அக்ஷராக்ஷரயோர்வ்யக்தி ஸித்தாத்மநிஷூதந। உபலப்தும்' என்பதைப்போல. 'அல்பமான ஜ்ஞானமுள்ள' என்பது தாத்பர்யத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. 14

தேவதை முதலியவர்களுக்கு பகவானுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுவதற்கு யோக்யதை இல்லை என்று கீழே நிராகரிக்கப்பட்டது, பிறகு பகவானுக்கே தன்னுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுவதற்கு யோக்யதை உண்டு என்று இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லுகிறார்—இதில் 'புருஷோத்தம' என்பது பெயர் மற்றப் பதங்களோவெனில் அந்தப் பெயர் பொருந்துவதற்குக் காரணங்களாகிய குணங்களைச்சொல்லுகின்றன, என்று பிரித்துக் காட்டுவதற்காக முதலிலேயே 'ஓ புருஷோத்தமனே' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 2 'நீர் எப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறீரோ அப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறீர்' என்று

---

1 *அரிநிஷூதன சத்ருருக்களைக் கொல்லுகிற ஓராஜனே அக்ஷராக்ஷரயோ: அக்ஷரம்க்ஷரம் இவைகளின் வ்யக்திம் ப்ராகாசத்தை உபலப்தும் அறிவதற்கு இச்சாமி விரும்புகிறேன்.*

2 *யஜுர்வேதம் காடகம்.*

ராகவும், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் நியந்தாவாகவும், தேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலான தேவதையாகவும் அதாவது எப்படி மனுஷ்யர்கள் ம்ருகங்கள் பக்ஷிகள் பாம்புகள் முதலியவைகளைவிட ஸௌந்தர்யம் ஸௌசீல்யம்முதலிய நல்ல குணங்களின் கூட்டங்களினால் தேவதைகள் மேலான

உம்மை நீரே தெரிந்துகொள்ளுகிறீர்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்தை ஞாபகப்படுத்தவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஆத்மநா' என்பதற்கு உம்மை என்று அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 'ஸ்வயமேவ' என்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது—'உம்முடையதாகிய ஜ்ஞானத்தினாலேயே' என்றது. 'ஆத்மநா' என்பதற்கு வேறொருவரால் ஒத்தாசை செய்யப்படாமல் என்று அர்த்தம். எப்படி மற்றவர்களுக்கு 1 'மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச' என்று சொல்லப்படுகிறதோ அப்படி இவருக்கில்லை என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'ஆத்மநா' என்பதற்கு 'ஜ்ஞானத்தினால்' என்பது வ்யாக்யானமாகவுமாம். 2 'ஆத்மாஜீவே' என்றாரம்பித்து, 'யத்நேऽர்க்கேऽக்நௌ தியி வாயௌ' என்று படிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால், 'பாவந' என்னும்பதம் நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் என்கிற அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'உண்டாக்குகிறவராகவும்' என்று 'பூதேச' 'ஜகத்பதே' என்னும் பதங்களுக்குப்புனருக்தியென்னும் தோஷத்தை நீக்குவதற்காக 'நியந்தாவாகவும்,' 'எஜமானனாகவும்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. காப்பாற்றுகிறவன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் 'பதி:' என்னும்பதம் எஜமானனுக்கு இடுகுறிப்பெயர். 3 'அவன் காரணம் இந்த்ரியங்களுக்கு எஜமானனாகிய ஜீவனுக்கும் எஜமானன்' என்றும், 4 'ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த மஹேஸ்வரனாகவும் தேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலான தேவதையாகவும், எஜமானர்களுக்கெல்லாம் மேலான எஜமானனாகவும் லோகங்களுக்கு ஈஸ்வரனாகவும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவனாகவும் இருக்கிற அந்தத்தேவனை மேலானவனாக அறிகிறோம்' என்றுமர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ஏற்பட்ட நான்கு அர்த்தங்களும் 'பூதபாவந' என்பது முதலாக நாலுபதங்களினால் சொல்லப்படுகின்றன, என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக 'தேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலான தேவதையாகவும்' என்று ஸ்ருதிவாக்யத்திலிருக்கும் பதங்களால் வ்யாக்யானம் செய்யப்

---

1 *பகவத்கீதை* 15-15

2 *ஆத்மா என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவையும் ப்ரயத்னத்தையும் ஸூர்யனையும் அக்னியையும் புத்தியையும் காற்றையும் சொல்லும்.*

3 *ச்வேதாச்வதரம்* 6-8 4 *ச்வேதாச்வதரம்* 6-7

வர்களாக இருக்கிருர்களோ, அப்படியே அந்த எல்லாத் தேவதைகளையும் விட அந்தந்த குணங்களினுல் மேலானவனுக இருப்பவனுகவும் லோக 15
ங்களுக்கு எஜமானனுகவும் இருப்பவனே.

വക്തുമർഹസ്യശേഷേണ ദിവ്യാ ഹ്യാത്മവിഭൂതയഃ |
യാഭിർവിഭൂതിഭിർലോകാനിമാംസ്ത്വം വ്യാപ്യ തിഷ്ഠസി ‖ 15

ப - ரை] ദിവ്യാഃ திவ்யங்களான ആത്മവിഭൂതയഃ உம்முடைய நியமனங்கள் (எவைகளோ அவைகளை) അശേഷേണ முழுமையும் വക്തും சொல்லுவதற்கு അർഹസി தகுந்தவராகிறீர், യാഭിഃ எந்த, വിഭൂതിഭിഃ நியமனங்களுடன் கூடினவராய்க்கொண்டு, ത്വം நீர், ഇമാൻ இந்த, ലോകാൻ லோகங்களை, വ്യാപ്യ வ்யாபித்துக்கொண்டு, തിഷ്ഠസി 16
இருக்கிறீர்.

பா] திவ்யங்களாகவும உமக்கே அஸாதாரணங்களாகவு மிருக்கிற நியமனங்கள் எவைகளோ, அவை எல்லாவற்றையும் நீரே சொல்லத்தகுந்தவ

---

*பட்டது. தேவதை என்னும் பதம் ஒருவிதமான ஜாதியைச் சொல்லுகிறதாகையினுலே இன்னருக்கு தேவதை என்று மற்றவரைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டியதில்லாமையினுல் இரண்டாவது தேவதை என்னும் பதம் மேன்மையைச்சொல்லிக்கொண்டு உபசாரமாக ப்ரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் முக்யமான அர்த்தத்திலும் கௌணமான அர்த்தத்திலும் ஒரேவிதமான உபசாரமாகச் சொல்லியிருப்பதின் காரணத்தைக்காட்டுகிறுர்—'எப்படி' என்ருரம்பித்து. ஒன்றுக்கொன்று இருக்கும் வ்யத்யாஸம் ப்ரயோஜனமற்றது என்று தெரிவிப்பதற்காகவும், இவைகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் அதிக வ்யத்யாஸமுண்டு என்று காட்டுவதற்காகவும், ம்ருகம் பக்ஷி மலைப்பாம்பு இவைகளை எடுத்தது. தேவதைகளுக்குப் புழு எப்படியோ அப்படியே பரமாத்மாவுக்குத் தேவதைகள். [1] കീടാഃ സർവേ സുരാഃ ... യത്ര ദൃഷ്ടേ' என்றல்லவோ சொல்லியிருக்கிருர்கள். 'ஸௌந்தர்யம் ஸௌசீல்யம்' என்றது தேஹத்தின் குணங்களையும் ஸ்வரூபத்தின் குணங்களையும் 15
குறிப்பதற்காக.*

தா] 'ആത്മ' என்னும் பதம் வேறொருவரின் நியமனம் என்பதை விலக்குவதற்காக என்று சொல்லுகிறுர்—'உமக்கே அஸாதாரணங்களாகவும்' என்று. 'വിഭൂതയഃ' என்னும் பதம் முதல் வேற்றுமையையுடையதாகையினுலே 'വക്തുമർഹസി' என்பதோடு அன்வயிக்காதாகையினுல் 'எவைகளோ' என்னும் பதம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது

---

1 *யத்ர* எந்த *பகவான் த்ருஷ்டே* பார்க்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது *ஸமஸ்தா:* எல்லா *ஸுரா:* தேவதைகளும் *கீடா:* புழுக்களோ.

ராகிறீர்; அதாவது நீரே ப்ரகாஸம் செய்யும் என்று அர்த்தம். எண்ணிறந்த எந்த நியமன விஸேஷங்களுடன் கூடினவராய்க் கொண்டு இந்த லோக

வும், எந்தக் காரணத்தினுல் திவ்யங்களோ;ஆகையினு லவச்யம் சொல்லத்தக்கவைகள், ஆகையினுல் நீர் சொல்லத்தகுந்தவர், என்று வாக்யத்தைத் திருப்பிச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது, என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஈஹுவஸி' என்பதினுல் தகுந்தவர்என்றுசொல்லியிருப்பதினுலேயே சொல்லவேண்டும் என்கிற ப்ரார்த்தனையும் குறிக்கப்படுகிறது ஆகையினுல், பகவானுலும் முழுமையும் சொல்லவும், அர்ஜுனனுல்கேட்க்கவும்முடியாதாகையினுல் வார்த்தையினுலும் அனுக்ரஹத்தினுலும் ப்ரகாசம் செய்யவேண்டு மென்பது இங்கே ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறது. 1 'நஹிதெஸவ்யக்திம்' என்றல்லவோ முன்பு சொல்லப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறுர்—'நீரே ப்ரகாஸம் செய்யும் என்று அர்த்தம்' என்று. பன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதைச் சுருக்கிச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையாலும், 'ஈஷெஷண' (முழுமையும்) என்று சொல்லியிருப்பதினுலும், 2 'நாஸ்யெந்தாவிஸ்தரஸ்யமெ' என்றிவை முதலாக மேலே சொல்லப்போகிறதை அனுஸரித்தும்,எண்ணிறந்ததென்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல்—'எண்ணிறந்த' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வி' என்னும் உபஸர்கத்தை முன்னே உடைய 'ஸூதிஃ' என்னும் பதம் 'ஸாவ' ப்ரத்யயத்தைக் கடைசியி லுடையதாகையினுல் நியமனத்தைச் சொல்லுகிறதென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது, இவ்விடத்தில் வேறு அர்த்தமும் பொருந்தாது, நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துவைச் சொல்லுகிற பதத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படாமையினுல், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'எந்த நியமன விஸேஷங்களுடன்' என்று சொல்லப்பட்டது. அதிகமான நியமனங்களைப்பற்றிக் கேழ்ப்பதில் அதிக ஸந்தோஷம் என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'விஸேஷ' என்னும் பதம். இவ்விடத்தில் மூன்றும்வேற்றுமை காரணம் என்பது முதலிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாதாகையினுல் 3 'இத்தம்பூதலக்ஷணம்' என்னும் அர்த்தம் அந்த வேற்றுமையினுல் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'கூடினவராய்க்கொண்டு' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் விஸூதி என்னும் பதம் நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் அரச மரம் முதலியவை லோகங்களில் பகவான் வ்யா

1 பகவத்கீதை 10-14 2 பகவத்கீதை 10-19

3 இப்படிப்பட்ட அடையாளங்களை உடையவன்.

வர்களாக இருக்கிறார்களோ, அப்படியே அந்த எல்லாத் தேவதைகளையும் விட அந்தந்த குணங்களினால் மேலானவனாக இருப்பவனாகவும் லோகங்களுக்கு எஜமானனாகவும் இருப்பவனே. 15

வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய꞉ |
யாபிர்விபூதிபிர்லோகாநிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி || 15

ப-ரை] திவ்யா꞉ திவ்யங்களான ஆத்மவிபூதய꞉ உம்முடைய நியமனங்கள் (எவைகளோ அவைகளை) அஶேஷேண முழுமையும் வக்தும் சொல்லுவதற்கு அர்ஹஸி தகுந்தவராகிறீர், யாபி꞉ எந்த, விபூதிபி꞉ நியமனங்களுடன் கூடினவராய்க்கொண்டு, த்வம் நீர், இமாந் இந்த, லோகாந் லோகங்களை, வ்யாப்ய வ்யாபித்துக்கொண்டு, திஷ்டஸி இருக்கிறீர். 16

பா] திவ்யங்களாகவும உமக்கே அஸாதாரணங்களாகவு மிருக்கிற நியமனங்கள் எவைகளோ, அவை எல்லாவற்றையும் நீரே சொல்லத்தகுந்தவ

பட்டது. தேவதை என்னும் பதம் ஒருவிதமான ஜாதியைச் சொல்லுகிறதாகையினாலே இன்னாருக்கு தேவதை என்று மற்றவரைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டியதில்லாமையினால் இரண்டாவது தேவதை என்னும் பதம் மேன்மையைச்சொல்லிக்கொண்டு உபசாரமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முக்யமான அர்த்தத்திலும் கௌணமான அர்த்தத்திலும் ஒரேவிதமான உபசாரமாகச் சொல்லியிருப்பதின் காரணத்தைக்காட்டுகிறார்—'எப்படி' என்றாரம்பித்து. ஒன்றுக்கொன்று இருக்கும் வ்யத்யாஸம் ப்ரயோஜனமற்றது என்று தெரிவிப்பதற்காகவும், இவைகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் அதிக வ்யத்யாஸமுண்டு என்று காட்டுவதற்காகவும், ம்ருகம் பக்ஷி மலைப்பாம்பு இவைகளை எடுத்தது. தேவதைகளுக்குப் புழு எப்படியோ அப்படியே பரமாத்மாவுக்குத் தேவதைகள். [5] 'கீடா꞉ ஸேந்த்ரா꞉ ஸுராஸுரா꞉ ஸுஷ்ட்யந்து' என்றல்லவோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'ஸௌந்தர்யம் ஸௌஶீல்யம்' என்றது தேஹத்தின் குணங்களையும் ஸ்வரூபத்தின் குணங்களையும் குறிப்பதற்காக. 15

தா] 'ஆத்ம' என்னும் பதம் வேறொருவரின் நியமனம் என்பதை விலக்குவதற்காக என்று சொல்லுகிறார்—'உமக்கே அஸாதாரணங்களாகவும்' என்று. 'விபூதய꞉' என்னும் பதம் முதல் வேற்றுமையையுடையதாகையினாலே 'வக்தும் அர்ஹஸி' என்பதோடு அன்வயிக்காதாகையினால் 'எவைகளோ' என்னும் பதம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது

1 யத்ர எந்த பகவான் த்ருஷ்டே பார்க்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது ஸமஸ்தா꞉ எல்லா ஸுரா꞉ தேவதைகளும் கீடா꞉ புழுக்களோ.

ராகிறீர்; அதாவது நீரே ப்ரகாஶம் செய்யும் என்று அர்த்தம். எண்ணிறந்த எந்த நியமன விஶேஷங்களுடன் கூடினவராய்க் கொண்டு இந்த லோக

வும், எந்தக் காரணத்தினால் திவ்யங்களோ; ஆகையினாலவச்யம் சொல்லத்தக்கவைகள், ஆகையினால் நீர் சொல்லத்தகுந்தவர், என்று வாக்யத்தைத் திருப்பிச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது, என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'அஹ-்வஸி' என்பதினால் தகுந்தவர்என்றுசொல்லியிருப்பதினாலேயே சொல்லவேண்டும் என்கிற ப்ரார்த்தனையும் குறிக்கப்படுகிறது ஆகையினால், பகவானாலும் முழுமையும் சொல்லவும், அர்ஜுனனால்கேழ்க்கவும்முடியாதாகையினால் வார்த்தையினாலும் அனுக்ரஹத்தினாலும் ப்ரகாசம் செய்யவேண்டு மென்பது இங்கே ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறது. 1 'நஹிதெவொவூவுக்கிஂ' என்றல்லவோ முன்பு சொல்லப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'நீரே ப்ரகாஶம் செய்யும் என்று அர்த்தம்' என்று. பன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதைச் சுருக்கிச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையாலும், 'அஶெஷெண' (முழுமையும்) என்று சொல்லியிருப்பதினாலும், 2 'நாஸ்ரொநாவிஸ்ரஸ்ரெ' என்றிவை முதலாக மேலே சொல்லப்போகிறதை அனுஸரித்தும்,எண்ணிறந்த தென்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'எண்ணிறந்த' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வி' என்னும் உபஸர்கத்தை முன்னே உடைய 'ஊ-ுதிஂ' என்னும் பதம் 'ஸாவ' ப்ரத்யயத்தைக் கடைசியி லுடையதாகையினால் நியமனத்தைச் சொல்லுகிறதென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது, இவ்விடத்தில் வேறு அர்த்தமும் பொருந்தாது, நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துவைச் சொல்லுகிற பதத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படாமையினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'எந்த நியமன விஶேஷங்களுடன்' என்று சொல்லப்பட்டது. அதிகமான நியமனங்களைப்பற்றிக் கேழ்ப்பதில் அதிக ஸந்தோஷம் என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'விஶேஷ' என்னும் பதம். இவ்விடத்தில் மூன்றும்வேற்றுமை காரணம் என்பது முதலிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாதாகையினால் 3 'உஂஸஹ-ுதலக்ஷணம்' என்னும் அர்த்தம் அந்த வேற்றுமையினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கூடினவராய்க்கொண்டு' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் விஹ-ுதி என்னும் பதம் நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைச் சொல்லுவதாக இருந்தால் அரச மரம் முதலியவை லோகங்களில் பகவான் வ்யா

1 பகவத்கீதை 10-14 2 பகவத்கீதை 10-19
3 இப்படிப்பட்ட அடையாளங்களை உடையவன்.

ங்களை நீர் நியந்தாவாக வ்யாபித்துக்கொண் டிருக்கிறீர். 16

கதம் வித்யாமஹம் யோகீ த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயந் |
கேஷு கேஷு ச பாவேஷு சிந்த்யோஸி பகவந்மயா || 17

ப - ரை] பகவந் பகவானாகிய க்ருஷ்ண, அஹம் நான், யோகீ யோகத்தைச் செய்துகொண்டு, த்வாம் உம்மை, ஸதா எப்போழுதும், பரிசிந்தயந் த்யானம் செய்வதற்காக, கதம் எப்படி, வித்யாம் அறியக்கடவேன், கேஷுகேஷுச எந்தெந்த, பாவேஷு வஸ்துக்களில், மயா என்னால், சிந்த்யஃ எண்ணத்தகுந்தவராக, அஸி ஆகிறீர். 17

பா] நான் பக்தியோகத்தில் நிஷ்ட்டையையுடையவனாக இருந்துகொண்டு

தா] பித்திருப்பதற்குக் காரணமல்ல, அவைகளோடு கூடிய பகவானும் காரணமல்ல, அவைகளோடு சேர்ந்தே மற்ற வஸ்துக்களில் வ்யாபித்திருக்கிறான் என்பது மில்லை, நியமிக்கப்படுகிறவஸ்துக்கள்வ்யாபித்திருக்கையைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அடையாளங்கள் என்பதுமில்லை ப்ரயோஜனமில்லாமையினால், நியமன விசேஷங்களோவெனில் ஶ்ருதியை அனுஸரித்திருப்பதினாலும் ஆகாசம் முதலியவைகள் வ்யாபித் திருப்பதைப் போல அல்ல இது என்று தெரிவிப்பதற்குக் காரணமாகையினாலும் வ்யாபித் திருப்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அடையாளம் என்பது பொருந்தும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்.—'நியந்தாவாக வ்யாபித்துக்கொண்டு' என்று 1 'ஜனங்களுக்கு உள்ளே ப்ரவேசித்துக்கொண்டு நியமிக்கிறவன்' என்றும் 2 'உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறான்' என்றும், 3 ' அந்தர்யாமியாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் இருப்பவன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களில் இது சொல்லப்படுகிறது. 'வ்யாப்ய திஷ்டஸி' என்பதனால் 4 'நாராயணன் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. 16

யோகீ என்னும் பதம் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினாலும், 'த்வாம்ஸதா பரிசிந்தயந்' என்பது முதலிய பதங்களின் ஸாமர்த்தியத்தினாலும் விசேஷமான யோகியைச்சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்.—'பக்தியோகத்தில் நிஷ்ட்டையையுடையவனாக இருந்துகொண்டு' என்று. 'இருந்துகொண்டு' என்பதனால் பரிபூர்ணமான யோகத்தை உடையவனைச் சொல்லுகிறதுஎன்பது விலக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'யோகிந்' என்

---

1 யஜுர்வேதம் ஆரணம் 3-10 2 ப்ருஹதாரண்யகம் 5-7
3 ஸுபாலோபநிஷத் 7 4 தைத்திரீயம் நாராயணம் 11

பக்தியினல் உம்மை எப்போழுதும் த்யானம்செய்ய ஆரம்பித்தவனாய் த்யானம் செய்த்தகுந்தவனாகவும் பரிபூர்ணமான ஐஶ்வர்யம் முதலிய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களையுடைய உம்மை எப்படி அறியக்கடவேன். முன்புசோல்லிய புத்தி ஜ்ஞானம் முதலிய வஸ்துக்களைத் தவிர இன்னம் மற்றேந்த வஸ்துக்களில் என்னால் நியந்தாவாக நினைக்கத்தகுந்தவராகிறீர். 17

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥ 18

ப - ரை] 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 - ஸ்ரீக்ருஷ்ண, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 - உம்முடைய, 𑌯𑍋𑌗𑌂 - கல்யாணகுணத்தையும், 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 - நியமனத்தையும், 𑌭𑍂𑌯𑌃 - மறுபடியும், 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 - விஸ்தாரமாக, 𑌕𑌥𑌯 - சோல்லும், 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 - (உம்முடைய மஹிமையாகிற) அம்ருதத்தை, 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃-கேழ்க்கிற, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 - போதும் என்கிற எண்ணம், 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 - இல்லையல்லவா. 18

று மற்றவர்களின் பாடம் ருஷிசொல்லியதல்ல, '𑌸𑌦𑌾'(எப்பொழுதும்) என்கிற விஶேஷணத்தின் ஸாமர்த்தியத்தினல் 'பக்தியினல்' என்பது ஏற்பட்டது. அறிவதற்கு முந்தி த்யானம்செய்ய முடியாதாகையினலே '𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂' என்பது த்யானம் செய்வதற்குக்காரணமாகையினலும், 1 '𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃' என்று '𑌶𑌤𑍃' என்னு ப்ரத்யயம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினலும் 'த்யானம்செய்ய ஆரம்பித்தவனாய்' என்று சொல்லப்பட்டது. '𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂' (உன்னை) என்று வஸ்து இன்னதென்று அறியப்பட்டபடியினல் அதின் ஸ்வபாவங்களின் விஶேஷங்களைப்பற்றி அறியவேண்டும் என்கிற ஆசை இருககிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'பரிபூர்ணமான' என்பது முதல் சொல்லப்பட்டது. கேழ்வி அறியப்படாத விஶேஷங்களை அறிவிப்பதற்காக அல்லவா என்று நினைத்து 'முன்புசோல்லிய' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. 'நியந்தாவாக' என்பது '𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁' என்கிற இடத்தில் இருக்கும் ஏழாம் வேற்றுமையின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே கீழ் ஶ்லோகத்தில் ப்ரஸ்தாவித்ததைச் சேர்த்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். 17

---

1 *அஷ்டாத்யாயீ 3-2-126 க்ரியாயா: கார்யத்திற்கு லக்ஷணஹேத்வோ: அடையாளம், காரணம் என்னும் அர்த்தங்களைச் சொல்லும் பொழுது (ஶத்ரு என்னும் ப்ரத்யயம் வரும்)*

பா] * 'ஸஹம் ஸஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸ்ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே' என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனாக இருக்கை முதலிய யோகத்தையும் நியமனத்தையும் மறுபடியும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லும், உம்மால் சொல்லப்படுகிற உம்முடைய மஹிமையாகிற அம்ருதத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற எனக்கு த்ருப்தியில்லையல்லவா, என்னுடைய அத்ருப்தி உம்மாலேயே அறியப்பட்டது. 18

ஸ்ரீ பகவாநுவாச பகவானாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னார்.—

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: ।
ப்ராதாந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே ॥

ப-ரை] குருஶ்ரேஷ்ட குருவம்ஶத்தில் பிறந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய அர்ஜுன, தே உனக்கு, ஆத்மந: என்னுடைய, திவ்யா: மங்களங்களான, விபூதீ: விபூதிகளை, ப்ராதாந்யத: முக்யமானவற்றை, கதயிஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேன், ஹந்த ஆஶ்சர்யம், மே என்னுடைய, (விபூதிகளின்) விஸ்தரஸ்ய விஸ்தாரத்திற்கு, அந்த: முடிவு, நாஸ்தி இல்லை. 19

பா] குருவம்ஶத்தரசர்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய அர்ஜுன? என்னுடைய

தா] விரோதியான ஜனங்களை நரகம் முதலியவைகளை அடைவிக்கிறபடியினாலாவது, ப்ரீதியுள்ள ஜனங்களினால் அவரவர்கள் இஷ்ட பலத்தை ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறபடியினாலாவது ஜநார்தனன் என்னப்படுகிறான். விஸ்தாரத்தை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசைக்குக் காரணத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகவும், யோகம் என்னு பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தை ப்ரகாஶப் படுத்துவதற்காகவும், 'பூய:' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸஹம்ஸஸ்ய' என்றாரம்பித்து. அம்ருதம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் த்ருப்தியில்லை என்பதோடு சேர்ந்திருக்கிறபடியினால் மஹிமை போக்யம் என்பதைச் சொல்லுகிறது. மிகவும்போக்யம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'உம்மால் சொல்லப்படுகிற' என்று சொல்லப்பட்டது. உம்முடையமுகமாகிறசந்திரனிடத்திலிருந்து பெருகிவருகிற என்று தாத்பர்யம். 'ஹி' என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்தை விவரிக்கிறார்.—'என்னுடைய' என்றாரம்பித்து. 18

இப்படித்ருப்தியில்லாமையினால் கேழ்க்கிற அர்ஜுனனைக்குறித்து மிகவும் அனுக்ரஹத்தை உடையபகவான் அந்த அர்ஜுனனுடைய

* பகவத்கீதை 10-8

வைகளாய் மங்களங்களா யிருக்கிற விபூதிகளை முக்யமானவற்றை உன க்குச் சொல்லப்போகிறேன் இவ்விடத்தில் ப்ராதாந்யத: என்னும் பத த்தினால் மேன்மை சொல்லப்படுகிறது. * அஹமாத்மா குடாகேஶ ஸர்வபூதாஶயஸ்தித:' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார். லோகத்தில் சிறந்த சில விபூதிகளைச் சொல்லப்போகிறேன்,என்றர்த்தம். விஸ்தாரமாகச் சொல்லு வதற்கும் கேழ்ப்பதற்கும் முடியாது, அவைகளுக்கு முடிவில்லையாகை

உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பு முதலியவைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு அதின் மூலமாக அவனுக்கு இதைக்கேட்க யோக்யதை உண்டென்று காட்டிக்கொண்டு விபூதிகளை விஸ்தாரமாகத் தனித்தனியே சொல்ல வும் கேழ்க்கவும் முடியாதாகையினால் சில ஆகாரங்களினால் சுருக்கப் பட்ட விபூதிகளைச் சொல்லப்போகிறேன் என்று இந்த ஶ்லோகத்தி னால் சொல்லுகிறார்—'தே' (உனக்கு) என்பதற்கு. பொறுமையில்லாமை ப்ரீதியை யுடையவனாக இருக்கை த்ருப்தி யில்லாதவனாக இருக்கை முதலிய குணங்கள் நிறைந்த உனக்கு, என்று தாத்பர்யம். குணங்க ளைக் குறித்து ஶேஷியாக இருக்கையாகிய ப்ரதானமாயிருக்கை சொல் லப்படுகிறதென்னில் எல்லா உதாஹரணங்களிலும் நிறைந்திராமையினா லும், குணங்களையும் ப்ரதானங்களாக மேலே சொல்லப்போகிறபடியி னாலும்,எல்லாவற்றையும்சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய அர்த்தத்தைச்சொ ல்லுகிறார்—'ப்ராதாந்யத: என்னும் பதத்தினால்' என்றாரம்பித்து. அது வே சொல்லப்படுகிறதென்பதை மேலே சொல்லப்போகிறதைக் கொ ண்டு உறுதிப்படுத்துகிறார்—'அஹமாத்மா' என்றாரம்பித்து. மொத் தார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'லோகத்தில்' என்றாரம்பித்து. விஸ் தாரமாகச் சொல்லும் என்று கேட்டவனைக் குறித்து முக்யமானவற் றைச் சொல்லப்போகிறேன் என்று எப்படி சொல்லப்படுகிறது? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் 'நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே' என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'விபூதீநாம்' (விபூதிகளி ன்) என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது, 2 'விபூதேர் விஸ்தரோ மயா' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்—'நாஸ்தி' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட முடியாமையைக் காட்டு கிறார்—'விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவதற்கும்'என்றாரம்பித்து. இது சொல் லுகிறவருடையவும் கேழ்க்கிறவனுடையவும் யுக்தியில்லாமையா லேற் பட்டதல்ல என்று சொல்லுகிறார்—'அவைகளுக்கு முடிவில்லை யாகை

* பகவத்கீதை 10-24. 2 பகவத்கீதை 10 40.

யினால். விபூதியாயிருக்கையாவது நியமிக்கப்படுவதாயிருக்கை. எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் புத்திமுதலிய தனித்தனியான பாவங்கள் எனக்கு வசப்பட்டே உண்டாகின்றன என்று சொல்லி * 'ஏதாம் விபூதிம் யோகஞ்ச மம யோ வேத்தி தத்த்வத:' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால். அப்படியே அவ்விடத்தில் யோகம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டதாவது ஸ்ருஷ்டிப்பவனாகயிருக்கை முதலியது, விபூதி என்னும்

யினால்' என்று. இதுவே 'நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே' என்று சொல்லப்பட்டது. மேலே சொல்லப்போகிற வஸ்துக்களில் விபூதி என்னும் பதத்தை ப்ரயோகித் திருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'விபூதியா யிருக்கையாவது' என்றாரம்பித்து. நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைப்பற்றிச் சொல்லும் விபூதி என்னும் பதம் விபுவாக இருப்பதற்கு விஷயங்கள் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. வேறு இடத்திலும் 1 'ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலா:' 2 'விஷ்ணுர் மந்வாதய: காலா:' 3 'ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச' என்றிவை முதலிய இடங்களில் 'ஜநார்த்நவிபூதய:' என்று நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைப்பற்றி 'விபூதி' என்னும் பதத்தை ப்ரயோகித்திருப்பது காணப்பட்டிருக்கிறது. எத்தாலே என்னில் சொல்லுகிறார்—'எல்லா ப்ராணிகளுடையவும்' என்றாரம்பித்து. கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப் பட்டதாகிய பகவானுக்கு அதீனமாக யிருக்கை அல்லவோ 'ஏதாம்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். அடுத்த ஶ்லோகத்தைக்கொண்டும் இந்த ஶ்லோகம் இந்த அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறது, என்பதைக் காட்டுகிறார்—'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. முன்பு இந்த ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் 'ஸௌஶீல்யம் வாத்ஸல்யம் ஸௌந்தர்யம் முதலிய கல்யாண குணங்களின் ஸம்பந்தத்தை' என்று அர்த்தம்சொல்லப்பட்டது, இவ்விடத்திலோவெனில் 'யோகம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டதாவது ஸ்ருஷ்டிப்பவனாக இருக்கை முதலியது' என்று அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது, இவையிரண்டும் எப்படிப்பொருந்தும் என்னில்; இரண்டிடங்களிலும் இவையிரண்டும் முதலிய என்னும்

---

2 பகவத்கீதை 10 7.

1, 2, 3, விஷ்ணுபுராணம் 1-22-31, 32, 33 ப்ருஹ்மாதக்ஷ ப்ரஜாபதி முதலியவர்கள் காலம் விஷ்ணு மனு முதலியவர்கள், காலம் ருத்ரன் யமன் முதலியவர்கள். பகவானுடைய விபூதிகள்.

பா-அ] பதத்தினுல் சொல்லப்பட்டதாவது அவனுல் நியமிக்கப்படுவதாயிருக்கை என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது மறுபடியும் * அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே। இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:’ என்று. 19

அதில் எல்லா ப்ராணிகளையும் ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறதாகிய நியமனமாவது ஆத்மாவாக இருந்துகொண்டு என்கிற இந்த அர்த்தத்தையும், யோகம் என்னும் பதத்தினுல் சொல்லப்பட்டதாவது எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனுக இருக்கையும், காப்பாற்றுகிறவனுக இருக்கையும், ஸம்ஹாரம் செய்கிறவனுக இருக்கையும் என்பதையும் நன்றுக ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகிறுர்—

அஹமாத்மா குடாகேஶ ஸர்வபூதாஶயஸ்தித:।
அஹமாதிஶ்ச மத்யம் ச பூதாநாமந்த ஏவ ச ॥

ப - ரை) குடாகேஶ சோம்பலை ஜயித்தவனுகிய, அல்லது தூக்கத்தை ஜயித்தவனுகிய அர்ஜுன, அஹம் நான், ஸர்வபூதாஶயஸ்தித: எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற, ஆத்மா ஆத்மா, அஹம் நான், பூதாநாம் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஆதி: காரணம், மத்யம் ஸ்த்திதிக்குக்காரணம், அந்த: ப்ரளயத்திற்கும் காரணம். 20

பதத்தினுல் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதாகையினுலே ஒரே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறபடியினுல் பொருந்தும், ஆகையினுலேயே ‘ஸர்வதாம விபூதிம் யோகஞ்ச’ என்கிற இடத்தில் ‘கெட்டகுணங்களுக்கு விரோதமாகிய கல்யாணகுணங்களாகிற யோகத்தையும்’என்று மொத்தமாகச் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. 1ஸர்வதாம விபூதிம்’ என்பதற்கு முன்பு நியமனத்தைச்சொல்லுகிறதாக வ்யாக்யானம் செய்திருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் அதை எடுத்தது, ஸம்பத்துமுதலிய வேறு அர்த்தங்களை விலக்கிக்கொண்டு வி என்னும் உபஸர்கத்தோடுகூடிய தாதுவின் அர்த்தத்தைப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக.‘‘விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிம் ச’ என்னுமிடத்திலோவெனில் ‘யாபிர்விபூதிபி:’ என்று கீழ் ஸ்லோகத்தில் சொல்லிய அர்த்தத்தையே சொல்லுவதுஸ்வாரஸ்யமுடையது ஆகையினுல் நியமனம் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையினுல் கேள்விக்கும் பதிலுக்கும் உள்ள ஸ்வல்பவ்யத்யாஸம் ஸஹிக்கத்தக்கதுதான். 19

1 பகவத்கீதை 10-8,

பா] எனக்குச் சரீரங்களாக இருக்கிற எல்லாப்ராணிகளுடையவும் ஹ்ரு தயத்தில் நான் ஆத்மாவாக இருக்கிறேன். ஆத்மாவாவது, சரீரத்திற்கு எல்லாவிதத்தாலும் ஆதாரமாகவும், நியமிக்கிறவனாகவும் ஶேஷியாகவும் இருப்பவன் அப்படியே '* ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநம் ச । † 'ஈஶ்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶே(அ)ர்ஜுந திஷ்டதி । ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா ॥' என்றுமேலே சொல்லப்போகிறார். ஶ்ருதியிலும் ‡ 'எவன் எல்

தா] 1'விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிஞ்ச' என்று கேழ்க்கப்பட்ட இரண்டு அர்த்தங்களையும் விஸ்தாரமாக நிருபிப்பதற்காக அதற்குஸமாதானமாகிய இரண்டர்த்தங்களும் 'அஹமாத்மா' என்கிற ஶ்லோகத்தினால் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதில்' என்றாரம்பித்து. இத்தால் முன்பு சொல்லப்பட்டதும் இனிச் சொல்லப்போகிறதுமாகிய ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருக்குமிடங்களில் ஆங்காங்கு ஸம்பவிக்கிறதற்குத் தக்கபடி இரண்டுவித காரணங்கள் சொல்லப்பட்டதாகிறது. 'ஆத்மாவாக இருக்கிறேன்' என்றது தாத்பர்யத்திலேற்பட்ட அர்த்தத்தைக் காட்டியிருக்கிறது.'ஆத்மா' என்னும் பதம் அனேக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறதாகயிருந்தபோதிலும் சரீரத்தை உடையவனாக இருக்கும் ஆத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதாகவே அதிக ப்ரஸித்தி இருக்கிறபடியினால் அத்துடன் சேர்ந்ததாகிய சரீரத்தை வேண்டுகிறது, ஆகையினால் ஒரே பதத்தின் நடுவிலிருந்தபோதிலும், 'ஸர்வ' என்னும் பதம் புத்தியினாலே பிரித்து இங்கே சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'எல் ப்ராணிகளுக்கும்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாக்களுக்குச்சரீரங்களாக இருக்கிற எல்லா 'ப்ராணிகளையும் ஜீவாத்மாவையும் குறித்து ஆத்மாவாக இருக்கை பகவானுக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக ஆத்மாவின் லக்ஷணத்தைக் காட்டுகிறார்—'ஆத்மாவாவது' என்றாரம்பித்து. மூன்றும் சேர்ந்து ஒரே லக்ஷணம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளை அனுஸரித்து உத்பத்திக்குக்காரணமாகயிருக்கை முதலிய மூன்றும் ப்ரஹ்மத்திற்கு லக்ஷணம் என்று சொல்லுகிற பக்ஷத்திலேபோல ஸந்தேஹத்தை மாத்திரம் விலக்குகிறபடியினாலே மூன்றுக்கும் ப்ரயோஜனம் உண்டென்று நினைக்க

* பகவத்கீதை 15-15. † பகவத்கீதை 18-61. ‡ ப்ருஹதாரண்யகம் 5-7-15.

லாப்ராணிகளிடத்திலும் இருந்துகொண்டு எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் உள்ளே இருக்கிறனே. எவனை எல்லா ப்ராணிகளும் அறியவில்லையோ, எவனுக்கு எல்லாப்ராணிகளும் சரீரமோ, எவன் எல்லாப்ராணிகளையும் உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறனே, இவன் அழிவில்லாதவனும் உனக்கு அந்தர்யாமியுமான ஆத்மா' என்றும் † எவன் ஆத்மாவினிடத்தில்

வேண்டியது. மற்றவர்கள் மூன்றும் தனித்தனியே மூனறுலக்ஷணங்கள் என்று சொல்லுகிறர்கள். அந்தப் பக்ஷத்தில் லக்ஷணத்தைப் பிரித்துச்சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. 1 'யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம்' என்றிவை முதலான சரீரத்தின் லக்ஷணத்தைச்சொல்லுகிற வாக்யமும் இங்கே நினைக்கத்தக்கது. சரீரத்துக்குச்சொல்லி இருக்கிற மற்றலக்ஷணங்கள் ஆங்காங்கு விஸ்தாரமாக நிராகரிக்கப்பட்டன. ஜ்ஞானத்தை உடைய வஸ்துவுக்கு விட்டுப்பிரியாத விஶேஷணமாகிய வஸ்து சரீரம், என்று பாஷ்யத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதாகிய நம்முடைய நிஷ்கர்ஷம் இவ்விடத்தில் 'ஸர்வபூத' என்னும் பதத்தினுல் சரீரங்கள் மாத்திரம் சொல்லப்படுகின்றன, என்னும்ஸந்தேஹத்தை நீக்குவதற்காகவும், ஆஶய என்னும் பதம் ஹ்ருதயத்தைச்சொல்லுகிறது, என்பதை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காகவும், ஆதாரமாக இருக்கை நியந்தாவாக இருக்கை ஆத்மாவுக்கு லக்ஷணம் என்பது ஸித்திப்பதற்காகவும், சொல்லுகிறர்.— 'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. 'ஸர்வஸ்ய சாஹம்' என்கிற ஶ்லோகத்திற்குப்பிறகு 2 'த்வாவிமௌ புருஷௌ' என்றாரம்பித்து 2 'க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினுல் 'ஸர்வபூத' என்னும் பதம் எப்படி அசேதனத்தோடு சேர்ந்த ஜீவனைச்சொல்லுகிறது, என்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறதோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும். அப்படியே அந்த ஸந்தர்ப்பத்திலே தானே 'உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:' என்றாரம்பித்து, 3 'யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:' என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 'பிபர்த்தி-ஈஶ்வர:' என்னும் இரண்டு பதங்களாலும் ஆதாரமாக இருக்கையும் நியந்தாவாக இருக்கையும் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டன. 'ஈஶ்வர:' என்னும் பதத்தின் ரூடிசக்தியினுல் எஜமானனாக இருக்கையும் ஏற்பட்டது, பாம்புகளை நியமிக்கிற கருடன் முதலியவைகளிடத்தில் பாம்புக்கு ஈச்வரன் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிற

† சதபத ப்ராம்ஹணம 14-5-30.

1 வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம். 2 பகவத்கீதை 15-16.

3 பகவத்கீதை 15-17. 4 பகவத்கீதை 71-2.

இருந்துகொண்டு ஆத்மாவுக்குள்ளே இருக்கிருனே, எவனை ஆத்மா அறியவில்லையோ, எவனுக்கு ஆத்மா சரீரமோ. எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறனே, அவன் அழிவில்லாதவனும் உனக்கு அந்தர்யாமியுமான ஆத்மா' என்றும் அர்த்தமுள்ள வாக்யத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற நான் அவைகளின் உத்பத்திக்கும் ஸ்த்திதிக்கும் ப்ரளயத்திற்கும் காரணம் என்று அர்த்தம். 20

பா-அ] இப்படி அந்தந்தப்பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுவதற்குக்காரணமாகிய பகவான் தனக்கு விபூதிகளாகிய எல்லாவஸ்துக்களிலும் ஆத்மாவாக இருக்கிருன் என்பதை நிரூபித்து, விபூதி விசேஷங்களை பகவானைச் சொல்லும் பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுகிருர்—பகவான் ஆத்

தில்லையல்லவா. 'ஶரீரம்'என்னும் பதமும் 'தேஹம்'என்னும் பதமும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பது இங்கே இரண்டு ஶ்லோகங்களையு மெடுத்ததினுல் காட்டப்பட்டது. இந்த ஶ்லோகத்திலிருக்கும் 'ஸர்வபூதாஶய'என்னும் பதம் ஜீவாத்மாக்களைச்சொல்லுகிறது, 'யஸ்ய ஆத்மா ஶரீரம்'என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினுல்.' ஆஶய' என்பதினுல் நியந்தாவாக இருக்கை முதலியது ஏற்பட்டது. ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிருன் என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினுல் '[1]மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம்' என்றிவைமுதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆதாரமாக இருக்கையும் காட்டப்பட்டது. இப்படி சேதனமும் அசேதனமுமாகிய எல்லா வஸ்துக்களையும் சரீரமாக உடையவன் என்பதை 'ஸர்வபூதாஶய' என்னும் பதத்துடனேயே சொல்லுகிற ஶ்ருதி வாக்யத்தைக் காட்டுகிருர்—'எவன் எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும்' என்ருரம்பித்து. ஜீவாத்மாவையும் அவனுக்கு சரீரம் என்று விவரிக்கிறவாக்யத்தை எடுக்கிருர்—'எவன் ஆத்மாவினிடத்தில்' என்ருரம்பித்து. ஆத்மாவாக இருப்பது, உபாதான காரணமாக இருப்பதற்கும் நிமித்தகாரணமாக இருப்பதற்கும் உபயோகமானது ஆகையினுல் முன்பாதியுடன் சேர்த்து மேல்பாதிக்கு வ்யாக்யானம் செய்கிருர்—'இப்படி' என்ருரம்பித்து. 'இப்படி... ஆத்மாவாக இருக்கிற நான்' என்பதனுல் மாறுதல்கள் ஒன்றுமில்லாத தானே உபாதான காரணம் என்பதை ஸ்தாபித்திருக்கிறது. இடத்தினுலாவது, காலத்தினுலாவது ஆதி நடுவு கடைசி என்பது மாத்திரம் உசிதமல்ல ஆகையினுல் அவைகளால் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிருர்—'அவைகளின் உத்பத்திக்கும்' என்ருரம்பித்து. 20

1 பகவத்கீதை 10-8

மாவாக இருக்கும்போழுது எல்லாப் பதங்களும் அந்தப் பகவானிடத்தி லேயே முடிவு பெறுகின்றன, எப்படி தேவன் மனுஷ்யன் பக்ஷிமரம் என்றிவை முதலிய பதங்கள் சரீரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அதனின் ஆத்மாவினிடத்தில் முடிவை அடைகின்றனவோ, அப்படியே. பகவான் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பதே அந்தந்தப் பதங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்று விபூதியை முடிக்குமிடத்தி லும் † 'ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாத் மயா பூதம் சராசரம்' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார், எல்லா வஸ்துக்களும் தானில்லாமல் இருப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறபடியினால். விட்டுப் பிரியாமையும் நியமிக்கப்படுவதா யிருக்கிறபடியினால், என்று ‡ 'மத்தஸ் ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே' என்று ஆரம்பத்தி லேயே சொல்லப்பட்டது:—

ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமாந் ।
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ ॥ 21

ப - ரை| ஆதித்யாநாம் - பன்னிரண்டு ஸூர்யர்களுக்குள் உயர்ந்தவனா கிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணு என்னும் ஸூர்யன், அஹம் - நான், ஜ்யோதி ஷாம் - ப்ரகாஶமுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், அம்ஶுமாந் - அதிக ப்ரகாஶ முள்ள, ரவி: - ஸூர்யன் (நான்), மருதாம் - நாற்பத்தோன்பது வாயு க்களுக்குள், மரீசி: - மரீசீ என்னும் வாயுவாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், நக்ஷத்ராணாம் - அஶ்வினீ முதலிய நக்ஷத்திரங்களுக்கு (பர்த்தாவாகிய), ஶஶீ - சந்திரன், அஹம் - நான். 21

பா] பன்னிரண்டென்று கணக்கிடப்பட்ட ஸூர்யர்களுக்குள் பன்னி ரண்டாவதாகவும் சிறந்தவனாகவும் இருக்கிற விஷ்ணுவென்றுபேருடைய

தா] 'ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணு:' என்றாரம்பித்து, 1 'யச்சாபி ஸர்வபூதா நாம் பீஜம் ததஹமர்ஜுந' என்கிறவரையிலும் சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கிற ஸந்தர்ப்பத்திற்கு 2 'அஹமாத்மா' என்கிற கீழ் ஶ்லோகத் துடன் சேர்த்து அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்றாரம் பித்து. இத்தால் 'அஹமாத்மா' என்றிவை முதலிய எல்லாம் நான்கு விபூதிகள் என்னும் மற்ற மதங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. 'விபூதி விஶேஷங்களை' என்பதற்கு 3 'ப்ராதாந்யத:' என்றல்லவோ ஆரம் பிக்கப்பட்டது. என்று தாத்பர்யம். சரீரத்தைச்சொல்லுகிற சரீரம் என்பது முதலிய பதங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் முடிவு பெறுவதில்லை

† பகவத்கீதை 10-39. ‡ பகவத்கீதை 10-8.
1 பகவத்கீதை 10-39. 2 பகவத்கீதை 10-20. 3 பகவத்கீதை 10-19.

ஸூர்யன் எவனோ,அவன் நான். லோகத்தில் ப்ரகாஶத்தை உண்டாக்கு கிற வஸ்துக்களுக்குள் அதிக ப்ரகாஶமுடைய ஸூர்யர்களுடைய கூட்

அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் லக்ஷணை ஒப்புக்கொள்ளுவதே ந்யாயத்தை அனுஸரித்தது சக்திகல்பிப்பது அப்படியல்ல, லாகவம் இருக்கிறபடியினாலும்; என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்-- 'பகவான்'' என்றாரம்பித்து. விட்டுப்பிரியாத விஶேஷணங்களைச்சொல்லுகிறபதங்கள் அந்தந்த விஶேஷணங்களின் வழியாய் அவைகளை உடைய வஸ்துக்களையும் முக்யமான சக்தியினாலேயே சொல்லுகின்றன, என்கிற பொதுவான ஸ்வபாவத்தினாலேயே குணம் முதலியவைகளிலும் இது ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் புதிதாய் சக்தி கல்பிப்பதினாலுண்டாகும் கௌரவமுமில்லை, என்று தாத்பர்யம். இது தான் 'முடிவுபெறுகின்றன' என்று சொல்லப்பட்டது. விட்டுப்பிரியாத விஶேஷணமாக இருக்கையைக்காரணமாக உடையதாகிய, சரீரத்தைச்சொல்லும் பதங்கள் அதனின் ஆத்மாவைச்சொல்லுகின்றன, என்பதைக்காட்டுகிறார்—'தேவன் மனுஷ்யன்' என்றாரம்பித்து. பகவானோடு மற்ற வஸ்துக்களைச்சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பது பகவானையே அந்தந்த வஸ்துக்களாக ப்ரமிக்கிறபடியினால், என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குகிறார்.— 'பகவான் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பதே' என்று. ஆரம்பம் முடிவு இவைகளுக்கு விரோதமான அர்த்தம் நடுவில் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதல்ல அல்லவா, ப்ரமமாகிற காரணத்தினாலாவது உண்மையாகவாவது ப்ரஹ்மத்திற்கே எல்லாக்கெட்டஸ்வபாவங்களும்நிறைந்தவனாகஇருக்கையைஒப்புக்கொள்ளுவதுயுக்தமுமல்ல,என்று தாத்பர்யம். 'தானில்லாமல் இருப்பதில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால்: என்பதற்கு ஆத்மாவில்லாமல் சரீரம் 'இருக்காதல்லவா என்று தாத்பர்யம். நெருப்பில்லாமல் புகை முதலியது இல்லை, என்று சொல்லில் புகைமுதலியது பொய் என்றாவது, நெருப்பு முதலியவைகளே தான் புகைமுதலியது என்றாவது அர்த்தம் தோன்றுகிறதில்லையல்லவா அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும். யஜ்ஞதத்தனல்லாமல் வீட்டில் ஒருவருமில்லை, கயிறு அல்லாமல் பாம்பு இல்லை, என்று சொல்லில் ஒன்றே உண்மையானது மற்றது பொய்,என்று எப்படி அர்த்தமாகிறதோ,அப்படியே இவ்விடத்திலும் ஏனிருக்கக்கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—''விட்டுப் பிரியாமையும்'' என்று.விரோதிகள்ஒன்று மில்லாத ஸமயத்தில் உண்டானஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டஅர்த்தத்திற்குவிரோதமாகமுடிவில் அர்த்தம்சொல்லக்கூடாது என்பது[1] உபக்ரமாதி காரணத்தில் ஏற்பட்டதென்றுதாத்பர்யம். 'நியமிக்கப் படுவதாயிருக்கிற படியினால்' என்பதினால் புகை நெருப்புமுதலிய

1 பூர்வமீமாஂஸா ஸூத்ரம் 3-3-1.

டம் எதுவோ, அது நான்; வாயுக்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய மரீசீ எவனோ, அவன் நான் 'நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ' என்கிற இடத்தில் இருக்கும் ஆறும் வேற்றுமை அவைகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய என்னும் அர்த்தத்

வைகளின் விட்டுப்பிரியாமையை விடவ்யத்யாஸம் காட்டப்பட்டது. இப்படி இவ்வளவுக் ரந்தத்தினால் ஸர்வஜீவாத்மாக்களும் ஒன்றுதானென்று ஶாயவாதிகள் என்பதினால் எல்லாச்சரீரங்களிலு மிருக்கும் ஜீவர்களும் ப்ர ஹ்மத்துடன் ஒன்று என்பது சொல்லப்படுகிறது. என்கிறமதம் நிராக ரிக்கப்பட்டது. ஆதித்யாநாம் என்பதற்கு அதிதியின் பிள்ளையா கிய ஸூர்யர்களுக்குள் என்றர்த்தம். 'ஜகந்யோ ஜகந்ய:' என்றி வை முதலிய வசனங்களை அநுஸரித்து 'பன்னிரண்டாவதாகவும் சிற ந்தவனாகவும்' என்று சொல்லப் பட்டது. இவ்விடத்திலும் மேலும் அவர் களுக்குள் என்று தனித்துச்சொல்லு வதற்குக் காரணமாகிய விசே ஷத்தைக் காட்டுவதற்காக 'சிறந்தவனாகவும்' என்னும் பதம், அதுவும் 'பூதாநாமஸ்மி சேதனா' என்று மேலேசொல்லப் போகிற சேதனா என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தாகையினால் வேண் டின இடங்களி லெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள பட்டது இவ்விடத் தில் தனித்துச் சொல்லப்படுகிற வஸ்துக்களுக்குள் சிலவஸ்துக்கள் ப்ர தானங்கள் என்பது ப்ரத்யக்ஷத்தினாலேற்பட்டது, சில வஸ்துக்கள் ப்ர தானங்கள் என்பதுஶாஸ்த்ரத்தினாலேற்பட்டது. சிலஇடங்களில் நேரா கவும், சிலவிடங்களில் ஜீவாத்மா மூலமாகவும் அந்தர்யாமியாகச்சேர்த் துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்யோதிஷாம் என்கிற பதத்தினால் நக்ஷ த்திரங்களைமாத்திரம் சொல்லில் அதற்குள் சேராதவனாகவும் அவைக ளின் ஸம்பந்தமுமில்லாத அம்ஶுமாந் என்பவனை அவைகளுக்குள் என் றுதனித் தெடுத்திருப்பது பொருந்தா தாகையினால் 'ப்ரகாசத்தை உண்டாக்குகிற வஸ்துகளுக்குள்' என்று பொதுவாகச் சொலலப்பட்ட து. லோகங்களுக்குக் காரணமான மேலான ஜ்யோதிஸ்ஸை உத்தேசி த்து ஸூர்யன் மினுமினும் பூச்சிக்கு ஸமானமாகையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'லோகத்தில்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப் பட்டது. அம்ஶுமாந் என்கிற இடத்தில் மதுப்ப்ரத்யத்தினால் தனித் தெடுத்ததற்குக் காரணமாகிய மிகுந்தப் ப்ரகாசத்தின் ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது, அப்படியில்லாவிடில் புனருக்திஎன்னும் தோ ஷம் வருகிறபடியினால். 'ரவி:' என்னும் பதம் பன்னிரண்டு ஸூர்யர்களுக்கும் பொதுவாகையினால் அதிலிருக்கும் ஒருமை

2 பகவத்கீதை 10 - 19. 3 ஜகன்யஜ: கடைசியிலுண்டானவர் அஜகன்ய: உயர்ந்தவர். 4 பகவத்கீதை 10-24.

தைச் சொல்லுகிறதல்ல, 'பூதாநாமஸ்மி சேதநா' என்பதைப்போல.

கும்பலைக் குறிக்கிறது, என்று காட்டுவதற்காக 'ஸூர்யர்களின் கூட்டம்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'மருத:' என்பதற்கு திதியின் பிள்ளைகளாகிய நாற்பத்தொன்பது வாயுக்கள் என்றர்த்தம், எவர் ஏழேழுபேர்கள் ஒவ்வொரு கணமாகவும் இப்படி ஏழுகணங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ. சந்திரனும் நக்ஷத்திரமாக இருந்தால் அப்போது நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சந்திரன் என்று தனித்தெடுத்துச்சொல்லலாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'என்கிற இடத்திலிருக்கும் என்றாரம்பித்து. பின்னை அர்த்த மென்னவெனில் சொல்லுகிறார்— 'நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய' என்று 1 'ப்ராதாந்யதஃ' என்றல்லவோ ஆரம்பத்திலேயே சொல்லப்பட்டது, என்று தாத்பர்யம். முன்பின் எல்லா இடங்களிலிருக்கும் ஆறும் வேற்றுமைகள் அவைகளுக்குள் என்னு மர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாக இருக்கும்பொழுது, நடுவில் ஒன்றுக்கு மாத்திரம் பொதுவாக ஸம்பந்தம் அர்த்தம் என்பது யுக்தமல்ல. 'நக்ஷத்ர' என்னும் பதத்தினால் ராத்திரியில் ப்ரகாசிக்கிற வஸ்துக்களெல்லாம் 'ச்சத்ரிணஃ' (குடைபிடித்தவர்கள்) என்கிற இடத்தில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்துச்சொல்லத்தக்கவைகள், 2 எவைகள் நக்ஷத்திரங்களோ இவைகள் புண்யம் செய்தவர்களுடைய ப்ரகாசங்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்ய மிருக்கிறபடியினால். மேலும் சந்திரமண்டலமும் ஸ்வர்கத்தை அடைந்தவர்களுக்கு ஸுகத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய இடமாகையினால் நக்ஷத்திர மென்னப்படுகிறது. 3 'எவன் இந்த லோகத்தில் யாகம் செய்கிறானோ அவன் அந்த லோகத்தை விடுகிறதே இல்லை. ஆகையினால் நக்ஷத்திரங்கள் என்னப்படுகின்றன, தேவதைகளின் வீடுகளே நக்ஷத்திரங்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்ய மிருக்கிறபடியினால், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'பூதாநாமஸ்மி சேதநா' என்பதைப் போல' என்று. முக்யமான அர்த்தம் ஸம்பவிக்கும்பொழுது லக்ஷணை சொல்லுவது ந்யாயத்தை அனுஸரித்ததல்ல. இவ்விடத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ஆறும் வேற்றுமை அவைகளுக்குள் என்னு மர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதும் பொருந்தாது. 4 'பூதாநாமஸ்மி சேதநா' 5 'ஸர்காணாமாதிரந்தஶ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுந' 'வாதஃ

---

1 பகவத்கீதை 10-19. 2 யஜுர்வேதம் 5 காண்டம் 4-1-3. 3 யஜுர்வேதம் 1-அஷ்டகம் 5-2-10. 4 பகவத்கீதை 10-22. 5 பகவத்கீதை 10-32.

நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய <u>சந்திரன்</u> எவனோ, அவன் நான். 21

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 |
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 || 22

ப - ரை] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 - வேதங்களுக்குள், 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌃 - ஸாமவேதமாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 - தேவதைகளுக்குள், 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 - இந்திரனாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 - இந்திரியங்களுக்குள், 𑌮𑌨𑌃 - மனஸ்ஸாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 - ப்ராணிகளுடைய 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 - ஜ்ஞானமாக 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன். 22

பா] ருக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் அதர்வணவேதம் இவைக

தா] '𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂' 6 '𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃' 7 '𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂' 8 '𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿' 8 '𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂' 8 '𑌜𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿' என்றிவை முதலிய இடங்களில் அவைகளுக்குள் என்னும் அர்த்தமில்லாமையினால், ஆகையினால் இவ்விடத்தில் சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களின் ஜாதியில் சேர்ந்தவனல்லாமையினால் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆறும் வேற்றுமையினால் சொல்லப்பட்ட பொதுவான ஸம்பந்தம் ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்ட விசேஷமான ஸம்பந்தத்தில் முடிவை அடைகிறது என்று தாத்பர்யம். 21

கானமல்லவோ ஸாம என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம், அதை வேதங்களுக்குள் தனித்தெடுத்தது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்தைத்தடுப்பதற்காக '𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿' என்று செல்லியிருக்கிறது என்றுகாட்டுகிறார்.—'ருக்வேதம்' என்றாரம்பித்து. கானத்தை ப்ரதானமாக உடையதாக இருக்கையினாலும் ஆயிரம் சாகைகளை உடையதாக இருக்கையினாலும் ஸாமவேதத்திற்கு மேன்மையும் மற்ற வேதங்களுக்கு இவையில்லாமையினால் தாழ்வும் உண்டு ப்ரமாணமாகவிருக்கையில் தாரதம்யத்தினாலல்ல. 'முதலில் ருக்கும் ஸாமமு மிருந்தன ஸா என்றுபேருடையருக்கு இருந்தது 𑌅𑌮 என்று பேருடைய ஸாமமும் இருந்தது இவை இரண்டும் ப்ரஜைகளை உண்டாக்குவதற்காக ஒன்று சேர்ந்

---

6 பகவத்கீதை 10-33. 7 பகவத்கீதை 10-34. 8 பகவத்கீதை 10-36.

ளுக்குள் சிறந்ததாகிய ஸாமவேதம் எதுவோ, அது நான். தேவதைகளுக்குள் இந்திரன் ஆகிறேன் நான். பதினொரு இந்திரியங்களுக்குள் சிறந்ததாகிய மனஸ்ஸு என்கிற இந்திரியம் எதுவோ, அது நான் ஆகிறேன். இது

கது என்று சொல்லுகிறார்கள் அதில்லை என்று சொல்லிற்று ஸாமமே சிறந்தது ஆகையினால் என்னுடைய மஹிமை' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினால் கானமாகிய ஸாமம் ப்ரதானமாகையினால் கானரூபமாகிய ஸாமவேதம் ப்ரதானம் என்பது சொல்லப்பட்டது. 1 'ருக்வேதத்திலிருந்து வைஸ்யஜாதி உண்டானதாகச் சொன்னார்கள் யஜுர்வேதத்தை க்ஷத்திரிய ஜாதிக்குக்காரணமாகச் சொன்னார்கள் ஸாமவேதம் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானம் என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமுமிருக்கிறது. 'தேவாநாம்' (தேவதைகளுக்குள்) என்பதினால் ஸ்வர்கத்தில்வஸிப்பவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள், ப்ராஹ்மா முதலியவர்களைச்சேர்த்துச் சொல்லுவது யுக்தமல்ல ஆகையினால். 'வாஸவ:' என்னும் பதத்திற்கு இந்திரன் என்கிற பதத்தினால் வ்யாக்யானம் செய்தது மேன்மையை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக, இதி என்னும் தாது மிகுந்த ஐஸ்வர்யத்தைச்சொல்லுகிறதாகையினால். 2 'இந்திரியங்களைவிட விஷயங்கள் மேலானவைகள் விஷயங்களைவிட மனஸ்ஸு மேலானது' என்றும் 3 'இவனிடத்திலிருந்து ப்ராணவாயுவும்மனஸ்ஸும்எல்லா இந்திரியங்களு முண்டாகின்றன' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம்முதலிய இடங்களில் மனஸ்ஸைத்தனியாகச் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் 'இந்த்ரியாணாம் மநஸ்சாஸ்மி' என்று இந்திரியங்களுக்குள் என்றுசொல்லியிருப்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பதினொரு இந்திரியங்களுக்குள்' என்றாரம்பித்து. இதின் கருத்தாவது 4 'இந்த்ரியாணி தசைகம்ச' 5 ஏகாதசம் மநஸ்சாத்ர' என்றிவை முதலிய இடங்களில் மனஸ்ஸும் இந்திரியம் என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால். சில இடங்களில் தனியாகச்சொல்லியிருப்பதும் கோபலீவர்தந்யாயத்தினால் என்று. பஞ்சபூதங்களுக்குள் சேதனு என்று பேருடைய பூதம் ஒன்றுமில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இதுவும்' எனறாரம்பித்து. இந்த

1 யஜுர்வேதம் காடகம் 3-9-50 2 கடவல்லீ 1-3-10.

3 முண்டகோபநிஷத் 2-1-3. 4 பகவத்கீதை 13-5.

5 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 அத்ர இவைகளுக்குள் ஏகாதசம் பதினோராவது மனஸ்சமனது.

வும் அவைகளுக்குள் என்னு மர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல, அறிவுள்ள வஸ்துக்களுடைய ஜ்ஞானம் எதுவோ, அதுவும் நான் ஆகிறேன். 22

ஆறாம் வேற்றுமையும் என்று அர்த்தம். 1 ‘தேஜஸ்தேஜஸ்விநாம்’, ‘ஸத்த்வம் ஸத்த்வவதாம்’ என்றிவை முதலிய இடங்களிலேபோல விசேஷணம் விசேஷ்யம் சேர்ந்தவஸ்துவில் ஸாரமாகிய விசேஷணபாகம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘அறிவுள்ளவஸ்துக்களுடைய’ என்று சொல்லப்பட்டது. பூதங்களில் ஆறாவது பூதமாகச்சேதனன் என்று பேருடைய ஒரு வஸ்து வேறு இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது, எப்படியென்னில் 2 ‘கம் வாயுரக்நிஸ் ஸலிலம் மஹீ ச மஹாபூதாநி ஷஷ்டஸ் து சேதநாதாது: ஆத்மா ஸப்தம உச்யதே ॥ மநோஷ்டமம் ஜ்ஞேயம்’ என்றும், அப்படியே 3 ‘ஷஷ்டம் து சேதநாதாதும் மந இத்யுபதிஸ்யதே’ என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் சேதனைக்கு மனஸ்ஸு ஆதாரமாகையினால் சேதனையை மனதென்று சொல்லியிருக்கிறது, ஆகையினால் விரோதமில்லை. ஆகையினால் ‘பூதாநாமஸ்மி சேதநா’ என்கிற ஆறாம் வேற்றுமை அவைகளுக்குள் என்னும் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதென்பது உசிதம் தான், என்னில்? உசிதமல்ல, ஏனெனில் பஞ்சபூதங்களில் ஆறாவது என்று சொல்லியிருக்கிற மாத்திரத்தினால் அது பூதம் தான் என்பது யுக்தமல்ல, வேறாக இருந்தாலும் கணக்கிட்டுச் சொல்லக்கூடு மாகையினால். இவ்விடத்தில் ஏழாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவும், எட்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மனஸ்ஸும் பூதங்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படாமையினாலும், சேதனை என்னும் பதத்திற்கும் ப்ரஸித்தமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லவேண்டியிருப்பதினாலும், ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தை ஒப்புக்கொள்வதே உசிதமாகையினாலும். ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஆறாம் வேற்றுமை ஸம்பந்தம்மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதே உசிதம்.

1 பகவத்கீதை 10-36.

2 கம், ஆகாயம், வாயு: காற்று- அக்னி: தேஜஸ்ஸு, ஆப: ஜலம் ததா: அப்படியே மஹீ பூமியும் ஆகிய மஹாபூதாநி பஞ்சபூதங்களும், சேதநாதாது: சேதனன் என்கிற தாது ஷஷ்ட: ஆறாவதாகவும், ஆத்மா-ஜீவாத்மா, ஸப்தம: ஏழாவதாகவும், உச்யதே: சொல்லப்படுகிறது. மன: மனது அஷ்டமம்; எட்டாவதாக ஜ்ஞேயம்: அறியதக்கது.

3 ஷஷ்டம் து ஆறாவதாகிய சேதநாதாது: சேதனாதுவானது, மன: இதி மனஸ்ஸு என்று உபதிஸ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

ருத்ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம்|
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிகரிணாமஹம் || 23

ப - ரை] அஹம் - நான், ருத்ராணாம் - ருத்ரர்களுக்குள், ஶங்கர: - சங்கரன் என்று பேருடைய ருத்ரனாகவும், யக்ஷரக்ஷஸாம் - யக்ஷர்ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்குள், வித்தேஶ: - குபேரனாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன், வஸூநாம் - வஸுக்களுக்குள், பாவக: - பாவகன் என்று பேருருடைய வஸுவாகவும், ஶிகரிணாம் - சிகரங்களை உடைய மலைகளுக்குள், மேரு: - மேருபர்வதமாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன். 23

பா] பதினொரு ருத்ரர்களுக்குள் சங்கரன் நான் ஆகிறேன். யக்ஷர் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்குள் குபேரன் நான். எட்டு வஸுக்களுக்குள் பாவகன் நான். சிகரங்களினால் சோபையையுடைய மலைகளுக்குள் மேரு நான். 23

தா] ருத்ரர்களுக்குள் ஒருவருக்கு சங்கரர் என்கிற பெயரினாலேயே இவர் சிறந்தவர் என்பது காட்டப்பட்டது. யக்ஷர் ராக்ஷஸர் இந்த இரண்டு ஜாதியரும் அதிக வ்யத்யாஸமில்லாதவர்கள் ஆகையினால் 'யக்ஷர் ராக்ஷஸர் இவர்களுக்குள்' என்று சொல்லப்பட்டதேயல்லாமல் குபேரன் ராக்ஷஸன் என்பதில்லை; அன்றிக்கே 'நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ' என்பதைப்போலவே இரண்டு ஜாதியாருக்கும் எஜமானன் என்பது மாத்திரம் இங்கு சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். 'வித்தேஶ' (பணங்களுக்கு எஜமானன்) என்கிற பெயரினாலேயே குபேரனுக்கு அஸாதாரணமான, ஐஶ்வர்யத்தினாலுண்டான மேன்மை காட்டப்படுகிறது. 1 'ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய:' என்று எல்லா மலைகளையும்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் 'மேரு: ஶிகரிணாம்' என்கிற இடத்திலிருக்கும் 'ஶிகரி' என்னும் பதத்தினால் விசேஷமான மலைகள் சொல்லப்படுகின்றன. இந்தப் பதமும் அப்படிப்பட்ட விசேஷத்தைக் காட்டக்கூடியதுதான், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சிகரங்களினாலே சோபையையுடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விபூதி சிறந்தது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர்யம். மிகவும் ரத்தினங்கள் தங்கம் இவைகள் நிறைந்த சிகரங்களை உடையதாகையினால் மேரு பர்வதம் சிறந்தது. 23

---

1 பகவத்கீதை 10-25.

புரோதஸாம் ச முக்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் |
ஸேநாநீநாமஹம் ஸ்கந்த: ஸரஸாமஸ்மி ஸாகர: || 24

ப - ரை] பார்த்த அர்ஜுன, மாம் என்னை, புரோதஸாம் புரோஹிதர்களுக்குள், முக்யம் ப்ரதானராகிய, ப்ருஹஸ்பதிம் ப்ருஹஸ்பதியாக, வித்தி அறி, அஹம் நான், ஸேநாநீநாம் ஸேநாபதிகளுக்குள், ஸ்கந்த: ஸுப்ரம்மண்யனாக, அஸ்மி ஆகிறேன், ஸரஸாம் தேங்குகிற ஜலமுள்ள வஸ்துக்களுக்குள், ஸாகர: ஸமுத்திரமாக, அஸ்மி ஆகிறேன். 24

பா] புரோஹிதர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய ப்ருஹஸ்பதி எவரோ, அவர் நானாகிறேன். சேனைத்தலைவர்களுக்குள் ஸுப்ரஹ்மண்யன் நானாகிறேன் ஜலம் தேங்குமிடங்களுக்குள் ஸமுத்திரமாகிறேன். 24

மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம் கிராமஸ்ம்யேகமக்ஷரம் |
யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மி ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: || 25

ப - ரை] அஹம் நான், மஹர்ஷீணாம் மஹருஷிகளுக்குள், ப்ருகு: ப்ருகுமஹாருஷியாகவும், கிராம் வார்த்தைகளுக்குள், ஏகம் ஒரு, அக்ஷரம் எழுத்தாகிய ப்ரணவமாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன், யஜ்ஞாநாம் யாகங்களுக்குள், ஜபயஜ்ஞ: ஜபமாகிறயாகமாகவும், ஸ்தாவராணாம் மலைகளுக்குள், ஹிமாலய: இமயமலையாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன். 25

பா] மரீசி முதலிய மஹாருஷிகளுக்குள் ப்ருகுமஹாருஷி நான். அர்த்தத்

தா] ப்ருஹஸ்பதி என்னும் பெயரினாலேயே ப்ருஹதாம் பதி: என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் அவர் சிறந்தவர் என்பது ஏற்பட்டது ; வாக்குக்களுக்கு எஜமானன் அல்லவோ அவர், என்று. 'ஸேநாநீ' என்னும் பதத்தினால் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட சேனைத்தலைவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்கு மேன்மையாவது தேவதைகளுடைய ஸேநாபதியாயிருக்கை. 'ஸரஸாம்' என்னும்பதத்தினால் ஓடாமல் ஜலம் தேங்குமிடமெல்லாம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் ஸமுத்திரத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஓடுகிற ஜலங்களைப்பற்றித் தனித்துச் சொல்லப்போகிறபடியினால். 24

1 'தேவர்ஷீணாம்' என்றும், 2 'முநீநாம்' என்றும் மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், மஹா என்னும் பதத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும் 'மஹர்ஷீணாம்' என்று ருஷிகளின்

---

1 பகவத்கீதை 10-26. 2 பகவத்கீதை 10-37

தைச் சொல்லுகிற பதங்கள் வார்த்தைகள், அவைகளுக்குள் ஒரு எழுத்

ஒருவிதமான கூட்டம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மரீசி முதலிய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'கிரம்' என்று ஓசை மாத்திரம் சொல்லப்படவில்லை, ஸமுத்திரத்தின் ஓசை முதலியவைகளில் 'கிர:' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறதில்லையாதலால், ஆகையினாலேயே எழுத்துக்கள் மாத்திரமுமில்லை. 1 'அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி' என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், ஆகையினாலேயே 'ஏகாக்ஷரம்' என்பதும் அகாரத்தைப்பற்றியதுமல்ல, 2 'ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரணவத்தில் ஏக என்னும் விசேஷணத்துடன் கூடிய 'அக்ஷரம்' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற' என்று. அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பதங்களுக்குள் ப்ரணவம் சிறந்தது என்பது. எல்லாவற்றையும்விட மேலான அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல் முதலிய காரணத்தினாலும் 'நரம்புகளினால் இலைகள்போல், எல்லா வார்த்தைகளும் ப்ரணவத்தினால் நிறைந்து இருக்கின்றது' என்று ஶ்ருதி சொல்லி இருப்பதினாலும். யாகங்களுக்குள் ஜபயஜ்ஞம் சிறந்தது, என்பது வேறிடங்களில், 3 'விதியஜ்ஞாஜ்ஜபயஜ்ஞோ விஶிஷ்டோ தஶபிர்குணை:' என்று சொல்லி இருப்பதினாலேற்பட்டது. மேலும் 4 'குர்யாத்க்ருதபஶும் ஸங்கே குர்யாத்பிஷ்டபஶும் ததா । ந த்வேவ து வ்ருதா ஹந்தும் பஶுமிச்சேத கதாசன' என்றும் 5 'மாத்ருஶ: கதம் ஹிம்ஸ்ரை: பஶுயஜ்ஞைர்யஷ்டுமர்ஹதி । ஹிம்ஸாத்மகைஸ்தஸ்ய யஜ்ஞை: கார்யம் கிம் மஹாத்மந: ।

---

1 பகவத்கீதை 10-33. 2 பகவத்கீதை 8-13

3 விதியஜ்ஞாத் செய்யப்படுகிற யஜ்ஞத்தைவிட ஜபயஜ்ஞ: ஜபமாகிய யஜ்ஞம் தசபி: குணை: பத்துமடங்கு விசிஷ்ட: சிறந்தது.

4 ஸங்கயோகத்தில் க்ருதபசும் நெய்யினால் செய்யப்பட்ட பசுவை குர்யாத் செய்யவேண்டும் ததா அப்படியே பிஷ்டபசும் மாவினால் செய்யப்பட்ட பசுவை குர்யாத் செய்யவேண்டும் வ்ருதா வீணாக பசும் பசுவை ஹந்தும் கொல்லுவதற்கு ந து இச்சேத் ஆசைப்படக்கூடாது.

5 மாத்ருச: என்னைப்போன்றவன் ஹிம்ஸ்ரை: ஹிம்ஸாரூபங்களாகிய பசுயஜ்ஞை: பசுவைக்கொண்டு செய்யும் யஜ்ஞங்களினால் யஷ்டும் யாகம் செய்யத்தம் எப்படி அர்ஹதி தகுந்தவனாகிறான். தஸ்ய அந்த மஹாத்மன: மஹாத்மாவுக்கு ஹிம்ஸாத்மகை: ஹிம்ஸாரூபங்களான யஜ்ஞை: யாகங்களினால் கிம் என்ன கார்யம் ப்ரயோஜனம் யேன எவனால் ப்ரஸ்வாபே சு தூக்கத்திலும் ப்ரபோதே ச விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் கேசவ: பகவான் பூஜித: பூஜைசெய்யப்பட்டாரோ.

தாகிய ப்ரணவம் நானாகிறேன். யாகங்களுக்குள் சிறந்த ஜபயஜ்ஞமாகிறேன் மலைகளுக்குள் இமயமலை நான். 25

[illegible],' என்றுமிவை முதலிய வசனங்களினால் அஹிம்ஸாரூபமாகிய யஜ்ஞங்களைச் செய்ய யோக்யதை இல்லாதவர்களுக்கு ஹிம்ஸாரூபமாகிய யஜ்ஞங்களைச்செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளிலும் ஶாஸ்த்ர விதியினால் ப்ரவ்ருத்திக்கிறபடியினாலும், பஶுக்களுக்கு அபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணமில்லாமையினாலும், உபகாரமுண்டாகிறது என்று ஶ்ருதியில் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், தேவதைக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்குகிறபடியினாலும், தோஷமில்லை. பலத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கோவெனில் அதனின் பலம் அல்பமாகவும் அஸ்திரமாகவும் துக்கத்தோடு கலந்ததாகவு மாகிறது. அஹிம்ஸா ரூபங்களான யஜ்ஞங்களோவெனில் விஶேஷமான அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவைகள். பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதியை உண்டாக்கக் கூடியவைகளாகையினால் மோக்ஷத்திற்கு நெருங்கினவைகள். ஆகையினாலல்லவோ உபரிசரர் முதலியவர்கள் பிஷ்ட பஶுக்களைக் கொண்டு யஜ்ஞம் செய்தார்கள். இப்படி மற்ற யஜ்ஞங்களில் ஹிம்ஸைக்கு ப்ரஸ்தாவமும், விஶேஷமான அதிகாரிகள் முதலிய காரணத்தினால் விஷயத்தை ஏற்படுத்துவதும் முதலிய அதிகஷ்டங்களுண்டு. ஜபயஜ்ஞத்திலோவென்றால் அவைகளுக்கு ப்ரஸ்தாவமேஇல்லாமையினாலும், சீக்கிரத்தில் அர்த்தம் தோன்றுகிறபடியினாலே ஸபீஜயோகத்தின்வழியாய் ஶீக்கிரத்தில் ஸமாதியில் மனதைச்செலுத்துவதற்குக் காரணமாகையினாலும் மற்ற யஜ்ஞங்களைவிட ஜபயஜ்ஞம் எல்லா ஆஶ்ரமத்திற்கும் பொதுவாகையினாலும் மிகவும்சிறந்தது [1]'𑌜𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇" என்று விதுரன் முதலியவர்களுக்கும் ஸித்தி உண்டாவதற்குக்காரணம் என்றுசொல்லி இருக்கிறபடியினால். சில மலைகள் முன்பு சொல்லப்பட்டபடியினாலும், மரங்களைப்பற்றி மேலே சொல்லப் போகிறபடியினாலும், இவை இரண்டையும் விலக்குவதற்காகவும், இமயமலைக்கு ஶைலராஜன் என்கிற ப்ரஸித்தி இருப்பதை அனுஸரித்தும் மலைகளுக்குள் என்று சொல்லப்பட்டது. 25

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 2-86,87 எந்த ப்ராஹ்மண: ப்ராம்மணன் ஜப்யேனைவ ஜபத்தினாலேயே ஸம்ஸித்யேத் ஸித்தியை அடையக்கடவனோ அத்ர இதில் நஸம்சய: ஸந்தேஹ மில்லையோ அந்யத்வேறொன்றைகுர்யாத் செய்தாலும் செய்யட்டும் நவாகுர்யாத் செய்யாமற் போனாலும் போகட்டும் (அவன்) மைத்ர: மைத்ரான் என்று பேருடைய ப்ராஹ்மண: ப்ராம்மணனாக உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அஶ்வத்த²꞉ ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் தே³வர்ஷீணாம் ச நாரத³꞉ ।
க³ந்த⁴ர்வாணாம் சித்ரரத²꞉ ஸித்³தா⁴நாம் கபிலோ முனி꞉ ॥ 26

ப - ணா] ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் மரங்களெல்லாவற்றிலும், அஶ்வத்த²꞉ அரசமரமும், தே³வர்ஷீணாம் தேவ ருஷிகளுக்குள், நாரத³꞉ நாரதமுனியும், க³ந்த⁴ர்வாணாம் கந்தர்வர்களுக்குள், சித்ரரத²꞉ சித்ரரதனும், ஸித்³தா⁴நாம் சித்தர்களுக்குள், கபில꞉ கபிலர் என்று பெயரை உடைய முனி꞉ ருஷியும் (நான்). 26

பா] மரங்களுக்குள் பூஜிக்கத்தகுந்ததாகிய அரசமரம் நான் ; தேவ ருஷிகளுக்குள் நாரதர் நான். 26

உச்சை꞉ஶ்ரவஸமஶ்வாநாம் வித்³தி⁴ மாமம்ருதோத்³ப⁴வம் ।
ஐராவதம் க³ஜேந்த்³ராணாம் நராணாம் ச நராதி⁴பம் ॥ 27

ப - ணா] மாம் என்னை அஶ்வாநாம் குதிரைகளுக்குள் அம்ருதோத்³ப⁴வம் ஜலத்தில் உண்டான உச்சை꞉ஶ்ரவஸம் உச்சைஶ்ரவஸ் என்னும் குதிரையாகவும் க³ஜேந்த்³ராணாம் உத்தமமான யானைகளுக்குள் ஐராவதம் ஐராவதம் என்னும் யானையாகவும் நராணாம் மனுஷ்யர்களுக்குள் நராதி⁴பம் ராஜாவாகவும் வித்³தி⁴ அறி. 27

தா] ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் (எல்லா மரங்களுக்குள்) என்றது உசிதமல்ல, பாரிஜாதம் முதலிய மரங்களைவிட அரசமரம் தாழ்ந்ததாகையினால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக 'பூஜிக்கத்தகுந்ததாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. பாரிஜாதம் முதலிய மரங்களுக்கும் அரசமரத்தைப்போலப் பூஜிக்கத்தகுந்த யோக்யதையில்லை என்று தாத்பர்யம். தேவதைகளாக இருந்துகொண்டே மந்த்ரங்களைக்கண்டறிந்தவர்கள் தேவருஷிகள் தேவருஷிகளுக்குள் நாரதருக்கு அனேகவிதமானமேன்மையுண்டென்பது மஹாபாரதத்திலேயே அனேக இடங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. சித்ரரதன் என்பவன் கந்தர்வர்களுக்கு அரசன். ஸித்³தா⁴நாம் என்கிற இடத்தில் ஸித்தியாவது முன்பு செய்த ஸுக்ருத வசத்தினால் பிறப்பிலேயே அணிமா முதலிய அஷ்டைஶ்வர்யங்களின் ஸித்தி. ஆதிவித்வான் ஸித்தர் என்று கபிலரைச்சொல்லுகிறார்கள் '1 மஹானாகவே உண்டாக்கப்பட்ட கபிலரென்ற ருஷியை' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது '2 த³த்³ருஶு꞉ கபிலம் தத்ர வாஸுதே³வம் ஸநாதநம்' என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் இவரும் பரசுராமன் முதலியவர்களைப்போலவே. 26

1-ச்வேதாச்வ.-5-2. 2-ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாலகாண்டம் -40-24 தத்ர அவ்விடத்தில் ஸநாதநம் அனாதியான வாஸுதேவம் வாஸுதேவனாகிய கபிலம் கபில ருஷியை தத்ருசு: பார்த்தார்கள்.

ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரம் தேநூநாமஸ்மி காமதுக் |
ப்ரஜநஶ்சாஸ்மி கந்தர்ப: ஸர்பாணாமஸ்மி வாஸுகி: || 28

ப - ரை] அஹம் - நான், ஆயுதாநாம் - ஆயுதங்களுக்குள், வஜ்ரம் - வஜ்ராயுதமாகவும், தேநூநாம் - பசுமாடுகளுக்குள், காமதுக்-காம தேனுவாகவும், ப்ரஜந: - ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரண மான, கந்தர்ப: ச - மன்மதனாகவும், ஸர்பாணாம் - ஸர்பங்களுக் குள், வாஸுகி: - வாஸுகியாகவும், அஸ்மி - ஆகிறேன். 28

பா] காமதேனுவாவதிவ்விடத்தில் ஸ்வர்கத்திலிருக்கும், ஸுரபி. ப்ர ஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய மன்மதன்நானாகிறேன். ஸர்பங் களாவது ஒருதலையையுடைய பாம்புகள். 28

தா] உச்சைஶ்ரவஸம் என்பதினால் பிறப்பினால் மேன்மை காட்டப்படு கிறது. அம்ருத என்பது இவ்விடத்தில் ஜலம், அல்லது கடையப்படு கிற தசையையுடைய அம்ருதமாகவுமாம் கஜேந்த்ராணாம் (உத்தம மான யானைகளுக்குள்) என்பதினால் திக்கஜங்கள் சொல்லப்படு கின்றன, அவைகளுக்குள் ப்ரதானமாகையினால் திக் பாலகர்களுக்கு எஜமானனாகிய தேவேந்திரனுக்கு வாஹனம் ஐராவதம். உச்சைஶ்ரவஸம் என்பது காக்கையின் கண்ணைப்போல ஐராவதத்திலும் அன்வயிக்கி றது. ரதந்தரம் என்னும் ஸாமத்திலிருந்து உண்டானது என்பதும் அறியத்தக்கது. நராதிபம் என்னும் பதத்தினாலேயே நியமிக்கிறவ னாக இருக்கையாகிற மேன்மை ஏற்பட்டது. 27

'ஆயுதாநாம்' என்பது ஸாதாரணங்களான ஆயுதங்களைச் சொல் லுகிறது, ஸுதர்சனமென்னும் பகவானுடைய சக்ரம் முதலிய ஆயு தங்களைவிடத் ததீசி ருஷியின் எலும்பினாலுண்டான வஜ்ரமும் தாழ்ந்த தாகையினால் 'தேநூநாம்' என்பதற்கு பசுக்களுக்குள் என்றர்த்தம் 'ஸ்வர்கத்திலிருக்கும் ஸுரபி' என்பதற்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்கிற என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'காமதுக்' என்னும் பதமா னது இவ்விடத்தில் ஸுரபி ஒன்றைச் சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர் யம். 'ப்ரஜந:' என்பதினால் ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமா குகையாகிற மன்மதனுடைய அஸாதாரணமான மேன்மை சொல்லப் பட்டது. அது எனக்கு வசப்பட்டது என்று அர்த்தம். ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகாத மன்மதனை விலக்குவதற்காக 'ப்ரஜ ந:' என்று சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். ஒரே அர்த்தத்தைச்சொல் லுகிற 'ஸர்ப, நாக' என்னும் பதங்களை ஏன் தனித்துச் சொல்லி

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ 29

ப - ரை] 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 - நாகங்களுக்குள், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 - ஆதிஶேஷனாகவும் 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 - ஜலத்தில் வஸிக்கும் ஜந்துக்களுக்குள், 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 - வருணனாகவும், 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 – பித்ருக்களுக்குள், 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚 - அர்யமா என்கிற பெயரை உடையவனாகவும், 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂—ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள், 𑌯𑌮𑌃 - யமனாகவும். 𑌅𑌹𑌂-நான், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன். 29

பா] நாகங்களாவன, அனேகம் தலைகளை உடைய பாம்புகள். '𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂' என்றால் ஜலத்தில் வஸிப்பவர்கள், அவைகளுக்குள் நான் வருணன். ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள் யமனும் நான். 29

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

ப - ரை] 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 அஸுரர்களுக்குள், 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 ப்ரஹ்லாதனாகவும், 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 ப்ராணிகளுக்கு அனிஷ்டத்தை எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குள், 𑌕𑌾𑌲𑌃 ம்ருத்யுவாகவும், 𑌅𑌹𑌂 நான், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ஆகிறேன், 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 மிருகங்களுக்குள், 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 சிங்கமும், 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 பக்ஷிகளுக்குள், 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌃 கருடனும், 𑌅𑌹𑌂 நான். 30

தா]' இருக்கிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸர்பங்களாவது' என்று. 28

'𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂' என்னும் பதத்தினால் வருணனையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂' என்றால் ஜலத்தில் வஸிப்பவர்கள், என்று. அன்றிக்கே ஜலத்தில் வஸிக்கும் ஜந்துக்கள் மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். அவைகளுக்கு யஜமானன் ஆகையினால் வருணனுக்கும் அவைகளோடு ஸம்பந்தம் உண்டு. அவைகளுடைய ஜாதியைச்சேர்ந்தவனல்லாமையினால், என்று அறியவும். அர்யமா என்பவன் பித்ருக்களுக்கு ராஜன். '𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂' என்பதற்கு அடக்குகிறவர்களுக்குள் என்று அர்த்தம். இதைத் தான் சொல்லி இருக்கிறார். ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள்' என்று. 29

பா] 1 'அனிஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குள் ம்ருத்யு நான். 30

பவந꞉ பவதாமஸ்மி ராம꞉ ஶஸ்த்ரப்ருதாமஹம் ।
ஜ²ஷாணாம் மகரஶ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ ॥ 31

2 - ரை] பவதாம் ஸஞ்சரிக்கிற வஸ்துக்களுக்குள் பவந꞉ காற்றும் ஶஸ்த்ரப்ருதாம் ஆயுதங்களைத் தரிப்பவர்களுள் ராம꞉ ராமனும் அஹம் நான் அஸ்மி ஆகிறேன் ஜ²ஷாணாம் மீன்களுக்குள் மகரஶ்ச மகரமென்னும் மீனும் அஸ்மி ஆகிறேன் ஸ்ரோதஸாம் ஓடுகிற ஜலங்களுக்குள் ஜாஹ்நவீ கங்கையும் அஸ்மி ஆகிறேன். 31

பா] ஸஞ்சரிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைய வஸ்துக்களுக்குள் காற்று

நா] 1 'ப்ரஹ்லாதஶ்சாஸ்மி தைத்யாநாம் யமஸ்ஸம்யமதாமஹம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் ப்ரஹ்லாதனுக்கு மேன்மை சொல்லப்பட்டது. 2 'அஹமேவாக்ஷய꞉' என்று நித்யமான காலமாகிய வஸ்துவைப்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், யமனைப்பற்றி முன்பு சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், அவர்களைவிட வேறு புருஷன் இவ்விடத்தில் கால என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறான், அசேதனமாகிய காலத்திற்கு எண்ணிக்கொண்டிருக்கை பொருந்தாது. ,கலயதாம்' என்பது அறியும் தன்மையுள்ளவர்களை யெல்லாம் சொல்லும் பக்ஷத்தில் காலத்தை அவைகளுக்குள் என்று எடுத்தது யுக்தமல்ல, ஆகையினால் அதற்குஉசிதமான அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார்—'அனிஷ்டத்தை' என்றாரம்பித்து. மரணத்தைவிட மேலான அனிஷ்டமில்லையல்லவா என்று தாத்பர்யம். ம்ருகேந்த்ர என்னும் பதத்தினாலேயே சிங்கத்திற்கு மேன்மை ஏற்பட்டது. பக்ஷிகளுக்குள் கருடனுக்கு வேகமதிகமாகையினாலும், வேதஸ்வரூபமாகையினாலும் மேன்மை ஏற்பட்டது. 30

'பவதாம்' என்பதினால் காற்றுக்கே அஸாதாரணமான வீசுதல் ஆகிய க்ரியை சொல்லப்படுகிறதானால் அவைகளுக்குள் காற்றை தனித்தெடுத்திருப்பது பொருந்தாதாகையினால் அது உசிதமாவதற்காக 'ஸஞ்சரிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது எப்பொழுதும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று அர்த்தம். காற்றினால் தள்ளப்பட்டவைகளாக அன்றோ நக்ஷத்திரம் முதலி

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-15-156 ய꞉ எந்தப்ரஹ்லாதன் அசேஷாணாம் எல்லா ஸாதூநாம், ஸாதுக்களுக்கும் உபமானம் உதாஹரணமாக ஸதா எப்பொழுதும்அபவத் இருந்தாரோ. 2 பகவத்கீதை 10-33.

நான் ஆயுதத்தைத் தரிப்பவர்களுக்குள் ராமன் நான் இவ்விடத்தில் ஆயுதத்தைத்தரிப்பவனாக இருக்கை விபூதி, வேறு வஸ்து வில்லையாதலால் ஸூர்யன்முதலிய ஜீவாத்மாக்களும் அவர்களுக்கு ஆத்மாவாக இருக்கிற பகவானுக்குச் சரீரமாகையினாலே விசேஷணங்களாகையினால் ஆயுதத்தைத் தரிப்பவனாக இருக்கையைப்போலவே. 31

யவைகள் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரிக்கின்றன. ஸோமலதையைப்பவனம் செய்தல் முதலிய இடங்களிலே போல பரிசுத்தியைச் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தல் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. 'ராமஶ்ஶஸ்த்ரப்ருதா' என்பதினால் பரசுராமனை ஜயித்தவரும் ராவணனைக்கொன்றவருமான ராமன் சொல்லப்படுகிறார், ஆகையினால் அதற்குத்தகுந்த வீண்போகாத ஆயுதங்களை உடையவராக இருக்கைஆகிற மேன்மையைச் சொல்லுகிறார்—'ஆயுதத்தைத் தரிப்பவனாக இருக்கை விபூதி' என்று. முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களிலே போல ராமனை விபூதியாக ஏன் இருக்கக் கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'வேறு வஸ்துவில்லையாதலால்' என்று. அதாவது இவ்விடத்தில் 'ஶஸ்த்ர' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற,ஒருவித அசேதனமோ, தன்னைவிட வேறு சேதனமோ இல்லையாதலினால், என்று அர்த்தம். வேறு வஸ்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து நடுவில் தனக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஆரம்பித்தக்ரமத்திற்கு விரோதம் வருமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஸூர்யன் முதலிய' என்றாரம்பித்து. ஆயுதத்தைத் தரிப்பவனாக இருக்கைக்கும் மற்றவைகளுக்கும் பகவானாகிய ஒரு விசேஷ்யத்திற்கு விசேஷணமாக இருக்கை ஸமானம் ஆகையினால் ஓரேக்ரமம் தான், சில இடங்களில் அவைகளுக்குள் என்று சொல்லியிருப்பதும், சில இடங்களில் அப்படியில்லாததுமாகிய வ்யத்யாஸத்தைப் போலவே இதுவும் அல்பவ்யத்யாஸம் மாத்திரமாகையினால் தோஷமில்லை, என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'ஸூர்யன்' என்னும் பதத்தினால் 1 'ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமாந்' என்று சொல்லப்பட்ட ரவி சொல்லப்படுகிறான், 2 'ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணு:' என்று சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவேயெனில் ராமனுக்கு ஸமமானவன் மகரமாவது, மீன்களுக்குள்சிறந்தது. ஓடுகிற ஜலங்களுக்குள் கங்கைக்கு மேன்மை, பகவானுடைய திருவடியிலிருந்து உண்டாகை, ஸஹஸ்ரஜ்ஞன் என்று பேருடைய ருத்ரனுடைய தலையினால் தாங்கப்பட்டிருக்கை, மூன்று லோகங்களிலும் ஓடுகிறது முதலியகாரணங்களினால்.

1 பகவத்கீதை 10-21. 2 பகவத்கீதை 10-21.

सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन।
अध्यात्मविद्या विद्यानां वादः प्रवदतामहम्॥　　32

ப - ரை] अर्जुन அர்ஜுன सर्गाणाम् ஸ்ருஷ்டிக்கபடுகிற வஸ்துக்களுடைய आदिः காரணமும் अन्तश्च கடைசியும் मध्यं நடுவும் अहम् நான் विद्यानाम् வித்யைகளுக்குள் अध्यात्मविद्या வேதாந்த வித்யையும் प्रवदताम् வாதம் செய்கிறவர்களுடைய, वादः வாதமும், अहम् நான். 32

பா] 'सृज्यन्ते' (ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்றன,) ஆகையினால் 'सर्गाः' என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளுக்குக்காரணம், அதாவது, எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற எல்லா ப்ராணிகளையும் அந்தந்த இடத்திலிருந்து ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர்களும் நானே, என்று அர்த்தம். அப்படியே ஸம்ஹாரம் செய்யப்படுகிற அந்தந்த வஸ்துக்களையும், அந்தந்த இடங்களிலிரு

தா] "सर्ग" என்னும் பதத்தினால் ஸ்ருஷ்டியைமாத்திரம் சொல்லும் "பக்ஷத்தில் आदिः अन्तः" என்கிற பதங்களோடு அன்வயம் பொருந்தாதாகையினால் இவ்விடத்திலிருக்கும் "सर्ग" என்னும் பதம் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது, என்றுசொல்லுகிறார்—"सृज्यन्ते என்று ஆரம்பித்து. "आदि मध्य अन्त" என்னும் பதங்கள் இவ்விடத்தில் பாகங்களைச் சொல்லுகின்றன, என்பது யுக்தமல்ல. அதிக ப்ரயோஜன மில்லாமையினால், கால விசேஷங்களைச் சொல்லுகின்றன என்பது மில்லை. காலத்தை மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால், இங்கே தனித்து அதைச் சொல்வதற்கு ப்ரயோஜன மில்லாமையினால். உத்பத்தி முதலிய கார்யங்களை மாத்திரம் சொல்லுகிறது, என்பதுமில்லை. 1 "उद्भवश्च भविष्यताम्" என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால். பகவானே காரணம் என்பது முதலியவை இங்கே சொல்லப்படுகின்றன வென்பதுமில்லை. 2 "अहमादिश्च मध्यं" என்று, முதல் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி யிருக்கிறபடியினாலும், இது பொதுவாக முன்பு சொன்னதை நிகமனம் செய்கிறது, என்பது மில்லை மேலேயும் சொல்லப்போகிறபடியினால். ஆகையினால் உத்பத்தி முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களாக லோகத்தில் ஏற்பட்டவைகளைச் சொல்லுகின்றன என்பது உசிதம். அதிலும் உபாதான காரணத்தைப்பற்றி 3 "सर्वभूतानां बीजं" என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால், நிமித்தகாரணம் மாத்திரமே இங்கே சொல்லப்படுகிறது. "सर्गाणां" என்று பொதுவாகச் சொல்லி இருக்கிறபடியினால்,

1 பகவத்கீதை 10-34. 2 பகவத்கீதை 10-20. 3 பகவத்கீதை 10-39.

ந்து ஸம்ஹாரம் செய்கிறவர்களும் நானே. அப்படியே ரக்ஷிப்பதும் நானே அதாவது எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களை அந்தந்த இடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கிறவர்களும் நானே. ஜல்பம், விதண்டை முதலியவைகளைச்செய்பவர்களுடைய, தத்வத்தை நிஶ்சயம் செயவதற்காக ஏற்பட்ட வாதம் எதுவோ, அதுவும் நான். 33

அக்ஷராணாமகாரோ஽ஸ்மி த்வந்த்வ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச |
அஹமேவாக்ஷய: காலோ தாதாஹம் விஶ்வதோமுக: ||

ப - ரை] அக்ஷராணாம் எழுத்துக்களுக்குள், அகார: அகாரமாகவும், ஸாமாஸிகஸ்ய ச ஸமாஸங்களுடைய கூட்டத்திற்குள், த்வந்த்வ: த்வந்த்வமென்னும் ஸமாஸமாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன், அக்ஷய: அழிவில்லாத,

எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலு மிருக்கிற ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைக் குறித்து நிமித்தகாரணங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களின் கூட்டமும் தனக்கு வசப்பட்டது, என்று அபிப்ராயம்; இவை யெல்லாம் 'எப்பொழுதும்' என்று ஆரம்பித்து. மூன்று வாக்கியங்களினால் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளப்பட்டது. வேதாந்த வித்யையாவது ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய வித்யை அது விஷயத்தினாலும் ப்ரயோஜனத்தினாலும் மற்ற வித்யைகளைவிடச் சிறந்தது. "வாதம் ப்ரவதாம்" என்பதினால் ஒருவருக்கொருவர் கலகம் செய்வது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறதல்ல. அதில் வாதம் என்கிற விசேஷம் சொல்லப்படாமையினாலும். "அத்யாத்மவித்யா வித்யாநாம்" என்று வித்யை ப்ரஸ்தாவம் வந்தபடியினால், அதற்காக ஏற்பட்ட ப்ரஸங்கத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பதே யுக்தமாகையினாலும். 1 "த்யூதம் சலயதாம்" என்பதைப்போல வாதமாகியஒருவித ப்ரஸங்கத்தைச் செய்கிறவர்களுடைய என்றும் அபிப்ராயமில்லை, மற்றவர்களைவிட இவன் சிறந்தவன் என்பதைத் தெரிவிப்பது ஸம்பவிக்கும் பொழுது அத்தை விடுவது உசிதமல்லவாகையினால். ஆகையினால் "வாதம் ப்ரவதாம்" என்பதினால் மூன்று வித ப்ரஸங்கங்களுக்கும் ஸாதாரணமான ஸ்வரூபம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அத்தையே சொல்லுகிறார்—'ஜல்பம் விதண்டை முதலியவைகளைச் செய்பவர்களுடைய' என்று. 'தத்வத்தை நிஶ்சயம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட' என்பதினால் அல்பமான ப்ரயோஜனத்தை உடையதாகிய, ஜயிக்கவேண்டு மென்று ஆசையை உடையவர்களின் ப்ரஸங்கத்தைவிட வாதத்திற்கு, மேலான மோக்ஷத்தில் முடியும்படியான ப்ரயோஜனத்தை உடைத்தாயிருக்கையினால் மேன்மை காட்டப்பட்டது. 32

1 பகவத்கீதை 10-36.

காலஃ காலமும்,அஹமேவ நானே,விஶ்வதோமுகஃ நான்கு திக்குக்களி லும் முகங்களை உடைய, தாதா ப்ரம்மாவும், அஹம் நான், 33

பா] எழுத்துக்களுக்குள் * 'அகராமே எல்லா வார்த்தையும்'என்று அர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்திலேற்பட்ட எல்லா அக்ஷரங்களுக்கும் காரணமா கிய அகாரம் நான் ஸமாஸங்களின் கூட்டம் 'ஸாமாஸிகம்' அதற்குள் த்வந்த்வம் என்கிற ஸமாஸம் நான், அது இரண்டு பதங்களினுடைய அர் த்தங்களையும் ப்ரதானமாக உடைத்தானதாகையினால் சிறந்தது. கலை

தா] பஹ்வ்ருசோபநிஷத்தில் 1 'அ' என்பது ப்ரம்மம்,என்று அர்த்த முள்ள வாக்யம். சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே, 2 அகாரமே எல்லா வார்த்தையும். இது ஸ்பர்சங்களினாலும் ஊஷ்மாக்களினாலும் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு அனேகமாகவும் அனேக ஸ்வபாவமுள்ளதாயும் ஆகிறது" என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக் யத்தினாலே விஸ்தாரமாசச் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் காரண மாக இருக்கையைச் சொல்லுகிறார்—எல்லா அக்ஷரங்களுக்கும் காரண மாகிய' என்று. தனித்துச் சொல்லுவதற்கு உபயோகமான ஸமாஸ ங்கள் அனேகம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக ப்ரத்யயத்தின் அர்த் தத்தைக் காட்டுகிறார்—'ஸமாஸங்களின் கூட்டம்' என்று. முன்பதம், பின்பதம்,இவைஇரண்டையும்விடவேறு பதம், இவைகளை ப்ரதானங்க ளாக உடைய அவ்யயீபாவம் தத்புருஷம் பஹுவ்ரீஹி என்னும்ஸமா ஸங்களைவிட த்வந்த்வஸமாஸத்திற்கு மேன்மையைச் சொல்லுகிறார்— 'அது' என் றாரம்பித்து. 'அக்ஷயஃ' (அழிவில்லாத) என்பதினால் 3 'கலைமுகூர்த்தம் காஷ்டை இவைகள்'என்று அர்த்தமுள்ளஶ்ருதி வாக்யத்திலும் 4 'கலாகாஷ்டா...காலஃ' என்கிற ஸ்ம்ருதி வசனத்திலும் ஏற்பட்டவைகளாயும் அனேகவித விகாரங்களாகிய லோகம் நாசமடைவதற்குக் காரணங்களாயு மிருக்கிற எண்ணிறந்த உட்பிரிவுகளிருந்த போதிலும் ஸ்ரூபத்தில் ஆதியுமில்லை அந்தமு மில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கலை' என்றாரம்பித்து. 'அநாதிமத்யாந்தவாந் காலஃ

1 பஹ்வ்ருசோபநிஷத் 1.

2 தைத்திரீயம்: நாராயணம் 1-8.

3 விஷ்ணுபுராணம் 4-1-84 கலைமுஹூர்த்தம் முதலிய காலம் எந்த நித்ய விபூதியின் மாறுதலுக்குக்காரண மில்லையோ.

4 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 பகவான் பகவானுகிய காலः காலம் அனாதிः அனாதி த்விஜ ஒப்ராம்மண அஸ்ய இந்தக்காலத்திற்கு அந்தः முடிவு நவித்யதே இல்லை.

முகூர்த்தம் முதலியவைகளாகிய அழிவில்லாத காலமும் நானே. எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற நான்கு முகங்களை உடைய ப்ரம்மாவும் நானே. 33

ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹரஶ்சாஹமுத்பவஶ்ச பவிஷ்யதாம் |
கீர்த்திஶ்ஶ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதா த்ருதி: க்ஷமா || 34

ப - ரை] ஸர்வஹர: - எல்லா ப்ராணிகளையும், ஸம்ஹாரம் செய்கிற, ம்ருத்யு: - ம்ருத்யுவும், பவிஷ்யதாம் - உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களின், உத்பவ: - உத்பத்தி என்னும் க்ரியையும், அஹம் - நான்- நாரீணாம் - ஸ்திரீகளுக்குள், கீர்த்தி: - கீர்த்தியும், ஶ்ரீ: - லக்ஷ்மியும், வாக் - வாக்கும், ஸ்ம்ருதி: - ஸ்ம்ருதியும், மேதா - மேதையும், த்ருதி: , த்ருதியும், க்ஷமா - க்ஷமையும் (நான்).

பா] எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் ப்ராணனை அபஹரிக்கிற ம்ருத்யுவும்

தா] நாமதேயஸ்ய விஶேஷ்யதே 1 காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்த: நாமதே நவாஹி நவ மேஷிஷ்யம்'' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் காலத்திற்கு அதிஷ்டாதா என்பது வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. 'தாதா'' என்னும் பதத்தின் ரூடி சக்தியினாலும் 'விஶ்வதோமுக:' என்கிற விசேஷணத்தினாலும் ப்ரம்ஹாவே இவ்விடத்தில் சொல்லப் படுகிறான்' என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றை யும்' என்றாரம்பித்து, தாதா என்னும் பதத்தினாலேயே அண்டத்துக் குள்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாக இருக்கையாகிற மேன்மை ஏற்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற' என்று சொல்லப்பட்டது. இத்தால் கர்மங்களின் பலங்களைக் கொடுக்கிறவன் என்று அர்த்தம் சொல்லி யிருக்கும் மற்ற வ்யாக்யானங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. 'விஶ்வத:' என்பதினால் நான்கு திக்குகள் மாத்திரம் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன என்று தெரியப் படுத்துவதற்காக 'நான்கு முகங்களை உடைய' என்று சொல்லப்பட் டது. நான்கு வேதங்களையும் பரவச்செய்தல் முதலியதும் இத்தால் குறிக்கப்பட்டது.

அவரவர்கள் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி பரீக்ஷைசெய்வதிலும் காலத்தின் அளவிலும் அதிகாரம் பெற்றவர்களாகிய யமனையும் காலனென்று பெயரை உடைய புருஷனையும் பற்றி முன்பே சொல்லப்பட்ட

---

1 பகவத்கீதை 11-32.

நான், உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களின் உத்பத்தி என்று பேருடைய க்ரியையும் நான். லக்ஷ்மியும் நான். கீர்த்தியும் நான். வாக்கும் நான். ஸ்ம்ருதியும் நான். மேதையும் நான். த்ருதியும் நான். க்ஷமையும் நான்.

படியினால் யமனுடைய உத்தரவின்படி நடக்கிறவனும் ப்ராணனை அபஹரிப்பதில் அதிகாரம் பெற்றவனுமாகிய புருஷன் இவ்விடத்தில் 'ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹரஃ' என்று சொல்லப்படுகிறான். என்று தெரிவிப்பதற்காக 'எல்லா ப்ராணிகளுடைய ப்ராணனையும் அபஹரிக்கிற' என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிற ஈஸ்வரன் இவ்விடத்தில் ம்ருத்யு என்னப்படுகிறான், என்று சிலர் சொன்னது அவ்வளவு உசிதமல்ல. 1 'ஸ்ருதாநாமந்த ஏவ ச' என்று முன்னமேசொல்லி இருக்கிறபடியினால் உத்பத்தியோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினால் இவ்விடத்தில் ம்ருத்யு என்னும் பதம் மரணத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். 'உத்பவஃ' என்னும் பதம் ஸ்வாரஸ்யமாக உத்பத்திஎன்னும் க்ரியையைச்சொல்லுகிறது. உத்பத்தியாகுமிடம் முதலியதும் நிமித்தகாரணம்உபாதானகாரணம் முதலியதும் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்பட்டதாகையினால் க்ரியையைச்சொல்லுகிறதுஎன்பதே உசிதம். என்கிறஅபிப்ராயத்தினால் 'உத்பத்தி என்கிற பெயரை உடையக்ரியை' என்று சொல்லப்பட்டது. குணவிஸேஷங்களாகிய கீர்த்தி முதலியவைகள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படவில்லை. அவைகள் புருஷர்களிடத்திலும் ப்ரகாஸமாக இருக்கிறபடியினாலே 'நாரீணாம்'என்கிற விஸேஷணம் பொருந்தாதாகையினால், இவ்விடத்தில் இருக்கும் 'நாரீணாம்'என்னும் பதம் ஸ்திரீலிங்கமான பதங்களின் அர்த்தங்களை எல்லாம் சொல்லுகிறதுமல்ல. முக்யமான அர்த்தத்திற்கு ஒருவிரோதமுமில்லாமையினால், ஆகையினால்ஸ்த்ரீகளுக்குள் விஸேஷமான ஸ்திரீகளைத் தனித்து எடுத்திருக்கிறது. அதிலும் லக்ஷ்மியே எல்லா ஸ்த்ரீகளிலும் சிறந்தவளாகையினால் அவளே முதலில்சொல்லத்தக்கவள். 'கீர்த்திஃஸ்ரீஃ' என்று பாடத்திலேலற்பட்ட க்ரமமோவெனில் வஸ்துவின் யோக்யதையைப்பற்றிய க்ரமத்தினால் தடுக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'லக்ஷ்மியும் நான் கீர்த்தியும் நான்' என்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் பகவானுக்கு அஸாதாரணமானபத்னிகள். மற்றவஸ்துக்களிலோவெனில் அவரவர்களின் அபிமானத்தினால் அந்தந்தப்பதம் சொல்லப்படுகிறது. 34

---

1 பகவத்கீதை 10-20.

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍃𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥

ப — ரை] 𑌤𑌥𑌾 அப்படியே, 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 ஸாமங்களுக்குள், 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 ப்ருஹத் என்கிற ஸாமமும், 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 சந்தங்களுக்குள் 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 காயத்ரீ என்னும் சந்தமும் 𑌅𑌹𑌮𑍍 நான் 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 மாஸங்களுக்குள், 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌃 மார்கழிமாஸமும், 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 ருதுக்களுக்குள், 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 வஸந்தருதுவும், 𑌅𑌹𑌮𑍍 நான். 35

பா] ஸாமங்களுக்குள் ப்ருஹத்ஸாமம் நான், சந்தங்களுக்குள் காயத்ரீயும் நான், '𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰'மாவது வஸந்தருது. 35

தா] ஸாமங்களுக்குள் ப்ருஹத் என்னும் ஸாமம் உயர்ந்தது என்பது ஶ்ருதியினாலேயே ஏற்பட்டது. 'முதலில் ப்ருஹத் என்றும் ரதந்தரம் என்னும் ஸாமமும் இருந்தது. வாக்கும் மனஸும் இருந்தது. வாக்கு என்பது ரதந்தரம். மனஸ் என்பது ப்ருஹத்து. ப்ருஹத்து என்னும் ஸாமம் முதலில் தன்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ரதந்தரத்தை நினைத்து கொண்டது. அந்தரதந்தரம் கர்ப்பத்தைத்தரித்தது' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது. காயத்ரீ எல்லாச் சந்தங்களுக்கும் தாயாராகையினால் சிறந்தது என்பது ஶ்ருதிகளிலும், சந்தோவிசிதி என்னும் கிரந்தத்திலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படியே பஹ்வ்ருசோபநிஷத்தில் "காயத்ரீ எல்லாச் சந்தங்களுக்கும் முதன்மையானது என்று' அர்த்தமுள்ள வாக்யம் இருக்கிறது. மாஸங்களுக்குள் மார்கழி மாஸத்திற்கு வருஷத்திற்குக் கர்ப்பமுண்டாகும் காலமாகையினாலும், மாஸங்களுக்குத் தேவதைகளாகிய கேசவன் முதலிய பன்னிருவர்களுக்குள் முதலாவதாகிய கேசவனுடைய மாஸமாகையினாலும் எல்லா வ்ருதங்களும் ஆரம்பிக்கும் காலமாகையினாலும் மேன்மையுண்டு. குஸுமாகர என்னும் பதத்தினாலேயே வஸந்த ருதுவுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்திலேற்பட்டதாயும் எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் ஸுகத்திற்குக் காரணமாயு மிருக்கிற மேன்மை சொல்லப்பட்டது. "ஒவ்வொரு வஸந்த ருதுக்களிலும் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகச் செய்யவேண்டும்" என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினாலும் "𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍃𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃" என்கிற வசனம் முதலியவைகளினாலும் மேன்மை யேற்பட்டது. (35)

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ 36

ப - ரை] 𑌅𑌹𑌮𑍍 நான், 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 மோசம் செய்பவர்களின், (மோசங்களுக்குள்) 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 சொக்கட்டானாகவும், 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 பராக்ரமத்தை உடையவர்களுடைய 𑌤𑍇𑌜𑌃 பராக்ரமமாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ஆகிறேன், (ஜயிக்கிறவர்களின்) 𑌜𑌯𑌃 ஜயமாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ஆகிறேன், (நிஶ்சயத்தை உடையவர்களுடைய) 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 நிஶ்சயமாகவும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ஆகிறேன், 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌂 மனோதைர்யத்தை உடையவர்களுடைய 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 மனோதைர்யமும் 𑌅𑌹𑌮𑍍 நான். 36

பா] மோசம் செய்பவர்களின் மோசத்திற்கு இடமாகிய காரியங்களுக்குள் காய் முதலியவைகளைக் கொண்டு ஆடுகிற சொக்கட்டான் நான்; ஜயிக்கிறவர்களின் ஜயமும் நான் ஆகிறேன்; நிஶ்சயத்தை உடைய

தா] 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 என்கிற இடத்தில் அதைச்செய்கிறான் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற, ணிச் என்னும் ப்ரத்யயம் வந்திருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மோசம் செய்பவர்களின்' என்று சொல்லப்பட்டது. காய்களை நடத்துகிற மாத்திரத்தினால் ஜயம் தோல்வி இவைகளை ஆரோபித்து விடுகிறபடியினால் 𑌛𑌲𑌂 (மோசம்) என்று சொல்லியிருப்பது உசிதம் தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'காய்களைக்கொண்டு ஆடுகிற' என்று சொல்லப்பட்டது. '𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍' என்றிவை முதலியவைகளைப்போல சொக்கட்டானாடுகிறவர்களின் சொக்கட்டானாட்டம் நான் என்று சொல்லாமல் மோசம் செய்வதை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் மோசத்திற்கு இடமாகிய விற்றல் வாங்குதல் கடன்வாங்குதல் பங்குபிரித்தல் ப்ரதிஜ்ஞை செய்தல் முதலிய மற்றக்காரியங்களைவிட சொக்கட்டானாடுதல் மேலானதென்பது சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மோசத்திற்கு இடமாகிய காரியங்களுக்குள்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'காய்முதலியவைகளை' என்பதனால் ஜீவனோடுகூடியதும் ஜீவனில்லாததுமான வஸ்துக்களைக்கொண்டு ஆடுகிற எல்லா ஆட்டங்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அன்றிக்கே ஜீவனில்லாத வஸ்துக்களை மாத்திரம் சொல்லுவதற்காக 'காய் முதலியவைகளை' என்று சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். அதற்கு மேன்மையாவது ப்ரயாஸமில்லாமலும் தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாமலும் ஒப்புக்கொள்ளுவதினாலேயே எல்லாப் பொருள்களையும் அபஹரிக்க முடியுமாகையினால் 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌂 என்னும் பதங்கள் 𑌤𑍇𑌜𑌃, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, என்னும் பதங்களோடு அன்வயித்துவிட்ட

வங்களுடைய ஸத்வமும் நான். ஸத்வமாவது பெரியமனதை உடையவ ஞக இருக்கை. 36

வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஸ்மி பாண்டவாநாம் தநஞ்ஜய: |
முநீநாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீநாமுஶநா கவி: ‖ 37

ப — ரை] அஹம் - நான், வ்ருஷ்ணீநாம் - இடையர்களுக்குள், வாஸுதேவ: - வாஸுதேவனுகவும், பாண்டவாநாம் - பாண்டவர்களுக்குள், தநஞ்ஜய: - அர்ஜுனனுகவும், முநீநாம் - ருஷிகளுக்குள், வ்யாஸ: - வ்யாஸராகவும், கவீநாம் - கவிகளுக்குள், உஶநா: - சுக்கிராசார்ய ராகவும் அஸ்மி - ஆகிறேன். 37

பா] இவ்விடத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாக இருக்கை விபூதி'

தா] படியினுல், ஜயோஸ்மி, வ்யவஸாயோஸ்மி, என்பவைகளோடு அவைக ளுக்கு அன்வயம்சொல்லுவது உசிதமில்லே, ஆகையினுல் அதுடன் அன் வயிப்பதற்கு உசிதங்களாகிய ஜயிக்கிறவர்களின், நிஶ்சயத்தை உடைய வர்களின், என்னும் பதங்கள்சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'ஜயிக்கிறவர்களின்' நிஶ்சயத்தை உடையவர்களு டைய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஊர்த்வ்யாஸுவ்யவஸாயேஷு ஸத்வஸ்தாஜநேஷு' என்றிவை முதலிய வசனங்களினுல் ஸத்வம் என் னும் பதத்திற்கு அநேக அர்த்தங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதினுலும், வ்யவஸாயம் சொல்லப்பட்டபடியினுலும், ஸத்வத்தை உடையவன் என்னும் பதத்தின் ப்ரஸித்தியை அனுஸரித்து அதற்கு அர்த்தத்தைக் காட்டுகிருர். 'பெரிய மனதை உடையவனுக இருக்கை' என்று. இத் தால் அயலாரைத் தோல்வியடையும்படி செய்யக்கூடிய சக்தியாகிய தேஜஸ்ஸைவிட ஸத்வத்திற்கு வ்யத்யாஸம் சொல்லப்பட்டது. 36

'வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஹம்' என்கிற இடத்திலும் ராமனைப் போலவே நேராகத் தன்னுடைய அவதாரமாகையினுல் சொல்லுகி ருர்—'இவ்விடத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாக இருக்கை விபூதி' என்று. ராமனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது முன்னமேயே காரணம் சொல்லப்பட்டது என்று காட்டப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வஸுதேவ ருக்குப் பிள்ளை என்கிற இது என்ன விபூதி? பிள்ளையாக இருக்கை மாத்திரத்தினுல் மேன்மை இல்லையல்லவா, அது எல்லாரிடத்திலுமிருக் கிறபடியினுல்; வஸுதேவரென்கிற தகப்பனுருக்குப் பிள்ளையாக இரு ப்பதினுல் மேன்மை என்பதுமில்லை, அதுவும் அநேகம் பிள்ளைகளுக் குப் பொதுவாகையினுலே தனித்துச் சொல்வது பொருந்தாதாகையி

வேறு வஸ்து இல்லாமையினுலேயே பாண்டவர்களுக்குள் அர்ஜுனன் நான். முனிகளாவது மனனம் செல்வதினுல் வஸ்துக்களின் உண்

ணுல், வாஸுதேவன் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாக இருக்கை மாத்திரத்தினுல் மேன்மை என்பதுமில்லை, அது மேன்மைக்குக் காரணமில்லாமையினுல், வஸுதேவருக்குப் பிள்ளை என்பது இவ்விடத்தில் உபதேசிக்கத் தக்கதுமில்லை, அர்ஜுனனுல் அது அறியப்பட்டிருக்கிறபடியினுல், ஆகையினுலேயே ஸாக்ஷாத்தாக அவதாரம் என்பது முசிதமல்ல, ஆகையினுலேதான் இவ்விடத்தில் 'வ்ருஷ்ணீநாமஸ்மி' (இடையர்களுக்குள் நாஞகிறேன்) என்று சொல்லப்படவில்லை என்னில் இந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம் 'வாஸுதேவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் லக்ஷணையினுல் வஸுதேவர் வீட்டில் நான்கு கைகளை யுடையவராக அவதாரம் செய்தது முதலாக மனுஷ்யர்களைவிடச் சிறந்த குணங்கள் விக்ரஹம் பராக்ரமம் முதலிய இடையர்கள் வரையிலும் ப்ரஸித்தமான மேன்மையைக் குறிக்கிறது. அதை அர்ஜுனனுக்குச் சொன்னதும் உதாஹரணம் காட்டுவதற்காக. ஸர்வநாமமாகிய நீ என்பதை விட்டு நேராகப் பெயரையே சொன்னதினுல் மிகவும் ஸமீபத்திலிருப்பது முதலியவைகளால் மேன்மை இங்கே சொல்லப்படுகிறது. தர்மத்தில் தர்மபுத்திரனும் பலத்தில் பீமஸேனனும் அழகு முதலியவைகளில் மாத்ரீயின் பிள்ளைகளாகிய நகுல ஸஹதேவர்களும் சிறந்தவர்களாகையினுல் 'அர்ஜுனன்' என்கிற ப்ரஸித்தமான பெயரினுலே விவரிக்கப்பட்டது. இத்தால் தனக்கு எதிரிலிருக்கும் அர்ஜுனனைக் குறித்து நீ என்று சொல்லாமையினுல் இங்கே தனஞ்சயன் என்பவன் வேறெருவனே என்கிற ஸந்தேஹம் விலக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரியவில்லை என்பது மில்லை, ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிற எல்லா வஸ்துக்களை. எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிற பகவானுல் சொல்லப்படுகிறபடியினுல். ருஷியாயிருக்கையாவது ஸுக்ருத விசேஷத்தினுல் இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்களைக் கண்டறிதல். அது அனேகமாக முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது, ஆகையினுல் 'முனீநாம்' என்கிற இடத்தில் வேறு அர்த்தம் நிருக்தியை அனுஸரித்தும், 'இந்தப் பகவானைத் தெரிந்துகொண்டு முனியாகிருன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தை அனுஸரித்தும், சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர்—'முனிகளாவது' என்று ஆரம்பித்து. பகவானுடைய வ்யாஸருக்கு அப்படிப்பட்ட மேன்மையும் அவருடைய வார்த்தையி

மையைப் பார்க்கிறவர்கள், அவர்களுக்குள் வ்யாஸர் நான் கவிகளா வது புத்திமான்கள். 37

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் |
மௌநஞ்சைவாஸ்மி குஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாமஹம் || 38

ப - ரை] அஹம் நான், தமயதாம் ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுடைய, தண்ட: ஶிக்ஷையாக, அஸ்மி ஆகிறேன், ஜிகீஷதாம் ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவர்களுடைய, நீதி: நீதியாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன், குஹ்யாநாம் மறைக்கத்தகுந்தவார்த்தைகளை மறைப்பதில், மௌநம் ச ஏவ மௌனமாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன், ஜ்ஞாநவதாம், ஜ்ஞானமுள்ளவர்களின் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞானமாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன். 38

பா] நியமத்தை மீறி நடந்தால் ஶிக்ஷை செய்பவர்களின் ஶிக்ஷை நான். ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவர்களுடைய ஜயத்துக்

தா] ஶ்லோகமேற்பட்டது 'க்ருஷ்ணாய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விதாய பூர்வம் நம: | ... ஸந்நிதியோ நாராயணஸ்ய ||' என்றிவை முதலியவைகளினாலும் 'தபோவிஶிஷ்டாதபி வை வஸிஷ்டாந் நிஸ்த்ரைஶ || ... ஶ்ரேஷ்டதமம் க்ஷாத்ரஹ்ரஸ்வ ஜ்ஞாநவேதநாஸ ||' என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவரும் பகவானுடைய விபவாவதாரமாக 'வேதவிதாம்வர: க்ருஷ்ணத்வைபாயநோ வ்யாஸ:' என்று எண்ணப்படுகிறார். 'கவீநாம்' என்பதினால் ப்ரபந்தம் செய்தவர்கள் என்பது சொல்லப்படவில்லை, அப்படியானால் வால்மீகி முதலியவர்கள் மற்றெல்லோரையும் விடச் சிறந்தவர்களாகையினால், நமக்குத் தெரியாத விஷயங்களைக் கண்டறிகிறவன் கவி, என்று சொல்லப்படுகிறான். என்கிற அபிப்ராயத்தினால், சொல்லுகிறார்—'கவிகளாவது' என்று ஆரம்பித்து. புத்திமான்களுக்குள் சுக்கிராசாரியருக்கு மேன்மையாவது நீதிஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாமர்த்தியம் முதலியவைகளினால், இதுவும் 'நக்ஷத்ராணாம் யதா சந்த்ர: ப்ருஹஸ்பதிர்வாக | ஶேஷவம் ச நீதிஶாஸ்த்ரே ஶுக்ரஸ்து வரிஷ்டதே' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது. 37

'நியமத்தை மீறி நடந்தால்' என்பதினால் ஶிக்ஷிப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள் என்பது சொல்லப்படுகிறது, ஶிக்ஷிக்கத்தகாதவர்களை ஶிக்ஷிப்பது நரகத்திற்குக் காரணமாகையினால். நீதியை உடையவர்களின் நீதி ஆகிறேன் என்று சொல்லவேண்டி இருக்க 'ஜிகீஷதாம்' (ஜயிக்கவே

குக் காரணமாகிய நீதியும் நானாகிறேன் மறைக்கவேண்டியவைகளின் மறைப்புகளில் மௌனமாகிறேன். ஜ்ஞானமுள்ளவர்களுடைய ஜ்ஞானமும் நான். 38

யச்சாபி ஸர்வபூதாநாம் பீஜம் ததஹமர்ஜுந ।
ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூதம் சராசரம் ॥ 39

ப — ரை] அர்ஜுந - அர்ஜுன, ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், பீஜம் - காரணம், யச்ச - எதுவோ, ததபி - அதுவும், அஹம் - நான், யத் - எந்த, சராசரம் - ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமுமாகிய, பூதம் - ப்ராணி, மயாவிநா - என்னைவிட்டுப் பிரிந்து, ஸ்யாத் - இருக்குமோ, தத் - அப்படிப்பட்டது, நாஸ்தி - இல்லை. 39

ண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவர்களுடைய) என்பதோடு எப்படி அன்வயிக்கிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவர்களுடைய ஜயத்திற்கு உபாயமாகிய நீதி, என்று. புத்தியின் ஒருவித வ்யாபாரம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. லோகத்தில் ப்ரஸித்தமாகிய வார்த்தை சொல்லாமையாகிய மௌனம் மறைக்கவேண்டியதில்லையாகையினால் மறைக்கவேண்டிய வஸ்துக்களுக்குள் என்று சொல்வது உசிதமல்ல. மௌனம் என்னும் பதம் ஆத்மா முதலியவற்றைப்பற்றிய வித்யை முதலியவைகளைச் சொல்வதாக இருந்தால் ப்ரஸித்தமான அர்த்தத்தை விடவேண்டிவரும், மௌனம் மறைக்கவேண்டிய வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவமுமில்லை. அப்படி இருந்தால் ஸத்வம்ஸத்வவதாம், என்பதைப்போலச் சொல்லிவிடலாம் என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'மறைக்க வேண்டியவைகளின் மறைப்புகளில்' என்று மறைக்க வேண்டிய வஸ்துக்களை மறைக்கவேண்டியது என்பதும் மௌனம் ஆறு காதுகள் ஸம்பந்தப்படாமல் யோசனை செய்வதைவிட மறைப்பதற்குச்சிறந்த உபாயம் என்பதும், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் பொதுவாக ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிற ஆறும் வேற்றுமை மறைக்கப்படுகிறது, மறைக்கிறது ஆகிற ஸம்பந்தத்தில் முடிவுபெறுகிறது. 'பூதாநாமஸ்மி சேதநா' என்று ஜ்ஞானம்மாத்திரம் முன்பு சொல்லப்பட்டபடியினால், இங்கு 'ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாம்' என்று புருஷார்த்தத்தை அடைவதற்குக் காரணமாகிய விசேஷமானஜ்ஞானம் சொல்லப்படுகிறது. 'தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தம்' என்பதைப்போல.

பா] எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடையவைகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தந்த அவஸ்த்தைகளுக்குக் காரணமாக நமக்குத் தெரிந்ததும் தெரியாததுமாகிய வஸ்து எதுவோ அது நான். எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற என்னைவிட்டுப் பிரிந்து எந்த ப்ராணிகளின் கூட்டம் இருக்குமோ அப்படிப்பட்டதில்லை. * ஈஶ்வரோ ஸ்ர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶே தா ஸஹ்ஹிதா: ।' என்று ஆரம்பித்திருக்கிறபடியினால் 'நதத்ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூதம் சராசரம்' என்கிற இடத்திலும் ஆத்மாவாக இருப்பதே சொல்லப்படுகிறது. எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடைய எல்லா வஸ்துக்களின் கூட்டமும் அவைகளுக்கு ஆத்மாவாக இருக்கிற என்னுடன் சேர்ந்தே இருக்கும் என்று அர்த்தம். இத்தால் இங்கே மற்ற வஸ்துக்களுடன் சேர்த்து தன்னைச் சொல்லியிருப்பதெல்லாவற்றிற்கும் அவைக

தா] 'ஸர்வபூதாநாம் பீஜம்' என்று ப்ரக்ருதி மாத்திரம் சொல்லப்படவில்லை, அது நேரில் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் காரணமில்லை ஆகையினால். நெல் முதலிய விதைகளும் சொல்லப்படவில்லை, அது 'ஸர்வபூத' என்னும் பதத்தினால். சொல்லப்படுகிற ஜங்கமங்களிடத்தில் அன்வயிக்காதாகையினாலே ஆகையினால் பொதுவாக கார்யதசையையுடையதாய் உபாதானமாகிய வஸ்துவெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லா அவஸ்த்தைகளையுமுடையவைகளாகிய' என்று ஆரம்பித்து. இத்தால் ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியும் நைமித்திக ஸ்ருஷ்டியும் 'ஈஶ்வரோஹ்ஸ்' என்றாரம்பித்து முன்பு சொல்லப்பட்டபடியினால் இவ்விடத்தில் நித்யமான ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணங்களாகிய அந்தந்த வஸ்துக்களைச் சரீரமாக உடையவனாகையினால் அவைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கையும் சொல்லப்பட்டது. 'யத்ஸ்யாத்' என்பதினால் அபிப்ராயத்திற்கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'நமக்குத்தெரிந்ததும், தெரியாததுமாகிய' என்று. தெரியாதது என்பதற்கு ஊஹித்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய என்று அர்த்தம் 'நதத்ஸ்தி' என்றிவை முதலிய இடங்களில் தன்னைவிட வேறு வஸ்து இல்லை என்பது விதிக்கப்படுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை நீக்குவதற்காக விட்டுப்பிரிவதில்லை என்கிற அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. ஆரம்பத்திற்கு விரோதமாக முடிவிருக்காது என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே சொல்லுகிறார்.—'எல்லாவற்றிற்கும்' என்று ஆரம்பித்து. ஆத்மாவாகஇருக்கிற தன்னைவிட்டுப் பிரியாமையை நிருபிக்கிறார். 'ஈஶ்வரோஹ்ஸ்' என்றாரம்பித்து. இப்படி என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்கிற வஸ்து இல்லை என்று சொன்னதினால் ஏற்பட்ட தாத்பர்யத்தைக்காட்டுகிறார்—'எல்லா அவஸ்

ளுக்குத்தான் ஆத்மாவாக இருப்பதே காரணம் என்று ப்ரகாசப்படுத்து கிறார். 39

நாந்தோऽஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம் பரந்தப ।
ஏஷ தூத்தேஶத: ப்ரோக்தோ விபூதேர்விஸ்தரோ மயா ॥40

ப - ரை] பரந்தப ஶத்ருக்களை வதம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக உடைய அர்ஜுன, மம என்னுடைய, திவ்யாநாம் மங்களங்களாகிய, விபூதீநாம் விபூதிகளுக்கு, அந்த: முடிவு. நாஸ்தி இல்லை, ஏஷ: இந்த,விபூதே: விபூதியின், விஸ்தர: விஸ்தாரமானது, மயா என்னால், உத்தேஶத: சுருக்கமாக, ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டது. 40

பா] என்னுடைய மங்களங்களாகிய விபூதிகளுக்கு முடிவில்லை, இந்த விபூதியின் விஸ்தாரம் என்னால் சில காரணங்களால் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது, 40

யத்யத்விபூதிமத்ஸத்த்வம் ஶ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா ।
தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ஶஸம்பவம் ॥ 41

தா] தைகளையுமுடைய' என்றாரம்பித்து. ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் தன்னைவிட்டுப் பிரிவதில்லை என்று சொல்லியிருப்பதற்குப் பகவானு டைய அபிப்ராயத்திலிருக்கும் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.— 'இத்தால்' என்றாரம்பித்து. சில இடங்களில் வஸ்துக்களல்லாத குணம் முதலியவைகளோடு சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பதும் அவைகளுக்கு ஆதாரங்களான வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சரீரங்களாகையினால் என்று முன்பே விவரமாக நம்மால் சொல்லப்பட்டது. 39

முன்பு சொல்லப்பட்டதாகிய முழுமையும் சொல்ல முடியாதென் பதையே இந்த ஶ்லோகத்தினால் ஞாபகப்படுத்துகிறார்— திவ்யாநாம்' என்னும் பதத்தினால் பரமபதத்தில் இருக்கிற என்னுமர்த்தம் சொல் லப்படுகிறதாக இருந்தால் முன் எல்லா இடங்களினுமிருக்கும் வஸ்துக் களையும், பரமபதத்திலில்லாத வஸ்துக்களையும் விவரமாகச் சொல்லி யிருப்பது விரோதியாகும், ஆகையினால் 'மங்களங்களாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'விபூதீநாம் தநஸ்ய' என்றல்லவோ ஆரம் பிக்கப்பட்டது. உத்தேஶத: என்பதற்கு ஏகதேசத்தினால் அதாவது மொத்தமான ஆகாரங்களினால் விபூதிகளை எடுத்து என்று அர்த்தம் அந்த அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—சிலகாரணங்களினால்' என் றாரம்பித்து.

ப — ரை] யத்யத் - எந்தெந்த, ஸத்வம் - ப்ராணி, விபூதிமத் - விபூதிகளையுடையதோ, ஸ்ரீமத் - காந்தியையுடையதோ, ஊர்ஜிதம் - உத்ஸாஹத்தை உடையதோ, தத்தத்-அததை, த்வம்-நீ, மம - என்னுடைய, தேஜோம்ஸஸம்பவம் - சக்தியினுடைய ஒருபாகத்தினு லுண்டானதாக, அவகச்ச - அறி. 41

பா] எந்தெந்த ப்ராணிகளின்கூட்டம் நியமிக்கப்படும் வஸ்துக்களைஉடையதோ காந்தியையுடையதோ அன்றிக்கே பணமும் தான்யமும் நிறைந்ததோ, நல்ல காரியங்களை ஆரம்பிப்பதில் ப்ரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிறதோ அததை என்னுடைய தேஜஸ்ஸினுடைய அம்சத்தினுலுண்டா

தா] 'அஹமாத்மா' என்று ஆரம்பித்து, விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையே கீழ்ச்சொல்லாதவைகளும், அவச்யம் சொல்லவேண்டியவைகளுமான முக்கியமான விபூதிகளின் சுருக்கத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார்—இந்த ச்லோகத்தில். விபூதி என்னும் பதத்திற்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டுவரும் அர்த்தத்தை நினைத்துக்கொண்டு 'நியமிக்கப்படும் வஸ்துக்களை உடையதோ' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸத்வ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜந்துக்களைச் சொல்லுகிறது. இரட்டித்துச் சொல்லி இருப்பதின் அபிப்ராயத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக 'கூட்டம்' என்னும் பதம் 'விபூதிமத் ஸ்ரீமத்' என்னும் பதங்களுக்குப் புனருக்தி தோஷத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்—'காந்தியை உடையதோ' என்று. கோபலீவர் தநியாயத்தினல், நியமிக்கப்படும் வஸ்துக்களில் சிலவற்றைச்சொல்லுகிறபடியினலாவது, புனருக்தி பரிஹரிக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினல்சொல்லுகிறார்—''பணமும் தான்யமும் நிறைந்ததோ' என்று. 'ஊர்ஜிதம்' என்பதினல் சிறந்தது என்கிற பொதுவான அர்த்தம் சொல்லப்படும் பக்ஷத்தில் மற்றவைகளைச் சொல்லியிருப்பது வ்யர்த்தமாகிறபடியினல் விசேஷமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'நல்லகாரியங்களை' என்ருரம்பித்து 'ஊர்ஜ' என்னும் பதம் தளர்ச்சியில்லாமையினல் எப்பொழுதும் உத்ஸாஹத்தையே ஸ்வபாவமாக உடைத்தா யிருக்கையைச் சொல்லுகிறது 'விபூதிமத்' (விபூதிகளையுடையது) என்பது பலத்தைஉடையது முதலியவைகளையுங்குறிப்பதற்காக. 'மமதேஜோம்ஸஸம்பவம்' என்று சொல்லியிருக்கு மிடத்தில் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் தேஜஸ்ஸினல் உண்டானது என்னும் அர்த்தம்தோன்றும் அதை நீக்குவதற்காக ப்ராக்ருதத்தி லுபயோகமுள்ள 'தேஜ:' என்னும் பதத்

னதாக அறி, தேஜஸ்ஸாவது அயலாரை நிராகரிக்கும் சக்தி. ஒருவராலும் நினைக்கமுடியாத சக்தியையுடைய என்னுடைய நியமனசக்தியின் ஒரு பாகத்தினுலுண்டானது என்று அர்த்தம். 41

அதவா பஹுநைதேந கிம் ஜ்ஞாதேந தவார்ஜுந ।
விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்திதோ ஜகத் ॥

ஸ்ரீ கண்ணபிரானருளிச் செய்த ஸ்ரீ பகவத்கீதையில்

பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரமாத்மநே நம:

தினர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறுர்—'தேஜஸ்ஸாவது' என்று ஆரம்பித்து. இவ்விடத்தில், நிராகரிப்பதாவது என்ன? அதில் பாகம் எப்படி இருக்கும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறுர்.—என்னுடைய, என்று ஆரம்பித்து. 'ஒருவராலும் நினைக்கமுடியாத' என்பதினுல் நினைக்கக்கூடிய பாகத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக '88' என்பதின் அபிப்ராயம் விவரிக்கப்பட்டது. இத்தால் எல்லாவற்றையும் பற்றியது, ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதது, வேருருவராலும் செய்ய முடியாததைச் செய்யக்கூடியது, என்பது முதலியவை ஏற்பட்டன. எப்படி மலைகளை யெல்லாம் அசைக்கக்கூடிய சக்தியையுடைய பெரும் காற்றிற்குப் புற்களைத்தாக்குவது அல்பவேகத்தினுலேயே உண்டாகிறதோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும் என்று தாத்பர்யம். எதற்குத் தேஜஸ்ஸின் அல்ப பாகம் காரணமோ அது தேஜோம்ஸம்ஸவம் என்னப்படுகிறது.

ப - ரை] அர்ஜுந - ஓ அர்ஜுன, தவ - உனக்கு, ஏதேந - இந்த, பஹுநா - அதிகமான, ஜ்ஞாநேந - ஞானத்தினால், கிம் - என்ன ப்ர யோஜனம், அஹம் - நான், இதம் - இந்த, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லா, ஜகத் - லோக கத்தையும், ஏகாம்சேந - ஒருபாகத்தினால், விஷ்டப்ய - தாங்கிக்கொ ண்டு, ஸ்திதः - இருக்கிறேன் 42

பா] அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிற, இந்த ஞானத்தினால், என்ன ப்ரயோ ஜனம், சேதநாசேதநமாகிய கார்யதசையை உடையதும் காரணதசை யை உடையதுமான, ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்கிற, இந்த எல்லா லோகமும், ஸ்வரூபம் உண்டாவதிலும், இருப்பதிலும், ப்ரவ்ருத்திகளின் வ்யத்யாஸங்களிலும் எப்படி என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி நடக்

தா] "யாவாநு்ய தः" என்று ஆரம்பித்தது முடிக்கப்பட்டது. பிறகு சுருக்கமாக முக்யமானதும், முக்யமல்லாததுமான எல்லா விபூதிகளை யும் இந்த ஸ்லோகத்தினால் சேர்த்துச்சொல்லுகிறார்—சொல்லப்படுகிற என்பதினால் "ஏதேந" என்கிறபதம் வார்த்தை முடியவில்லை, என் பதைச்சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர்யம். விபூதியின் முடிவைத்தெரி ந்து கொள்வதாகிய ப்ரயோஜனம் ஸித்திக்காது, என்கிற அபிப்ராயத் தினால் சொல்லுகிறார்—'என்னப்ரயோஜனம் என்று. "இதம்" (இந்த) என்பதினால் அந்தந்த ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்டபடி விசித்ரமாக இரு க்கை சொல்லப்பட்டது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'சேதநாசேதந மாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. கார்யதசையை உடைய' என்பது முதலியவாக்யத்தினால் 'க்ருத்ஸ்நம்'' என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்தில் ஏற்பட்டதை விவரித்திருக்கிறது. 'ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்கிற' என்பவைகளுக்குக் கார்யதசை காரணதசை இரண்டிலும் முறையே அன்வயம் சொல்லவேண்டியது. 'ஸ்வரூபம்' என்பது முதலிய வாக் யத்தினால் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதற்கு ப்ரயோஜனத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது. அநித்யமான வஸ்துக்களில் ஸ்வரூபம் உண்டாவதா வது அவைகளின் உத்பத்தி. நித்யமான வஸ்துக்களில் மற்ற வஸ்துக் களை விடவ்யத்யாஸம், நித்யமான வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமும் பகவானு டையநித்யமானஸங்கல்பத்தினால்ஏற்பட்டதல்லவா;இதுவும் முன்னமே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஸ்வரூபத்தின் ஒரு பாகத்தையும், அவதாரம் செய்திருக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைை யும் விலக்குவதற்காகவும், நியமனத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வரும்

காதோ, அப்படியே என்னுடைய ப்ரபாவத்தினுடைய கோடியில் ஒருபா கத்தினால் தாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அப்படியே பகவானுகிய பராஶரரால் 'யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்திதா' என்று சொல்லப்பட்டது. 42

பகவத்ராமானுஜன் என்னும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யத்தில் பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:.

ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்தும், என்னுடைய ப்ரபாவத்தினுடைய என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ப்ரபாவம் என்னும் பதத்தினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட நியமன ஶக்தியே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் தேஜோம்ஶ ஸம்பவம் என்பதின் அர்த்தமே இங்கும் சொல்லப்படுகிறது 'ஏக' (ஒரு) என்னும் பதம் மிகவும் அல்பமாகிய என்பதைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கோடியிலொருபங்கினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'தாங்குவதாவது' இவ்விடத்தில், தன் இஷ்டப்படி நடப்பதில் நின்றும் தடுத்தல். அன்றிக்கே தனக்கு வஶமாக்கிக்கொள்ளுவதாகிய அதிஷ்டானம் செய்தலாகவுமாம். 'ஏகாம்ஶேந' என்பதற்குத் தன்னால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார்—'அப்படியே' என்று ஆரம்பித்து 'விஶ்வஶக்தி:' ப்ரபஞ்சமாகிற ஶக்தி அதாவது அந்தந்தக் கார்யங்களுக்கு உபயோகமுள்ள விஶேஷணமாகிய ப்ரபஞ்சம் என்று அர்த்தம். தேஜோம்ஶ ஸம்பவம், என்பதற்குப் பிறகு சொல்லி இருப்பதினால், ஏகாம்ஶேந என்கிற இடத்திலிருக்கும் அம்ஶ என்கிற பதமும் அந்தத் தேஜோம்ஶத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதே ந்யாயத்தை அனுஸரித்தது, என்று தாத்பர்யம். 42

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராகிய ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ஸ்ரீகீதாபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்
ஸ்ரீ.ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.

𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 14

ப - ரை] 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾—𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿-பக்தியின் 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 - உண்டாவதையும், 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿 – வ்ருத்தியடைவதையும், 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 . ப்ரயோஜனமாக உடைய, 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃—𑌸𑍍𑌵 - தன்னுடைய, 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣 - கல்யாணகுணங்கள், 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 - எண்ணிறந்தவை என்பதைப்பற்றியதாயும், 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑌾 – எல்லாம் தனக்கு வஶப்பட்டது என்பதைப்பற்றியதாயுமிருக்கிற 𑌮𑌤𑌿𑌃-புத்தி, 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾- விஸ்தாரமாக, 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 - பத்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. 14

ஸ்ரீமன் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை.

இவ்விடத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயத்துடன் ஸங்கதியைத்தெரிவித்துக்கொண்டு பாஷ்யத்தில் "அங்கங்களோடே கூடிய பக்தியோகம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பக்தி உண்டாவதற்காகவும், அது விருத்தி அடைவதற்காகவும் பகவானுடைய தடங்கலில்லாத ஐஶ்வர்யம் முதலிய கல்யாண குணங்கள் எண்ணிறந்தவை என்பதைச் சொல்லுவதற்காகவும் எல்லாலோகமும் அவனுக்குச் ஶரீரமாகையினாலே அவனையே ஆத்மாவாக உடையதாகையினாலே அவனாலேயே ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கத்தக்கது என்பதும் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்படுகிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறது. பதினொராவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலும் 'இப்படி பக்தியோகம் உண்டாவதற்காகவும், அது வ்ருத்தியடைவதற்காகவும், மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விடச்சிறந்ததாயும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாயும் பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயுமிருக்கிற கல்யாணகுணங்களுடன் பகவான் எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவன் என்பதும், ஆகையினாலேயே அவனைத்தவிர மற்ற சேதனுசேதனமாகிய எல்லா வஸ்துக்களின்கூட்டமும் அவனுக்குச்சரீரமாகையினால் அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையது, என்பதும் சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பகவானுக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தையும், மற்றெல்லாம் அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூபம், ஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையது, என்பதையும் பகவானிடத்திலிருந்து கேட்டு இது இப்படியே என்று நிஶ்சயம் செய்து, அப்படிப்பட்ட பகவானை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையையுடைய அர்ஜுனன் சொன்னான்," என்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப்பாட்டு.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

எல்லையில்லாத தன்சீலமுமின்ன முதக்கடலும்
எல்லையில்லாத விபூதியெல்லாம் தனதா னமையும்
எல்லையில்லாத பத்தி யெழுவிக்கத் திருவருளால்
எல்லையி லீசனியம் பினனிந்திரன் மைந்தனுக்கே. 11

ப - ரை] எல்லையில்லாத - எண்ணிறந்த, தன் - தன்னுடைய, சீலமும் - ஸ்வபாவத்தையும், இன்னமுதக்கடலும் - இன் — போக்கியமான, அமுதக்கடலும் — அமிருத ஸமுத்திரத்தையும், எல்லையில்லாத எல்லாம் - அளவிடக்கூடாத எல்லாவஸ்துக்களும், தனது - தன்னுடைய, விபூதி ஆனமையும் - விபூதியாக இருப்பதையும், திருவருளால் - உத்தமமான க்ருபையினால், எல்லை இல்லாத - அளவில்லாத, பத்தி - பக்தியை, எழுவிக்க - உண்டாக்குவதற்காகவும் விருத்தி செய்வதற்காகவும், எல்லையில் - தனக்குமேற்பட்டவர்கள் ஒருவருமில்லாத, ஈசன் - பகவான், இந்திரன் மைந்தனுக்கு - இந்திரன் பிள்ளையாகிய அர்ஜுனனுக்கு, இயம்பினன் சொன்னான்.

இதில் எல்லையில்லாத தன் சீலமு மின்ன முதக்கடலும் என்பதினால் ஶ்லோகத்தில் 'ஸுகஸ்யாணஸாணாநந்த' என்பதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. சீலமும் என்பதினால் 'அஹமாதிர்ஹிதேவாநாம்' என்கிற ஶ்லோகத்தின் பாஷ்யத்தி லருளிச்செய்த எல்லா லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாயிருக்கை முதலியதாகிய 'யோக' என்கிறபதத்தினர்த்தமும், இன்ன முதக்கடலும் என்பதினால் 'வஸதாம்வினேதம் யோகம்' என்கிற ஶ்லோகத்தின் பாஷ்யத்தில் யோகம் என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக அருளிச்செய்த கல்யாணகுணங்களும் சொல்லப்பட்டன. இந்த இரண்டிடங்களிலும் இரண்டும் அர்த்தங்கள் என்று 19 வது ஶ்லோகத்தின் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவை இரண்டும் 'யோக' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தங்கள் என்று காட்டுவதற்காக இவை தனித்துச் சொல்லப்பட்டன. அன்றிக்கே 'கொநஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகெ குணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந்' என்பதைப்போல முதலில் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அதிக உபகாரமாகிய முக்கியமான ஸௌஶீல்யத்தைச் சொல்லிப் பிறகு மற்ற குணங்களை இன்ன முதக்கடலும்

என்பதினால் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம் தன் என்பதினால் இந்த குணங்கள் அம்ருதம்போல போக்யமாக இருப்பதற்குக் காரணம், 'குணா: ஸத்யஜ்ஞாநப்ரப்ருதய உத த்வத்கததயா ஶுபீபூயம் யாதா:' என்று சொல்லுகிறபடியே தன்னுடையவைகளாக இருப்பதே என்கிற அபிப்ராயத்தைக் காட்டுகிற 'விபூதிம் யோகஞ்ச' 'விபூதீராத்மந: ஶுபா:' என்பவைகளின் அர்த்தம் குறிக்கப்பட்டது. இன்னமுதக்கடலாம் என்னும் பாடம் அப்போது அம்ருதஸமுத்திரம் போல போக்யமான என்று அர்த்தம் இது காகாக்ஷிந்யாயத்தினால் சீலத்திலும் மேலே சொல்லப்போகிற விபூதிகளிலும் அன்வயிக்கிறது. இத்தால் 'விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிம் ச ஜநார்த்தந । பூய: கதய த்ருப்திர்ஹி ஶ்ருண்வதோ நாஸ்தி மே(அ)ம்ருதம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் விபூதியையும் யோகத்தையும் அம்ருதம் என்று சொல்லியிருப்பதின் தாத்பர்யம் சொல்லப்பட்டது. எல்லையில்லாத என்பதினால் 'நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே' 'நாந்தோ(அ)ஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம்' என்று சொல்லியிருப்பது நினைக்கப்பட்டது. எல்லையில்லாத பக்தி என்பதினால் 'நேரிய காதலன் பின்பின் தேறலமுத வெள்ளத்தானும் சிறப்பை விட்டு ஒரு பொருட்கசைவோரசைக திருவொடுமருவிய இயற்கை மாயாப்பெருவிறலுலகம் மூன்றொடு நல்வீடு பெறினும் கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே' என்றும் 'நின்புகழில் வைகுந்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளும்வான்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே மோக்ஷத்தையும் காற்கடைக்கொள்ளும்படியான பக்தியின் ஸாதிசயம் சொல்லப்படுகிறது. எல்லையில்லாத தனக்குமேற்பட்ட ஸாகம் ஒன்றுமில்லாத என்று அர்த்தமாகவுமாம் பக்தி எழுவிக்க என்பதினால் 'பக்த்யா த்வநந்யயா' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. எழுவதாவது உண்டாகுதலும் வ்ருத்தி அடைதலும் அருளுக்குத்திருவாவது. 'க்ஷமாவாஸக்ருஷ்டி … ஸாபி வ்யுஷிதிஸீமா' என்கிறபடியே எம்பெருமானையுமவன் குணங்களையும் தனக்குவசமாக்கிக் கொண்டிருப்பதினால் 'காருண்யேந குணேஷு ஸாம்ராஜ்யே ஹேதீ' என்கிறபடியே அவனுடைய குணங்களுக்குள் ஆதிராஜ்யம் பெற்றதாயும், 'வ்யுஷிதிஸீமாகுணா: ஜ்ஞாநஶக்த்யாதய: ஶுபா: தோஷாஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்திநோ யயா விநாஶிதா:' என்கிறபடியே தன்னாலே அவனுடைய மற்றகுணங்களும் ஆச்ரிதர்களுக்குக் கார்யஸாதகங்களாகும்படியான ஏற்றத்தை உடையதாயும் 'க்ருபயா வ

யத்வாஶ்யஸ்' என்கிறபடி ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்திற்கு முக்யகாரணமாயும் இருக்கை. ஆகையினலேயே 'ப்ரஸாதபராதீநாய' அனுக்ரஹமே விஞ்சியிருக்கும் ஈஶ்வரத்வம் சுழற்றவொண்ணுமையாலே ஸ்வருபத்தைப்பற்றியிருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறர்கள். எல்லையிலீசன் என்பதினல் 'மத்த: பரதரம் நாந்யத்' என்கிறபடியே தனக்குமேற்பட்டதொன்றுமில்லாமலிருக்கை சொல்லப்படுகிறது.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

பதினோராவது அத்யாயம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

பா] இப்படி பக்தி யோகம் உண்டாவதற்காகவும், அது வ்ருத்திஅடைவதற்காகவும்,மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாயும், ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாயும், பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயும் இருக்கிற கல்யாணகுணங்களின் கூட்டத்துடன் கூட பகவான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா, என்பதும் அவனைத் தவிர மற்றெல்லாச் சேதனாசேதனங்களாகிய வஸ்துக்களின்கூட்டமும் அவனுக்குச்சரீரமாகையினால் அவனுக்குஅடங்

தா] விஶ்வரூபாத்யாயத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுவதற்காக விபூதி அத்யாயத்தின் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. 'பக்தி யோகம் உண்டாவதற்காகவும், அது விருத்தி அடைவதற்காகவும்' என்னும் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லி இருப்பதினால் பிறகு அர்ஜுனனுக்குப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசை பக்தி வ்ருத்தி அடைந்ததினால் உண்டானது,என்றுகாட்டப்பட்டது. 'மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாயும்' என்பதற்கு மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டக்கூடிய, என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே மற்றெல்லா வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களை விட வேறுபட்டதாகவும், என்று அர்த்தமாகவுமாம். இத்தால் எல்லையில்லாத மேன்மையை உடையது, என்பது சொல்லப்பட்டதாகிறது. வேறொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததும் ஸ்வபாத்தில் ஏற்பட்டதும், எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடையதுமாகிய, என்று சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் வரிசையை மாற்றிச்சொல்லி இருப்பதாகத் தோன்றுகிறபடியினால். 'மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறு பட்டதாயும், பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயும்' என்பவைகள் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகவும் காரியமாகவும் அன்வயிக்கிறபடியினாலும்ஸமமானவர்களும்மேற்பட்டவர்களும்இல்லை, என்பதில் தாத்பர்யமானபடியினாலும், இவைகள் வ்யர்த்தங்கள் என்பது இல்லை. கேட்கப்பட்ட அர்த்தத்தின் நிஶ்சயத்தினால் உண்டாகிய பக்தியின் வ்ருத்திக்கு ப்ரயோஜனமாகிய பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையைக்காரணமாக உடைய மேல் அத்யாயத்திற்கு உபோத்காதமாகிய அர்ஜுனன் வார்த்தைக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—

கிய ஸ்வரூபம், ஸ்திதி, ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையது, என்றும் சொல்லப்பட்டது, இப்படிப்பட்ட பகவானுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தையும், எல்லாம் அவனுக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்திதியையும், ப்ரவ்ருத்தியையும் உடையது என்பதையும், பகவானிடத்திலிருந்து கேட்டு இது இப்படியே, என்று நிஸ்சயம்செய்து அப்படிப்பட்ட பகவானை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய அர்ஜுனன் சொன்னான். அப்படியே பகவானுடைய அனுக்கிரஹத்தினால் மேலே பார்க்கப் போகிறான். '[illegible] ஸ்வரூபம் [illegible] விஶ்வ[illegible] । [illegible]' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப் போகிறார்.

'இப்படிப்பட்ட' என்று ஆரம்பித்து. 'இப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு எல்லாவஸ்துக்களையும்விட மேற்பட்டதாகிய, என்று அர்த்தம். 'இந்த' என்பதற்குக்கீழ்ச் சொல்லியவிதமான என்று அர்த்தம். 'பகவானிடத்தில் இருந்து' என்பதினால் நிஸ்சய முண்டாவதற்குக் காரணமாகிய, உண்மையை அறிந்தவன் என்பதும், அறிந்தபடிக்கே சொன்னான் என்பதும் காட்டப்பட்டது. வேறொரு ஆசார்யனிடத்தில் இருந்து கேட்டிருந்தால் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசை இருந்தபோதிலும் பார்க்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பது பொருந்ாதல்லவா? என்றும் தாத்பர்யம் '[illegible]' என்கிற ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'இது இப்படியே என்று நிஸ்சயம் செய்து' என்று. '[illegible]' என்று முன் சொல்லியதை ஒப்புக்கொண்டு '[illegible]' என்று வேறு வஸ்துவினுடையரூபவிஶேஷத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் சொல்லி இருப்பதைப்போலத் தோன்றுகிறதே ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட பகவானை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய, என்று, எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்.—'அப்படியே' என்று ஆரம்பித்து. அப்படியே என்பதற்குக் கீழ் கேட்ட மாதிரியே என்று அர்த்தம். இத்தையேவிவரிக்கிறார்—'[illegible]' என்று ஆரம்பித்து. '[illegible]' என்பது முதலாக 'விஷ்ணோ [illegible]திப்தம்' என்பது வரையிலும் சொல்லப்பட்டஅர்த்தம் ஒருவித விஶேஷமான விக்ரஹத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது என்றல்லவோ ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றுகிறது, என்று தாத்பர்யம்.

பா-அ] அர்ஜுந உவாச — அர்ஜுனன் சொன்னான்.

மதநுக்ரஹாய பரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் |
யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோऽயம் விகதோ மம || 1

ப — ரை] மதநுக்ரஹாய - என்னை அனுக்கிரஹிப்பதற்காக, பரமம்- உத்தமமான, குஹ்யம் - ரஹஸ்யமாகிய, அத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் - ஆத்மாவைப்பற்றியது, என்று பெயரை உடைய, யத் - எந்த, வச:- வார்த்தை- த்வயா உன்னால், உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, தேந -அதினால், அயம், இந்த,மம - என்னுடைய, மோஹ: - அஜ்ஞானம், விகத: - நீங்கிற்று. 1

பா] தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானமாகிய அஜ்ஞானத்தினால், மயக்கப்பட்டிருக்கிற என்னை அனுக்கிரஹிப்பதாகிய ஒருப்ரயோஜனத்திற்காக

தா] இவ்விடத்தில் நேராகப்பார்க்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திப்பதற்காக "மதநுக்ரஹாய" என்று ஆரம்பித்து மூன்று ஸ்லோகங்களினால் தான் க்ருதஜ்ஞனாக இருப்பதையும், ஆஸ்திகனாக இருப்பதையும், பக்தியை உடையவனாக இருப்பதையும் காட்டுகிறான். அதில் முதல் ஸ்லோகத்தினால் அத்தியாத்ம என்னும் பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலும், 'பவாப்யயௌ' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் ஏழாவது முதலான அத்தியாயங்களின் அர்த்தங்களைத் தனித்துச்சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், ஆத்மாவின் உண்மையான ஸ்வபாவத்தையும் அதைப்பார்ப்பதற்குஉபாயத்தைக்கேட்டதினுடையவும் அதின்ப்ரயோஜனத்தினுடையவும் அனுவாதம் செய்யப்படுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'தேஹமே ஆத்மா' என்று ஆரம்பித்து. "மோஹ:, விகத:' என்று மேலே சொல்லி இருப்பதினால் "மம" என்பதினால், மோஹத்தை அடைந்திருந்த ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'மயக்கப்பட்டிருக்கிற' என்கிற வரையில் சொல்லப்பட்டது 'மதநுக்ரஹாய'' என்பதினால், பகவானால் இதுவரையிலும் அடைப்படாததும் இனி அடையவேண்டியதுமாகியப் பிரயோஜனம் வேறொன்றுமில்லை. என்பது அபிப்ராயமாகக் கொள்ளப்பட்டது. என்று சொல்லுகிறார்—என்னை அனுக்கிரஹிப்பதாகிய, ஒரு ப்ரயோஜனத்திற்காக' என்று. யுத்தத்தில உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காக மாத்திரம் சொல்லப்பட்டது, என்கிற ஸந்தேஹமும் இத்தால் விலக்கப்பட்டது. 'பரமம்' என்கிற பதத்தோடுசேர்ந்த 'குஹ்யம்' என்கிற பதத்தினால் "ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம்" என்று கீழே சொன்ன குஹ்யம் சொல்லப்படுகிறது' என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவ

உத்தமமான ரஹஸ்யமான ஆத்மாவின் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதாகிய, மதநுக்ரஹாய பரமம் என்று ஆரம்பித்து 'த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத' என்கிற வரையில் எந்த வார்த்தை உம்மால் சொல்லப்பட்டதோ அதினால் இந்த என்னுடைய ஆத்மாவைப்பற்றிய அஜ்ஞானமெல்லாம் வெகு தூரத்தில் தள்ளப்பட்டது. 1

பா] அப்படியே.

பவாப்யயௌ ஹி பூதாநாம் ஶ்ருதௌ விஸ்தரஶோ மயா ।
த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் ॥ 2

ப - ரை] கமலபத்ராக்ஷ - தாமரைப்புஷ்பங்களின் இதழ்களைப்போன்ற கண்களை உடைய க்ருஷ்ணா, பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், த்வத்த: - உம்மிடத்திலிருந்து, பவாப்யயௌ - உத்பத்தியும் லயமும், மயா - என்னால், விஸ்தரஶ: - விஸ்தாரமாக, ஶ்ருதௌ ஹி - கேட்கப்பட்டதுகள் அல்லவோ, அவ்யயம் - அழிவில்லாத, மாஹாத்ம்யமபி - (உம்முடைய) மஹிமையும், (கேட்கப்பட்டது). 2

தற்காக 'ரஹஸ்யமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. மிகவும் ரஹஸ்யமாகிய பக்தியோகத்தைச் சேர்ந்ததாகையினால் பரமம் என்கிற விஶேஷணம் சொல்லப்பட்டது என்பது, ஆதரத்துடன் 'உத்தமமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்ததினால் காட்டப்பட்டது. ஆத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபடியினால் வார்த்தை அத்யாத்மம்என்னப்படுகிறது. என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஆத்மாவின் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. உபோத்காதத்தைவிடவும், நடு ஆறு அத்தியாயங்களைப் பிரஸ்தாவிக்கிற ஶ்லோகங்களை விடவும், தனியாகப் பிரித்து அத்யாத்மம் என்பதினால் அநுவாதம் செய்யப்படுகிற ஜீவாத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிற பாகத்தைச் சொல்லுகிறார்—'மதநுக்ரஹாய' என்று ஆரம்பித்து. 'அத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்' என்பதை அநுஸரித்து 'அயம்' (இந்த) என்று நேராகச் சொல்லி இருப்பதின் அபிப்ராயத்தில் ஏற்பட்ட அர்த்தம், என்னுடைய ஆத்மாவைப்பற்றிய என்று சொல்லப்பட்டது. 'வி' என்னும் உபஸர்க்கத்தோடு சேர்ந்த 'கத:' என்னும்தாதுவினால் வாஸனையுடனும் மிகுதி இல்லாமல் நாஶம் அடைந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது, என்று காட்டுவதற்காக, 'எல்லாம்' என்னும் பதம். 'வெகுதூரத்தில்தள்ளப்பட்டது' என்பதற்கு வாஸனையும் நீக்கப்பட்டபடியினால் மறுபடியும் உண்டாகாமல் இருக்கும்படி நாஶம் செய்யப்பட்டது. என்று அர்த்தம். 1

பா] அப்படியே ஏழாவது அத்யாயம் முதல் பத்தாவது அத்யாயம்வரையிலும் உம்மைத் தவிர மற்றெல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பரமாத்மாவாகிய உம்மிடத்திலிருந்து உத்பத்தியும் ப்ரளயமும் (உண்டாகின்றன) என்று விஸ்தாரமாய்என்னால்கேட்கப்பட்டது. தாமரஸப்புஷ்பங்களின்இதழ்கள்

தா] 'ஹவாவ்யயௌஹி' என்பது ப்ரஸ்தாவிக்கப்போகிறதற்குக் காரணம் என்கிற அர்த்தத்தை விலக்கி வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அப்படியே' என்று. ஏழாவது அத்தியாயம் முதல் பத்தாவது அத்தியாயம் வரையில் என்று பாஷ்யகாரர் தம்மால் நினைக்கப்பட்ட அத்தியாயத்தைச் சொல்லிஇருக்கிறபடியினால், அவ்விடத்தில் இருக்கும் வார்த்தைகளைக் குறிக்கிறார். பஹுவசனத்திற்குச் சுருக்கமில்லாமையினால் ஏற்பட்டதும் 'அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டதுமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'உம்மைத்தவிர' என்று ஆரம்பித்து. மனுஷ்யன் என்கிற ப்ரமம் நிவ்ருத்தியான அர்ஜுனனுடைய வார்த்தை யாகையினால் த்வத்தஃ என்னும் பதத்தினால் உத்பத்தி அடைவதற்கும், ப்ரளயம் அடைவதற்கும் காரணமாகிய ஸ்வபாவத்தை உடையவனாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'பரமாத்மாவாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'அவ்யயஃ' என்னும் பதம் 'த்வத்தஃ' என்கிற இடத்தில் இருக்கும் ஐந்தாம் வேற்றுமையோடு பொருந்தா தாகையினால் 'ஹவாவ்யயஃ' என்கிற பதத்தினால் ஸம்ஸாரமும் மோக்ஷமும் சொல்லப்படுகின்றன, என்கிற ப்ரமம் உண்டாகு மாகையினால் அதை விலக்குவதற்காக உத்பத்தியும் ப்ரளயமும் என்று சொல்லப்பட்டது. நிமித்த காரணம் உபாதான காரணம் இரண்டுக்கும் பொதுவாகிய காரணம் என்னும் அர்த்தத்தை மாத்திரம் இந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை சொல்லுகிற தாகையினால் 'அவ்யயஃ' என்னும் பதம் அத்தோடு அன்வயிக்கும். உம்மிடத்திலிருந்து கேட்கப்பட்டது என்று அன்வயம் சொல்வதோ வெனில் அல்பமான ப்ரயோஜனத்தை உடையது, என்று தாத்பர்யம் 'கமலபத்ராக்ஷ' என்பதினால் அந்தராதித்ய வித்யை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களை உடைய ப்ரக்ருதியின் விகாரமில்லாத திவ்ய விக்ரஹத்தை உடையவனாக இருக்கை இந்த அவதாரத்திலும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணப்படுகிறது என்று காட்டப்பட்டது. தாமரைப்பூக்களைப் போன்ற கண்களை உடைய புருஷனுக்கே எல்லா லோகங்களுக்கும் எல்லா இஷ்டங்களுக்கும் ஈஶ்வரனாக இருக்கை முதலிய அழிவில்லாத

போன்ற கண்களை உடைய க்ருஷ்ண உம்முடையதாகிய அழிவில்லாத சேதனுசேதனங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கை ஞானம் பலம் முதலிய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களினுல் நீரே மேலானவர் என்பதும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கை, நினைத்தல், இமைக்கொட்டேதல் முதலிய எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் நீரேப் ப்ர வர்த்திப்பிக்கிறீர் என்பதும், என்றிவை முதலிய அளவில்லாதமஹிமையும் கேட்கப்பட்டது. 'ஹி' என்னும் பதம் மேல் சொல்லப்போகிற பார்க்க வேண்டுமே என்கிற ஆஶையைக் காட்டுகிறது. 2

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 3

ப - ரை] 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 பரமேஶ்வரனுகிய, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 புருஷ ஶ்ரேஷ்டனுகிய க்ருஷ்ண, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 உம்மை, 𑌤𑍍𑌵𑌂 நீர், 𑌯𑌥𑌾 எப்படி, 𑌆𑌤𑍍𑌥 சொன்னீரோ, 𑌏𑌤𑌤𑍍 இது, 𑌏𑌵𑌂 இப்படியே, 𑌤𑍇 உம்முடைய 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 பகவானுடையதாகிய, 𑌰𑍂𑌪𑌂 ரூபத்தை, 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 பார்ப்பதற்கு, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 ஆஶைப்படுகிறேன், 3

பா] ஓ பரமேஶ்வரனுகிய க்ருஷ்ண நீர் உம்மை எப்படிச் சொல்லுகிறீ

மஹிமை, ஶ்ருதியில் அந்த வித்யையைச் சொல்லுமிடத்தில் சொல்லப் படுகிறது. மஹிமை என்கிற இடத்தில், '𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃' என்பதை '𑌤𑌵' (உம் முடைய) என்று மாற்றிச்சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியது. ''𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯'' என்னும்பதத்தினுல்காலத்தினுலும், விஷயங்களினுலும்கணக்கினுலும், மேன்மையினுலும், தனக்கு மேற்பட்டவனில்லை என்று முன்பு சொன்னதே இவ்விடத்திலும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல்— 'அழிவில்லாத' என்று ஆரம்பித்து, அளவில்லாத' என்கிற வரையிலும் சொல்லப்பட்டது. ''[illegible]'' என்பவைமுதலியவைகளினுல் இந்த ஶேஷியாக இருக்கை முதலியது முன்புவிவரமாகச் சொல்லப்பட்டது. ''ஹி'' என்னும் பதம் மேலே சொல்லப்போகிற பார்க்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையைக்காட்டுகிறது, என்பதற்குக் காரணமாயிருக்கை ப்ரஸித்தி முதலிய அர்த்தங்கள் இங்கே பொருந்தாதாகையினுல் ப்ரக்ருதத்தில் பொருந்தக்கூடிய அர்த்தமிதுவே என்று தாத்பர்யம். 2

தா] பரமேஶ்வர, என்பதினுல், வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நம்புவதற்குக் காரணமாகிய உண்மையைக் கண்டறிகையும், அறிந்தபடி சொல்லுகையும், முதலியது சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறுர்—'ஓ பரமேஶ்வரனுகிய க்ருஷ்ண' என்று ஆரம்

ரோ, இது இப்படியே தான் என்று நிஸ்சயிக்கப்பட்டது. ஆஸ்ரயித்தவர்களிடத்தில் ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமாகிய க்ருஷ்ணு உமக்கே அஸாதாரணமாயுள்ள, எல்லாவற்றையும் நியமனம் செய்வதிலும் காப்பதிலும், ஸ்ருஷ்டிப்பதிலும், ஸம்ஹாரம் செய்வதிலும், தாங்கிக்கொண்டிருப்பதிலும், கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருப்பதிலும், எல்லாவற்றையும் விடமேலானதாக இருப்பதிலும் மற்றெல்லாவற்றையும் விடவேறு

பித்து. இத்தைப் பிரகாஸப்படுத்துவதற்காகத்தான் ஒப்புக்கொண்டது மாத்திரம் அர்த்தம் என்பதை விலக்கிக் கேட்டது உறுதியென்று அறியப்பட்டது, என்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'இது இப்படியே என்று நிஸ்சயிக்கப்பட்டது' என்று. ஆஸ்ரயித்த ஜனங்களிடத்தில் தோஷங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் தாழ்ந்த புருஷர்கள் என்றல்லவோ சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினுல் இவ்விடத்தில் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடைய தன்னிடத்தில் இருக்கும் தோஷங்களை அனுதரம் செய்வதாகிய மேலான புருஷத்தன்மை 'புருஷோத்தம' என்னும் பதத்தினுல் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வ—ய—, ஸநோதி' அதிகமாகக் கொடுக்கிறுன், என்கிற வ்யுத்பத்தி இவ்விடத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. 'சுவிஶ்வெிஷகி—' என்று சொல்லப்போகிறது, ஞாபகம் செய்யப்பட்டதாகவுமாம். இப்படி பரத்வமும், ஸௌலப்யமும், இந்த இரண்டுபெயர்களினுலும் சொல்லப்பட்டன. 'லெத' என்று சொல்லி இருந்தபோதிலும் 'லைஶ்வரம்' என்றுசொல்லி இருப்பது, ஈஸ்வரனுக இருக்கும் ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஸப்படுத்தக்கூடியவை என்பதைத் தெரிவிக்கிறது, என்கிற அபிப்ர யத்தினுல் 'உமக்கு அஸாதாரணமாகிய' என்றுசொல்லப்பட்டது. இத்தையேமுன்பு விஸ்தாரமாகச் சொன்னபடி விவரித்திருக்கிறது, 'எல்லாவற்றையும்' என்பதுமுதல். இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களை உடையவன் அல்லவோ ஈஸ்வரன் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தம். என்று தாத்பர்யம். நியமனம் செய்வது முதலியவைகளில் ரூபம் இருந்து கொண்டிருக்கையாவது. அதற்குத்தகுந்த குணம் உத்ஸாஹம் வ்யாபாரம், இவைகளினுல்அவைகளைப் பிரகாசம் செய்கை. அன்றிக்கே நியமனம் செய்வதில் இருத்தலாவது "யபாஷ—ு கெஶவெவ்ரூ்த்ஜவஶாஃ வ கிவெஷிரெ" என்கிற ந்யாயத்தினுல் தன்னைப்பார்த்த மாத்திரத்தினுலே விரோதமான எண்ணத்தை நீக்கி நல்ல காரியத்தில் பிரவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கையினுல், கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருப்ப

பட்டதாக இருப்பதிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிற ரூபத்தை நேராகப் பார்ப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன், 3

தில் இருத்தலாவது அவதாரங்களில் இருக்கும் விக்கிரஹங்களைப்போல அறியாமை முதலியவைகளை அபிநயம் செய்யத்தகாமை. காப்பதில் இருத்தலாவது. ஸத்வகுணத்தை உண்டாக்குதல் முதலியவைகளினால். ஸ்ருஷ்டித்தலில் இருத்தலாவது தன்னுடைய அவயவங்களில் இருந்து ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களையும் உண்டாக்குகிறபடியினால். ஸம்ஹாரம் செய்வதில் இருத்தலாது மேலே சொல்லப்போகிற விழுங்குதல் முதலியவற்றால். தாங்கிக்கொண்டிருப்பதில் இருத்தலாவது "ததைகஸ்தம்" என்பவைகளினால் மேலே விபக்தமாகப்போகிறது. உயர்ந்தவர்களாக ஸந்தேஹிக்கப்பட்ட ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்கள் தன்னுடைய ஒரு பாகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதாக "ப்ரஹ்மாணமீஸம்" என்று ஆரம்பித்து மேலே சொல்லப்போகிற படியினால் எல்லாவற்றையும் விட மேலானதாக இருப்பதில் இருத்தலும் உசிதம்தான். எல்லாவற்றையும்விட வேறு பட்டதாக இருப்பதிலும் என்பதோவெனில் கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்து முடித்திருக்கிறது. அவைகளினால் ஏற்பட்ட அர்த்தமாகவுமாம். பரமேஸ்வர, புருஷோத்தம என்று கூப்பிட்டதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிஇருக்கிறதாகவுமாம். "ஸர்வமைஸ்வரம்" என்று ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்டதும், தன்னால் பொதுவாகத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதுமாகிய அர்த்தத்தைப்பார்க்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்திருப்பதை அனுஸரித்து "ரூபமைஸ்வரம்" என்று சொல்லி இருக்கிறது. ரூபம் என்னும் பதம் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுவதாக ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் ஐஸ்வரம் என்கிற ஒன்று மாத்திரம் ஔபசாரிகம். மற்றதெல்லாம் முக்கியம். ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்ததாகையினால் விக்ரஹத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஆசையும் உள்ளடங்கி இருக்கிறது. ரூபம் என்றும் பதம் ஸ்வரூபம் ரூபம் முதலிய அஸாதாரணமான எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அப்பொழுது ரூபம் என்பதற்கு ஸ்வபாவத்தை என்று அர்த்தம். த்ருஷ்டும் என்று சொல்லி இருப்பதில் பார்ப்பதைப்போல விஸதமாகத் தெரிவதிலும், பார்ப்பதென்கிற பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறபடியினால் அதை விலக்குவதற்காகவும், கண்ணினால் கண்டறிவது மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பதை விலக்குவதற்காகவும், 'நேராகப் பார்ப்பதற்கு' என்று சொல்லப் பட்டது. 3

𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 4

ப - ரை] 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 - ப்ரபுவாயும், 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 - கல்யாணகுணங்களை உடையவனாகிய க்ருஷ்ண, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த ரூபமானது, 𑌮𑌯𑌾 - என்னால், 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 - பார்ப்பதற்கு, 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 - முடியும், 𑌇𑌤𑌿 - என்று, 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌯𑌦𑌿 - எண்ணுகிறாயேயானால், 𑌤𑌤𑌃 - அதினால், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீ, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 - உம்மை, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 - முழுமையும், பூர்ணமாய் இருக்கும்படி, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 - காட்டு. 4

பா] அந்த எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதாயும், எல்லாவற்றையும் நியமிப்பதாயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயும் இருக்கிற உம்முடையரூபம் என்னால் பார்க்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறாயேயானால், பிறகு யோகங்களுக்கு ஈச்வரனாகிய க்ருஷ்ண, யோகமாவது ஜ்ஞானம்முதலிய கல்யாணகுணங்களின் ஸம்பந்தம். '𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்—உம்மைத் தவிர ஒருவருக்கும் உண்டாகாத,

---

தா] 'எல்லாவற்றையும்' என்று ஆரம்பித்து "𑌤𑌤𑍍" என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட கேட்கப்பட்ட ஸ்வபாவங்களைச்சொல்லி இருக்கிறது. இவ்விடத்திலும் ரூபத்தைச்சொல்லுகிறதாக இருந்தால் முக்யமாக இருக்கிறது ரூபத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தாலும் பொதுவாக ஸ்வபாவத்தை மாத்திரம்சொல்லுவதாக இருந்தாலும்முன்போலவே அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. 'யோகமாவது ஜ்ஞானம் முதலிய கல்யாண குணங்களின் ஸம்பந்தம்' என்பதற்கு இவ்விடத்தில் அணிமா முதலிய ஐச்வர்யங்களை அடைந்திருக்கும் சக்தியும் குணங்களுக்குள் சேர்ந்தது. யோகத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது முதலியது மாத்திரமோவெனில் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிற ரூபத்தைச்சேர்ந்ததல்லாமையினால் இங்கே சொல்லப்படவில்லை, என்று தாத்பர்யம். மேலே காட்டப்போகிற ரூபமல்லவோ இவ்விடத்தில் பார்க்கவேண்டுமென்றுஆசைப்படப்பட்டது. அர்ஜுனனுக்குஅஷ்டாங்கயோகம் முதலிய வேறு வஸ்துக்கள்காட்டப்படவில்லை அல்லவா? யோகஎன்னும் பதமும் மேலே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'𑌪𑌶𑍍𑌯' என்று ஆரம்பித்து. ப்ரபோ என்னும் பதத்தினால், நீர் நினைத்தீரேயானால் உமக்குச் செய்யமுடியாத தொன்றுமில்லை, என்று அபிப்ராயம். விசேஷமான குணங்களை உடையவராக இருக்கையைக் காட்டுகிறார்—'உம்மைத்தவிர' என்று ஆரம்பித்து. அன்றிக்

ஜ்ஞானம் பலம், ஐஸ்வர்யம் வீர்யம் ஶக்தி தேஜஸ்ஸு இவைகளுக்கு இருப்பிடமாகிய க்ருஷ்ணு, உம்மை முழுமையும் எனக்குக் காட்டும் என்று அர்த்தம். 4

பா] இப்படி ஸந்தோஷத்தை உடையவனும் ப்ரீதியினால் தழுதழுத்த குரலை உடையவனுகிய அர்ஜுனனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட பகவான் சொன்னார்.

ஶ்ரீபகவாநுவாச:—ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்.

பஶ்ய மே பார்த² ரூபாணி ஶதஶோऽத² ஸஹஸ்ரஶ: |
நாநாவிதா⁴நி தி³வ்யாநி நாநாவர்ணாக்ருதீநி ச || 5

ப - ரை] பார்த² ஓ அர்ஜுனு, ஶதஶ: நூறுவிதமாகவும், அத² அன்றிக்கே, ஸஹஸ்ரஶ: ஆயிரம் விதமாகவும், நாநாவிதா⁴நி அநேக விதங்களாயுமிருக்கிற, தி³வ்யாநி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமில்லாத வைகளாகவுமிருக்கிற, நாநாவர்ணாக்ருதீநி ச அனேக விதங்களான வர்ணங்களையும் ஆகாரங்களையும் உடையவைகளாயுமிருக்கிற, மே என்னுடைய, ரூபாணி ஆகாரங்களை, பஶ்ய பார். 5

க்கே 'யோகேஶ்வர' என்னும் பதத்தினால் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளப் பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் 'ஈஶ்வதி:' (குதிரைகளுக்கு எஜமானன்) 'யநவதி:' (பணங்களை உடையவன்) என்பவைகளைப்போல குணங்கள் அதிகமாக இருப்பதினாலாவது, குணங்களையும் நியமிப்பதினாலாவது. 'யோகேஶ்வர' என்னும்பதம் சொல்லிஇருக்கிறது, என்று தாத்பர்யம் 'ஆத்மாந'(உன்னை என்பதற்கு, ஆத்மா என்னும் பதம் வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது யுக்தமல்ல; ''ஶாம'' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார் என்று தாத்பர்யம். 'அவ்யய' என்னும் பதம் ப்ரயோஜனமற்றது, என்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதற்காகவும், அழியக்கூடிய ப்ரபஞ்சமயமாகிய ரூபத்தைக்காட்டினதற்கு விரோதத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும், விஶேஷமாய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவனுக்கு வேண்டிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று காட்டுகிறார்—அதினால் என்ன ஏற்பட்டது என்னில் சொல்லுகிறார்—'உம்மைமுழுமையும்' என்று. எல்லாக் குணங்கள், விபூதிகள், விக்ரஹங்கள் முதலியவைகளோடுகூடிய ரூபத்தை, என்று அர்த்தம். 4

பா] எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய என்னுடைய ரூபத்தைப் பார். மேலும் நூறுகளாகவும், ஆயிரங்களாகவும், அநேக விதங்களாகவும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லா வைகளாகவும், வெளுப்பு கறுப்பு முதலிய,

---

தா] *பகவான் தன்னைக் காட்டுவதற்குக் காரணமாயும் கேட்டிருப்பதின் ப்ரகாரத்தினால் ஏற்பட்டிருப்பது மாகிய அர்ஜுனனுடைய அவஸ்த்தை யைக் காட்டிக்கொண்டு "பஶ்ய" என்றிவை முதலிய பகவானுடைய வாக்யத்திற்கு ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—இப்படி, என்று ஆரம்பித்து. மேல்சொல்லப்போகிற விதத்தை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—* 'எல்லா வஸ்த்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய' *என்று. பஹுவ்ரீஹியாகையி னால் ஒன்றன் பாலாகச் சொல்லி இருக்கிறது. ஸூர்யமண்டலம் முதலிய எண்ணிறந்த ஸ்தானங்களை உடைய,என்று அர்த்தம் அன்றிக் கே ஆஶ்ரய என்னும் பதமானது. ஔபசாரிகமாக அடைந்திருக்கும் வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.* 'நூறுகளாகவும், ஆயிரங்களா கவும்' *என்பதினால், "பரம், வ்யூஹம்,விபவம், என்கிற பெயர்களினால் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட எண்ணிறந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத விக்ரஹங்களை உடையவனாக இருக்கை காட்டப்பட்டது. ஒரு ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில்இருக்கும் ரூபம் எதுவோ,அதைப்போன்ற எண் ணிறந்த ப்ரும்மாண்டங்களிலிருக்கும் ஸூர்ய மண்டலத்தில் இருக்கிற ரூபங்கள் எண்ணிறந்தவை. இப்படி ஸ்ரீவிஶ்வரூபம் முதலிய ரூபங்களி லும் கண்டுகொள்வது."ஒவ்வொரு வஸ்துக்களிலும்வியாபித்திருக்கிற ரூபத்தைஉடையவனாக ஆனான்," என்றுஅர்த்தமுள்ளஶ்ருதியினாலும் இந்த அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது, என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியானால் பார்க்கப்போகிறாயோ அப்படிச் செய்கிறேன். என்கிற அபிப்ராயத்தினால் "பஶ்ய" என்று சொல்லி இருக்கிறது. "நாநா வியாநி" (அநேக விதங்களாக இருக்கிற) என்பதினால் தனித்தனியே ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், அடையாளங்கள், கைகள், இவைகளின், எண்கள், முதலிய ஸ்வபாவங்களினால், எண்ணிறந்தவைகள் என்பது, இவ்விடத்தில்சொல்லப்படுகிறது,என்று சொல்லுகிறார்—*'அனேகவிதங் களாய் இருக்கிற' *என்று.* 'ப்ரகிருதிஸம்பந்தமில்லாத' *என்பதற்கு, இவ் விடத்தில் திவ்ய என்னும் பதத்தினால் பரமபதத்தில் இருக்கிறது என் பது மாத்திரம். சொல்லப்படவில்லை. பூமி முதலிய இடங்களில் வியா பரித்து இருப்பதையும் சொல்லப்போகிறபடியினால். வஸ்துவின் வ்யத்யாஸமானது அவஶ்யம் சொல்லவேண்டியது,என்று தாத்பர்யம். வாஸுதேவன் முதலிய வ்யூஹங்கள் நான்கிலும் வெவ்வேறு யுகங்க ளிலும் வெளுப்பு,சிவப்பு,மஞ்சள், கறுப்புமுதலிய ரூபங்கள் மாறுகிற*

அநேக வர்ணங்களை உடையவைகளாகவும், அநேக ஆகாரங்களை உடையவைகளாகவும் இருக்கிற அவைகளைப்பார். 5

பஶ்யாதித்யாந் வஸூந் ருத்ராந் அஶ்விநௌ மருதஸ்ததா |
பஹூந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பாரத ||

ப - ரை] பாரத ஓ அர்ஜுன, ஆதித்யாந் ஸூர்யர்களையும், வஸூந் வஸுக்களையும், அஶ்விநௌ அஶ்விநீதேவதைகளையும், ததா அப்படியே, மருத: மருத்துக்களையும், பஶ்ய பார், அத்ருஷ்ட பூர்வாணி இதுவரையில் பார்க்கப்படாதவைகளும், ஆஶ்சர்யாணி ஆஶ்சர்யங்களாயுமிருக்கிற, பஹூநி அநேகவஸ்துக்களை, பஶ்யபார்,

பா] என்னுடைய ஒரு ரூபத்தில் பனிரண்டு ஸூர்யர்களையும், எட்டு வஸுக்களையும், பதினொரு ருத்திரர்களையும், இரண்டு அஶ்விநீ தேவதைகளையும், நாற்பத்தி ஒன்பது மருத்துக்களையும், பார். இது குறித்துக்காட்டுவதற்காக, இந்த லோகத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்தி

தா] படியினாலும், அந்தந்த அவதாரங்களிலும் அந்தந்த பலத்தை விரும்புகிறவர்கள் த்யானம் செய்வதற்கு அநுகுணமாக அநேக வர்ணங்களை உடையவராக இருக்கையுமுண்டு "ஆக்ருதி" ஆகாரம் என்னும் பதத்தினால், தேவதைகள் மனுஷ்யர் ம்ருகங்கள் முதலியவைகளுக்கு ஸமமான வ்யத்யாஸமுள்ள அமைப்பு, சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அநேகவிதங்களான ஆகாரங்களை உடையவைகளாய்' இருக்கிற' என்று.

"ஶதஶோऽத ஸஹஸ்ரஶ:" என்று தனக்கு அஸாதாரணங்களான எண்ணிறந்த ரூபங்களைக் கீழே ப்ரஸ்தாவித்திருந்தபோதிலும் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தி லுபயோகப்பட வேண்டியதற்காகவும், இஹைகஸ்தம்" என்று ஒரு ரூபமே விஶேஷமாகக் காட்டப்படப்போகிறது, என்பதையும், நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய ஒரு ரூபத்தில்' என்று. "பஶ்யாதித்யாந்" என்று ஆரம்பித்து, தேவதைகளுக்குள் முக்யர்களான முப்பத்தி மூன்று தேவதைகள் முதலில் சொல்லப்படுகிறார்கள், என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'பனிரண்டு' என்பது முதலான கணக்குகளை விஶேஷித்துக் காட்டி இருக்கிறது. மேலே சொல்லப்போகிறதை அநுஸரித்து, நம்மால் அறியப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு மாத்திரம் இருப்பிடம் என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'இது குறித்து காட்டுவதற்காக' என்று. அர்ஜுனனாலும் மற்றவர்களினாலும், கண்டறியப்படாத வஸ்துக்களை என்று சேர்

ளுல் பார்க்கப்பட்டவைகளும் ஶாஸ்திரங்களினுல் அறியப்பட்ட வஸ்துக்களும் எவைகளோ, அவை எல்லாவற்றையும், மற்றும், எல்லா லோகங்களிலும், எல்லா ஶாஸ்திரங்களிலும் அறியப்படாதவையாகிய, அனேக ஆஶ்சர்யங்களையும் பார். 6

𑌇𑌹𑍈𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 |
𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ‖ 7

ப - ரை] 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 சேம்பலை ஜயித்தவனுகிய அர்ஜுன, 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடுகூடிய, 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 எல்லா, 𑌜𑌗𑌤𑍍 லோகத்தையும் 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 வேறு, 𑌯𑌤𑍍 எதை, 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 பார்ப்பதற்கு, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 விரும்புகிருயோ, (அதையும்) 𑌇𑌹 இந்த 𑌮𑌮 என்னுடைய, 𑌦𑍇𑌹𑍇 ஶரீரத்தில், 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂 ஒருபாகத்தில் இருப்பதாக, 𑌅𑌦𑍍𑌯 இப்பொழுது, 𑌪𑌶𑍍𑌯 பார். 7

பா] இந்த என்னுடைய ஒரு ஶரீரத்தில் அதிலும் ஒரு பாகத்தில் இருக்

தா]த்துக்கொள்ளவேண்டியது. “𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿” என்பது, முன்பு கேட்கப்படாத வஸ்துக்களையும் குறிக்கிறது. அன்றிக்கே அறியப்படாதவைகள் என்கிற காரணத்தினுல் பொதுவாகச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர்—‘எல்லா ஶாஸ்திரங்களிலும்’ என்று ஆரம்பித்து. இத்தால் இந்த்ரியங்களுக்குப் புலப்படாத வஸ்து ஶாஸ்திரத்தினுல் அறியப்பட்டபோதிலும் அதில், நேராகப்பார்ப்பதினுலேயே தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய விஶேஷங்கள் அனேகமிருக்கின்றன என்று காட்டப்பட்டது. 6

“𑌇𑌹𑌦𑍇𑌹𑍇” என்று ஒருமையாகச் சொல்லி இருக்கிறபடியினுல், மேலே காட்டப்போகிற ஒரு ஶரீரம் சொல்லப்படுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர்—‘இந்த என்னுடைய ஒரு ஶரீரத்தில்’ என்று. ஒருமையாகச்சொல்லி இருப்பதினுலும்மேலேகாட்டப்போகிற ஶரீரத்தைப்பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறபடியினுலும் ஒருஶரீரம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிறது ஏற்பட்டபடியினுல் “𑌏𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂” என்கிற பதத்தினுல் ஒரு பாகத்தில் இருக்கிறது, என்பதே சொல்லப்படுகிறது, ஒரு அவயவியின் அவயவங்களாக இருக்கிறது, என்று சிலர் சொன்ன அர்த்தமோவெனில், பகவானுடைய ஶரீரம் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் அற்றது, என்று ஸ்தாபித்திருக்கிறபடியினுல் நிராகரிக்கப்பட்டது. என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் ‘அதிலும் ஒருபாகத்தில் இருக்கிற’ என்று சொல்லப்பட்டது. அன்றிக்கே எல்லா லோகமும் ஒன்றிலேயே இரு

கிற, ஜங்கமம், ஸ்தாவரம் இவைகளோடு கூடிய எல்லாலோகத்தையும் பார். இன்னும் எதைப்பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயோ அதையும் இந்தஶரீரத்தின் ஒரு பாகத்திலே பார்.

ந து மாம் ஶக்யஸே த்³ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா |
தி³வ்யம் த³தா³மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக³மைஶ்வரம் || 8

ப - ரை] அநேந இந்த, ஸ்வசக்ஷுஷைவ உன்னுடைய கண்ணினாலேயே, மாம் என்னை, த்³ரஷ்டும் பார்ப்பதற்கு, ந ஶக்யஸே சக்தியுள்ளவனாகமாட்டாய், தே உனக்கு, தி³வ்யம் திவ்யமான, சக்ஷு: கண்ணை, த³தா³மி கொடுக்கிறேன், மே என்னுடைய, ஐஶ்வரம் பகவானுக்கு அஸாதாரணமான, யோக³ம் ஸ்வபாவத்தை, பஶ்ய பார். 8

பா] நான் என்னுடைய சரீரத்தின் ஒருபாகத்தில் எல்லாலோகத்தையும் காட்டப்போகிறேன். நீயோவெனில் சிற்சில வஸ்துக்களை க்ரஹிக்கக் கூடியதும், கொஞ்சவஸ்துக்களை க்ரஹிக்கக்கூடியதுமாகிய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுள்ள இந்தக் கண்ணினால் அப்படிப்பட்டவனாகவும் மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும்விட வேறு பட்டவனாகவும், அளவில்லாதவனாகவுமிருக்

தா] க்கிறது என்று சொல்லி இருப்பதினால் ஒருபாகத்தில் இருக்கிறது, என்பதும் ஏற்பட்டதாகவுமாம். ‘யச்சாந்யத்³ த்³ரஷ்டுமிச்ச²ஸி’ என்பதினால் பாண்டவர்கள் துர்யோதனாதிகள் இவர்களின் ஜயம் முதலியதும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. அதில் அதையும் என்று சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினால் அதுவும் ஒரு ஶரீரத்தில் ஒரு பாகத்திலேயே இருக்கிறது, என்று சொல்லுகிறார்—அதையும், என்று ஆரம்பித்து 7

“ந து மாம் ஶக்யஸே” என்கிற இடத்திலிருக்கும் “து” என்னும் பதத்தினால் குறிக்கப்பட்டதும், முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான சக்தி இல்லாமையின் காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார்—‘நான்’ என்று ஆரம்பித்து. “அநேநைவ” (இந்த) என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—(சிற்சில’ என்று ஆரம்பித்து. “தி³வ்யம்” என்று சொல்லி இருப்பதற்கு எதிர்த்தட்டாகையினால், ‘ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுள்ள’ என்று சொல்லப்பட்டது. (அப்படிப்பட்டவனாகவும்) என்பது முதலிய வாக்யங்களுக்கு “மாம்” (என்னை) என்பதினால் இவ்விடத்தில் விக்ரஹம் முதலியவைகளை உடையவனாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது, என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் திவ்ய என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதி

கிற என்னைப்பார்க்கச் சக்தி உள்ளவனாகப் போகிறாயில்லை. உனக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாததும், என்னைப்பார்ப்பதற்கு ஸாதனமுமாகிய கண்ணைக்கொடுக்கிறேன் எனக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தைப் பார். அதாவது என்னுடைய அளவில்லாத ஞானம் முதலியவைகளின் ஸம்பந்தத்தையும், அளவில்லாத விபூதி முதலியவைகளுடைய ஸம்பந்தத்தையும் பார், என்று அர்த்தம்.

ஸஞ்ஜய உவாச ஸஞ்சயர் சொன்னார்.

ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜந் மஹாயோகேஶ்வரோ ஹரி: |
தர்ஶயாமாஸ பார்த்தாய பரமம் ரூபமைஶ்வரம் || 9

ப - ரை] ராஜந் ஓ த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜனே, மஹாயோகேஶ்வர: பெரிய ஆஶ்சரியங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனாகிய, ஹரி: பகவான், ஏவம் இந்தமாதிரி, உக்த்வா சொல்லி, தத: பிறகு, பார்த்தாய அர்ஜுனனுக்கு, ஐஶ்வரம் பகவானுக்கு அஸாதாரணமாகிய, பரமம் உத்தமான, ரூபம் ரூபத்தை, தர்ஶயாமாஸ காட்டினார். 9

பா] இவ்விதமாகச்சொல்லி, ஸாரதியாக இருக்கிற அர்ஜுனனுடைய மாமன்குமாரராகியும், பெரிய ஆஶ்சரியங்களுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரனாகியும்,

---

தா] ஸம்பந்தமில்லாததும்' என்று. 'என்னைப் பார்ப்பதற்கு ஸாதனமுமாகிய' என்று ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாமையினாலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. ஐஶ்வரம், என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்திலிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எனக்கே அஸாதாரணமாகிய' என்று. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினால் கிடைத்ததும் ஐஶ்வரம் என்னும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டதுமாகிய யோகஎன்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எண்ணிறந்த' என்று. ஈஶ்வரனாக இருக்கையாவது, எல்லாவற்றையும் நியமிக்கும் சக்தி, அதைச்சேர்ந்த யோகமாவது அப்படி நியமிக்கத் தகுந்தவையான குணங்களுடையவும், விபூதிகளுடையவும், ஸம்பந்தமே. கண் திவ்யமாகையினால் ஞானம்முதலிய குணங்களைப்பார்ப்பதும் பொருந்தும். மேலேயும் அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவனாக இருக்கை முதலிய குணங்களை உடையவனாகப் பார்க்கிறேன். என்று சொல்லப்போகிறானல்லவா, என்று தாத்பர்யம்.

"மஹாயோகேஶ்வரோஹரி:" என்பதை மறைக்கக் கூடியதும் முன்பு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதுமான ரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்— 'ஸாரதியாகஇருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு மாமன் குமாரராகிய' என்று. இத்தால் திவ்ய ரூபத்தைப்பிரகாசம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய ப்ரீதி

பரப்பிரும்மமாகியு மிருக்கிற நாராயணன், உத்தமமாகியும் தனக்கே அஸா தாரணமாகியுமிருக்கிற ரூபத்தை, அத்தையாகிய குந்தியின் குமாரனாகிய அர்ஜுனனுக்குக்காட்டினார். அந்த ரூபம் அனேக விதங்களாயும் விசித்

யும் காட்டப்பட்டது. "மஹா" என்கிற விசேஷணமிருப்பதினால் யோகம் என்பது ஆச்சரியம் தான் என்றும், 'மஹா (பெரிய) என்பதை ஈச்வரனுக்கு விசேஷணமாகச் சொல்லுவதை விட யோக என்பதற்கு விசேஷணமாகச் சொல்வதே இவ்விடத்தில்விசேஷம், என்றும் அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பெரிய ஆச்சரியங்களுக்கு' என்று. மற்றவர்களிடத்தில் ஆச்சரியங்களின் ஸம்பந்தமிருப்பது இவனுக்கு அதீனப்பட்டது. என்பது, 'ஈச்வரனாகிய' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. "மஹாயோகேச்வர:, ஹரி:" என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட பொதுவாயும் விசேஷமாகியுமுள்ள அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்—"பரப்பிரும்மமாகிய நாராயணன்' என்று. 'ஸர்வைஶ்வர்ய ஐஶ்வரம் பரமம் ரூபமைஶ்வரம்' என்கிற இரண்டும் அதிகதூரம் வ்யத்யாஸமில்லாமல் ஸமீபத்திலேயே சொல்லி இருப்பதினால் ஒரே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகின்றன. 'ஐஶ்வரம் ரூபம் தர்ஶயாமாஸ' (ஈச்வரனுடையதாகிய ரூபத்தைக்காட்டினார்) என்று சொல்லி இருப்பதினால் தன்னைத்தவிர வேறொருவருடையரூபத்தைக்காட்டினார் என்று அர்த்தம், என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும், ஆகையினால் அதை விலக்குவதற்காகத் 'தனக்கே அஸாதாரணமான' என்று சொல்லப்பட்டது. ரூப என்னும் பதம் இவ்விடத்திலும் தன்னைச்சேர்ந்த எல்லா ஸ்வபாவங்களோடும் கூடிய ரூபத்தைச்சொல்லுகிறது, என்றாவது, அவைகளைப் பிரகாசம் செய்யக்கூடிய விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது, என்றாவது, ஸ்வரூபம் முதலிய தனக்கே அஸாதாரணங்களாகிய எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் சொல்லுகிறது, என்றாவது, அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. இவ்விடத்தில் "பார்தாய" என்னும் பதத்தினால் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுவதற்காக ப்ரீதிக்குக்காரணமாகிய உறவு அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது, என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அத்தையாகிய குந்தியின் குமாரனாகிய'என்று. "பரமம் ஐஶ்வரம், ரூபம்" (உத்தமமான ஈச்வரனுடைய ரூபத்தை)என்று சொல்லி இருப்பதை விவரிக்கிறார்—'அந்தரூபமாவது' என்று ஆரம்பித்து. எல்லாலோகங்களுக்கும் இருப்பிடமாக இருக்கை ஸ்வரூபத்தினாலும், விக்ரஹத்தின் மூலமாகவும். அன்றிக்கே "அநேகவக்த்ர'

திரங்களாயுமிருக்கிற எல்லா லோகங்களுக்கு மிருப்பிடமாயும்,எல்லாவற்றையும் நியமிக்கக்கூடியதாயு மிருக்கிறரூபம். 9

பா] அந்தரூபமுமிப்படிப்பட்டது.

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌯𑌨𑌮𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 |
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ||
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ||

ப - ரை] 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌯𑌨𑌂 பலமுகங்களையும், கண்களையுமுடையதாயும், 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 பல ஆஶ்சர்யமான பார்வைகளை உடைத்தானதாயும், 𑌅𑌨𑍇𑌕 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 அநேகங்களாயும் திவ்யங்களுமான ஆபரணங்களை உடையதாயும், 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 திவ்யங்களாயும், அநேகங்களாயுமிருக்கிற உயரத்தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களை உடையதாயும் 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 திவ்யமான் மாலைகள் வஸ்திரங்கள், இவைகளை தரித்ததாயும், 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 திவ்யமான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டதாயும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 எல்லா ஆஶ்சர்யங்களும் நிறைந்ததாகவும், 𑌦𑍇𑌵𑌂 ப்ரகாசமுள்ளதாகவும், 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 அவில்லாததாகவும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 எல்லாத்திக்குக்களிலும்முகங்களை உடையதாகவும் (இருந்தது). 10, 11

பா]ரகாஶமுள்ளதாகவும், மூன்று காலங்களிலுமுள்ள எல்லாலோகங்

தா]என்று ஆரம்பித்து மேலே சொல்லப்போகிறதற்கு அவதாரிகைகாட்டி இருக்கிறதாகவுமாம். ஆகையினாலேதான் அந்தரூபமுமிப்படிப்பட்டது, என்று சேர்க்கப்பட்டது. இந்த எல்லா லோகங்களுக்குமிருப்பிடமாகஇருக்கை ‘‘𑌇𑌹𑍈𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂’’ என்றிவை முதலிய ஶ்லோகங்களினாலேற்பட்டது. நியமனம் என்னும் பதத்தினால் அதிஷ்டானம் சொல்லப்படுகிறது. 9

வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள் இவைகள் அநேகம், என்பது ஜாதியின் வ்யத்யாஸங்களாலும் என்று அறியவேண்டியது. அநேகஜாதியான அநேகமுகங்கள் உண்டென்பது விஶ்வரூபத்தைப் பற்றியத்யானத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் பாஞ்சராத்திர ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிடில் அநேகம் கண்களை உடையது. என்று சொல்லி இருப்பது வ்யர்த்தமாகிவிடும். முகம் அநேகம் என்பதனாலேயே கண்கள் அநேகம் என்பது ஏற்பட்ட

களுக்கு மிருப்பிடமாகையினுல், இடம், காலம், இவைகளினுல் அள

விட்டதினுல் எதினுடைய பார்வையானது, அனேகமான ஆஶ்சரிய மாக இருக்கிறதோ, அது அனேகாத்புத தர்சனம், அதாவது எல்லை யில்லாதமேன்மையை உடைய ஆஶ்சர்யமாகப் பார்க்கப்படுகிறது, என்று அர்த்தம். திவ்யமாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாதது. "ஸவ-ூாஶ் ய-ூயெ" என்பதற்கு ஆஶ்சர்யமாகிய எல்லாவஸ்துக்களுக்கு மிருப் பிடம் என்று அர்த்தம். ஆகையினுல் "அநேகாத்-ாதஶ-ூநம்"என்ப தோடுபுனருக்தி இல்லை. 1 "ஜகஜெ தநஹாஶ்ப-ூம ராவெ-ாவஸ்ரெஹா த்நஃ" என்றிவை முதலியது நினைக்கத்தக்கது. 'தெவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தி லுபயோக மில்லாத தேவஜாதியைச் சொல்லு கிறது, என்பதை விலக்குவதற்காகவும், திவ்ய விக்ரஹத்தோடு கூடிய பகவானைச் சொல்லுகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காகவும், 'ப்ரகாஶமுள்ளதாகவும்' என்று சொல்லப்பட்டது. அளவில்லாம லிருக்கும் விதத்தையும் அதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறுர்— எல்லாலோகங்களுக்கும், என்று ஆரம்பித்து. எல்லாலோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்பது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்ட படியினுல் மூன்று காலங்களிலிருக்கும் லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம், என்பதும் ஏற்பட்டது. இவை இரண்டாலும் ஏற்பட்டதாகிய இடம் காலமிவைக ளால் அளவிடமுடியாமையும் இவ்விடத்தில், எப்படி ஸம்பவிக்குமோ அவ்விதமாக விக்ரஹத்தின் வழியாகவும் நேராகவும் சொல்லவேண் டியது, வாஸ்தவத்தில் அளவில்லாமை ஸ்வரூபத்திலேதான் இருக்கிறது. இவ்விடத்தில் விக்ரஹத்தினுடைய விஶேஷணங்களின் கூட்டத்தில்நடு விலிருப்பதினுல் விக்ரஹத்தையேசொல்லுகிறது 'ஶ-ூஷாஹ-ாதம்' என் கிற இடத்தில்'அநஜாயாஶெவிஷாரம்'என்று விக்ரஹத்தைப்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறுர்' ஆகையினுல் மிகவும் விசாலமாக இருக்கை முதலி யதைக்குறிப்பதில் தாத்பர்யம், என்று சிலர் சொல்லுகிறுர்கள். இப் படியே 1 'அநஜாயாஶெவிஷரெ' என்று இதை அனுவாதம் செய்திரு க்குமிடத்திலும் அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. எல்லா இடத்திலும் இந்த விக்ரஹம் வ்யாபரித்து இருந்தாலும் விஶேஷ மான ஶக்தியினுல் ஓரிடத்திலும் தடையில்லாமலிருப்பதும் யுக்தம் தான், அஷ்டைஶ்வர்யம் பெற்ற யோகிகளுக்கும் பூமியில் முழுகு தல் வெளிக்கிளம்புதல் முதலிய சில ஸித்திகள் சொல்லப்படுகின்றன அல்லவா. ஆகையினுல் இந்த விஶ்வரூபம் ப்ரக்ருதி முதலிய எல்லா

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 5-11-7 மஹாஶ்சர்யம் மிகவும் ஆச்சரியமாகிய ஜகத் இந்த லோகம் யஸ்ய எந்த மஹாத்மனः மகாத்மாவுக்கு ரூபம் சரீரமோ.

விட முடியாததாகவும், எல்லாத் திக்குக்களிலும் இருக்கிற முகங்களை

லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்று மேலே சொல்லப்போகிறதும் அநுசிதமல்ல. ஆகையினாலேயே, அஸ்த்ரங்களாகவும், பூஷணங்களாகவும் இருக்கும் எல்லா லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறது, என்பதுவும் ஸந்தேகிக்கவேண்டியதில்லை. 'தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம்' என்கிற இடத்தில் மேலே 'அநேகபாஹூதரவக்த்ரநேத்ரம்' (அளவில்லாத நிகளம், விஶாலமிவைகளை உடைய) என்று அந்த ஶரீரத்திற்கே விஶேஷணமாகச் சொல்லப்போகிறபடியினால். வடபத்ர ஶாயியான பகவானுடைய விக்ரஹத்தைப்போல அகடிதகடனா ஶக்தியினால் சின்ன விக்ரஹத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாக எல்லாம் அடங்கி இருப்பதாகக் காட்டப்பட்டது, என்றும் சொல்லமுடியாது. அப்படிச் சொல்லாமையினாலும், அதற்கு விரோதமாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும். ஆகையினால் கீழ்ச்சொல்லியதே அர்த்தம். இதுவும் பாஷ்யத்திலாரம்பத்திலேயே அசிந்த்ய என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது. 'அநேகவக்த்ரம்' (அனேகம் முகங்களை உடைய) என்று சொல்லி இருப்பதே விஶ்வதோமுகம், என்னும் பதத்தினால் விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாத் திக்குக்களிலுமிருக்கிற முகங்களை உடையதாகவும்' என்று நேரில் விக்ரஹத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபடியினால், 1 எல்லா இடத்திலும் கண்களை உடையவன், எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை உடையவன்' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளிலே போல எல்லா இடங்களிலும் முகங்களின் ஶக்தி உண்டு, என்பதும் சொல்லப்படுகிறதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை உடையது, என்று மற்றவர்கள் சொன்ன அர்த்தமும் யுக்தமல்ல, கை, கால் முதலிய இடங்களில் முகமில்லாமையினால் என்று தாத்பர்யம். முதலில் அவிஶதமாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல், பிறகு விஶதமாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல், என்கிற க்ரமத்தை அநுஸரித்து ஶ்லோகத்தில் சொல்லி இருக்கும் க்ரமத்தை அநாதரித்து தேவம் என்பது முதலியது முதலில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. தன்னிடத்திலிருக்கிற ஆகாரத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகல்லவோ தனித்திருக்கும் வஸ்துக்களோடு சேர்ந்திருத்தலைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படியே இவ்விடத்திலும் காட்டுவது உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முதலில் சொல்லப்பட்ட போதிலும் வஸ்த்ரம் முதலியது கடைசியில் நிரூபிக்

1 ச்வேதாச்வதரம் 3-3.

உடையதாகவும், தனக்குத் தகுந்த திவ்யங்களான வஸ்திரம், சந்தனம், மாலை, ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், இவைகளை உடையதாகவும் இருந்தது. 10, 11

பா] முன்பு சொன்ன தேவம் என்னும் பதத்தினுல் குறிக்கப்பட்ட, ப்ர காஶம் உள்ளதாக இருப்பதையே விஶேஷித்துச் சொல்லுகிறுர்—

திவி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா ।
யதி பாஸ்ஸத்ருஶீ ஸா ஸ்யாத்பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 12

ப - ரை] திவி - ஆகாசத்தில், ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய - ஆயிரம்ஸூரி யன்களுடைய, பா: - காந்தியானது, யுகபத் - ஒரேகாலத்தில் உதிதா - உதித்ததாக, பவேத்யதி - ஆகுமேயாகுல், ஸா - அந்தச் காந்தியானது, மஹாத்மந: - மஹாத்மாவாகிய, தஸ்ய - அந்தப்பகவானுடைய, பாஸ: - ப்ரகாஶத்திற்கு, ஸத்ருஶீ - ஸமமாக, ஸ்யாத் - ஆகும். 12

பா] தேஜஸ்ஸு அளவில்லாதது. என்பதைக் காட்டுவதற்காக இது சொல்லப்பட்டது. அழிவில்லாத தேஜஸ்ஸையே ஸ்வபாவமாக உடைய வன், என்று அர்த்தம். 12

தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா ।
அபஶ்யத்தேவதேவஸ்ய ஶரீரே பாண்டவஸ்ததா ॥ 13

ப - ரை] பாண்டவ: - பாண்டுவின்மகனுகிய அர்ஜுநன், ததா - அப் பொழுது, தத்ர - அந்த, தேவதேவஸ்ய - பகவானுடைய, ஶரீரே - விஶ்வரூப விக்ரஹத்தில், அநேகதா - அனேகவிதமாக, ப்ரவிபக்தம் - பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லா, ஜகத் - லோகத்தையும், ஏகஸ்தம் ஏகதேசத்திலிருப்பதாக, அபஶ்யத் - பார்த்தான். 13

கப்பட்டது.—'தனக்குத் தகுந்த' என்று ஆரம்பித்து. இவ்விடத்திலும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் வரிசையை அநாதரித்து வஸ்திரம் முதலாக வரிசையாகச் சொல்லி இருப்பது, அந்தரங்கம், பஹிரங்கம், முதலான வ்யத்யாஸத்தைக்காட்டுவதற்காக. இவ்விடத்திலும் 'தர்ஶ யாமாஸ' (காட்டினுர்) என்று முன் ஶ்லோகத்துடன் அன்வயம் சொல் லிக்கொள்ள வேண்டியது. 10, 11

'திவி' என்று ஆரம்பிக்கும் ஶ்லோகத்துக்கு ஸங்கதியைச் சொல் லுகிறுர்—'முன்பு சொன்ன' என்று ஆரம்பித்து. கீழ்க் குறிக்கப்பட்ட ப்ரகாஶத்திற்கே எல்லை இல்லாமையாகிற விஶேஷம் சொல்லப்படுகி றது, என்று அர்த்தம். ஒரு கணக்கைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப் பதினுல் உண்டாகிய அளவிடப்பட்டது என்கிற ஸந்தேஹத்தைவிலக்கு வதற்காகச்சொல்லுகிறுர்—'தேஜஸ்ஸு' என்று ஆரம்பித்து. 12

பா] அளவில்லாத நிகளம், விஶாலமிவைகளை உடையதாயும், எண்ணிறந்த கைகள், வயிறுகள், முகங்கள் கண்கள் இவைகளை உடைய தாயும், அளவில்லாத தேஜஸ்ஸை உடையதாயும் எண்ணிறந்த திவ்யாயுதங்களை உடையதாயும், தனக்குத்தகுந்த எண்ணிறந்த பூஷணங்களை உடையதாயும், திவ்யங்களான, மாலை வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்த தாயும், திவ்யசந்தனத்தினுல் பூசப்பட்டதாயும் அளவில்லாத ஆஶ்சரியங்கள் நிறைந்ததாயு மிருக்கிற பகவானுடைய திவ்யஶரீரத்தில் ப்ரும்மா முதலாக அனேக விதங்களாயும் விசித்திரங்களாயு மிருக்கிற தேவதை, பசு, மனுஷ்யன் ஸ்தாவரம் முதலிய போக்தாக்களின் கூட்டம், பூமி, ஆகாஶம், ஸ்வர்க்கம், பாதாளம், அதலம், விதலம், ஸுதலம் முதலிய, அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் அனுபவிப்பதற்கு ஒத்தாசைக் கருவிகள், இவைகளின் வ்யத்யாஸங்களினுல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரக்ருதியும், ஜீவனுமாகிய, 1'அஹம்ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே' 2'ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய:' 3'அஹமாத்மா குடாகேஶ ஸர்வபூதாஶயஸ்தித:' என்றும் 4'ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணு:' என்று ஆரம்பித்து 5 'ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூதம் சராசரம் । விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்ஶேந ஸ்திதோ ஜகத்' என்னுமளவாகச் சோல்லப்பட்ட எல்லா லோகத்தையும் ஏகதேஶத்தி லிருப்பதாகப் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினு லடையப்பட்ட அவனைப்பார்ப்பதற்குத் தகுந்த திவ்யமான கண்ணை உடைய அர்ஜுனன் பார்த்தான். 13

ததஸ்ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா தநஞ்ஜய: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத ॥ 14

ப - ரை] தத: - பிறகு, ஸ: - அந்த, தநஞ்ஜய: - அர்ஜுனன், விஸ்மயாவிஷ்ட: - ஆஶ்சரியத்தை அடைந்தவனுய்க் கோண்டு, ஹ்ருஷ்டரோமா: ஹ்ருஷ்ட - நெறித்துக்கோண் டிருக்கிற, ரோமா: - மயிர்களை உடையவனுய்க் கோண்டும், தேவம் - பகவானை, ஶிரஸா - தலையினுல், ப்ரணம்ய - ஸேவித்து, க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகளைக்கூப்பிக்கோண்டு, அபாஷத - சோன்னுன்.

---

1 பகவத்கீதை - 10 - 8.
2 பகவத்கீதை - 10 - 19.
3 பகவத்கீதை - 10 - 20.
4 பகவத்கீதை - 10 - 21.
5 பகவத்கீதை - 10 - 39.

பா] பிறகு அர்ஜுநன் பெரிய ஆஶ்சர்யங்களாகிய எல்லா லோகத்திற்கும் தன் ஶரீரத்தின் ஏகதேஶத்தினுல் ஆதாரமாகவும், எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவராயும், மிகவும் ஆஶ்சர்யங்களாகிய அளவில்லாத ஜ்ஞானம் முதலிய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டத்தை உடையவராகவு மிருக்கிற பகவானைப் பார்த்து, ஆஶ்சர்யத்தை உடையவனுய், நெறித்துக்கொண்ட மயிர்களை உடையவனுயும் கொண்டு தலையினுல் தடிபோல விழுந்து நமஸ்கரித்துக் கைகுவித்துக்கொண்டு சொன்னுன். 14

அஜுநஉவாச—அர்ஜுனன் சொன்னுன்.

வஶ்யாமி தெவாம்ஸ்தவ தெவ தெஹெ
ஸவாம்ஸ்தா ஹூதவிஶெஷஸங்வாந் |
ஹூஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த,
ரூஷீம்ஶ்ச ஸவாநுர஗ாம்ஶ்ச திவ்யாந் || 15

ப - ரை] ஹெதெவ - பகவானே, தவ - உம்முடைய, தெஹெ - ஶரீரத்தில், ஸவாந் - எல்லா, தெவாந் - தேவதைகளையும், தயா - அப்படியே, ஹூதவிஶெஷஸங்வாந் - ப்ராணி விசேஷங்களின் கூட்டங்களையும், ஹூஹ்மாணம் - ப்ரும்மாவையும், கமலாஸநஸ்தம் - ப்ரும்மாவினிடத்தில் அடங்கி இருக்கிற, ஈஶம் - ருத்திரனையும், ஸவாந் - எல்லா, ரூஷீம்ஶ்ச - ரிஷிகளையும், திவ்யாந் - ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற, உரகாம்ஶ்ச - ஸர்பங்களையும், வஶ்யாமி - பார்க்கிறேன். 15

பா] ஓ, பகவானே உம்முடைய தேஹத்தில் எல்லாத் தேவதைகளையும் பார்க்கிறேன். அப்படியே எல்லாப்ராணி விஶேஷங்களின் கூட்டங்களையும், அப்படியே அண்டத்திற்கு யஜமானனுகிய சதுர்முகனையும், அப்படியே ப்ரும்மாவினிடத்திலிருக்கிற அதாவது ப்ரும்மாவினிஷ்டப்படி நடக்கிற ருத்ரனையும், அப்படியே தேவரிஷி முதலிய எல்லா ரிஷிகளையும் ப்ரகாஶித்துக்கொண் டிருக்கிற வாஸுகி, தக்ஷகன் முதலிய ஸர்பங்களையும் (பார்க்கிறேன்). 15

அநெகவாஹூதரவக்த்ரநெத்ரம்
வஶ்யாமி தாம் ஸவதொநந்தரூவம் |
நாந்தம் ந மத்யம் ந வுநஸ்தவாதிம்
வஶ்யாமி விஶ்வெஶ்வர விஶ்வரூவ || 16

ப - ரை] விஶ்வெஶ்வர - லோகங்களை நியமிப்பவனுகிய, விஶ்வரூவ - ப்ரபஞ்சத்தை சரீரமாக உடைய பகவானே, அநெகவாஹூதரவக்த்ர

நேத்ரம் - அனேகங்களானகைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவைகளை உடைய, அநந்தரூபம் - அளவில்லாத ரூபத்தை உடைய, த்வாம் - உம்மை, ஸர்வத: - எல்லா இடங்களிலும், பஶ்யாமி - பார்கிறேன், தவ - உமக்கு, அந்தம் - முடிவையும், மத்யம் - நடுவையும், ஆதிம் - முதலையும், நபஶ்யாமி — பார்க்கவில்லை. 16

பா] அனேகங்களான, கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவைகளை உடைய முடிவில்லாத ரூபத்தை உடைய உம்மை எல்லா இடத்திலும் பார்க்கிறேன். ப்ரபஞ்சத்தை நியமிக்கிறவனும், ப்ரபஞ்சத்தை ஶரீரமாக உடையவராயுமிருக்கிற பகவானே எந்தக்காரணத்தினால் நீர் முடிவில்லாதவரோ ஆகையினால் உமக்கு முடிவையும் நான் பார்க்கவில்லை. நடுவையும் பார்க்கவில்லை. ஆதியையும் பார்க்கவில்லை. 16

தா] 'ஸர்வதோநந்தரூபம்' (எல்லா இடத்திலும் முடிவில்லாதரூபத்தை உடைய) என்று அன்வயம் சொல்லில் ஸர்வத: (எல்லா இடத்திலும்) என்னும் பதம் வ்யர்த்தமாகிவிடும். 'ஸர்வத: பஶ்யாமி' (எல்லா இடத்திலும் பார்க்கிறேன்) என்று சொல்வதேதாவெனில் திவ்யமான கண் கிடைத்ததற்கு அனுகுணமாக இருப்பதினால் யுக்தம். விஶ்வரூப என்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது, 'விஶ்வேஶ்வர' என்னும் பதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரபஞ்சத்தை நியமிக்கிறவனும்' என்று வ்யாபரித்துக்கொண்டு நியமிக்கிறவனல்லவோ ஆத்மா 'நாந்தம்நமத்யம்' என்கிற இடத்தில் வாஸ்தவத்திலிருக்கிற முடிவுமுதலியவைகளைப் பார்க்கவில்லை, என்பது சொல்லப்படுகிறதில்லை. அர்ஜுனனுக்கு திவ்யமான கண் கிடைத்திருப்பதினாலே அது பொருந்தாதாகையினால், மேலும் அநந்தரூபம் என்று காரணத்தைக் காட்டிக்கொண்டு விஶேஷணம் சொல்லி இருப்பதினாலும். ஆகையினால் முயல்க்கொம்பு முதலியவற்றைப்போல உண்மையிலே இல்லாதவைகளைப் பார்க்காமையே சொல்லப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எந்தக் காரணத்தினால்' என்று ஆரம்பித்து. இது விஶ்வரூபம் என்னும் பதத்தினாலும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் இடத்தினாலும், காலத்தினாலும், ஆதி, மத்யம், முடிவு, இல்லை, என்று மறுக்கப்படுகிறது, என்று அறியவேண்டியது. ஆதிமுடிவு ஆகிய அளவில்லாமையினால் அவை இரண்டைக்கொண்டும் நிரூபிக்கவேண்டியதாகிய மத்யமும் இல்லை, என்று ஏற்பட்டது, என்று தாத்பர்யம். 16

கிரீடிநம் கதிநம் சக்ரிணம்ச
தேஜோராஶிம் ஸர்வதோ தீப்திமந்தம் |
பஶ்யாமி த்வாம் துர்நிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்
தீப்தாநலார்கத்யுதிமப்ரமேயம் ‖ 17

ப - ரை] தேஜோராஶிம் - தேஜஸ்ஸுக்களின் கும்பலாகவும், ஸர்வதஃ - எல்லா இடத்திலும், தீப்திமந்தம் - ப்ரகாஶமுள்ளவராயும், ஸமந்தாத் - நாலுபக்கத்திலும், துர்நிரீக்ஷ்யம் - பார்க்கமுடியாதவராகவும், தீப்தாநலார்கத்யுதிம் தீப்த-ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, அநல - அக்னி, அர்க - ஸூர்யன், (இவர்களுக்கு ஸமமான) த்யுதிம் - காந்தியை உடையவராயுமிருக்கிற, அப்ரமேயம் - அளவிடமுடியாதவராயுமிருக்கிற, த்வாம் - உம்மை, கிரீடிநம் - கிரீடத்தை உடையவராகவும், கதிநம் - கதையை உடையவராகவும், சக்ரிணம் - சக்ராயுதத்தையுடையவராகவும், பஶ்யாமி - பார்க்கிறேன். 17

தா] 'கிரீடிநம்' என்பவை முதலியவைகளுக்கு ஶ்லோகத்தில் சொல்லி இருக்கும் க்ரமத்தை அநாதரித்துத் தெரிந்துகொள்ளும் வஸ்துக்களில் வரிசையை அநுஸரித்து அன்வயம் சொல்லுகிறார்—'தேஜஸ்ஸுக்களின்கும்பலாகவும்' என்று ஆரம்பித்து. 'தேஜோராஶிம்' என்றுவஸ்துவின்ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது 'ஸர்வதோதீப்திமந்தம்' என்றதற்கு 1'அவனுடையகாந்தியினால்இந்த எல்லாம்ப்ரகாஶிக்கிறது' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிலேபோல, எல்லா இடத்திலும் பரவியகாந்தியை உடையவனாகிய என்று அர்த்தம் 'ஸமந்தாத்' (நாலுபக்கங்களிலும்) என்று விக்ரஹத்தில் எல்லா இடங்களையும் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது 'தீப்தாநலார்க' என்பது பார்க்கமுடியாமலிருப்பதற்குக்காரணம். இவ்விடத்தில் 'த்யுதி' என்னும்பதத்தினால்கிரணமாகியகாந்தி சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் 'தீப்திமந்தம்' என்பதோடு புனருக்தி இல்லை. அன்றிக்கே முன்பு எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்பதில் தாத்பர்யம். இவ்விடத்திலோ வெனில் பார்க்கமுடியாமைக்குக் காரணமாகிய அதிக க்ரூரம் என்பதில் தாத்பர்யமாகவுமாம். 'அப்ரமேயம்' இப்படிப்பட்டது, இவ்வளவு, என்று அளவிடமுடியாதது. இவ்வளவால் ஸாமாந்யமாகத் தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லி இருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'உம்மை' என்று பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதுவரையிலும் பார்க்கப்படாத ரூபத்தைப் பார்த்தபோதிலும் உமக்கு அஸாதாரணமான அடையாளங்களினால் உம்மைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறேன், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கிரீடிநம்' என்பது முதல் சொல்லப்பட்டது 'கிரீடத்தை' என்பது ஆபரணங்

1 கடவல்லீ - 2 - 5 - 15.

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑍇 ॥ 18

ப - ரை] 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 - அறியத்தகுந்ததான, 𑌪𑌰𑌮𑌂 - உத்தமமான, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 - அக்ஷரம் என்று சொல்லப்பட்டதும், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீரே, 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - ப்ரபஞ்சத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌂 - உயர்ந்த, 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 - ஆதாரமும், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீரே, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 - அழிவில்லாதவரும், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீரே, 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 - நித்தியமான தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவரும் (நீரே), 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 - அனாதியாகிய, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீர், 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷனாக, 𑌮𑌤𑌃 - எண்ணப்பட்டீர். 18

பா] உபநிஷத்துக்களில் [1] 'இரண்டு வித்யைகள் அறியத்தக்கவைகள்' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளில் அறியத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்ட உத்தமமான அக்ஷரம் நீரே. இந்த லோகத்திற்கு முக்

களின் கூட்டங்களைக் குறிக்கிறது. அதிலும் கிரீடத்தைச் சொன்னது, அது இவன் ஸர்வேஶ்வரன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறதானபடியினால். கிரீடம் என்றும், கரண்டிகை, என்றும் தலையில் அணியக்கூடிய மகுடம் இரண்டு விதம், அவற்றுள் கிரீடம் உயர்ந்தவரால் தரிக்கக் கூடியது '𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂𑌚' என்பது, ஆயுதங்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறது, அதிலும் சக்கரம் முதலியவற்றைச் சொல்லி இருப்பது அது பகவானுக்கு அஸாதாரணம் என்று ப்ரஸித்தமானபடியினால். 17

'𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂' என்கிற ஶ்லோகத்தினால், இவ்விதமாகப் பகவானைப் பார்த்ததினால் '𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷' முதலிய பதங்களினால், முண்டகோபநிஷத்து முதலிய ஶ்ருதிகளை ஞாபகப் படுத்துகிறான், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உபநிஷத்துக்களில்' என்று. 'சொல்லப்பட்ட' என்கிற இடத்தில் [2] 'பிறகு பரவித்யை, எந்த வித்யையினால் அந்த அக்ஷரம் அறியப்படுகிறதோ' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினால், என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. 'விஷ்ணுவென்று பெயரை உடைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ப்ரகாஶத்தை' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவற்றை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— 'இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு' என்று. '𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍' (இந்த இடத்தில்

---

1 முண்டகம் - 1 - 1 - 3.
2 முண்டகம் - 1 - 1 - 5.

கிஷ்டமான ஆதாரமாக இருப்பவரும் நீரே. அழிவில்லாதவரும் நீரே. அதாவது எவ்வித ஸ்வரூபத்தை உடையவராகவும், எவ்வளவு குணங்களை உடையவராகவும், எவ்வளவு விபூதிகளை உடையவராகவு மிருக்கிறீரோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களை உடையராகவே எப்பொழுதும் இருக்கி

வைக்கப்படுகின்றது) என்கிற அர்த்தத்தினல் 'நிதாநம்' என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆதாரமாகிய வஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகையினல் 'பரம் நிதாநம்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஆதாரஸூசிதம்விஶ்வஸ்' என்றிவை முதலிய வசனங்களினல் சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மாவை விலக்குவதற்காகப் பரம் என்னும் பதம் 1 'பஞ்சபூதங்கள் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜீவாத்மாக்கள் பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன'. என்று அர்த்தமுள்ள வாக்கியம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவோ. இவனுக்கு வேறொரு ஆதாரமுமில்லை என்பதற்காக 'உத்தமமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. 'அவ்யய' என்னும் பதத்தினல் 2 'அக்ஷர அழிவில்லாத, என்றும் 3 அளவில்லாதவனும், அழிவில்லாதவனும், கவியுமாகிய' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகள் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டன. ஸ்வரூபத்திற்காவது, குணத்திற்காவது, விபூதிக்காவது, எப்பொழுதாவது உண்டாகும் நாஶமல்லவோ வ்யயம், என்னப்படுகிறது. அது ஒன்றுமில்லை, என்று பொதுவாக அவ்யய என்னும் பதத்தினல் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது பார்க்கப்படுகிற ஆகாரத்தை அனுவாதம் செய்கிற 'த்வம்' (நீர்) என்னும் பதத்தினல் குறிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு அவ்யய, என்னும் பதம் விஶேஷணமாக இருப்பதினல் ஜீவன் முதலியவர்களுக்கு ஸாதாரணமாகிய ஸ்வரூபம் மாத்திரம் நித்தியம் என்பதைச் சொன்னல் ஒரு விஶேஷமுமில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினல் சொல்லுகிறார்—'அதாவது எவ்வித ஸ்வரூபத்தை உடையவராகவும்' என்று ஆரம்பித்து. இவ்விடத்தில் விபூதி என்னும் பதத்தினல் நித்ய விபூதி சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு விபூதியையும் சொன்னல் வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபத்திற்கு அதிகப்படுதலும் குறைதலுமில்லை, என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஶஶ்வத்' (எப்பொழுது மிருக்கிறது) 'ஶாஶ்வத' என்று சொல்லப்படுகிறது. அழிவில்லாமைக்குக் காரணம், நித்யமாகிய வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கை, என்கிற அபிப்ராயத்

---

1 கௌஷீதகீ - 3 - 9.

2 முண்டகம் - 1 - 1 - 6.

3 புருஷஸூக்தம்.

றீர். நித்யமான வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை இப்படிப்போன்ற அவதாரங்களினால் காப்பாற்றுகிறவரும் நீரே. அநாதியான புருஷனும் நீரே, என்று என்னால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டீர். † 'நான் இந்தப் பெரிய புருஷனை அறிந்தேன்' என்றும் ‡ 'மேலானவனைவிட மேலான புருஷனை. என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட அநாதியான புருஷன் நீரே, என்று என்னால் அறியப்பட்டீர். அதாவது யதுகுலத்திற்குத் திலகமாகிய நீர் இப்படிப்பட்டவர் என்று இப்பொழுது என்னால் பார்க்கப்பட்டீர்; என்று அர்த்தம். 18

தினால் 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட' என்று சொல்லப்பட்டது. 'நாரா யணஸ்ஸ ஸாதயஸ்தேஜமொவா' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விசேஷமான தர்மமே சொல்லப்படுகிறது. என்று அபிப்ராயம், ப்ரத்யக்ஷம், ஸாஸ்த்ரம் இவைகளினால் ஏற்பட்ட அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'இப்படிப்போன்ற அவதாரங்களினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. புருஷனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யங்களிரண்டுகளாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறவன், என்பதையும், அடையப்படுகிறவன், என்பதையும் காட்டி இருக்கிறது. 'முதலிய' என்னும் பதத்தினால் 1 எதினால் அழிவில்லாதவனும், ஸத்யமுமான புருஷனை, அறிகிறானோ' என்று அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம்முதலியதும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. 'ஸநாதந' என்னும்பதத்தினால் ஸத்யம் என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. உத:, என்று தன்னுடைய அபிமானம் மாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது, என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'தெரிந்துகொள்ளப்பட்டீர்' என்று இந்த ஸ்லோகத்தில் 'த்வம்' (நீர்) என்று பழயமாம்ஸமயமானக் கண்ணினால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஆகாரத்தை அநுவாதம் செய்கிறது. ப்ருகுதியினாலேயெனில் திவ்யமான கண்ணை அடைந்ததினால் நேராகப் பார்க்கப்பட்ட ஆகாரத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. ப்ரபாவத்தைப்பற்றிய ஞானம் முன்னமேயே உண்டானபடியினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார். 'அதாவது யதுகுலத்திற்கு' என்று ஆரம்பித்து. பொதுவாக இருக்கிற உத:, என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'வஸ்ராதி' என்று கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட நேராகப் பார்ப்பதாகிய விசேஷத்தில் முடிவுபெறுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'இப்பொழுது என்னால் பார்க்கப்பட்டீர்' என்று சொல்லப்பட்டது. 18

---

† புருஷஸூக்தம்.
‡ முண்டகம் - 31 - 2 - 8
1 முண்டகம் - 1 - 2 - 16.

அநாதிமத்⁴யாந்தமநந்தவீர்யம் அநந்தபா³ஹும் ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் । பஶ்யாமி த்வாம் தீ³ப்தஹுதாஶவக்த்ரம் ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமித³ம் தபந்தம் ॥ 19

ப - ரை] அநாதி³மத்⁴யாந்தம் ஆதி நடுவுமுடிவு இல்லாதவராயும், அநந்தவீர்யம் அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவராயும், அநந்தபா³ஹும் எண்ணிறந்த கண்களை உடையவராயும், ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் சந்திரன் ஸூர்யன் இவர்களைப்போன்ற கண்களை உடையவராயும், தீ³ப்தஹுதாஶவக்த்ரம் தீ³ப்த எரிந்துகொண்டிருக்கிற, ஹுதாஶ அக்கினியைப்போன்ற, வக்த்ரம் முகங்களை உடையவராயும், ஸ்வதேஜஸா தம்முடைய தேஜஸ்ஸினால், இத³ம் இந்த, விஶ்வம் ப்ரபஞ்சத்தை, தபந்தம் எரித்துக்கொண்டேயிருக்கிற, த்வாம் உம்மை, பஶ்யாமி பார்க்கிறேன். 19

பா] ஆதி, மத்யம், அந்தமில்லாதவராகவும், எல்லை இல்லாத மேன்மை

தா,] அநாதி³மத்⁴யாந்தம்' என்கிற இடத்தில் 'அந்' என்னும் விகுதி அதைவிட வேறு என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லும் பக்ஷத்தில் 1 'ஸர்கா³ணாமாதி³ரந்தஶ்ச மத்⁴யம் சைவாஹமர்ஜுந ।' 2 'அஹமாதி³ஶ்ச மத்⁴யம் ச பூ⁴தாநாமந்த ஏவ ச' என்றிவைமுதலியவைகளோடுவிரோதிக்கும், ஆகையினால் இல்லை, என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஆதிமத்யம், அந்தம், இல்லாதவராயும்' என்று. 'நாதி³மத்⁴யம்' என்பது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, இது விக்ரஹத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது, ஆகையினால் புனருக்தி இல்லை. அன்றிக்கே உத்பத்தி, ஸ்திதி, நாஶம், என்கிற விகாரங்களில்லை என்று ஓரிடத்திலும், மற்றோரிடத்தில் அவைகளுக்குக் காரணமில்லை என்றும் சொல்லுகிறது, என்று பிரித்துக்கொள்ளவுமாம். அதுவுமல்லாமல் காலத்திற்கு அபிமானியாகிய ரூபத்தைப் பார்க்கிறபடியினால் 3 'அநாதி³ர்ப⁴க³வாந் கால:' என்பதைப் போல காலம் என்கிற விபூதி நித்தியம் என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். வீர்யம் அனந்தமாகவிருக்கையாவது-தாரதம்மியத்தினாலுண்டான அளவில்லாமை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய வீர்யத்தை உடையவராகவும்' என்று. குறித்தது மாத்ரம்தான் அர்த்தம் என்பதை விலக்குவதற்காக ஒரே இடத்தில் சொல்லி இருப்பவைகளுக்குள் ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றவைகளும் தானே ஏற்படுகின்றன, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்

1 பகவத்கீதை - 10 - 32. 2 பகவத்கீதை - 10 - 20,
3 விஷ்ணு புராணம் - I - 2 - 16.

யை உடையவீர்யத்தை உடையவராகவும், (இங்கு வீர்யம், என்னும் பதம் மற்றவைகளைக் குறிப்பதற்காக) எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய ஜ்ஞானம், பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், ஶக்தி, தேஜஸ்ஸு, இவைகளுக்கு இருப்பிடமாகிய, என்று அர்த்தம்) கணக்கில்லாத கைகளை உடையவராகவும், (இதுவும் மற்றவைகளைக் குறிப்பதற்காக) கணக்கில்லாத கைகள், வயிறுகள், கால்கள், முகங்கள் முதலியவைகளை உடையவராகவும், சந்திரனைப்போலவும் ஸூர்யனைப்போலவும், அனுக்ரஹம், ப்ரதாபம், இவைகளை உடைய எல்லாக் கண்களையுமுடையவராகவும், அதாவது நமஸ்காரம் முதலியவைகளைச் செய்கிற அனுகூலரான தேவதைகள் முதலியவர்களைக்குறித்து அனுக்ரஹமும், அவர்களுக்கு விரோதிகளான அசுரர்கள் ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களைக் குறித்து ப்ரதாபமும், 1 ரக்ஷாம

லுகிறார்—'இங்கு வீர்யம் என்னும் பதம் மற்றவைகளைக் குறிப்பதற்காக' என்று. 'அநேகபாஹு' என்று கைகள் அனேகம் என்பது மாத்ரம் முன்பு சொல்லப்பட்டது. 'அநந்தபாஹும்' என்று, இங்கே அவை களுக்குக் கணக்கில்லை, என்பது சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால் புனருக்தி இல்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'கணக்கில்லாத கைகளை உடையவராகவும்' என்று. 'அநேகபாஹூதரவக்த்ர நேத்ரம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட கும்பலில் ஒன்று கணக்கில்லாதது என்று சொன்னது மற்றவைகளையும் குறிப்பதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இதுவும்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஶஶிஸூர்யநேத்ரம்' என்கிற இடத்தில், சந்திரஸூர்யர்களையே கண்ணாக நிரூபித்திருக்கவில்லை, அப்படி நிரூபித்துச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பமில்லாமையினாலும் இந்த ரூபம் கணக்கில்லாத கண்களை உடையதாகையினாலும், ஆகையினால் அவைகளுக்கு ஸமமான என்பதே சொல்லப் படுகின்றது. அதிலும் சில கண்கள் சந்திரனுக்கு ஸமமானவைகள் என்றும், சில கண்கள் ஸூர்யனுக்கு ஸமமானவைகள் என்றும் பிரித்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் எல்லாக் கண்களுமே இரண்டுக்கும் ஸமம், என்பது சொல்லப்படுகின்றது. என்று சொல்லுகிறார்—'சந்திரனைப்போலவும்' என்று ஆரம்பித்து. ஒரேகாலத்தில் அனுக்ரஹம், ப்ரதாபமிவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாகையினால், அவைகளுக்கு விஷயத்தைப் பிரித்துக் காட்டுகிறார்—'அதாவது' என்று ஆரம்பித்து. அதையே மேலே சொல்லப்போகிறதைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறார்—'ரக்ஷாம்ஸி' என்று ஆரம்பித்து. தீவாநலோகஸ்ய ருக்மிம்' என்று முன்புசொல்லி இருந்தபோதிலும் மறு,

1 பகவத்கீதை - 11 - 36.

வஹீகாநிஷிமொஷ்ரவஷி வமெஉநவோஷி வவிஸவாஷ ாஃ" என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார். மிகவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ரளயகாலாக்நியைப்போல் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பதற்குத்தகுந்த முகங்களை உடையவராகவும், தேஜஸ்ஸாவது அயலாரை அடக்கும்படியான ஸாமர்த்தியம், உம்முடையதாகிய தேஜஸ்ஸினால் இந்த லோகத்தைத்தபித்துக் கொண்டிருக்கிற உம்மைப்பார்க்கிறேன். இப்படிப்பட்டவராயும் எல்லா வற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவராயும்,எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமானவராகியும் எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவராகியும், எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்பவராகியும், ஜ்ஞானம் முதலிய அளவில்லாத குணங்களுக்கு ஸமுத்ரமாகியும், ஆதிமத்யம் அந்தமில்லாதவராயும், இப்படிப்பட்ட திவ்விய விக்ரஹத்தை உடையவராயுமிருக்கிற உம்மை நீர் உபதேசம் செய்ததைப்போலவே நேரில் பார்க்கிறேன் என்று அர்த்தம். ஒரு திவ்

படியும், 'ஷீவுஹாூதாஶவகூ' என்று விசேஷித்துச் சொல்லி இருப்பது முகத்தினால் செய்யப்படுகிற லோகங்களை விழுங்குகிறதாகிற விசேஷத்தைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யத்தினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால சொல்லுகிறார்—'மிகவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற' என்று ஆரம்பித்து. 'எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பதற்குத் தகுந்த' என்று இரண்டுக்கும் பொதுவான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் அக்நியே முகம், என்று மற்றவர்கள் சொல்லி இருப்பதைத் தள்ளுவதற்காக 'காலாநலஸந்நிஹாநி' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதை நினைத்துக்கொண்டு. 'காலாக்நியைப்போல்' என்று சொல்லப்பட்டது. வஸுக்களின் கூட்டத்திற்குள்பட்ட பாவகன் தனியாகச்சொல்லப்பட்டான் 'விஶ்வஷிஷூகவஷு' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் தேஜஸ்ஸு என்னும் பதத்தினால் மற்றவர்களை ஸகாயமாக அபேக்ஷிக்காமை சொல்லப்படுகிறதல்ல, ப்ரக்ருதத்தி னுபயோகப்படாமையினால், ஆகையினால் அதற்குத் தகுந்த அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—'தேஜஸ்ஸாவது' என்று 1 'காஷவவஷிஸுஜாாநி' என்பவை முதலியவைகளுக்குக் காரணத்தைக்காட்டி இருக்கிறது இது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உம்முடையதாகிய'என்று ஆரம்பித்து. முதலில் கேட்கப்பட்டதும், பிறகு திவ்யக்கண்ணினால் நேராகப் பார்க்கப்பட்டதுமாகிய, எல்லா ஆகாரங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. ஒருதேகத்திற்கு அநேகம் கைகள் முகங்களிருப்பது முன்பு கேட்கப்பட்டு மிருக்கிறது, பார்க்கப்பட்டு மிருக்கிறது. வயிறு முதலியவைகள் அநேகம் என்பது எப்

---

1 *மஹா பாரதம் உத்யோக பர்வம்*

விய தேஹகத்தில் அனேகம் வயிறு முதலியவைகள் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்னில், இவ்விதமாகப் பொருந்தும். அளவில்லாத விசாலத்தை உடைய ஒரு இடேப்பிலிருந்து மேல்பாகத்தில் கீழ்ச்சொல்லியபடி அனேகம் வயிறு முதலியவைகளும் கீழ்ப்பாகத்தில் முன்பு சொல்லியபடி அனேகம்

படிப் பொருந்தும், என்று ஆக்ஷேபிக்கிறர்—'ஒரு திவ்விய தேஹத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. பரிஹரிக்கிறர்—'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து, ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லி இருப்பதற்குத் தக்கபடி எல்லாம் சொல்லவேண்டியது, என்று தாத்பர்யம். 'அளவில்லாத' என்பவை முதலியவைகளுக்குக் கருத்தாவது என்னவெனில்[1] 'அநேகபாஹூதரவக்த்ர' என்று அவயவங்கள் அனேகம் என்பது மாத்ரம் சொல்லப்பட்டபடியினல் ரூபம் ஒன்று என்று ஏற்படுகிறது. ஒரே விக்ரஹத்தைப்பற்றிய முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களை பராமர்சிப் பதினுலும் இதுவே உசிதம் "பஶ்யமே பார்த ரூபாணி" என்று ஆரம்பித்திருக்கிற படியினுல் இவ்விடத்திலும் வயிறு முதலியவைகள் அனேகம் என்பது அனேகம் விக்ரஹங்களைப் பற்றியது, என்பதும் ஸரியல்ல. அப்படியானுல் அனேக விக்ரஹங்களை உடைய, என்றிவ்வளவே சொல்லவேண்டியதாகும் அனேகம் ஶரீரங்களில் அனேகம் கைகள் அனேகம் வயிறுகள் இருக்கின்றன என்பவை முதலியது விஶேஷித்துச்சொல்ல வேண்டியதில்லையல்லவா. அனேகம் வயிறு முதலியவைகளை உடையரூபமும் பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்தில் அறியப்படவில்லை, என்பதும் ஸரியல்ல. அந்த ஶாஸ்த்ரம் இப்பொழுது முழுமையும் பரவி இருக்கவில்லையாகையினுல், நாரதர் முதலியவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ரூபத்தையும், இப்பொழுது அந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் நாம் பார்க்கவில்லை. இதைவிட வேறுவிதமான விஶ்வரூபமே நாரதரால் பார்க்கப்பட்டது. அதைவிட வேறு த்ருதராஷ்டிரனுல் பார்க்கப்பட்டது. ஆகையினுல் வெவ்வேறு ஸம்ஹிதைகளில், வராஹம், நாஸிம்மம் முதலிய ரூபத்திற்கு வெவ்வேறன அமைப்புகளும் வர்ணங்களும், கைமுதலியவைகளும் விசித்திரங்களாக எப்படி இருக்கின்றனவோ. அப்படிக்கே ஸ்ரீ விஶ்வரூபவிக்ரஹத்திலும் வசனம் சொல்லி இருப்பதைக்கொண்டு அந்தந்த விதமான விசித்ரங்களான தன்மைகளை அங்கீகரிக்கிறோம். ஆகையினுல் கிளைகள் வேர்கள் அனேகங்களாக இருந்தபோதிலும் கட்டை ஒன்றுக இருப்பதினுல் மரம் ஒன்றுக இருப்பதைப்போல் கைகள் வயிறுகள் முதலியவை அனேகங்களாக இருந்தபோதிலும் அனேகம் என்று சொல்லப்படாத ரூபம் ஒன்றுக

1 பகவத்கீதை - 11 - 16.

கால் முதலியவைகளும், அதில் ஒவ்வொரு முகத்திலும் இரண்டு கண்கஞம் இருக்கின்றனவாகையினுல் விரோதமில்லை. 19

பா] இப்படிப்பட்ட உம்மைப்பார்த்து தேவர் முதலியவர்களும் நானும் பயப்படுகிறோம், என்று சொல்லுகிறான்,

த்யாவாப்ருதிவ்யோரிதமந்தரம் ஹி வ்யாப்தம் த்வயைகேந திசஶ்ச ஸர்வா:। த்ருஷ்ட்வாத்புதம் ரூபமுக்ரம் தவேதம் லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மந் ॥ 20

ப - ரை] மஹாத்மந் பெரியமனதை உடைய க்ருஷ்ணு, ஏகேந ஒருவராகிய, த்வயா உம்மால், இதம் இந்த, த்யாவாப்ருதிவ்யோ: ஆகாசம் பூமி இவைகளுடைய, அந்தரம் நடுவானது, வ்யாப்தம் வ்யாபிக்கப்பட்டது, ஸர்வா: எல்லா, திஶஶ்ச திக்குக்களும், (வ்யாபிக்கப்பட்டன) தவ உம்முடைய, இதம் இந்த அத்புதம் ஆச்சரியமாயும், உக்ரம் பயங்கரமாயுமிருக்கிற, ரூபம் ரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வா பார்த்து, லோகத்ரயம் மூன்று விதமான ஜனங்களும், ப்ரவ்யதிதம் மிகவும் பயப்படுகின்றது.()

பா] த்யாவாப்ருதிவ்யோ: என்னும் பதங்கள் மேலே இருக்கிற லோகங்களையும் கீழே இருக்கும் லோகங்களையும் குறிப்பதற்காக. இந்த லோகங்

இருப்பதினுல், ரூபம் ஒன்று என்பதும் உசிதம், என்று இவை எல்லாம் முன்பு சொல்லியபடி என்னும் பதத்தினுல் குறிக்கப்பட்டது. ஒரு முகத்தில் இரண்டு கண்கள், என்பதற்கு ஒவ்வொரு முகத்திலும், என்று அர்த்தம். 19

'இப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்தையுடைய என்றர்த்தம். 'ப்ரவ்யதிதம்' என்கிற விசேஷணத்தை அநுஸரித்து லோக என்னும் பதம் ஜனங்களைச்சொல்லுகிறது. என்று சொல்லுகிறுர்? 'தேவர்முதலியவர்களும்' என்று 1 'த்ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதிதாஸ்ததாஹம்' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதை யோசித்து 'நானும்' என்று சொல்லப்பட்டது. அளவில்லாததென்பது அனேக இடங்களில் சொல்லப்பட்டபடியினுல் அளவிடப்பட்ட இரண்டு லோகங்களில் வ்யாபித்திருக்கிறதென்று சொன்னது அதனுல் குறிக்கப்பட்ட இரண்டுவித லோகங்களின் கூட்டங்களையும் குறிப்பதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறுர்— 'த்யாவாப்ருதிவ்யோ:' என்னும் பதம்' என்று 2 'அந்தரீக்ஷமாகாஶோ த்யாவாப்ருதிவ்யோ ரோதஸீ...

1 *பகவத்கீதை* - 11 - 23.

2 *நாமலிங்கானு சாஸனம்* 3 - *காண்டம்* *நாநார்த்தவர்க்கம்* 847.

களின் அந்தர மாவது—இடம். எந்த இடத்தில் இந்த லோகங்களிருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களெல்லாமும் திக்குக்களெல்லாமும் நீர் ஒருவரால் வ்யாபிக்கப்பட்டன அளவில்லாத நீளம் விசாலம் இவைகளையுடையதாயும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும் மிகவும் பயங்கரமாயும் இருக்கிற உம்முடைய இந்த ரூபத்தைப்பார்த்து யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கிற ப்ரும்மா முதலிய தேவர்கள் அஸுரர்கள் பித்ருக்களின் கூட்டம் ஸித்தர்கள் கந்தர்வர்கள் யக்ஷர்கள் ராக்ஷ

தாதர்த்யேஷு' என்று அனேக அர்த்தங்களைச்சொல்லுகிற அந்தரம் என்னும் பதற்திற்கு ப்ரக்ருதத்திற்கு அநுகுணமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.—'இடம்' என்று ஶக்தி விஶேஷத்தினால் தடங்கல் விரோதம் முதலியவைகளில்லையென்கிற அபிப்ராயத்தினால் இடத்தை விவரித்துக் கொண்டுசேர்ந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எந்த இடத்தில்' என்றாரம்பித்து, 'அளவில்லாதநீளம் விஶாலம்இவைகளையுடையதாயும்'என்பது முன்புசொன்னதைச்சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டது. இதின்கருத்தாவது கீழ்மேல்வாக்யங்கள் விக்ரஹத்தைப்பற்றியவைகளானபடியினால் நடுவிலேஸ்வரூபம்வ்யாபித்திருப்பது,என்று சொல்லுவதற்கு ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும்,விக்ரஹம்மிகவும்பெரிதுஎன்பதுஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இங்கு வ்யாபித்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது விக்ரஹத்தைப்பற்றியதுதான், என்று. இவ்விடத்தில் 'லோகத்ரயம்' என்னும் பதத்தினால் பூமி முதலிய லோகங்கள் சொல்லப்படவில்லை, அவைகளில் 'ப்ரவ்யதிதம்' (மிகவும் பயந்துவிட்டது.என்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாதாகையினால், ஆகையினால் 'மஞ்சா: க்ரோஶந்தி' (கட்டில்கள் கூப்பிடுகின்றன) என்கிற இடத்திலே போல அதிலிருக்கும் ப்ராணிகளையே சொல்லவேண்டும், ஆகையினால் லக்ஷணைசொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் 'லோக' என்னும்பதமே முக்யமாகவே ஜனங்களைச் சொல்லுகிறதென்பது சிறந்தது. சத்ரு, மித்ரன், இரண்டு வகுப்பிலும் சேராதவன், என்று ஜனங்கள் மூன்றுவிதமென்பதும் ப்ரஸித்தம் அவ்வித ஜனங்களெல்லாம் யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கின்றன, என்பதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகையினால் மூன்று லோகங்களிலுமிருக்கும் சிற்சில புருஷர்கள் பயந்ததைப் பார்த்ததினால் 'லோகத்ரயம்' என்று சொல்லியிருக்கிறது என்று ப்ரமிக்கவேண்டாம். இது அர்ஜுநனுடைய ஊஹமுமல்ல பார்த்ததையே முழுமையும் இங்கே சொல்லுகிறபடியினால் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறார்—'யுத்தத்தை' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் தேவர்கள் அஸுரர்கள் முதலியவர்களை எடுத்தது மனு

ஸர்கள் இவர்களில் விரோதிகள் பக்திமான்கள் மத்யஸ்தர்கள் ஆகிய மூன்றுவித ஜனங்களும் மிகவும் பயந்துவிட்டது ஹேமஹாத்மந் அளவிட முடியாத மனதின் வ்யாபாரத்தையுடையவராகிய பகவானே. இவர்களுக்கும் அர்ஜுநனுக்குப்போலவே ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாகிய தன்னுடைய ரூபத்தைப்பார்ப்பதற்குக் காரணமாகிய திவ்யமான கண் பகவானல் கொடுக்கப்பட்டது. எதற்காகவெனில் அர்ஜுநனுக்குத்தன்னு

ஷ்யர்களை விலக்குவதற்காக. யுத்தத்திற்காக வந்திருக்கிற எல்லோரும் பகவானுடைய விக்ரஹத்தைப் பார்க்கவில்லை யாகையினால், 'வ்ய' என்னும் உபஸர்க்கத்தோடு சேர்ந்ததாதுவின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'மிகவும் பயந்துவிட்டது' என்று. மஹாத்மா என்னும் பதம் கம்பீரமான புத்தியை யுடையவர்களிடத்தில் ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், விக்ரஹம் பயங்கரமாக இருப்பதைப்போலவே அபிப்ராயத்தை அறியமுடியாமையும் பயப்படுவதற்குக் காரணமாகையினாலும், இந்த அர்த்தமே இவ்விடத்தில் உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அளவிடமுடியாத' என்றாரம்பித்து. இங்கு 1 'ஊமாயோகேஶ்வரா' என்றல்லவோ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்படியிருக்க மனுஷ்யர்களைப்போலவே மாம்ஸமயமான கண்ணையுடைய தேவர் முதலியவர்களுக்கும் பகவானுடைய விஶ்வரூப விக்ரஹத்தின் ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாயிற்று என்று எப்படி சொல்லப்படுகிறது; என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இவர்களுக்கும்' என்றாரம்பித்து. ஶிஷ்யனாகவும் மிகவும் வணங்கினவனாகவும் மிகுந்த பக்தியை யுடையவனாகவும் இருக்கிற அர்ஜுநனுக்குத் தன்னுடைய ரூபத்தைக் காட்டவேண்டியது அவஶ்யம், அதற்காக அவனுக்கு மாத்திரம் திவ்யமான கண் கொடுக்கப்பட்டது. 2 'தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்ஶநகாங்க்ஷிண:' என்று மேலே சொல்லவும் போகிறார், ஆகையினால் பொதுவாக எல்லா ஜனங்களுக்கும் திவ்யமான கண் கொடுப்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஆக்ஷேபிக்கிறார்—'எதற்காக' என்று. ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்- 'அர்ஜுநனுக்கு' என்றாரம்பித்து. தேவர் முதலியவர்களுக்கும் இந்த ரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசை ஸம்பவிக்குமாதலாலும், அவதார ரூபத்தைப்போலவே இந்த ரூபத்தையும் பார்ப்பதற்குக் காரணமான ஸுக்ருதம் எல்லோருக்கும் ஒரேகாலத்தில் பரிபாகத்தை அடையலாமாகையினாலும், அல்பர்களைப்போலவேபெரியோர்களுக்கும்

---

1 பகவத்கீதை - 11 - 9. 2 பகவத்கீதை-11-52.

டைய ஐஸ்வர்யம் எல்லாவற்றையும் காட்டுவதற்காக, ஆகையினால் 'த்ருஷ்ட்வாத்புதம் ரூபமுக்ரம் தவேதம் லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மந்' என்று சொல்லப்படுகிறது. 20

அமீ ஹி த்வா ஸுரஸங்கா விஸந்தி கேசித்பீதா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்ருணந்தி । ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷிஸித்தஸங்கா: ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி: புஷ்கலாபி: ॥ 21

ப - ரை] அமீ - இந்த, ஸுரஸங்கா: - தேவர்களின்கூட்டங்கள், த்வா - உம்மை, விஸந்தி-ப்ரவேசிக்கிறார்கள்(அதாவது ஸமீபத்தில் வருகிறார்கள்) (அவர்களுக்குள்) கேசித் சிலர், பீதா: பயந்தவர்களாய், ப்ராஞ்ஜலய: கைகளைக்கூப்பிக் கொண்டவர்களாய், க்ருணந்தி (ஸ்தோத்திரங்களை)ச் சொல்லுகிறார்கள், மஹர்ஷிஸித்தஸங்கா: மஹாருஷிகள் ஸித்தர்கள் இவர்களின் கூட்டங்கள், ஸ்வஸ்தி மங்களங்கள் உண்டாகவேண்டும் இதி என்று, உக்த்வா சொல்லி, புஷ்கலாபி: பூர்ணங்களான, ஸ்துதிபி: ஸ்தோத்திரங்களினால், த்வா உம்மை ஸ்துவந்தி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள். 21

பா] உயர்ந்தவர்களான இந்தத் தேவர்களின் கூட்டங்கள் ப்ரபஞ்சத்

பயத்தை உண்டாக்குதல் முதலியவைகளினாலே தடங்கலில்லாத தன்னுடைய ஐஸ்வர்யத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதினால் ப்ரக்ருதத்தில்உபயோகமிருப்பதினாலும், எல்லோருக்கும் திவ்யமான கண்ணைக் கொடுத்தார் என்று தாத்பர்யம். இதையே அர்ஜுநனுடைய வார்த்தையினாலும் உறுதிப்படுத்துகிறார்—'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து. 20

"விஸந்தி" என்கிற இடத்தில், ஸம்ஹாரம் செய்தல் முதலியது சொல்லப்படவில்லை. ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளைப்போல அவர்களுக்கும் ஸமீபத்தில் மரணமில்லாமையினாலும்,மற்றவர்கள்சொன்ன பூமியில் அவதாரம் செய்திருக்கிற தேவதைகளைச்சொல்லுகிறது. என்பதற்கோ,மேலே சொல்லப்போகிற"வீக்ஷந்தே"என்பவைமுதலியவைகளோடு விரோதம் வருகிறபடியினாலும், ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸமீபத்தில் வருவதாகிய ஸேவையின் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உயர்ந்தவர்களான' என்று ஆரம்பித்து. "கேசித்பீதா:" என்பதினால் தைர்யமில்லாதவர்களைப்பற்றித் தனித்துச்சொல்லி இருப்பதினால், இந்த வாக்

திற்கு ஆதாரமாகிய உம்மைப்பார்த்து, ஸந்தோஷத்தோடேகூடிய மனதை உடையவர்களாய்க்கொண்டு உம்முடைய ஸமீபத்தை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளேயே சிலர் மிகவும் பயங்கரமாகவும் மிகவும் ஆஶ்சரிய மாகவுமிருக்கிற உம்முடைய ரூபத்தைப்பார்த்து, பயந்தவர்களாய்க் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு, தங்கள் ஜ்ஞானத்துக்குத் தகுந்தபடி ஸ்தோத்திரங்களாக இருக்கிற வாக்யங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில

கியத்தினால், கலக்கமுடியாத மனதை உடையவர்களாய் ஸந்தோஷத்தை உடையவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள், என்று தெரிவிப்பதற்காக. ப்ரும்மா முதலிய எல்லாத் தேவதைகளும் ஸேவிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்கள், என்பது முதலில் சொல்லப்படுகிறது. 'உயர்ந்தவர்களான' என்பதோவெனில் 'ஸுர' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. நாசமடைவதற்காகப் பிரவேசிக்கிறதை விலக்குவதற்காக 'ஸந்தோஷத்தை உடையவர்களாய்' என்று சொல்லப்பட்டது. மேலே சொல்லப்போகிற, வாயில் ப்ரவேசிப்பதை விலக்குவதற்காக—'உம்முடைய ஸமீபத்தை' என்று சொல்லப்பட்டது. 'கேசித்' (சிலர்) என்று சொல்லி இருப்பது. ஒருவித ஸமுதாயத்தை விரும்புகிறபடியினாலும் 'ஸுரஸங்கா:' (தேவஸமூகம்)என்று கீழேப் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிறபடியினாலும், வேறு ஜாதியைச் சொல்லாமையினாலும், 'அவர்களுக்குள்ளேயே' என்று சொல்லப்பட்டது. 'மிகவும் பயங்கரமாகவும் மிகவுமாஶ்சர்யமாகவு மிருக்கிற' என்று,பயம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஆகாரத்தைசொல்லி இருக்கிறது. 'ஸுபுஷ்கலாபி:' (பூர்ணங்களான) என்று, மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் இவ்விடத்தில் அது இல்லை, என்று சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'தங்கள் ஜ்ஞானத்துக்குத் தகுந்தபடி' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஸ்தோத்திரங்களாக இருக்கிற வாக்யங்களை' என்பது 'க்ருணந்தி' என்பதற்குவேண்டியதான கர்ம சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஶ்ருதி முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுவது மாத்திரம் தான்என்றுதெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'சொல்லுகிறார்கள்' என்று.இத்தாலும் 'கேசித்' என்பது சில தேவதைகளைச் சொல்லுகிறது, என்பது ஏற்பட்டது. மற்றப் பிராணிகள் ஓடுகின்றன, என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால். 'மஹர்ஷி' என்பது முதல் பிரித்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், மஹா என்கிற விசேஷணத்தினாலும் ஏற்பட்டிருக்கிற அர்த்தம் 'இன்னும் சில' என்கிற பதத்தினால் குறிக்கப்பட்டது. மஹருஷி

பரதத்துவம் தாழ்ந்ததத்துவம் இவைகளின் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்ட மஹருஷிகளின் கூட்டங்களும் ஸித்தர்களின் கூட்டங்களும் மங்களமுண்டாகக்கடவது, என்று சொல்லிப்பூர்ணங்களாய் உமக்குத்தகுந்ததுகளான ஸ்தோத்திரங்களினால் ஸ்துதிக்கிறார்கள். 21

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑌵𑍋 𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌷𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 ॥ 22

ப - ரை] 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ருத்திரர்களும், ஸூர்யர்களும், 𑌯𑍇 எந்த 𑌵𑌸𑌵𑌃 வஸுக்களும், 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 ஸாத்தியர்களும், 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 விஶ்வே தேவர்களும், 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 அஶ்வினீ தேவதைகளும், 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 மருத்துக்களும், 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌪𑌾𑌃 பித்ருக்களும், 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 கந்தர்வர்கள் யக்ஷர்கள், அஸுரர்கள் ஸித்தர்கள், இவர்களுடைய கூட்டங்களும், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵 எல்லோரும், 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ஆஶ்சரியத்தை அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 உம்மை, 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 பார்க்கிறார்கள். 22

களின் கூட்டங்களாவது ப்ருகு முதலியவர்களின் கூட்டங்கள். ஸித்தர்களின் கூட்டங்களாவது ஸனகர் முதலியவர்கள். மஹருஷிகளாக இருப்பதினால் குறிக்கப்பட்ட பூர்ணமாக ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'பரதத்துவம்' என்றுஆரம்பித்து. "𑌜𑌿𑌤𑌂𑌤𑍇" என்றிவை முதலியவைகளைப் போலபக்திக்குப் பரவசர்களாய் மங்களாசாஸனம் செய்கிறதாகவுமாம். ஸேவிக்கத்தகுந்த பகவானைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் ஸேவிக்கிறவன் சொல்லும் சப்தமாகவுமாம் '𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿' என்றது. ஸ்தோத்திரமோவெனில் அதற்கப்புறம் அவனுடைய குணங்களின் சிறப்பைச் சொல்லுகிறது. ஆகையினாலேயே பசுக்களுக்கும் ப்ராமணர்களுக்குமாவது உலகங்களுக்குமாவது க்ஷேமமுண்டாகட்டும், என்று மற்றவர்சொன்ன அர்த்தம் ப்ரக்ருதத்தில் பொருந்தாது. இவ்விடத்தில் ஸ்தோத்திரம் பூர்ணமாக இருக்கையாவது ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனாக இருக்கை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உமக்குத்தகுந்ததுகளான' என்று. 21

பா] “𑌊𑌷𑍍𑌮𑌪𑌾𑌃” என்பது பித்ருக்களை, † சுடுகையுள்ள வஸ்துக்களை பாகமாக உடையவர்களல்லவோ பித்ருக்கள் என்கிற அர்த்தமுடைய ஶ்ருதிவாக்யம் இருக்கிறபடியினால். இந்த எல்லோரும் ஆஶ்சரியத்தை அடைந்தவர்களாய் உம்மைப்பார்க்கிறார்கள். 22

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾
𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍂𑌦𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥ 23

ப - ரை] 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 - நீண்டகைகளை உடைய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா, 𑌮𑌹𑌤𑍍 – பெரிதாயும், 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 – அனேகம் முகங்களையும், கைகளையும் உடையதாயும், 𑌬𑌹𑍁𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌂 - அனேகம் கைகள் துடைகள் கால்கள் இவைகளை உடையதாயும், 𑌬𑌹𑍂𑌦𑌰𑌂 - அனேகம் வயிறுகளை உடையதாயும், 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌂 - அனேகம் கோரைப்பல்லுகளினால் பயங்கரமாகவுமிருக்கிற, 𑌤𑍇-உம்முடைய, 𑌰𑍂𑌪𑌂 - ரூபத்தை, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - பார்த்து, 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 - ஜனங்களும், 𑌤𑌥𑌾 - அப்படியே, 𑌅𑌹𑌂 - நானும், 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 - பயந்தவர்களாக (ஆனோம்). 23

பா] அனேகங்களாகிய கோரைப் பற்களினால் மிகவும் பயங்கரமான ஆகாரத்தை உடைய உம்முடைய இப்படிப்பட்ட இந்த ரூபத்தைப் பார்

தா] தேவஜாதியின் பிரிவுகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்குத்தகுந்தபடி 𑌊𑌷𑍍𑌮𑌪𑌾 என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்— ‘பித்ருக்களை’ என்று. 22

‘𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃’ என்கிற ஶ்லோகத்தினால் ஆஶ்சர்யம் சொல்லப் பட்டது, ‘𑌰𑍂𑌪𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍇’ என்கிற ஶ்லோகத்தில் பயம் சொல்லப்படுகிறது. முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் ‘𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯’ என்னும் பதமே இந்த ஶ்லோகத்திலிருக்கும் ‘𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃’ என்னும் பதத்தினால் ஞாபகப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் இவையிரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன, என்று காட்டுகிறார்—‘முன்பு சொல்லிய’ என்றாரம்பித்து. ‘இப்படிப்பட்ட இந்த’ என்று ஸ்வபாவங்களையும்வஸ்துவையும் சொல்லியிருக்கிறது. ‘𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂’ ‘𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌂’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் ‘𑌵𑌿’ என்னும் உபஸர்க்கம் இல்லை என்னும் அர்

† யஜுர்வேதம்-1-அஷ்டகம் 3-10-61.

த்து, முன்பு சொல்லிய ப்ரீதியை உடையவர்கள், சத்ருக்கள், மத்யஸ்தர்களாகிய மூன்று விதங்களாகிய ஜனங்களும், நானும், மிகவும் பயந்தவர்களாகிறோம். 23

𑌨𑌭𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌧𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 ॥ 24

ப - ரை] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 - ஓ விஷ்ணுவே, 𑌨𑌭𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂 - பரமபதத்தை அளாவியிருக்கிற, 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 - ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற, 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 - அனேகவிதங்களான வர்ணங்களையுடைத்தா யிருக்கிற, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂 - திறக்கப்பட்ட வாயை உடைத்தாயிருக்கிற, 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற விசாலங்களான கண்களையுடைத்தாயிருக்கிற, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 - உம்மை, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - பார்த்து, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 - பயந்தமனதை யுடையவனாய்க்கொண்டு, 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌂 - தேஹத்தைத் தரிப்பதையும், 𑌶𑌮𑌂 - ஶாந்தியையும், 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 - அடையவில்லை. 24

பா] இங்கே '𑌨𑌭𑌃' என்னும் பதம் † 'அந்தப் பரப்ரும்மம் அழிவில்லாத பரமபதத்தில் இருக்கிறது,' என்றும் ‡ 'தம் ஸ்ஸுக்கும் மேல் ஸூர்யனைப்போன்ற வர்ணத்தை உடைய' என்றும் ¶ 'இந்த ரஜஸ்ஸுக்கு மேலே இருக்கிற,' என்றும் () 'எவன் இந்த லோகத்துக்கு யஜமானனோ அவன் பரமபதத்தில் இருக்கிறான்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட மூன்று குணங்களை உடைய ப்ரக்ருதி

த்தத்தைச் சொல்லுவதைக் கண்டிருப்பதால் இங்கே அதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'மிகவும்' என்று. '𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃' நடுங்கினோம்; அல்லது, பயந்தோம்: என்றர்த்தம். 23

ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிற அனேகம் பதங்களைப் பரமபதத்தில் ப்ரயோகித்து இருப்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—"இங்கே '𑌨𑌭𑌃' என்னும் பதம்" என்று ஆரம்பித்து. 'மூன்று குணங்கள் நிறைந்த' என்று விசேஷணம் சொல்லி இருப்பதினால் பரமபதம் சுத்த ஸத்வமயம் என்பது குறிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்த முள்ள ப்ரஸித்தமான ஆகாசத்தைச்

† தைத்திரீயம் நாராயணம்-6-1-2. ‡ புருஷஸூக்தம். ¶ ஸாமவேதம். () யஜுர்வேதம்-2-அஷ்டகம்-8-9-6.

யைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாகிய பரபமதத்தைச் சொல்லுகிறது. எல்லா விகாரங்களோடேகூடிய ப்ரக்ருதி, எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடைய ஜீவன் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஆஶ்ரயமாக இருந்துகொண்டே, 'நபஸ்ஸ்ப்ருஶம்' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், 'த்யாவாப்ருதிவ்யோரிதமந்தரம் ஹி வ்யாப்தம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும், ப்ரகாசித்துக்கொண்டும் அனேகமான வர்ணங்களை உடையவராகவும் திறக்கப்பட்ட வாயை உடையவராகவும், ப்ரகாசித்துக்கொண்டும் விசாலங்களாயுமிருக்கிற கண்களை உடையவராகவு மிருக்கிற உம்மைப்பார்த்து மிகவும் பயந்த மனதை உடையவனாய் தேஹத்தைத் தரிப்பதையே

சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் கார்க்கி வித்யையில் சொல்லப்பட்ட ஆகாச என்னும் பதத்தைப்போல மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்வதாக இருந்தபோதிலும் என்னதோஷம்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'எல்லா விகாரங்களோடே கூடிய' என்று ஆரம்பித்து. "1 இஹைகஸ்தம் ஜகத் க்ருத்ஸ்னம் பஶ்யாத்ய ஸசராசரம்" '2 பஹூன்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்ய' என்பவை முதலியவை முன்பு சொல்லப்பட்டதல்லவா, என்று தாத்பர்யம். இன்னொரு காரணமும் சொல்லுகிறார்—'த்யாவாப்ருதிவ்யோ:' என்று ஆரம்பித்து. ப்ரஸித்தங்களான பூமி முதலிய எல்லாலோகங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்றல்லவோ அங்கே சொல்லப்பட்டது. அப்படி இல்லாத பக்ஷத்தில் புனருக்திவரும், ஆகையினால் ப்ரக்ருதி புருஷன் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய்க் கொண்டே நபஸ்ஸ்ப்ருஶம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ப்ரக்ருதியின் விகாரமாகிய ஆகாசத்தை அளாவியிருப்பதைப் பற்றியதல்ல, என்று தாத்பர்யம். அனேகங்களான வர்ணங்களையுடைத்தாயிருக்கையாவது அந்தந்த அவயவங்களில் தனித்தனியாக இருக்கிற வெளுப்பு சிவப்பு முதலிய வர்ணங்களால் நிறைந்திருக்கை, அப்படியே மற்ற இடங்களிலும் ஶ்ரீவிஶ்வருபவிக்ரஹம் அனேக வர்ணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. அந்நமயம் முதலியவைகளைவிட மனோமயம் உள்ளேயிருக்கிறபடியாலும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுவதாக இருந்தால் 'வ்யதித:' (பயந்தேன்) என்று முன்பு சொன்னதைவிட அதிகப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும், இவ்விடத்தில் அந்தராத்மா என்னும்பதத்தினால் மனதுசொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'மிகவும் பயந்த மனதை உடையவனாய்' என்று சொல்லப்பட்டது. அசேதனமாக யிருந்தபோ

1 - பகவத்கீதை-11-7. 2 - பகவத்கீதை-11-6.

அடையவில்லை. மனதிற்கும். இந்த்ரியங்களுக்கும் சாந்தியையும் அடைய வில்லை. எல்லா இடத்திலும் நிறைந்த பகவானே அதாவது, எல்லா இடத்திலும் நிறைந்தவராகவும் மிகவும் பெரியவராகவும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாகவும் மிகவும் பயங்கரமாகவுமிருக்கிற உம்மைப் பார்த்துத் தளர்ச்சியை அடைந்த எல்லா அவயவங்களையும் உடையவனாகவும் கலங்கின இந்த்ரியங்களை உடையவனாகவும் ஆகிறேன், என்று அர்த்தம் 24

ஓஂஷ்ட்ராகராலாநி ச தே முகாநி
த்ருஷ்ட்வைவ காலாநலஸந்நிபாநி ।
திஶோ ந ஜாநே ந லபே ச ஶர்ம
ப்ரஸீத தேவேஶ ஜகந்நிவாஸ ॥ 25

ப - ரை] காலாநலஸந்நிபாநி - ப்ரளயகாலாக்னிக்கு ஸமானங்களாயும் தம்ஷ்ட்ராகராலாநி - கோரைப் பல்லுகளினால் பயங்கரங்களாயுமிருக்கிற, தே - உம்முடைய, முகாநி - முகங்களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, திஶஃ - திக்குக்களை, ந ஜாநே - (நான்) அறியவில்லை, ஶர்ம - ஸுகத்தையும், ந லபே - அடையவில்லை, ஜகந்நிவாஸ - லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிற, தேவேஶ - ப்ரும்மா முதலிய தேவதைகளுக்கு ஈஶ்வரனாகிய க்ருஷ்ணா, ப்ரஸீத - அனுக்ரஹம் செய்யும். 25

திலும் மனது பயந்தது என்று சொல்லியிருப்பது, அதிக பயத்தைக் குறிப்பதற்காக அதைச்சேதனமாக ஆரோபித்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறது. 'நலபே ஶர்ம' என்று மேலே ஸுகத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்போகிறபடியினால் இவ்விடத்தில் த்ருதி என்னும், பதம் ப்ரீதி என்னும் பெயருடைய ஒருவித ஸுகத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல. தரிப்பது என்னுமர்த்தத்தில் அந்தப் பதம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினால் தரிக்கப்படுகிற வஸ்துவைச்சொல்லாமலிருந்த போதிலும் ஸந்தாப்பத்தினாலும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் தேஹத்தைத் தரிப்பதுதான் இது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்'தேஹத்தைத்தரிப்பதையே' என்று சொல்லப்பட்டது. 'மனதிற்கும் இந்த்ரியங்களுக்கும்' என்றதும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும்'ஶம' என்னும் பதத்தின் ப்ரஸித்தியினாலும் ஏற்பட்டது. அப்படியில்லாத பக்ஷத்தில் அவ்விடத்திலும் புனருத்திவரும், என்று தாத்பர்யம். விஷ்ணோ என்னும் பதம் பேர் மாத்திரத்தைச்சொல்லுகிறது என்பதைப் பார்க்கிலும்,உபயோக முள்ளதாயும் நிர்வசனத்தினாலேற்பட்டதாயு மிருக்கிற அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது என்பது உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லா இடத்திலும் நிறைந்த' என்று. மொத்தார்த்தைச்சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து. 24

பா] ப்ரளயகாலாக்னியைப்போல் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்ய ப்ரவ்ருத்தித்துக் கொண்டிருக்கிற மிகவும் பயங்கரங்களாயு மிருக்கிற உம்முடைய முகங்களைப் பார்த்து நான் திக்குக்களை அறியவில்லை; ஸுகத்தையு மடையவில்லை. லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிற, ப்ரும்மா முதலிய ஈஶ்வரர்களுக்கும் உயர்ந்த ஈஶ்வரனாகிய க்ருஷ்ண (நீர் என்னைக் குறித்து) ப்ரஸந்நராகவேண்டும். எப்படி நான் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனாக இருப்பேனோ, அப்படிச் செய்யும் என்றர்த்தம். 25

தா] மற்ற அவயவங்களைவிட முகங்கள் அதிக பயங்கரங்கள் என்பதைத்தெரிவிப்பதற்காக இந்த ஶ்லோகம் சொல்லப்படுகிறது, தான் அதிகமாகப் பயந்திருப்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, பகவானுக்குக் க்ருபையை உண்டாக்குவதற்காகவும் சொல்லப்படுகிறது. 'எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்ய ப்ரவ்ருத்தித்துக் கொண்டிருக்கிற' என்று, ப்ரளயகாலாக்கினியின் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது. காலத்திற்கு அபிமானி தேவதை ஆகையினால் அதின் வ்யாபாரத்தில் ஸம்பந்த முண்டு என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'மிகவும் பயங்கரங்களான' என்பது 'ஷ்ம்ஷ்ராகராலாநி' என்பதின் அர்த்தம். கராள என்னும் பதம், மோடு பள்ளமாக இருத்தலையாவது, விகாரமாகஇருத்தலையாவது சொல்லுகிறது. ''ஜகந்நிவாஸ'' என்னும் பதத்தில் லோகங்களை இடமாக உடையவன் என்று பஹுவ்ரீஹி சொல்லில் ''ஐதெஹ்ஸ்யம்'' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கையை அனுவாதம் செய்ததாக ஆகாது, லோகங்களுக்கு இருப்பிடம் என்று தத்புருஷன் சொல்லிலோ கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தையே சொல்லி இருக்கிறதாகும். என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்.—'லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிற' என்று. ''தேவேஶ'' என்னும் பதத்தினால் 'ஈஶ்வரர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த ஈஶ்வரனாகிய அந்தப் பகவானை' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ப்ரஸித்தமாகிய எல்லா ஈஶ்வரர்களுக்கும் ஈஶ்வரனாக இருக்கை, உபதேசம் செய்ததைப்போலவே நேரில் பார்க்கப்பட்டது. என்று காட்டப்பட்டது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—' ப்ரும்மா முதலிய ' என்று ஆரம்பித்து. இதனால் ப்ரும்மாதிகளும் கூட உன்னைப்பார்க்க சக்தி உடையவர்களல்ல. அல்பஜந்துவாகிய நான் சக்தியற்றவன், என்பதைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டியதே இல்லை, என்று அபிப்ராயம், என்று காட்டுகிறார்—'என்னைக்குறித்து' என்று அர்ஜுனனிடத்தில் பகவானுக்குக் கோபமோ, எதினால் அனுக்ரஹம் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது ? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக அனுக்ரஹத்தின் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எப்படி நான்' என்று ஆரம்பித்து, 25

பா-அ] இப்படி எல்லா லோகங்களும் தனக்கு வசப்பட்ட ஸ்திதியையும் ப்ரவ்ருத்தியையு முடையது, என்பதைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுநனுக்கு ஸாரதியாகிய க்ருஷ்ணன், ராஜாக்கள் என்கிற வேஷத்தினால் மறைந்துகொண்டு இருக்கிற த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகளாயும் த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் ஸமூகத்தில் சேர்ந்தவர்களாயுமிருக்கிற அஸுராம்ச மானவர்களைக் கொல்லுவதினால் தனக்கு இஷ்டமாயும் தானே மேல் செய்யப் போகிறதுமான பூபாரத்தை நீக்குவதை அர்ஜுநனுக்குக் காட்டினார். அந்த அர்ஜுநனும் பகவானுடைய, எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாக இருக்கை முதலிய எல்லா ஐஶ்வர்யத்தையும் நேராகப் பார்த்து எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற அந்தப் பகவானிடத்திலேயே, மேலே நடக்கப்போகிற த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளின் ஸம்ஹாரத்தையும் அந்தப் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அடையப்பட்ட கண்ணினால் பார்த்து இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான்—

அமீ ஸர்வே த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
ஸர்வே ஸஹைவாவநிபாலஸங்கை: |
பீஷ்மோ த்ரோண: ஸூதபுத்ரஸ்ததாஸௌ
ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்யை: || 26

வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
தம்ஷ்ட்ராகராலாநி பயாநகாநி |
கேசித்விலக்நா தஶநாந்தரேஷு
ஸந்த்ருஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை: || 27

ப. ரை] அமீ - இந்த, ஸர்வே - எல்லா. த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய - த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய, புத்ரா: - பிள்ளைகளும், ஸர்வே: எல்லா, அவநிபாலஸங்கைஸ்ஸஹ - ராஜர்க்களின் கூட்டங்களோடுகூட, பீஷ்ம:-பீஷ்மாசாரியரும், த்ரோண: - த்ரோணாசாரியரும், ததா - அப்படியே, அஸௌ - இந்த, ஸூதபுத்ர: - கர்ணனும், அஸ்மதீயை: - நம்முடையபக்ஷத்தைச் சேர்ந்த, யோதமுக்யைஸ்ஸஹாபி - ப்ரதானர்களான யுத்தவீரர்களோடு கூடவும், தம்ஷ்ட்ராகராலாநி - கோரைப்பற்களினால் விகாரங்களாக இருக்கிற, பயாநகாநி - பயங்கரங்களாயிருக்கிற, தே - உம்முடைய, வக்த்ராணி - வாய்களை, த்வரமாணா: - அவஸரத்தோடு கூடியவர்களாய், விஶந்தி - நுழைகிறார்கள், கேசித் - அவர்களுக்குள் சிலர்,

சூர்ணிதை: - பொடிபண்ணப்பட்ட, உத்தமாங்கை:-தலைகளினால்; தசநாந்தரேஷு - பற்களின் சந்துகளில், விலக்நா: - ஒட்டிக்கொண்டவர்களாக, ஸந்த்ருச்யந்தே - காணப்படுகிறார்கள். 27

பா] இந்தத் துர்யோதனன் முதலிய த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் எல்லோரும், பீஷ்மரும், த்ரோணரும், கர்ணனும், அவர்கள் பக்ஷத்தில் சேர்ந்த எல்லா ராஜாக்களின் கூட்டத்துடனும், நம்முடைய பக்ஷத்தில் சேர்ந்த சில ப்ரதானர்களான யுத்தவீரர்களுடனும், அவஸரத்தோடு கோரைப்பற்களினால் விகாரங்களாயும் பயங்கரங்களாகவு மிருக்கிற உம்முடைய வாய்களைத் தாங்கள் நாசமடைவதற்காக நுழைகிறார்கள். அதில் சிலர் பொடியாக்கப்பட்ட தலைகளினால் பல்லுகளின் நடுவில் ஒட்டிக்கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். 26, 27

தா] 'ஊதி' என்கிற ப்ரலோகம் உண்டானதற்குக் காரணத்தையும், அதற்குமுன்க்ரந்தத்தோடு ஸங்கதியையும்சொல்லுகிறார்—'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. அவச்யமாக வரப்போகிறபடியினால், 'தனக்கு இஷ்டமாயும்' என்று சொல்லப்பட்டது. தனக்கு இஷ்டமாகிய பூமிபாரத்தை நீக்குவதைக்காட்டினார், அதினால் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹப்படுத்துவதும் தானே ஸித்தித்துவிடும், என்று தாத்பர்யம். மேலே சொல்லப்போகிற அர்ஜுனன் முதலியவர்கள் ஒததாசைமாத்திரம் என்பதையும், அர்ஜுனனுடைய வ்யாபாரமில்லாமலே தன்னாலேயேசெய்யமுடியும் என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'தானே செய்யப்போகிற' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது யுத்தபூமியில் இருப்பவர்கள் இப்பொழுது சொல்லுகிற பகவானுடைய வாயில் ப்ரவேசிப்பது பொருந்தாதாகையினால் இந்த்ரஜாலம் முதலியவையாக இருக்கலாம் என்னும் ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்—'அந்தஅர்ஜுனனும்' என்று ஆரம்பித்து. பகவான் எல்லா வஸ்துக்களையும்பற்றி ஸ்ருஷ்டிப்பவனாக இருக்கை முதலியவைகளை நேராகப் பார்க்கும்பொழுது த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் முதலிய சில ஜந்துக்களை ஸம்ஹாரம் செய்தலைப் பார்ப்பது அதிகஆச்சர்யமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அந்தப் பகவானிடத்திலேயே' என்று. 'ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:' என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியே, எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவனாக இருக்கையினால் எல்லா வஸ்துக்களாகவும், ஸத்யஸங்கல்பனாகவு மிருக்கிற பகவான் தானே த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் முதலியவர்களுடைய நாசத்திற்கும் எல்லாவிதமுமான காரணம், லோகத்தில் இருக்கும் ஜனங்களின் இந்த்ரியங்களுக்குத் தெரி

யாத ரூபத்தைக்கொண்டு இவைகளை விழுங்குகிற பகவான் முக்கிய மான காரணம், நம்மால் பார்க்கப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய பாணம் முதலியவைகளோ வெனில் காகதாளீய ந்யாயத்தினால் ஸாதாரண காரணம் என்று தாத்பர்யம். 'மேலே நடக்கப்போகிற' என்பதற்கு லோகத்தில் இருக்கிற ஜனங்களின் பார்வை அல்லவோ அப்பொழுது இருக்கும் வஸ்துவை க்ரஹிக்கத்தக்கது, என்று தாத்பர்யம். 'இந்த' என்பதற்கு த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகளுடைய விசேஷங்களைப்பற்றிய என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே மேல் நடக்கப்போகிறதையும் நேராகப்பார்ப்பதினால் இப்பொழுது நடக்கிறதைப்போலே சொல்லுகிறான், என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'ஸஹைவ' என்று தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் 'அவநிபாலஸங்கை:' என்பது எதிரிகளின் பக்ஷத்தைப் பற்றியது, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அவர்கள் பக்ஷத்தில் சேர்ந்த' என்று சொல்லப்பட்டது. துர்யோதனாதிகள் எல்லோரையும்போலவே அவர்கள் பக்ஷத்தில் இருக்கிறவர்களெல்லோரையும் யுத்தத்தில் வதம் செய்யப்போகிறபடியினால். 'எல்லா' என்று சொல்லப்பட்டது. 'நம்முடைய பக்ஷத்தில் சேர்ந்த' என்று சொல்லி இருப்பதினால் தன்பக்ஷத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வதமும் தாங்கள் ஜீவித்திருப்பதும் சொல்லப்படுகிறது. சத்ருக்களைப்பற்றி எல்லா என்று விசேஷணம் சொல்லி இருப்பதினாலும், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றி ப்ரதானர்களான யுத்தவீரர்களுடனும் என்று சொல்லி இருப்பதினாலும், யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் பக்ஷத்திலிருப்பவர்களுக்கு முழுமையும் வதம் இல்லை என்பதும், 'சில' என்று சொல்லப்பட்டது. சீக்கிரமாக ஸம்ஹாரம் செய்வது அவரவர்கள் அபராதத்தின் த்வரையினால் உண்டானது என்பது, 'த்வரமாணா:' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்டது. அன்றிக்கே யுத்தத்தில் ஆரம்பம் முதலிய அவர்களுடைய எல்லா வ்யாபாரங்களும் தங்களை வதம் செய்துகொள்வதற்காக, என்று தாத்பர்யம், 'பயாநகாநி' என்று தனித்துச் சொல்லிஇருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் கராள என்னும் பதம் சந்துகளோடுகூடி இருத்தலையும் விகாரமாக இருத்தலையும் சொல்லுகிறது, அன்றிக்கே மேடுபள்ளமாக இருத்தலைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். 'கராளம்துங்கே' என்று அல்லவோ நிகண்டுவில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸஹைவ' என்கிற இடத்தில் க்ரியா பதம் சொல்லாமல் போனபோதிலும், 'ஸாயகை:ஸஹ' என் றிவை முதலிய இடங்களில்போல க்ரியாபதத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது. அன்றிக்கே 'விசந்தி' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பதத்தை இங்கே சேர்த்துக்

கொள்ள வேண்டியது. அது வன்றிக்கே "த்ருஷ்ட்வா ப்ரவ்யதிதா ந்தராத்மா த்ருதிம் ந விந்தாமி" (பார்த்துப் பயந்தமனதை உடையவர்களாய்த் தைரியத்தை அடையவில்லை) என்று பதங்களை மாற்றி அன்வயித்துகொண்டுவாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டியது. இப்படிக்கல்லாமல் இரண்டு ஶ்லோகங்களும் ஒரு வாக்கியமாகச் சொல்லப் படவில்லை முதல் ஶ்லோகத்தில் "த்வா" (உம்மை) என்று கர்மமாகச் சொல்லி இருக்கிற படியினாலும், அடுத்த ஶ்லோகத்தில் "வக்த்ராணிதே" (உம்முடைய வாய்களை,) என்று சொல்லி இருக்கிற படியினாலும். "அமீசத்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ராঃ" என்றுவது,பாஷ்யகாரர் அபிப்ராயத்தில் இருக்கிற பாடமாம். த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகளெல்லாரும் என்று அர்த்தம் சொல்லி இருக்கிற படியினால் ஆகையினாலேயே "விஶந்தி" (நுழைகிறார்கள்) என்று ஒரேவாக்கியமாக சொல்லப்பட்டது. ரக்ஷிப்பதற்காகப் பகவானிடத்தில் நுழைவதை விலக்குவதற்காக மேலே சொல்லப் போகிறதை யோசித்து தாங்கள் நாஶமடைவதற்காக, என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் என்பதற்கு த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளுக்குள் என்றர்த்தம், அன்றிக்கே அந்த, வாய்களுக்குள், என்றர்த்தமாகவுமாம். சிலர் நாசமடைவதற்காக ப்ரவேசிக்கிறார்கள், சிலர் நாசமடைந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள், என்று சொல்லப் பட்டதாகிறது. மூன்றாவது அத்யாயத்தில் "வித்த்யேநமிஹ வைரிணம்" என்பதற்குமேல் யாதவப்ரகாசனைச் சேர்ந்தவர்களால் சிலர் இவ்விடத்தில் ஐந்து ஶ்லோகங்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று எழுதி வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அதாவது "அர்ஜுந உவாச அர்ஜுனன் சொன்னான். பவத்யேஷ கதம் க்ருஷ்ண கதம் சைவ விவர்த்ததே । கிமாத்மகঃ கிமாசாரஸ்தந்மமாசக்ஷ்வ ப்ருச்சதঃ (1) ப - உ க்ருஷ்ண - கிஷ்ணு, ஏஷঃ - இந்தக் காமன், கதம் - எப்படி, பவதி - உண்டாகிறான், ஏஷঃ - இந்தக் காமன், கதஞ்ச - எப்படித்தான், விவர்த்ததே - வ்ருத்தி அடைகிறான், கிமாத்மகঃ - என்ன ஸ்வபாவ முடையவன், கிமாசாரঃ என்ன நடத்தையை உடையவன், தத் - அத்தை, ப்ருச்சதঃ கேட்கிற, மம - எனக்கு, ஆசக்ஷ்வ - சொல்லும், (1) ஸ்ரீபகவாநுவாச - ஸ்ரீபகவான் சொன்னார். (2) ஏஷ ஸூக்ஷ்மঃ பரঃ ஶத்ருர்தேஹிநாமிந்த்ரியைஸ்ஸஹ। ஸுகதந்த்ர இவாஸீநঃ மோஹயந் பார்த்த திஷ்டதி॥ (2) ப - உ) ஏஷঃ-இந்தக் காமன், தேஹிநாம் - ப்ராணிகளுக்கு, இந்த்ரியைஸ்ஸஹ - இந்த்ரியங்களோடு, ஸூக்ஷ்மঃ - ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கிற,

வரம் - மேலான, ஶத்ரு: - சத்துரு, மஹாபாஹோ - ஓ அர்ஜுந, தேஷு - அந்த இந்த்ரியங்களில், ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸீநவத் - உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறவன் போல, மோஹயந் - மோஹத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு, திஷ்டதி - இருக்கிறான். (2) காமக்ரோதமயோ கோரஸ்ஸ்திரஸ்ஸந்தோஷகாரணம் । அஹங்காரோபிமாநாத்மா துஷ்பூர: பாபகர்மபி: (3) ப - உ, காமக்ரோதமய: - காமம் கோபம் இவைகளின் ரூபமாகிய, கோர: - பயங்கரமான, ஸ்திரஸ்ஸந்தோஷகாரணம் - அசையாமலிருத்தல், ஸந்தோஷம் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய, அபிமாநாத்மா - அபிமானமாகிய, அஹங்கார: - அஹங்காரமானது, பாபகர்மபி: - பாபம் செய்தவர்களினால், துஷ்பூர: - தாண்ட முடியாதது. (3) ஸந்தோஷமஸ்ய நிவர்த்ய ஶோகமஸ்ய ததாதி ச । பயஞ்சாஸ்ய கரோத்யேஷ மோஹயம்ஶ்ச முஹுர்முஹு: (4) ஏஷ: - இந்த அஹங்காரம், அஸ்ய - இந்த ஜீவனுக்கு, ஸந்தோஷம் - ஸந்தோஷத்தை, நிவர்த்ய - போக்கி, ஶோகஞ்ச - துக்கத்தையும், ததாதி - கொடுக்கிறான்; அஸ்ய - இந்த ஜீவனுக்கு, ஏஷ: - இந்த அஹங்காரம், முஹுர்முஹு: - அடிக்கடி, மோஹயந் - மோஹத்தைச் செய்து கொண்டு, பயஞ்ச - பயத்தையும், கரோதி - செய்கிறான்.(4) ஏஷ பாபிஷ்ட: க்ஷுத்ர: ப்ரதீக்ஷீ தநஞ்ஜய । ரஜஸ்ஸமுத்திதோ மோஹோ மாநவாநாமுபத்ரவ: (5) ப - உ ஏஷ: - இந்த அஹங்காரம், பாபிஷ்ட: - மிகவும் பாபமுள்ளது, க்ஷுத்ர: - அல்பமானது, ப்ரதீக்ஷீ - இளைப்பதை எதிர் பார்த்தது, தநஞ்ஜய - ஓ அர்ஜுந, ரஜஸ்ஸமுத்தித: - ரஜோ குணத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டது, மோஹ: - மோஹத்தினால், மாநவாநாம் - மனிதர்களுக்கு, உபத்ரவ: - உபத்திரவத்தைச் செய்கிறது.) என்று. இவ்விடத்திலும்(1) நாநாரூபைர்வாரணைர்வேஷ்டயந்நாவிஶத்திதேவக்ருத்தவிச்சிந்நரூபம்। தார்மிஷ்டராஸ்தார்தராஷ்ட்ராஶ்ச யோதாஶ்ஶஸ்த்ரை: க்ருத்தா விவிதைஸ்ஸர்வஶ: ॥ (1) ப - உ, தார்மிஷ்டரா: - தர்ம புத்திரரைச் சேர்ந்தவர்களும், தார்தராஷ்ட்ராஶ்ச - த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகளைச் சேர்ந்தவர்களுமாகிய, யோதா: - யுத்த வீரர்கள், ஸர்வஶ: - எல்லோரும், விவிதை: - அனேக விதங்களான, ஶஸ்த்ரை: - ஆயுதங்களினால், க்ருத்தா: - அறுக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு, நாநாரூபை: - அனேக விதமான ரூபங்களை உடைய, வாரணை: - பு[illegible]

நா꞉ - கொல்லப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, அசிந்த்யரூபம் - நினைக்க முடியாத ரூபத்தை உடைய, தே-உம்முடைய, வக்த்ரம் - வாயை, விசந்தி - நுழைகிறார்கள் (1) திவ்யானி கர்மாணி தவாத்புதானி பூர்வாணி பூர்வே ருஷய꞉ ஸ்மரந்தி। நான்யோஸ்தி கர்தா ஜகதஸ்தவைகோ தாதா விதாதா ச விபு꞉ பவஸ்ச (2) ப-உ, தவ - உம்முடைய, பூர்வாணி - முன் நடந்த, அத்புதானி - ஆம்சர்யங்களான, திவ்யானி - திவ்யங்களான, கர்மாணி - கர்மங்களை, பூர்வே - முன் இருந்த ருஷய꞉-ருஷிகள், ஸ்மரந்தி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள், ஜகத꞉ - லோகத்துக்கு அந்ய꞉ - வேறொரு, கர்தா ஸ்ருஷ்டிப்பவன், நாஸ்தி - இல்லை, ஏக꞉ - ஒருவராகிய, த்வம் நீர்யா தாதா ஸ்ருஷ்டிப்பவராகிய, விதாதா-பிரும்மாவும் விபு꞉, யஜமானனாகிய, பவஸ்ச-ருத்திரனும், (3) தவாத்புதம் கிம் ந ஸஹம் கிம் வா ஸக்யம் பரத꞉ கீர்தயிஷ்யே (1) கர்தாஸி லோகஸ்ய யத꞉ ஸ்வயம் விபோ ததஸ்ஸர்வம் த்வயி ஸர்வம் த்வமேவ (3) ப-உ, தவ - உமக்கு, அத்புதம் - ஆம்சர்யமாகிய, கிம் ந - எது, அஸஹ்யம் - பொறுக்க முடியாததாக ஸம்பவம் ஆகும், கிம் வா - எதுதான், அஸக்யம் - செய்யமுடியாதது கிம் வா எதைத்தான், பரத꞉ - இதற்குமேலே, கீர்தயிஷ்யே - சொல்லப்போகிறேன், விபோ - ப்ரபுவாகிய கிருஷ்ணா, யத꞉ - எந்தக் காரணத்தினால், ஸ்வயம் - நீரே, லோகஸ்ய - லோகத்திற்கு, கர்தா - ஸ்ருஷ்டிப்பவராக, அஸி - ஆகிறீரோ, ஸர்வம் - எல்லாம், த்வத்த꞉ - உம்மிடத்திலிருந்து (உண்டாகிறதோ), த்வயி - உம்மிடத்திலிருக்கிறதோ, (ஆகையினால்) ஸர்வம் - எல்லாம், த்வமேவ - நீரே, (3) (4) அத்யத்புதம் கர்ம ந துஷ்கரம் தே கர்மோபமானம் ந ஹி வித்யதே தே। ந தே குணானாம் பரிமாணமஸ்தி ந தேஜஸோ நாபி பலஸ்ய நர்தே꞉ (1) ப-உ அத்யத்புதம் - மிகவும் ஆம்சரியமான, கர்ம - காரியமானது, தே - உமக்கு, துஷ்கரம் - செய்யமுடியாததில்லை, கர்மோபமானம் - கர்மங்களினால் உண்டான அளவும், தே - உமக்கு, ந வித்யதே - இல்லை, தே - உம்முடைய, குணானாம் - குணங்களுக்கு, பரிமாணம் - அளவு, ந - இல்லை, தேஜஸ꞉ - தேஜஸ்ஸுக்கும், ந - அளவில்லை, பலஸ்யாபி - பலத்துக்கும், ந - அளவில்லை, ருத்தே꞉ - ஸம்பத்திற்கும், ந - அளவில்லை, (4) என்றும் எழுதப்பட்டது. இவ்விடத்தில் திவ்யானி என்பது முதலிய ம்லோகங்கள், நாராயணர்யராலும் எழுதப்பட்டன. 'ஸ்தானே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா' என்கிற ம்லோகத்திற்குப் பிறகு இன்னொரு ம்லோகமும்

எழுதப்பட்டது அதாவது (5) அநாதிரோநா அப்ரதிமப்ரபாவஸ்ஸர்வேச்வரோ மஹாவிபூதிஃ । நஹி கர்மநோ கச்சிதஸ்தீஹ ஜேதா லோகத்ரயேஸ்மின் நாஸ்தி த்ருச்யதே அசிந்த்யகர்மா (5) ப - உ தேவ - க்ருஷ்ண, (நீர்) அநாதி - ஆதி இல்லாதவர், அப்ரதிமப்ரபாவஃ - ஒப்பில்லாதபெருமையை உடையவர், ஸர்வேச்வரஃ - எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரன், மஹாவிபூதிஃ - பெரிய விபூதி எல்லாவற்றையு முடையவர், ஐஹ . இந்த. லோகத்ரயே - மூன்று லோகங்களிலும் கர்மநஃ - உம்மைவிட வேறு, அசிந்த்யகர்மா-நினைக்கமுடியாத கர்மங்களை உடைய, கச்சித் - ஒருவனும், நாஸ்தி - இல்லையல்லவா, த்ருச்யதே-காணப்படவுமில்லை (5) என்று இந்த ஶ்லோகங்கள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ பகவானுக்குத்தான் தெரியும். முன்பு வ்யாக்யானம் செய்தவர்களால் எடுக்கப்படாமையினாலும், அத்யயனத்தில் ப்ரஸித்தமாக இல்லாமையினாலும் பாஷ்யகாரரால் ஆதரிக்கப்படவில்லை. கீதா ஶாஸ்த்ரத்தின் ஶ்லோகங்களின் கணக்கு வ்யாஸர் முதலியவர்களால் சொல்லப்படவுமில்லை. பிந்தியவர்களோ நம்பத்தக்கவர்களில்லை. 26, 27

யதா நதீநாம் பஹவோம்புவேகாஃ
ஸமுத்ரமேவாபிமுகா த்ரவந்தி ।
ததா தவாமீ நரலோகவீரா
விசந்தி வக்த்ராண்யபிவிஜ்வலந்தி ॥ 28

யதா ப்ரதீப்தம் ஜ்வலநம் பதங்கா
விசந்தி நாசாய ஸம்ருத்தவேகாஃ ।
ததைவ நாசாய விசந்தி லோகா
ஸ்தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்தவேகாஃ ॥ 29

ப — ரை] யதா - எப்படி, நதீநாம் - ஆறுகளின், பஹவஃ - அனேக விதங்களான, அம்புவேகாஃ - ஜலங்களின் ப்ரவாஹங்கள், ஸமுத்ரமேவ - ஸமுத்திரத்தையே, அபிமுகாஃ - எதிர் முகங்களாக, த்ரவந்தி - ஓடுகின்றனவோ, ததா - அப்படி, அமீ - இந்த, நரலோகவீராஃ - மனுஷ்ய லோகத்தில் இருக்கிற வீரர்கள், தவ - உம்முடைய, அபிவிஜ்வலந்தி - நான்கு பக்கங்களிலும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, வக்த்ராணி - வாய்களை, விசந்தி - நுழைகின்றன, யதா - எப்படி, ஸம்ருத்தவேகாஃ - பூர்ணமான வேகத்தை உடைய, பதங்காஃ - விளக்கு விட்டில்கள், நாசாய - தாங்கள் நாசமடைவதற்காக, ப்ரதீப்தம் ஜ்வலநம் - எரிந்து கொண்டிருக்கிற அக்னியை, விசந்தி - ப்ரவேசிக்கின்றனவோ,

ததைவ - அப்படியே, லோகா: - ஜனங்கள், ஸம்ருத்தவேகா: - அதிக வேகத்தை உடையதுகளாய்க் கொண்டு. நாஶாய தாங்கள் நாசம் அடைய வேண்டியதற்காக, தவ - உம்முடைய, வக்த்ராணி - வாய்களை, விஶந்தி ப்ரவேசிக்கின்றன. 29

பா] இந்த ராஜாக்களின் கூட்டங்கள் அனேக விதங்களான ஆறுகளின் ஜலப்பெருக்குகள் ஸமுத்திரத்தைப் போலவும், எரிந்து கொண்டிருக்கிற நெருப்பை விளக்கு விட்டில்கள் போலவும், நான்கு பக்கங்களிலும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற உம்முடைய வாய்களில் தாங்களே அவஸரப்

தா] ‘வக்த்ராணி’ என்று கீழ்ச் சொல்லியபடி தங்களுடைய வ்யாபாரங்களாலே நாசமடைகின்றன' என்பதிலும் எல்லாம் ஒருவனிடத்தில் ஒடுங்குகின்றன, என்பதிலும், ஒருவன் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்யத் தகுந்த பொதுவான ஆகாரத்துடன் இருக்கிறான், என்பதிலும் இரண்டு உதாஹரணங்கள் இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் சொல்லப்படுகின்றன—‘யதா’ - என்று ஆரம்பித்து, பாண்டவர் முதலியவர்கள்எல்லோருக்கும் நாஶம் உண்டு, என்று சொல்லாமையினாலும், ஜகத்வ்யதந்தி (லோகங்களைத் தபிக்கின்றன) என்றிவ்வளவு மாத்திரம் மேலேசொல்லப் போகிறபடியினாலும், “நரலோகவீரா:” என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே ‘லோகா:’ என்று சொல்லப்படுகின்றது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இந்த ராஜாக்களின் கூட்டங்கள் என்று சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது, அம்புவேகா: - என்கிற இடத்தில் வேக என்னும் பதம் வேகத்தை உடைய வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘பெருக்குகள்’ என்று சொல்லி இருக்கிறது. அனேகம் அர்த்தங்களைச் சொல்லக் கூடிய “பதங்கா:” என்னும் பதம் பக்ஷி முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது, என்பதை விலக்குவதற்காக, ‘விளக்கு விட்டில்கள்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘ப்ரதீப்தம்’ என்னும் பதம் முன் ஶ்லோகத்தில் இருந்தபோதிலும் அடுத்த ஶ்லோகத்தில் இருக்கிற அக்னியை உதாஹரணமாகச் சொல்லி இருப்பதற்கு உபயோகமானது என்று தெரிவிப்பதற்காக அக்னியை உதாஹரணமாகச் சொன்னபிறகு சொல்லப்பட்டது, ‘ஸம்ருத்தவேகா:’ என்கிற இது முன்பு சொல்லிய ‘த்வரமாணா:’ என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ‘தாங்களே அவஸரப்பட்டுக்கொண்டு’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘விளக்கு விட்டில்கள். சப்பட்டைக்காற்று முதலியவைகளினால் விளக்கு முதலியவைகளை

பட்டுக்கொண்டு தாங்கள் நாஶம் அடைய வேண்டியதற்காக ப்ரவேசிக்கின்றன. 28 29

லேலிஹ்யஸே க்ரஸமாந: ஸமந்தாத்
லோகாந் ஸமக்ராந் வதநைர் ஜ்வலத்பி: ।
தேஜோபிராபூர்ய ஜகத் ஸமக்ரம்
பாஸஸ்தவோக்ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ ॥ 30

ப - ரை] விஷ்ணோ விஷ்ணுவே, ஸமக்ராந்-எல்லா, லோகாந் - ராஜாக்களின் கூட்டங்களையும், ஜ்வலத்பி: எரிந்து கொண்டிருக்கிற, வதநை:' வாய்களினால், க்ரஸமாந: - விழுங்கிக்கொண்டு, ஸமந்தாத் - நான்கு பக்கங்களிலும், லேலிஹ்யஸே - நக்கிக்கொண் டிருக்கிறீர், தவ உம்முடைய, உக்ரா:- க்ரூரங்களான, பாஸ: - கிரணங்கள், தேஜோபி: - தேஜஸ்ஸுக்களினால், ஸமக்ரம் - எல்லா, ஜகத் - லோகத்தையும். ஆபூர்ய - நிறைத்துக்கொண்டு, ப்ரதபந்தி - தபிக்கின்றன. 30

பா] எல்லா ராஜாக்களின் கூட்டங்களையும் எரிந்துகொண்டிருக்கிற வாய்

நாஶம் செய்வதும் ஸம்பவிக்குமாகையினால், அதை விலக்குதல் 'ப்ரவிஶந்தி' என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக, 'தாங்கள் நாஶமடைவதற்காக' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆற்றின் பெருக்குக்கு நாஶமாவது, தனியாகப் பெருக்காக இருக்கும் ஆகாரத்தை விடுதல், அதாவது, எந்தக்காரணத்தினால் அதே வஸ்துவில் ஆற்றின் பெருக்கு என்னும் பெயர்மாறி விடுகிறதோ அதுதான். விளக்குவிட்டில்களுக்கோ வென்றால் வேறு வஸ்து, என்று சொல்லத் தகுந்த சாம்பலாகுதல், என்கிற ஆகாரத்தின் வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டுவதற்காக இரண்டு உதாஹரணம் சொல்லி இருக்கிறது. அன்றிக்கே பெருக்கை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது, தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் திரும்பமுடியாது, என்னும் அபிப்ராயத்தை உடையது. விளக்குவிட்டிலை உதாஹரணமாகச் சொன்னது, அப்படிப்பட்ட நாசம் தன்னுடைய இஷ்டத்தினாலுண்டான வ்யாபாரத்தைக் காரணமாக உடையது என்று தெரிவிப்பதற்காக. பகவானுக்கும் இவை எல்லாம் பிரவேசித்த போதிலும் பூர்த்தி இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸமுத்திரத்தை உதாஹரணமாகச் சொன்னது. சீக்கிரத்தி லிவைகளை நாஶம் செய்வதைத் தெரிவிப்பதற்காக அக்னியை உதாஹரணமாகச் சொன்னது.

இவைகளை ஸம்ஹாரம் செய்வதில் பகவான் ஒரு வ்யாபாரமும் செய்யாதவரா? எந்தக் காரணத்தினால் தாங்களே அவஸரப்பட்டுக் கொண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமா

களினால் விழுங்கிக்கொண்டு, கோபவேகத்தினால் அவர்களின் இரக்தத்தினால் நனைந்துகொண்டிருக்கிற உதடு முதலியவைகளை அடிக்கடி நக்குகிறீர். உம்முடைய மிகவும் க்ரூரங்களான கிரணங்கள் தங்களுடைய வெளிச்சங்களினால், எல்லா லோகங்களையும் நிறைத்துக்கொண்டு தபிக்கின்றன. 30

ஆ஖்யாஹி மே கோ ஭வாநுக்ரரூபோ
நமோ(அ)ஸ்து தே தேவவர ப்ரஸீத ।
விஜ்ஞாதுமிச்சாமி ஭வந்தமாத்யம்
ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் ॥ 31

ப - ரை] உக்ரரூப: - மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்தை உடைய, ஭வாந் - நீர், க: - யார், ஆத்யம் - ஜகத்காரணமாகிய, ஭வந்தம் -உம்மை,

---

தானம் 'லேலிஹ்யஸே' என்கிற ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஸம்ஹாரம் முதலியவைகளுக்குக் காரணம் அந்தந்த ஜீவாத்துமாக்களின் வ்யாபாரங்கள். அவைகளாலுண்டான கோபம் முதலியவைகளை உடைய பகவான் ஸம்ஹாரம் முதலியவைகளைச் செய்கிறான், என்று தாத்பர்யம். 'ராஜாக்களின் கூட்டங்களை' என்பதற்கு முன்போலவே தாத்பர்யம் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டியது. 'எல்லா' என்பதற்கு யுத்தத்திற்காகக் கும்பலாகச் சேர்ந்திருக்கிற, என்று அர்த்தம். 'லேலிஹ்யஸே' என்பது ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினாலுண்டான வ்யாபாரம், என்று தெரிவிப்பதற்காக 'கோபவேகத்தினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'அவர்களின் இரக்தத்தினால்' என்று ஆரம்பித்து, விழுங்குவதினாலும் நக்குவதினாலும் ஏற்பட்ட அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. யங் என்னும் விகுதியானது அடிக்கடி காரியத்தைச் செய்கிறான் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்காக ஏற்பட்டது. ஆகையினால் அடிக்கடி என்றாவது, அதிகமாக என்றாவது இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகின்றது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'அடிக்கடி' என்று ஆரம்பித்து. 'பாஸ:, தேஜோபி:' என்னும் பதங்களுக்கு புனருக்திதோஷம் வருகிறது, என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக 'கிரணங்கள் தங்களுடைய வெளிச்சங்களினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ப்ரதபந்தி' என்பதற்கு தபிக்கின்றன, என்று அர்த்தம். அதாவது, விழுங்குவதற்காகப் பாகம் செய்கின்றன, என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே,பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ப்ரும்மா முதலியவர்களுக்கும் பொறுக்கமுடியவில்லை, என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமாகவுமாம். 30

விஜ்ஞாதும் - தெரிந்துகொள்ள, இச்சாமி - விரும்புகிறேன், தவ - உம்முடைய, ப்ரவ்ருத்திம் யத்னத்தை - ந ஹி ப்ரஜாநாமி - நான் அறியவில்லை, கதய - சொல்லும், தேவவர - தேவச்ரேஷ்டனே, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸ்து - இருக்கட்டும், ப்ரஸீத-அநுக்ரஹம் செய்யும். 31

பா] த்ருஷ்டாதத்ருஷ்டம் என்று உம்முடைய தடுக்கப்படாத ஐஶ்வர்யத்தை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்று என்னால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராய், அப்படித் தடுக்கப்படாத ஐஶ்வர்யத்தைக் காட்டுகிற உம்மால் மிகவும் பயங்கரமாகிய இந்த ரூபம் ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்டது. மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்தை உடைய நீர் யார். என்ன செய்ய யத்தனித்து இருக்கிறீர், என்று உம்மை அறிய விரும்புகிறேன் உம்முடைய அபிப்ராயத்தில்

தா] இப்படி மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்க ஶக்தி இல்லாத அர்ஜுநன் தன்னுடைய எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாக இருக்கும் தன்மையை ப்ரகாஶம் செய்வதற்கு ஆரம்பித்த நீர் இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான ரூபத்தை ப்ரகாசம் செய்ததற்குத் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்பதையும் மறுபடியும் ப்ரஸன்னமான ரூபத்தை அடைய வேண்டியதற்காக அனுக்ரஹத்தையும் ப்ரார்த்திக்கிறான்—'கதய' என்கிற ஶ்லோகத்தினால். பக்தனாகிய எனக்குப் பயங்கரமான ரூபத்தைக் காட்டினதற்கு என்ன அபிப்ராயம், என்று தெரியாமையினால் இப்படிக்கேட்கிறான்,என்று சொல்லுகிறார்— 'த்ருஷ்டம்' என்று ஆரம்பித்து. உபதேசத்தினாலும், நேராகப்பார்த்ததினாலும் பகவானை அறிந்துகொண்டிருக்கிற படியினால் 'கோஹவாநு' என்று கேட்டது ஸ்வரூபம் பெயர் முதலியதுகளை மாத்திரம் பற்றியதல்ல 'நஹி ப்ரஜாநாமிதவப்ரவ்ருத்திம்' என்று யத்தனத்தைக் கேட்டிருப்பதின் அபிப்ராயத்தினாலேயே, இவனால் அறியப்படாத அம்ஶம் இன்னது என்பதும் இவ்விடத்திலேயே குறிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் அதைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆசையினாலேயே இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது, என்பது யுக்தம். என்கிற அபிப்ராயத்தினால், என்ன செய்ய யத்தனித்து இருக்கிறீர், என்று சொல்லப்பட்டது க்ருஷ்ணனுடைய ரூபத்தினால் மறைந்துகொண்டு வந்திருக்கிற அஸுரனால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்ட வேறொரு ரூபமோ என்றிவை முதலிய ஸந்தேஹத்தினால் இந்தக் கேள்விகேட்கப்பட்டது, என்று சிலர் சொன்ன அர்த்தம் இத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது பார்க்கப்படுகிற விக்ரஹம் முதலியவைகளின் வ்யாபாரம் மாத்திரத்தை விலக்

இருக்கும் யத்தனத்தையும் நான் அறியவில்லை. இத்தை எனக்குச் சொல்லும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனே உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். இப்படிச் செய்வதற்கு இந்த அபிப்ராயத்தினால் இந்த ஸம்ஹாரம் செய்கிற ரூபம் என்னால் ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்டது, என்று சொல்லிவிட்டு ப்ரஸன்னமான ரூபத்தை உடையவராக ஆகிவிடும். 31

பா] ஆச்ரயித்தவர்களிடத்தில், அதிக ப்ரீதியினால், ஸகலத்திற்கும் ஈஶ்வரனாக இருத்தலைக் காட்டுகிற நீர், பயங்கரமான ரூபத்தைக் காட்டினதற்கு என்ன அபிப்ராயம், என்று அர்ஜுநனால், பார்த்தஸாரதியாகிய, பகவான் கேழ்க்கப்பட்டவராய், தன்னுடைய அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறார். அர்ஜுநனுடைய யத்தனமில்லாமலே துர்யோதனன் முதலிய எல்லாராஜாக்களுடைய ஸமூஹத்தையும் கொல்ல நானே துடங்கி இருக்கிறேன், என்று தெரிவிப்பதற்காக, தன்னுடைய பயங்கரமான ரூபத்தை ப்ரகாசப்படுத்தினது. அப்படிக் காட்டுவதும், அர்ஜுநனைத் தூண்டுவதற்காக, என்று,—

ஶ்ரீபகவாநுவாச — ஶ்ரீபகவான் சொன்னார்—

> காலோऽஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ
> லோகாந்ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ।
> ருதேऽபி த்வாம் ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே
> யேऽவஸ்திதா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா: ॥ 32

ப-ரை] கால: - எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற (நான்), லோகக்ஷயக்ருத் - லோகங்களுக்கு நாஶத்தைச் செய்பவனாய், ப்ரவ்ருத்த: - விருத்தி அடைந்

குவதற்காக, அபிப்ராயத்தில் இருக்கிற, என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்களைக் காட்டிலும், மிகவும் மேலானவன் என்பதைச் சொல்லுகிற 'தேவவர' என்னும் பதத்தினால், மேலானவன் விஷயத்தில் நமஸ்காரம் தானாகவே செய்யவேண்டியது, என்றுகாட்டப் படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால். எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனே என்று சொல்லி இருக்கிறது. அப்படியே அஹிர்புத்னியனாலும் 'நமஸ்ய: ஸர்வதேவாநாம்..... ப்ரயோஜநம் ஸ்ம்ருதம்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஶ்லோகத்தின் மொத்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—இப்படிச் செய்வதற்கு, என்று ஆரம்பித்து. 'ப்ரஸீத' என்பதினால், ஏற்பட்ட அர்த்தம் சொல்லப் படுகிறது—ப்ரஸன்னமான, என்று ஆரம்பித்து. இதுவே மேலும் 'தவைவ ப்ரஸாதாத்' என்பவை முதலிய இடங்களிலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்போகிறது.

தவனாய், லோகாந் - லோகங்களை, ஸமாஹர்தும் - ஸம்ஹரிக்க, இஹ - இவ்விடத்தில், ப்ரவ்ருத்த: - ப்ரவ்ருத்திதவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன், (ஆகையினால்) த்வாம் ருதே அபி - நீ இல்லாமற்போனபோதிலும் (உன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாவிட்டாலும்) யே - எந்த, யோதா: - யுத்தவீரர்கள், ப்ரத்யநீகேஷு - எதிரி ஸேனைகளில், அவஸ்திதா: - இருக்கிறார்களோ, ஸர்வே - (அவர்கள்) எல்லோரும், ந பவிஷ்யந்தி - ஜீவித்திருக்கப்போகிறதில்லை. 32

பா] 'கலயதி' (எண்ணிக்கொண் டிருக்கிறான், என்று 'கால:' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளை முதலிய எல்லோருடையவும் ஆயுஸ்ஸின் முடிவை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நான் அவர்களை நாசம் செய்யப்போகிறவனாக இந்தப் பயங்கரமான ரூபத்துடன் விருத்தி அடைந்தவனாகவும் ராஜாக்களின் கூட்டங்களை எதிர்முகமாகஇருந்து

தா] 'காலோஸ்மி' என்பது முதல் மூன்று ஸ்லோகங்களின் அர்த்தத்தைச் சேர்த்துமுதலில் ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—'ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து, ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் அதிகப்ரீதியினால், என்பதினால் பயங்கரமான ரூபத்தை ப்ரகாசம் செய்தது அனுசிதம் என்பது காட்டப்படுகிறது, இப்படிச் செய்வதற்கு இந்த அபிப்ராயத்தினால் என்று முன்பு சொல்லிய வரிசைக் கிரமத்தை அனுஸரித்து பதில் சொல்லுகிறார்— அர்ஜுனனுடைய ப்ரயத்தன மில்லாமலே' என்று ஆரம்பித்து · 'கால' என்னும் பதம்கூ முஹூர்த்தம் முதலிய காலமாகிய வஸ்துவைமாத்திரம் சொல்லுவதாக இருந்தால் பகவானோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பது பொருக்காதாகையினால் இந்த்ர ப்ராணாதிகரணத்தில் சொல்லிய நியாயப்படி அதற்கு அந்தர்யாமியான பகவானைச் சொல்லுகிறது என்றாவது ஆகாசாதிகரணத்திலும் ப்ராணாதிகரணத்திலும் சொல்லிய நியாயத்தை அனுஸரித்து காரணத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாவது, ஸ்ருஷ்டிகாலம் ஸ்திதி காலம் இவைகளைவிட வேறுபட்டதான ஸம்ஹாரம் செய்யும் காலத்திற்கு அபிமானி தேவதையான பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதற்கு அஸாதாரணமாகியத் தியானம் செய்யத் தகுந்த விக்கிரக விசேஷத்தில் இருப்பதையாவது சொல்லுகிறது, என்றாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மூன்று பக்ஷங்களிலும் கால என்னும் பதத்திற்குத் தோன்றுகிற காரணத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தமானது ப்ரக்ருதத்தில் வேண்டி இருக்கிறபடியினால் விடத்தக்கதல்ல, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—கலயதி என்று ஆரம்பித்து, ஸம்பந்தம்

ஸம்ஹாரம்செய்ய இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்தவனாகவுமாகிறேன். ஆகை யினால் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே உன்னுடைய ப்ரயத்தனமில் லாமலே த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் முதலிய உன்னுடைய எதிரிகளின் கூட்டங்களில் எந்த யுத்தவீரர்களிருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் நாசமடையப்போகிறார்கள். 32

முதலிய அர்த்தங்களைப் பார்க்கினும், என்னுவது இவ்விடத்தில் ஸம் ஹாரம் செய்வதற்குத் தகுந்திருக்கிற படியினால், எண்ணிக்கொண்டி ருக்கிறேன்' என்று ஏற்பட்டது. ப்ரக்ருதத்தி லிருக்கிற விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதாகச் சொல்லுகிறார்—அதாவது, என்று ஆரம்பித்து. லோ காநு என்னும் பதத்திற்கு ராஜாக்களின் கூட்டங்களை என்று வ்யாக்யா னம்செய்தது முன் போலவே. 'ப்ரவ்ருத்த:' என்பதினால் ரூபம் பெரிது என்பது சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—பயங்கரமான ரூப த்துடன் வ்ருத்தி அடைந்தவனாகவும், என்று. அன்றிக்கே, எல்லாவற்றை யும் விழுங்க யத்தனம் செய்துகொண்டு இருக்கிறவன் என்றும் தாத்ப் பர்யமாகவும்ாம். 'ஸமாஹர்த்தும்' என்கிற பதத்தினால் கும்பலாகச் சேர்ப்பது முதலியது சொல்லப்படுகிற தல்ல. ப்ரக்ருதத்தில் பொருந்தா தாகையினால். ஸம்ஹாரம் செய்யப்படுதல் மாத்திரமும் சொல்லப்பட்ட தல்ல. 'லோகக்ஷயக்ருத்' என்பதோடு புனருக்தி வருவதினால். ஆகையி னால் ஸம்ஹாரம்மாத்திரமே நடுவிலிருக்கும், ஆ, என்கிற உபஸர்கத்தி னாலும் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—எதிர் முகமாக இருந்து என்று. அதாவது ப்ரத்யக்ஷமாக நின்று, என்று அர்த் தம். வேலைக்காரரைக் கொண்டு சத்ருக்களைக் கொல்வது போல மறை ந்து நின்று ஸம்ஹாரம் செய்வதல்ல இது. என்று தாத்பர்யம். எதிர் முகமாக நிற்பதே ஸம்ஹாரம் செய்வதற்குக் காரணம் என்று தாத்பர் யமாகவுமாம். 'ஊநமெவஜநஹ் ஸ்ருஷ்டிஂஸஂஹராஹ்ணகமொசிப:। தஸ்யா ரிவக்ஷக்ஷவணெக்ஷியாநாஷ்ரூஸ்லிஷ்டிஸாஃ' என்றிவை முதலியவைகளை அனுஸரித்துச் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்று ஆரம்பித்து. ஒத் தாசையாகிய நம்மால் வேலை செய்விக்கக் கூடிய ஆகாரம் நீ, என்று சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், உன்னுடைய ப்ரயத்த னமில்லாமலே' என்று சொல்லப்பட்டது. 'நபவிஷ்யந்தி' என்று சொ ல்லில், உண்டாகப் போகிறதில்லை என்று அர்த்தம் தோன்றும், ஆகை யினால் அதைவிலக்குவதற்காக இனிமேல் இருக்கப்போகிறதில்லை. என் று மறுக்கிறது, என்று சொல்லுகிறார்—நாசமடையப் போகிறார்கள்., என்று. 32

தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யஶோ லபஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூந் புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் |
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ
நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந் || 33

ப-ரை] ஸவ்யஸாசிந் - அர்ஜுநா, தஸ்மாத் - ஆகையினால், த்வம் - நீ, உத்திஷ்ட - எழுந்திரு, யஶ: - கீர்த்தியை, லபஸ்வ - அடை, ஶத்ரூந் - சத்துருக்களை, ஜித்வா - ஜயித்து, ஸம்ருத்தம் - பூர்ணமான, ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை, புங்க்ஷ்வ - அனுபவி, ஏதே - இவர்கள், மயைவ - என்னாலேயே, பூர்வமேவ - முன்பே, நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள், நிமித்தமாத்ரம் - ஒத்தாசைக் காரணமாக மாத்திரம், பவ - இரு. 33

பா] ஆகையினால் நீ அவர்களோடு யுத்தம் செய்ய எழுந்திரு, அந்தச் சத்ருக்களை ஜயித்து, கீர்த்தியை அடைவாய், தர்மமாகக் கிடைத்த பூர்ணமான ராஜ்யத்தையும் அனுபவி, என்னாலேயே அபராதம்செய்த இவர்கள் முன்பே கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். நீயோவெனில் அவர்களைக் கொல்லுவதில் ஒத்தாசைக் காரணமாக மாத்திரம் இரு. அதாவது என்னால் அவர்கள் கொல்லப்படும் பொழுது ஆயுதம் முதலியவைகளின்

தா] என்னுடைய ப்ரயத்தன மில்லாமலே த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகள் நசிக்கப் போகிறதானால் என்னை எதற்காக ப்ரயத்தனம் செய்யும்படித் தூண்டுகிறீர் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் 'தஸ்மாத்த்வம்' என் என்கிற ஶ்லோகம். என்னிடத்தில் பக்தனுகிய உனக்கு ஜயம், கீர்த்தி, ராஜயம் முதலியவைகள் கிடைப்பதற்காக உன்னை தூண்டுகிறது, என்று ஸமாதானத்தின் தாத்பர்யம் 'ஜித்வா ஶத்ரூந்' என்றது. கீர்த்தி ராஜ்யம் இவைகளுக்குப் பொதுவான காரணம். பக்ஷபாதம் தயைஇல்லாமை இவைகளைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு, கொல்லவேண்டும் என்கிற ஆசை உண்டாவதற்குக் காரணத்தைக் காட்டுவதற்காக அபராதம் செய்த என்று சொல்லப்பட்டது. முன்பே கொல்லப்பட்டார்கள்' என்பது ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விருத்தமாக இருக்கிறது. அப்படிக்கானால் அவர்களைக் கொல்லுவதற்காக நிமித்தமாத்ரம்பவ' என்று அர்ஜுநனைத் தூண்டுவதும் வ்யர்த்தம், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—(கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள்' என்று. ஏற்படுத்துவதாவது, அதற்காக ஸங்கல்பம் செய்தல் அதாவது கொல்லத் தகுந்தவர்கள் என்று ஸங்கல்பிக்கப் பட்டார்கள், என்று அர்த்தம் ஸங்கல்பம் வ்யர்த்த மில்லாத தாகையினால் பலம் ஸித்திக்காமல் போகாதாகையினால், கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறது. அப்படிக்கிரு

ஸ்த்தானத்திலே இரு. 'ஸவ்யஸாசிந்' 'ஷவஸவோமெ' என்கிற தாதுவா கையினால் இடது கையினாலும் பாணங்களைக் கும்பலாக விடக்கூடிய

ந்தபோதிலும் 'நிஷ்டா' என்னும் ப்ரத்யயம் எப்படிப் பொருந்தும், எனில் பகவானுடைய ஸங்கல்பம் முதல் பலம் வரையிலான காரியங்களின் கூட்டத்தில் ஸங்கல்பமாகிற ஒரு பாகம் முடிந்து விட்டபடியினாலும், ஒரு பாகத்தில் ஸமுதாயத்தில் ப்ரயோகிக்கும் சப்தத்தைப் ப்ரயோகிப்பது பொருந்துமாகையினாலும்; எதைப் போல வெனில் பாத்திரம், விறகு முதலிய கூட்டத்தில். ஒவ்வொன்றிலும் 'பசதி' (சமைக்கிறது)என்கிறப்ரயோகம் இருப்பதுபோல.ஒருகாரியத்தைச் செய்ய ஆசைப்படுவதைச் சொல்லுகிற 'க்த' என்னும் விகுதிவந்திருக்கிறது. என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். 'ஶத்ரூ' என்று உபாதானகாரணமாக இருத்தலை மறுக்கிறது, என்று அர்த்தம் தோன்றும், அது விஷயத்தில் ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால், மறுப்பதும் உசிதமல்ல. என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்—'அதாவது'என்று ஆரம்பித்து. என்னால் ஒத்தாசையாகச் செய்யப்பட்டும் அதைத் தெரிந்துகொண்டு மிருக்கிற உன்னால் பாபம், தயைஇல்லாமை, தோல்வி, இவை முதலியவைகளைப் பற்றி ஸந்தேகப்படவேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம் 'ஶத்ரூ' என்னும் பதம் ப்ரதானமாக இருப்பதை விலக்குவதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்—'ஆயுதம் முதலியவைகளின் ஸ்தானத்தில்' என்று 'ஸவ்யஸாசிந்' என்னும் பதத்தினால் அழைத்தது யுத்தத்திற்கு உபயோகமாகிய அஸாதாரணமான மேன்மைக் காட்டுவதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் வ்யுத்பத்தி சொல்லுகிறார்—'ஷவஸவோயெ' என்று ஆரம்பித்து. ஸவ்ய என்னும்பதம் கரணத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பதையும், தாதுவிற்குச் ஸந்தர்ப்பத்திற்கு உசிதமான கர்மத்தையும் விகுதி அத்தையேஸ்பாவமாக உடையவன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்பதையும் காட்டுகிறார்—'இடதுகையினாலும்' என்று 'ஸவோயம்' ஆவது இவ்விடத்தில் பாணங்களைத் தொடுத்தல் பரிஸங்க்யா ந்யாயத்தினால் வலது கையினால் பாணத்தைத் தொடுக்க ஶக்தி இல்லாதவன், என்று அர்த்தமாகும், என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் போக்கிக்கொண்டு கால் முதலியவைகளுக்குப் பொதுவாகிய ஸவ்ய என்னும் பதத்திற்கு ப்ரக்ருதத்தி லுபயோகமுள்ள விஶேஷ்யத்தையும் சொல்லுகிறார்—'இடது கையினாலும்' என்று. இங்கே இடது பக்கத்தைச் சொன்னது இடது கையினால் பாணம் விட முடியாது, என்பது இல்லை, என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதே அல்லாமல் வே

வன் என்று அர்த்தம். அதாவது இரண்டு கைகளாலும் யுத்தம் செய்யச் சக்தியுள்ளவன் என்று தாத்பர்யம் 33

த்ரோணம் ச பீஷ்மம் ச ஜயத்ரதம் ச
கர்ணம் ததாந்யாநபி யோதவீராந்।
மயா ஹதாம்ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதிஷ்டா:
யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்நாந்॥ 34

ப - ரை] த்வம் - நீ, மயா - என்னால், ஹதாந் - கொல்லப்பட்ட, த்ரோணம் ச - த்ரோணாசாரியரையும், பீஷ்மம் ச - பீஷ்மாசாரியரையும், ஜயத்ரதம் ச - ஜயத்ரதனையும் கர்ணம் ச - கர்ணனையும், ததா - அப்படியே, அந்யாந் - மற்ற, யோதவீராநபி - யுத்தவீரர்களுக்குள் முக்கியமான வர்களையும். ஜஹி - கொல்லு, மா வ்யதிஷ்டா: - துக்கப்படாதே, யுத்யஸ்வ - யுத்தம்செய், ரணே - யுத்தத்தில், ஸபத்நாந் - சத்துருக்களை, ஜேதாஸி - ஜயிக்கப்போகிறாய். 34

பா] அபராதம் செய்தவர்களானதினால் என்னாலேயே கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட, த்ரோணாசாரியர், பீஷ்மாசாரியர், கர்ணன் முதலியவர்களை நீ கொன்றுவிடு. ஸுகத்தில் ஆசையை உடையவர்களான ஆசாரியர்களையும், பந்துக்களையும் மற்றவர்களையும், எப்படிக் கொல்வேன், என்று அவர்களைக் குறித்துத் தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினால்

ஒருகையினால் விட முடியாது என்று மறுப்பதற்காக இல்லை, என்று தாத்பர்யம். அதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்று ஆரம்பித்து. பூமியின் பாரத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக உனக்கு இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தியம் என்னால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டது, என்று, 'சக்தி உள்ளவன்' என்பதற்கு அபிப்ராயம். 33

அர்ஜுனனுக்குத் தகாத இடத்திலுண்டான ப்ரீதி, தயை, தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினாலுண்டான பயம், இவைகளினால் உண்டான, 'கதம் பீஷ்மம்' என்பவை முதலிய வார்த்தைகளுக்கு நேராக பதில் சொல்லுகிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தினால் 'பூஜார்ஹௌ' என்கிற இடத்தில் பூஜை செய்யத் தகுந்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு என்று மிகுதிவாக்கியம் இருக்கவேண்டும். என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—ஆசாரியர்களையும், என்று ஆரம்பித்து. 'ஸுகத்தில் ஆசையை உடையவர்களான, ஆசாரியர்களையும் பந்துக்களையும்' என்கிற பதங்களினால், தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினால் உண்டான

உண்டான பயத்தினுலும், பந்துக்களிடத்தில் ப்ரீதியினுலும், தயையினு லும், துக்கப்படாதே. எந்தக் காரணத்தினுல் அபராதம் செய்தவர்களா கிய அவர்கள்என்னுலேயே கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டார்களோ. ஆகையினுல் ஸந்தேஹமில்லாமல் யுத்தம் செய். யுத்தத்தில் சத்துருக் களை ஜயிக்கப்போகிருய். இவர்களைக் கொல்லுவதில் தயை இல்லாதவன் என்னும் பெயரின் லேசமும் இல்லை. பின்னை என்னவெனில் ஜயமே அடையப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். 31

பயம், பந்துக்களிடத்தில் ப்ரீதி, தயை, இவைகளுக்குக் காரணத்வதைக் காட்டி இருக்கிறது. இவர்கள் விஷயத்தில் தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினுல் உண்டானபயம் முதலியவைகள் வ்யர்த்தம், என்பது காரணம், என்று சொல்லுகிருர்—'அவர்களைக் குறித்து' என்று ஆரம் பித்து. தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினுலுண்டான பயம் முதலி யவை இருக்கட்டும், த்ரோணர் முதலிய சத்துருக்கள் அந்தந்தக் காரணங்களினுல் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள், யுத்தத்தில் ஜயமுண்டாவ தும் நிலை இல்லாதது, என்று நான்பயப்படுகிறேன், என்று சொல்லு கிருயோ; அப்படிக்காகில் பயப்படாதே என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'ரோவ்யஷ்டா:யோஷ்ஸ்' என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிருர்—'எந்தக் காரணத்தினுல்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஜெதாவஸி' என்கிற இடத்தில் 'ஸவத்நாநு' என்று இரண்டாவது வேற் றுமை இருப்பதினுல், 'த்ருஜி' என்கிற ப்ரத்யயம் பொருந்தாதாகை யினுல் 'த்ருந' என்னும் விகுதி, வரப்போகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லா தாகையினுலும், லுட்டாக ஒரேபதமாக இருக்கிறது. அதில் அதிக காலம் கழித்து வரப்போகிறது என்கிற தாத்பர்யமுமில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர்—'ஜயிக்கபோகிருய்' என்று. ஸந்தே ஹிக்கப்பட்ட அனிஷ்டம் நிவ்ருத்தியாவதிலும், இஷ்டம் கிடைப் பதிலும் இந்த ஶ்லோகத்திற்குத் தாத்பர்யம், என்று சொல்லுகிருர்— 'இவர்களை' என்று ஆரம்பித்து. அர்ஜுனனுக்குத் தோல்வி உண்டா கும் என்கிற ஸந்தேஹமே இல்லாமையினுல் 'ரோவ்யஷ்டா:' என்றி வை முதலியது ஆரம்பத்தில் சொல்லியபடி தயை இல்லாமை உண் டாகுமே, என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக, என்று தாத் பர்யம். அனுகூலமாக இருப்பவர்களிடத்தில் அல்லவோ தயை இருக்க வேண்டும், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் 'ஸவத்நாநு' என்னும் பதம் சொல்லி இருக்கிறது, என்றும் அபிப்ராயம். 31

ஸஞ்ஜய உவாச—ஸஞ்சயர் சொன்னார்—

ஏதச்ச்ருத்வா வசநம் கேஶவஸ்ய
க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமாந: கிரீடீ ।
நமஸ்க்ருத்வா பூய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸகத்கதம் பீதபீத: ப்ரணம்ய ॥ 35

ப — ரை] கேஶவஸ்ய - பகவானுடைய, ஏதத் - இந்த, வசநம் - வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா - கேட்டு, க்ருஷ்ணம் — க்ருஷ்ணனை, நமஸ்க்ருத்வா - ஸேவித்து, பீதபீத: - மிகவும் பயந்தவனாய்க் கொண்டு, பூய ஏவ - மறுபடியும், ப்ரணம்ய - ஸேவித்து, க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, வேபமாந: - நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, கிரீடீ - அர்ஜுநன், ஸகத்கதம் - தேம்பிக்கொண்டே, ஆஹ - சொன்னான். 35

பா] ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமான, பகவானுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவரை ஸேவித்து, மிகவும் பயந்தவனாய், மறுபடியும் அவரை ஸேவித்து, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுநன் தழுதழுத்த குரலுடன் சொன்னான். 35

தா] 'ஏதச்ச்ருத்வா' என்கிற ஶ்லோகத்தில், இரண்டுதரம் நமஸ்காரம் செய்ததற்குக் காரணத்தையும், சிதறி இருக்கும் பதங்களுக்கு உசிதமான அன்வயத்தையும் காட்டுகிறார்—'ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தினால் பரவசனாகி முதலில் நமஸ்காரம் செய்தான். அதிகமாகப் பயந்து மேல் சொல்லப் போகிற வார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்காக மறுபடி ஸேவித்ததும் கைகளைக் கூப்பினதும். அபேக்ஷித்த மாத்திரத்தினால் தன்னுடைய விக்ரஹம் முதலியவைகளை ப்ரகாசம் செய்ததுபோலவே தன்னுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரகாசிப்பித்ததும் ப்ரீதியினாலேயே செய்தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமான' என்று. ப்ரும்மாருத்திரன் இவர்களை ரக்ஷிப்பது முதலிய காரணங்களினால் கேசவன் என்னப்படுகிறான். ஆஶ்ரயித்தவர்களின் ஸம்ஸாரத்தை இழுத்து விடுகிறபடியினால் க்ருஷ்ணன் என்னப்படுகிறான். பகவானுடைய தாமரஸ புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை நமஸ்கரித்ததினால் கிரீடத்தினால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தலை க்ருதார்த்தமாக இருக்கையை அடைந்தது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இவ்விடத்தில் கிரீடீ, என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஶாஸ்வதம் கிரீடஜுஷ்டம் பத்மபந்தோதரம் தநிதிநம்' என்றல்லவோ மஹர்ஷியினால் சொல்லப்பட்டது. 35

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 ॥ 36

ப - ரை] 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 - பகவானே, 𑌤𑌵 - உம்முடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 - யஶஸ்ஸினால், 𑌜𑌗𑌤𑍍 - லோகமானது, 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 - ஸந்தோஷத்தை அடைகிறது, 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 - ப்ரீதிசெய்கிறது, (உம்மைப்பார்த்து) 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 - ராக்ஷஸர்கள், 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 - பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு, 𑌦𑌿𑌶𑌃 - திக்குக்களை குறித்து, 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 - ஓடுகிறார்கள், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 - எல்லா, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 - ஸித்தர்களின் கூட்டங்கள், 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 - ஸேவிக்கின்றன, (இவை எல்லாம்) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 - யுக்தம். 36

பா] யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கிற ஸகலமான தேவதைகள் கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், யக்ஷர்கள், வித்யாதரர்கள், கிந்நரர்கள், கிம்புருஷர்கள், முதலிய லோகம், உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகிய உம்மைப்பார்த்து, உம்முடைய கீர்த்தியினால் எல்லாம் ஸந்தோஷப்படுகிறது. ப்ரீதியையும் செய்கிறது. உம்மைப்பார்த்து ராக்ஷஸர்கள் பயந்தவர்களாய் எல்லாத்

தா] '𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶' என்கிற ஶ்லோகம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபஞ்சரம் முதலியவைகளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மந்த்ரம் என்று ப்ரஸித்தம். 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 என்பது இடத்தில் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'யுக்தம்' என்று. இவ்விடத்தில் ஜகத் என்னும் பதத்தினால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தையும் அதற்குக் கீர்த்தியினால் ஸந்தோஷம் உண்டாவதற்குக் காரணத்தையும் ப்ரகாஶப்படுத்துகிறார்—'யுத்தத்தை' என்று ஆரம்பித்து. '𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿' என்பதினால் இஷ்டமான அதிதி வந்ததைப்போலக் கண் மனஸ்ஸு இவைகளுக்கு ப்ரீதி சொல்லப்படுகிறது. 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 என்பதினாலோ தகப்பனார் முதலியவர்கள் இடங்களில் பிள்ளை முதலியவர்களுக்குப்போல ஸ்நேஹம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் புனருக்தி இல்லை. 'உம்மைப் பார்த்து' என்பதினால், ராக்ஷஸர்களுக்குப் பயமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைக்காட்டி இருக்கிறது. கீர்த்தியினால் என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்வதோ விருத்தமாகையினால் யுக்தமல்ல.

திக்குக்களையும் குறித்து ஓடுகிறார்கள். ஸித்தர் முதலிய பக்திமான்களுடைய கூட்டங்கள் எல்லாம் நமஸ்காரம் செய்கின்றன. இவை எல்லாம் யுக்தம்தான், என்று முன் பதத்தோடு அன்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. 36

பா] யுக்தம் என்பதையே நிரூபிக்கிறார்.

> कस्माच्च ते न नमेरन् महात्मन्
> गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ 36½

ப - ரை] महात्मन् - மஹாத்மாவாகிய க்ருஷ்ண, गरीयसे - சிறந்தவராகிய, ब्रह्मणोऽपि - சதுர்முகனுக்கும், आदिकर्त्रे ஆதியாயும் கர்தாவாயு மிருக்கிற, ते - உம்மின்பொருட்டு, कस्मात् - எந்தக் காரணத்தினால், न नमेरन् - ஸேவிக்கமாட்டார்கள். 36½

பா] மஹாத்மாவாகிய க்ருஷ்ண சிறந்தவராயும் சதுர்முகனுக்கும் ஆதியா

மற்றவர்கள் உம்முடைய குணங்களைச் சொல்வதினால் என்று சொல்வதோவெனில் அநேகப்பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டி இருப்பதினால் ச்ரமமானது தேவர்கள் அஸுரர் முதலியவர்கள் எல்லோரும் இந்த ரூபத்தைப் பார்த்தார்கள் என்பது 'वीक्षन्ते' என்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது, என்று தாத்பர்யம். ஸித்த என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் பக்திமான்களுடைய கூட்டம் எல்லாவற்றையும் குறிப்பதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸித்தர் முதலிய பக்திமான்களுடைய கூட்டம்' என்று சொல்லப்பட்டது. 36

'कस्मात्' என்கிற ஶ்லோகத்தை முன் ஶ்லோகத்தோடு சேர்க்கிறார்—யுக்தம் என்பதையே, என்று ஆரம்பித்து. ते என்பது முதல் வேற்றுமைப் பன்மைஎன்கிற ப்ரமத்தைவிலக்குவதற்காக(உம்மின்பொருட்டு) என்றுசொல்லி இருக்கிறது ஸேவிக்கிறவர்களோ தானாகவே ஏற்பட்டார்கள். கீழ் ஶ்லோகத்திலிருந்து சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்களாகவுமாம், என்று தாத்பர்யம், ப்ரும்ம, என்னும் பதம் அனேக வஸ்துக்களில் ப்ரயோகிக்கப் படுகிறபடியினால் இவ்விடத்தில் எல்லோராலும் ஸேவிக்கத் தகுந்தவர் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு உபயோகமாகையினால் 'சதுர்முகன்' என்கிற பதத்தினால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. 'आदिकर्त्रे' என்று விசேஷணத்துடன் சொல்லி இருப்பதினால்விலக்கப்படுகிறவனாய், புதிதாய் சதுர்முகனுக்குக் கர்த்தா ஒருவன் இருக்கிறானோ என்கிற ஊஹத்தினால் உண்டாகும் ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காக 'ஆதியாகியும்' என்று பிரித்துச் சொல்லப்பட்டது. கர்த்

சியும் கர்த்தாவாகியு மிருக்கிற உம்மின்பொருட்டு அந்தச்சதுர்முகன் முதலியவர்கள் எந்தக் காரணத்தினால் நமஸ்காரம் செய்யமாட்டார்கள். 36½

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 ॥ 37½

ப-ரை] 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 – அந்தமில்லாதவராயும், 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 . தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரனாயும், 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 – லோகங்களை யெல்லாவற்றையுமிருப்பிடமாகவுடையவராயுமிருக்கிற (க்ருஷ்ண) 𑌤𑍍𑌵𑌂-நீர், 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂-அழிவில்லாத ஜீவாத்மா, 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍-கார்யதசை காரணதசை இவைகளோடு கூடிய ப்ரக்ருதியும், 𑌯𑌤𑍍-எந்தப் பரிசுத்த ஆத்மாவானது, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂-அவை இரண்டைக் காட்டிலும் மேலானதோ, அதுவும் (நீரே) 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீர், 𑌆𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃 - ஆதியாகிய தேவன், 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 - அநாதியாகிய, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 - புருஷன், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீர், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 ப்ரபஞ்சத்திற்கு, 𑌪𑌰𑌂 - மேலான, 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 - இருப்பிடம், 37½

பா] அளவில்லாதவராகவும், தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரனாகவும், லோகங்களை யெல்லா மிருப்பிடமாகவுடையவராகவுமிருக்கிற க்ருஷ்ண, நீரே அக்ஷரம். '𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑌿' (நாசமடைகிறதில்லை)என்று ஜீவாத்மா அக்ஷ

தா என்னும் பதத்தினால் நிமித்தகாரணம் என்பது சொல்லப்பட்டபடியினால் ஆதி, என்னும் பதம் உபாதானம் என்னும் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு வேறொரு காரணம் இல்லை, என்று மறுப்பதற்காகவுமாம் '𑌨𑌮𑌃' என்னும் பதத்தோடு சேர்ந்திருப்பதைப்போலவே, நமஸ்காரம் என்கிற அர்த்தம் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் நான்காம் வேற்றுமை உண்டு என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக நமஸ்காரம் செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. '𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑍇𑌦𑍇𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களைப் போலவே இதுவும் 36½

'𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂' என்று முன்னமே சொல்லப்பட்டதினால் இவ்விடத்தில் '𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂' என்று சொல்லி இருப்பது அதைவிட வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது உசிதம் '𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂' என்பதின் ஸாமர்த்தியத்தினாலும் இவ்விடத்தில் அக்ஷரம், ஸத் அஸத், என்னும் பதங்

ரம் என்னப்படுகிறது. †'இந்த ஜீவாத்மாபிறக்கிறதுமில்லை. மரணமடைகிறதுமில்லை' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மா நாஶமடைகிறதில்லை அல்லவா. ஸத்து அஸத்தும் நீரே, ஸத்து அஸத்து என்கிற பதங்களினால் சொல்லப்பட்டது காரியமாகவும், காரணமாகவு மிருக்கிற ப்ரக்ருதி. பெயர், ரூபம் இவைகளினாலுண்டான பிரிவுகளை உடைத்தாய் இருப்பதினால் கார்யதசையை உடைய ப்ரக்ருதி, ஸத்து என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது. அவைகளை அடையத்தகாததாகையினால் காரணதசையை உடைய ப்ரக்ருதி அஸத்து என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டும் நீரே என்று தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ப்ரக்ருதியைப் பார்க்கிலும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிலும் வேறாகிய பரிசுத்தாத்மா எதுவோ

கள், தாழ்ந்த தத்வங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றன என்பது, நியாயத்தை அனுஸரித்தது அதிலும், பாவம், அபாவம் என்னும் பதங்களினால் சொல்லக்கூடிய விகாரங்களை அடைகிறபடியினால், ஸத் அஸத் என்னும் பதங்கள் அசேதனத்தைச் சொல்லுகின்றன, என்பதும், விகாரம் அற்றிருக்கையினால் அக்ஷரம் என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது, என்பதும் உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'நக்ஷராதி' என்று ஆரம்பித்து. ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் விகாரமற்றது என்பதில் ஶ்ருதியைக் காட்டுகிறார்—'இந்த ஜீவாத்மா' என்று ஆரம்பித்து. 'கார்யம் காரணம் இவைகளை' ஸத் அஸத் என்னும் பதங்களினால் சொல்லுவது 1 'இது முதலில் அஸத்தாகவே இருந்தது. அதிலிருந்து ஸத்து உண்டாயிற்று' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'காரியமாகவும் காரணமாகவும்' என்று சொல்லி இருக்கிறது. ஒரு வஸ்துவினிடத்திலேயே ஸத் அஸத், என்கிற பதங்களை ப்ரயோகித்ததற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'பெயர் ரூபம்' என்று ஆரம்பித்து. அக்ஷரம், ஸத் அஸத் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது, 'தத்' என்னும் பதம், விஶேஷித்து ஒன்றையே சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால், எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலவும் மரங்களுக்குள் நெருப்பைப்போலவும், ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்திருக்கும் இந்தச் சேதனம் அசேதனம் இவ்விரண்டைப் பார்க்கிலும் பரிசுத்தமான ஆத்மாமேலானது என்றும் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது, என்று 'ஸதஸத்தத்பரம்யத்' என்பதினால் அனுபவிக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'பரிசுத்தாத்மா' என்று

---

† கடவல்லீ 1-2-18. 1 தைத்திரீயம்-ஆனந்தவல்லி 7-1.

அதுவும் நீரே. ஆகையினால் நீரே ஆதியாகிய தேவன், அநாதியாகிய புருஷன், 'நிஹிதமஸ்மின் விஶ்வம்' (இந்த ப்ரபஞ்சம் உம்மிடத்தில் வைக்கப்படுகிறது) ஆகையினால் நிதானம் ஶரீரமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆத்மாவாக இருப்பதினால் முக்யமான ஆதாரமாக இருப்பவரும் நீரே, என்று தாத்பர்யம். 37

வேத்தாஸி வேத்யஞ்ச பரஞ்ச தாம
த்வயா ததம் விஶ்வமனந்தரூப ॥ 38

ப - ரை] அனந்தரூப - அளவிடமுடியாத ரூபத்தை உடையக்ருஷ்ண வேத்தா - அறிபவனாகவும், வேத்யம் - அறியத்தக்க வஸ்துவாகவும், பரம் - மேலான. தாம - அடையவேண்டிய இடமாகவும், அஸி - ஆகிறீர், விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சம், த்வயா - உம்மால், ததம் - வ்யாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 38

பா] இந்த லோகத்தில், அறிபவர் எல்லோரும், அறியப்படும் வஸ்துக்

சொல்லப்படுகிறது. ப்ரக்ருதி ஜீவன் இவைகளைச் சரீரமாக உடையவனாகஇருப்பதும், பரிசுத்தமான ஆத்மா அவனுக்கு வசப்பட்டிருப்பதும், காரணமாக இருப்பதற்கு ஸாதகம், என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்று, எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக இருப்பதினால், என்று அர்த்தம். 'நிவாஸ' என்னும்பதத்தினால் எவனுக்கு லோகங்கள் எல்லாம் இருப்பிடமோ என்று பிரித்துக்கொள்ளவேண்டியது ஆகையினால் 'நிபாந' என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதாரமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக வ்யுத்பத்தியைக் காட்டுகிறார்—'நிஹிதமஸ்மிந்' என்று ஆரம்பித்து. இத்தால் 'த்வமக்ஷரம்' என்றிவைமுதலாகச் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்குக் காரணமாகிய ப்ரபஞ்சத்தைச் ஶரீரமாக உடையவனாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—'ஶரீரமாகிய ப்ரபஞ்சத்திற்கு' என்று ஆரம்பித்து. இத்தால் நிதாநம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் அவ்யக்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று சிலர் சொல்லியது நிராகரிக்கப் பட்டது. 37

"வேத்தாஸி" என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரமாத்மாவுக்கு அறியும் தன்மை முதலியவைகளை மாத்திரம் சொல்வதில் ஒருவித மேன்மையும் இல்லாததினால், காரண தசையை உடைய வஸ்துக்களுக்கு அந்தர்யாமியாக இருப்பதைக் கீழ்ச் சொல்லி இருப்பதினால் கார்ய தசையை உடைய அறிகிறவர் அறியப்படும் வஸ்துக்கள் இவைகளுக்கு அந்தர்யாமியாக இருப்பதே இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'லோகத்தில்' என்று ஆரம்

கள் எல்லாமும் நீரே இப்படியே எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற நீரே அடையவேண்டிய உயர்ந்த இடம். உம்மால் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு சேதனமும் அசேதனமும் கலந்த இந்த லோகம் வ்யாபிக்கப் பட்டது. 38

பா] ஆகையினால் நீரே வாயு முதலிய ஶப்தங்களினால் சொல்லப்படுகிற வர் என்று சொல்லுகிறார்—

வாயுர்யமோऽக்நிர்வருண: ஶஶாங்க:
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச | 38½

ப - ரை] வாயு: - காற்று, யம: - யமன், அக்நி: - அக்னி, வருண: - வருணன், ஶஶாங்க: - சந்திரன், ப்ரஜாபதி: - ப்ரும்மா, ப்ரபிதாமஹஶ்ச - பெரிய பாட்டனாரும், த்வம் - நீரே. 38½

பித்து. 'தாம' என்னும் பதம் அனேக அர்த்தங்களை உடையதாக இருந்த போதிலும் இடத்தில் அதிக ப்ரஸித்தி இருப்பதினால் அந்த அர்த்தமே உசிதம். இடமும் அடைய வேண்டியது, என்று ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் உயர்ந்ததாகிய அடையப்படும் இடமேசொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அடைய வேண்டிய உயர்ந்த இடமும்' என்று. அன்றிக்கே, உயர்ந்ததாகிய அடையவேண்டிய இடம் என்று பகவானுக்கு அஸாதாரணமாகிய பரமபதம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். அத்துடன் சேர்த்துச்சொல்லி இருப்பதும் முன்போலவே. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத அப்படிப்பட்ட இடம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது. 1 அரம் என்றும் 'ண்யம்' என்றும், இதைவிட மூன்றாவதாகிய ஆகாஶத்தில் இருக்கும் பரமாத்மாவின் லோகத்தில் ஸமுத்ரங்களிருக்கின்றன, என்றும் அது ஐரம்மதீயம் என்கிற குளம் அது ஸோமஸவனம் என்கிற பெயரை உடைய அரசமரம். அது பகவானால் விஶேஷமாக அபிமானிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவினுடையமற்றொருவராலும் ஜயிக்கப்படாத பட்டணம். என்றும், அப்படியே 2 ஆயிரம் தூண்களை உடையதாகவும், விஶேஷமாக அபிமானிக்கப்பட்டதாயும் உறுதியாயும், க்ரூரமாயும் இருக்கிற எந்த மண்டபத்தில் தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய பகவான் இருக்கிறாரோ. என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவும் விஶேஷமாகவும் இருக்கிற முன்னும் பின்னும் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்கு நடுவில் இருக்கும் 'த்வயா ததம்' (என்கிற வாக்கியத்தினால் சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதே காரணம், என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உம்மால் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு' என்று. 38

1 சாந்தோக்யம் 8-5-3. 2

பா] எல்லோருக்கும் ப்ரபிதாமஹரும் நீரே, பிதாமஹர் முதலியவரும் நீரே, எல்லா ஜனங்களுக்கும், தகப்பனார்கள் ப்ரஜாபதிகள். ப்ரஜாபதிகளுக்கும் தகப்பனாராகிய சதுர்முகன், ஜனங்களுக்குப் பிதாமஹன். சதுர்முகனுக்கும் பிதாவாகிய நீர் ஜனங்களுக்கு ப்ரபிதாமஹர். பிதாமஹர் முதலியவர்களுக்கு ஆத்மாவாகையினால், அந்தந்த ஶப்தங்களினால் சொல்லப்படுகிறவரும் நீரே, என்று தாத்பர்யம். 38½

தா] 1 இந்திரனாகவும், ஸூர்யனாகவும், வருணனாகவும் அக்னியாகவும், சொன்னார்கள். திவ்யமான அழகிய இறகுகளை உடைய கருடன் கீழே இருக்கிறார். ஒன்றாக இருந்து கொண்டிருக்கிற வஸ்துவையே ப்ராம்மணர்கள், அநேக விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அக்னியாகவும் யமனாகவும் வாயுவாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.' 2 அதுவே அக்னி அதுவே வாயு, அதுவே ஸூர்யன், அதுவே சந்திரன், அதுவே பரிசுத்தமாகிய மோக்ஷம், அதுவே ப்ரும்மம், அதுவே ஜலம், அவனே ப்ரஜாபதி, என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளின் அர்த்தத்தை விஶதப்படுத்துகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'வாயு . தத்வம்விஶ்வ'என்று கீழ்ச் சொல்லிய,ஶரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதே 'வாயுர்யமோऽக்நி:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்குக்காரணம் என்று சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால் நீரே' என்று ஆரம்பித்து. இன்னாருக்கு, என்று விஶேஷித்துச் சொல்லாமையினால் ப்ரபிதாமஹன் என்பது எல்லா ப்ரஜைகளையும் பற்றியது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாருக்கும் ப்ரபிதாமஹர் நீரே' என்று. 'ச' என்னும் பதம், பிதாமஹர் முதலியவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக, என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்--'பிதாமஹர் முதலியவர்களும்'என்று. எல்லோருக்கும் ப்ரபிதாமஹராகிய ஒருவர் இல்லாமையினால், அவருக்கு ஆத்மாவாகையினால் இவர் ப்ரபிதாமஹர் என்பது பொருந்தாதாகையினால் வேறுவிதமாக அதைச் சொல்லுகிறார்--'எல்லா ஜனங்களுக்கும்'என்று. ப்ரஜாபதிகளாவது தக்ஷர் முதலியவர்கள் 'ச' என்பதினால் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பிதமஹராக இருக்கையோவெனில் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாக இருப்பதினால், என்று சொல்லுகிறார்--பிதாமஹர் முதலியவர்களுக்கு' என்று. 38½

1 தைத்திரீயம் ப்ராம்மணம் 6-7.
2 தைத்திரீயம் நாராயணம் 1-7.

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 39
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 । 39½

ப - ரை] 𑌸𑌰𑍍𑌵 - எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய பகவானே, 𑌤𑍇 - உம்பொருட்டு, 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 - ஆயிரம் தடவை, 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரங்கள், 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - இருக்கட்டும், 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 - மறுபடியும் மறுபடியும், 𑌤𑍇 - உம்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரங்களைச் செய்கிறேன், 𑌅𑌥 - பிற்பாடு, 𑌤𑍇 - உம்பொருட்டு, 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 - முன்பக்கத்திலும், 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 - பின்பக்கத்திலும், 𑌨𑌮𑌃 - ஸேவிக்கிறேன, 𑌤𑍇 - உம்பொருட்டு, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌏𑌵 - எல்லா இடங்களிலும், 𑌨𑌮𑌃 - நமஸ்காரமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 - இருக்கட்டும். 39½

பா] மிகவும் ஆஶ்சர்யகரமான வ்யாபாரத்தை உடைய பகவானைப் பார்த்து, ஸந்தோஷத்தினால் மலர்ந்த கண்களை உடையவனாய் அதிகமான பயத்தினால் வணக்கப்பட்டவனாய், எல்லாத் திக்குக்களிலும் நமஸ்காரம் செய்கிறான். 39½

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 ॥ 40

ப - ரை] 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 - அளவில்லாத வீர்யத்தை உடைய பகவானே, 𑌅𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 - அளவிடப்படாத பராக்ரமத்தை உடைய, 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீர், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 - எல்லாவற்றையும், 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 - வ்யாபித்திருக்கிறீர், 𑌤𑌤𑌃 - ஆகையினால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 - எல்லாமாகவும் 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிறீர். 40

பா] அளவில்லாத வீர்யத்தைஉடைய பகவானே, அளவிடமுடியாத பரா

தா] '𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட நமஸ்காரத்தில் விஶ்வரூபத்தைக் காட்டினதினால் ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்ட மேன்மை, ஸௌலப்யம், இவைகளை அனுபவித்ததினாலுண்டானபயம் ஸந்தோஷம் இவைகளே காரணங்கள், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மிகவும் ஆஶ்சரியகரமான' என்று ஆரம்பித்து. 39½

ஆதி ஶேஷனுடைய வீர்யம் போன்ற வீர்யத்தை உடைய, என்று வேறு விதமாக அர்த்தம் தோன்றுவதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அளவில்லாத வீர்யத்தை உடைய' என்று. அமித, என்னும்

க்ரமத்தை உடைய நீர், எல்லாவற்றையும் ஆத்மாவாக இருந்துகொண்டு வ்யாபரித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர். ஆகையினால் எல்லாமாகிறீர். எந்தக் காரணத்தினால் நீர் சேதநாசேதனங்களாகிய வஸ்துக்களின் கூட்டம் எல்லாவற்றையும் ஆத்மாவாக இருந்துகொண்டு வ்யாபரிக்கிறீரோ ஆகையினால் சேதநாசேதனங்களாகிய வஸ்துக்களின் கூட்டங்களெல்லாம் உமக்குச் ஶரீரமாகையினால், உமக்கு விஶேஷணமாகையினால் எல்லாவற்றையும் விஶேஷணமாக உடைய நீரே, எல்லாப் பதங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறவர் ஆகிறீரென்று அர்த்தம். †‡'ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ யஃஃஃஃ' என்றிவை முதலாக எல்லா வஸ்துக்களோடும் சேர்த்துச்

பதம் அறியப்படாத. என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லில் ஶாஸ்த்ரம்முதலிவைகளில் சொல்லி இருப்பதற்கு விரோதம் வருகிறபடியினால்— 'அளவிட முடிய பராக்ரமத்தை உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஃஃஃஃஃஃஃஃஷி' என்கிற இடத்தில் ஆகாசம் முதலியவைகளைப் போல வ்யாபரித்து இருப்பதை விலக்குவதற்காக 1 உள்ளே நுழைந்து கொண்டு நியமித்துக்கொண்டு இருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவானவன், என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவாக இருப்பதில் முடிவு பெறுகிற நியமிப்பதற்காக வ்யாபரித்து இருப்பது சொல்லப்படுகிறது, என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றையும் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு' என்று 2'இந்த எல்லாம் புருஷனே, 3இந்த எல்லாம் ஆத்துமாதான். இது எல்லாம் நாராயணன் தான், என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் ஸர்வ என்கிற பதத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதின் அர்த்தத்தை விஶதப்படுத்துவதற்காக— 4'ஃஃஃஃஃஃஃ' என்று முன்பு ஸர்வஎன்னும் பதத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பது மற்றொன்று இல்லை, என்று மறுப்பதற்காக இல்லை; பின்னைஎதற்காக, என்னில் சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதினால் லேற்பட்ட சேர்ந்த வஸ்து ஒன்று என்பதைச் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'எந்தக் காரணத்தினால்' என்று ஆரம்பித்து. எல்லா வேதங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும், இவைகளின் அர்த்தங்களை விஶதப்படுத்துகிற க்ரந்தங்களிலும், பகவானைச் சொல்லுகிற பதங்களைச் சேதநாசேதன வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிற பொதுவாகவும் தனித்தனியாகவுமிருக்கிற எல்லாப் பதங்களுடனும் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்கு

---

† பகவத்கீதை 11-37. ‡ பகவத்கீதை 11-39.

1 யஜுர்வேதம் ஆரண்யகம் 3-11. 2 புருஷஸூக்தம்

3 சாந்தோக்யம் 25-2. 4 பகவத்கீதை 11-39.

சொல்லி இருப்பதற்கு ஆத்மாவாக வ்யாபரித்து இருப்பதே காரணம் என்று. ‡ 'ஃவயாதத்ஃவிஶ்வஃநஜாஶ்ஷெவஸவருஃவொவொஷிதவொதாவஷிவ வ8:' என்றும் ப்ரகாஶமாகச் சொல்லப்பட்டது. 40

ஸவெதி உகூா ஶுஸஹம் யஉக்தும்
ஹெ கூஷ்ண ஹெ யாஉவ ஹெ ஸவெதி ।
ஃஜாநதா உஹிாநம் தவெஉம்
உயா ஶுகாஉாக் ஶுணயெ நவாவி ॥ 41

யவாவஹாஸாயமஸத்கூதொவி
விஹாரஶய்யாஸநஹொஜநெஷு ।
ஏகொ யவாவயவுத தக்ஷம்
தக் க்ஷாஉயெ தூாஉஹஉஶுமெயம் ॥ 42

ப - ரை] அவ்யுத - ஸ்ரீக்ருஷ்ணு, தவ - உம்முடைய உஉம் - இந்த, உஹிமாநம் - மஹாத்மியத்தை, அஜாநதா - அறியாத உயா - என்ளுல், ஶுமாஉாக் - யோஹத்தினுலேயாவது, ஶுணயெநவாவி - அதிகபரிசயத்தினுலேயாவது, ஸவா - தோழன், உதி - என்று, உகூா - நினைத்து, ஹெகூஷ்ண - கிருஷ்ணனே, ஹெயாஉவா - யதுகுலத்தில் பிறந்தவனே, ஹெஸவெ - நண்பனே, உதி - என்று, ஶுஸஹம் - வணக்கமில்லாமல், யக் - எந்த வார்த்தை, உக்தும் - சொல்லப்பட்டதோ, யது - எதுவும் அவஹாஸாயம் - பரிஹாஸத்திற்காக, விஹாரஶய்யாஸநஹொஜநெஷு விஹார — விளையாடல், ஶய்யா - படுக்கை, ஆஸந - உட்காருதல், ஹொஜந - ஸாப்பிடுதல் இவைகளில், ஏகஃ - ஒருவனுகவாவது, அயவா - இல்லாவிட்டால், தக்ஷம் - ஜனங்களுக்கு. எதிரிலாவது, அஸத்கூதஃ - அவமதிக்கப்பட்டவராக, அஸி - ஆகிறீரோ, தக்-அத்தை, அஹம் - நான், அஶுமெயம் . அளவிடமுடியாத, தூாம் - உம்மை, க்ஷாஉயெ - பொறுக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கிறேன், 41-41

ச்சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதே காரணம் என்கிற இதுஇந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் கிடைத்த அர்த்தம், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறூர்—'ஃவகேஷாஶம்ஸஉஸக்' என்று. 40

---

‡ பகவத்கீதை 11-38.

பா] உம்முடைய அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவனாக இருக்கை அளவில்லாத பராக்ரமத்தை உடையவனாக இருக்கை, எல்லாவற்றிற்கும் அந்தராத்மாவாக இருக்கை, எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாக இருக்கை முதலிய மஹிமை எதுவோ அதைத் தெரிந்துகொள்ளாத என்னால் மோஹத்தினாலாவது வெகுகாலமாக உண்டானபழக்கத்தினாலாவது எனக்கு ஸ்நேகிதன் என்று நினைத்து, க்ருஷ்ண, யதுகுலத்தில் பிறந்தவனே, நண்பனே, என்று உன் விஷயத்தில் விநயமில்லாமல், எந்த வார்த்தை சொல்லப்பட்டதோ, பரிஹாஸத்திற்காக, எப்பொழுதும் பூஜை செய்யத்

தா] 'ஐதம்ஹிமாநம்' என்று சொல்லப்பட்ட, மஹிமா என்னும் பதம் கீழ்ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மாஹாத்மியங்களை அனுவாதம் செய்கிறது. என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவனாக இருக்கை' என்று ஆரம்பித்து. ப்ரமாதாத்என்னும் பதம அஜ்ஞானத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் அஜானதா என்பதோடு புனருக்தி வருகிறபடியினால் நம்மைப் போன்றவன் என்கிற ப்ரமத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'மோஹத்தினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்நேகிதன், என்கிற புத்திக்குக் காரணமாக இருப்பதாகிற ஸ்வாரஸ்யத்தினாலே ப்ரீதியைச் சொல்லுகிற ப்ரணயேந என்கிற பதத்தினால் அந்த ப்ரீதிக்குக் காரணமாகிய வெகுகாலப் பரிசயத்தை உபசாரமாகச் சொல்வது யுக்தம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வெகு காலமாக உண்டான பழக்கத்தினால்'என்று. 1'கூடச் சேர்ந்தவர்களாயும் ஸ்நேகிதர்களாயு மிருக்கிற' என்று அர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஏற்பட்ட ஸ்நேகிதன் என்கிறஜ்ஞானம் மோஹம் முதலியவைகளினால்உண்டாக்கப்பட்டதல்ல, ஆகையினால் லோகத்தி லுண்டானபடி ஸ்நேகிதன், என்கிற புத்தியைச் சொல்லுகிறது. என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எனக்குஸ்நேகிதன் என்று நினைத்து' என்று. க்ருஷ்ண என்றிவை முதலியது விநயமில்லாமல் சொல்லி இருப்பதின் ஆகாரத்தைக் காட்டுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அன்வயத்தைக் காட்டிக்கொண்டு ப்ராக்ருதத்தி லுசிதமாகிய விநய மில்லாமையைச் சொல்லுகிறது, என்பதையும் சொல்லுகிறார்—'க்ருஷ்ண' என்றுஆரம்பித்து 'யது' என்கிற இடத்தில் இருக்கிற உ என்பதினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அவமானங்கள் அநேக விதங்கள் என்பது வித்திப்பதற்காக 'யதுஸக்ஷேதி' என்னும் பதங்களைத் திருப்பி வைத்துக்கொண்டு வாக்யம் வெவ்வேறு என்று வைத்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—'பரிஹாஸத்திற்காக' என்றாரம்பித்து. ஆகையினாலே தான்

---

1 முண்டகோபநிஷத் 3-1-1

தக்க நீர் எந்த அவமானம் செய்யப்பட்டீரோ, சேர்ந்து செய்யப்பட்ட விளையாட்டு, படுக்கை, உட்காருதல், போஜனம் முதலியவைகளில், தனிமையிலாவது கும்பலிலாவது, அவமானம் செய்யப்பட்டீரோ, அவை எல்லாவற்றையும், பொறுத்தருளும்படி, அளவிடமுடியாத உம்மைநான் ப்ரார்த்திக்கிறேன். 41-42

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச குருர்கரீயாந் ।
ந த்வத்ஸமோऽஸ்த்யப்யதிக: குதோऽந்யோ
லோகத்ரயேऽப்யப்ரதிமப்ரபாவ ॥ 43

ப - ரை] அப்ரதிமப்ரபாவ - ஒப்பில்லாத ப்ரபாவத்தையுடைய க்ருஷ்ண, அஸ்ய - இந்த, சராசரஸ்ய - ஜங்கமஸ்தாவரங்களாகிய, லோகஸ்ய - லோகத்திற்கு, த்வம் - நீர், பிதா - தகப்பனாரகவும், குரு: - ஆசார்யனாகவும் (ஆகையினாலே), கரீயாந் - சிறந்தவரான, பூஜ்ய: - பூஜிக்கத்தக்கவராகவும், அஸி - ஆகிறீர், லோகத்ரயேபி - மூன்று லோகங்களிலும், அந்ய: - (உம்மைவிட) வேறாகிய, த்வத்ஸம: - உமக்கு ஸமமானவர், நாஸ்தி - இல்லை, அப்யதிக: - மேலானவர், குத:-ஏது. 43

பா] ஒப்பில்லாத ப்ரபாவத்தையுடைய க்ருஷ்ண நீர் இந்த எல்லா ஜங்

'அவை யெல்லாவற்றையும்' என்று அவைகள் அனேகங்கள் என்பது சொல்லப்பட்டது. பெரியோர்கள் விஷயத்தில் பரிஹாஸத்திற்காகவும் அவமானம் செய்வது அபராதம் தான் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால்— 'ஆகிறீர்' என்று முன்னிலையாகச் சொல்லி யிருப்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எப்போழுதும் பூஜை செய்யத் தக்கநீர்' என்று. 'ஸமக்ஷ' என்னும் பதத்தினாலேற்பட்ட அர்த்தத்தை ச்சொல்லி யிருக்கிறது—'தனிமையிலாவது' என்று. 41-42

உன்னால் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கப் பட்ட போதிலும் நான் பொறுப்பேனென்று எந்தக் காரணத்தினால் நிஶ்சயிக்கப் பட்டது என்னைவிட வேறு யாரையாவது ஆஶ்ரயிக்கலாமே என்று பகவானுடைய அபிப்ராய மிருப்பதாக ஊஹித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸமாதானமாக கார்யத்தையும் காரணத்தையும் சொல்லுவதாக ஆரம்பித்திருக்கு மிந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களில் முதல் ஶ்லோகத்தி லிருக்கிற விசேஷணங்கள் ஒப்பில்லாத ப்ரபாவத்தை யுடையவனாக யிருக்கையை நிரூபிக்கின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் —'ஒப்பில்லாத ப்ரபாவத்தை யுடைய' என்று முதலில் சொல்

கமஸ்தாவரமாகிய லோகத்திற்குத் தகப்பனாராகிறீர். இந்த லோகத்திற்கு ஆசார்யனாகிறீர். ஆகையினால் நீர் இந்த எல்லா ஜங்கமஸ்தாவரமாகிய லோகத்திற்கு மிகவும் சிறந்தவரான பூஜிக்கத்தக்கவர். மூன்று லோகங்

லப்பட்டது. தகப்பனார் ஆசார்யன் பூஜிக்கத் தக்கவன் என்னும் பதங்கள், யாருக்கு என்பதை அபேக்ஷிக்கிறபடியினால்—'லோகஸ்ய' (லோகத்திற்கு) என்னும் பதம் எல்லா இடங்களிலும் அன்வயிக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—'இந்த' என்றாரம்பித்து. ஸ்வபாவத்தினாலேயே தகப்பனாராகவும் ஆசார்யனாகவும் இருக்கை மிகவும்பூஜிக்கத்தக்கவனாக யிருப்பதற்குக் காரணம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்று. பூஜிக்கத்தக்கவராக இருப்பதில் சிறந்தவராகையாவது இன்னாரைவிட என்கிற அளவில்லாதது, என்று தெரிவிப்பதற்காக ஆரம்பித்திருக்கிற—'நத்வத்ஸமோஸ்தி' என்கிற வாக்யத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்யப் போகிறவராய் அதிக ப்ரயோஜன மிருக்கிற படியினால் 'லோகத்ரயேபி' என்னும்பதம் இவ்விடத்திலன்வயிக்கிறது, என்றுசொல்லுகிறார்—'மூன்றுலோகங்களிலும் உம்மைவிட' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் மூன்றுலோகங்கள் என்பதினால் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம் என்கிற மூன்று லோகங்களாவது, வேறு ப்ரமாணங்களினால் அறியப்படாதது இதனால் 'லோக்யதே' (அறியப்படுகிறது)என்கிறவ்யுத்பத்தியினால் மூன்று வேதங்களாவது சொல்லப்படுகின்றன. ஸமமாகயிருக்கை வேறு வஸ்துவுக்கே பொருந்து மாதலால் உமக்கு ஸமமானவரில்லை என்பதினாலேயே வேறு வஸ்துவுக்கு பகவானோடு ஸாம்யமில்லை என்று விலக்குவதும் கிடைத்து விடுகிற படியினால் 'அந்ய:' என்னும் பதம் வ்யர்த்தம் என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும் வேறொருவன் உமக்கு ஸமமானவன் இல்லை நீரே உமக்கு ஸமமானவர் என்றர்த்தம் ஏற்படுவதற்காகவும் 'உம்மைவிட வேறானவன்' என்று முதலிலேயே 'அந்ய:' என்னும் பதத்திற்கு அன்வயம் சொல்லப்பட்டது. இத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கை கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களாக இருக்கை முதலியவைகளினாலே பகவானை விட வேறுபட்டவர்களென்று ப்ரஸித்தர்களான ப்ரும்மா ருத்திரன் முதலியவர்கள் 1'முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பர் இருந்தார்' என்றும் 2'அஜனுடைய நாபியில் ஒன்றுண்டானது' என்றும் 3'எப்பொழுது தமஸ்இருந்ததோ

---

1 யஜுர்வேதம்-4 காண்டம் 1—31.
2 யஜுர்வேதம் 4-6-2
3 ச்வேதாச்வதரம் 4 18

களிலும் உம்மைவிட வேருனவர் கருணை முதலிய எந்தக் குணத்திலு லும் உமக்கு ஸமானமானவரில்லை மேலானவர் ஏது. 43

அப்பொழுது மத்தியான்னமும் ராத்திரியு மில்லை ஸத்தும் அஸத்து மில்லை கேவலம் சிவனே இருந்தான்' என்றும் அர்த்த முள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் அவரவர்களைச் சொல்லு கிற பதங்களிருக்கிற படியினாலே காரணமாக இருக்கை முதலிய வைகளினால் பகவானுக்கு ஸமமானவர்கள் என்று மொத்தமாகத் தோன்றினபோதிலும், 4'ஆகாஶஸ்தல்லிங்காத்' 5'ப்ராணஸ்ததாநுகமாத்' 6'ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா தூபதேஶோ வாமதேவவத்' 7'ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி:' என்றிவை முதலிய ஸூத்ரங்களில் சொல்லியிருக்கும் ந்யாயங்களை அனுஸரித்து. 8'இவன் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்த ராத்மாவாகவும் கர்ம ஸம்பந்தமில்லாதவனாகவும் திவ்யனாகிய தேவ னாகவுமிருக்கிற ஒரு நாராயணன்' என்றும் 9'ஒருநாராயணனே இருந் தான் ப்ரும்மாவுமில்லை ருத்திரனுமில்லை, என்று மர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட எல்லாவற்றிற்கு மந்தராத்மாவாக இருக்கை, கர்மஸம்பந்தமில்லாதவனாக இருக்கை, முதலியவைகளை யுடைய பகவானுக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லு கிற வாக்யங்களிலிருக்கிற ஹிரண்யகர்ப்ப அஜஶிவ முதலிய பதங்கள் பகவானையே சொல்லுகின்றன ஆகையினால் அவர்கள் பகவானுக்கு ஸமமானவர்கள் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லை, என்றேற்படுகிறது— 'எந்தக் குணத்திலும்' என்பதற்கு, எல்லாக் கல்யாண குணங்களிலு லும், லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கையிலும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதிலும் உமக்கு ஸமமானவர்களில்லை என்பதைப்பற்றிக் கேழ்க்கவே வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். இத்தால் த்ரிமூர்த்தி களும் ஸமரென்றும், ஒன்றென்றும், இவர்களைவிடவேறொருவர் காரண மென்றும் இவர்களில் பகவானைத்தவிர மற்றவர்கள் காரணமென்றும் சொல்லும் பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன, என்றறிய வேண்டியது.43

4 சாரீரக ஸூத்திரம்-1-1-23
5 சாரீரக ஸூத்திரம் 1-1-29
6 சாரீரக ஸூத்திரம் 1-1-39
7 சாரீரக ஸூத்திரம் 1-2-29
8 ஸுபாலோப நிஷத் 7
9 மஹோபநிஷத் 1-1

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌮𑍀𑌶𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌂 ।
𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍇𑌵 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 ॥ 44

ப - ரை] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - ஆகையினுல், 𑌅𑌹𑌂 - நான், 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 - ஶரணுகதிபண்ணி, 𑌕𑌾𑌯𑌂 - சரீரத்தை, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 – கீழே விழச்செய்து, 𑌈𑌶𑌂 - ஈஶ்வரனுகவும், 𑌈𑌡𑍍𑌯𑌂 - ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவராகவுமிருக்கிற, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 – உம்மை, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 - அனுக்ரஹம் செய்யும்படியாக ப்ரார்த்திக்கிறேன், 𑌦𑍇𑌵 - தேவனே, 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 – பிள்ளைக்கு, 𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 - தகப்பனார் போலவும், 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 - தோழனுக்கு, 𑌸𑌖𑍇𑌵 - தோழன் போலவும், 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 - ப்ரியனுகிய என் பொருட்டு, 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 - ப்ரியனுகிய நீர், 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 - பொறுப்பதற்கு, 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 - தகுந்தவராகிறீர். 44

பா] எந்தக் காரணத்தினுல் நீர் எல்லாவற்றிற்கும் தகப்பனுராகவும் பூஜிக்கத்தக்கவராகவும் ஆசார்யனுகவும், கருணை முதலிய குணங்களினுல் எல்லாரையும்விட மேலானவராகவும் ஆகிறீரோ, ஆகையினுல். ஈஶ்வரனுகவும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கராகவு மிருக்கிற உம்மைச் சரணமாக அடைந்து ஶரீரத்தைக் கீழே விழச்செய்து அனுக்ரஹம் செய்யும்படி

[தா '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍' என்பதினுல் முன் ஶ்லோகத்தில்சொல்லிய,ஸ்வபாவத்தினுலேயே தகப்பனுராக இருக்கை, மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவனுக இருக்கை, ஆசார்யனுக இருக்கை முதலியதைக் காரணமாகச் சொல்லுகிருர், என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர்—'எந்தக் காரணத்தினுல்' என்ருரம்பித்து. '𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯' என்றுப்ரபத்தி சொல்லப்படுகிறது. முன்பு சொல்லிய தகப்பனுராக இருக்கை முதலியவற்றைச் சொல்லுகிற — '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍' என்பதினுலும், '𑌅𑌹𑌂' என்பதினுலும் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்கள் குறிக்கப்பட்டன. '𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯𑌂' என்பதினுல் '1 எதை மனதினுல்நினைக்கிருனே' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே கரணங்கள் மூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறது என்பது காட்டப்பட்டது. '𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇' என்பதற்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக ப்ரபத்திசெய்கிறேன் என்று அர்த்தம். '𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂' என்கிற பதங்களினுல் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு உபமாநோபமேயங்களுக்

1 யஜுர்வேதம் 6 காண்டம் 9-7

ப்ரார்த்திக்கிறேன். எப்படி அபராதம் செய்தவனாக யிருந்தபோதிலும் பிள்ளைக்கும் தோழனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்து ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவனாய் தகப்பனாரும் தோழனும் அனுக்ரஹம் செய்கிறானோ, அப்படியே மிகவும் கருணை உடையவனாயும் ப்ரியனாயுமிருக்கிற நீர் ப்ரியனாகிய என் பொருட்டு எல்லாவற்றையும் பொறுக்கத் தகுந்தவராகிறீர். 44

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 ॥ 45

[ப - ரை] 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 - லோகங்களுக் கிருப்பிடமாக இருக்கிற, 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 – ப்ரும்மா முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஈஶ்வரனாகிய, 𑌦𑍇𑌵-பகவானே, 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 - இதற்குமுன் பார்க்கப்படாத (உம்முடையரூபத்தை) 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 - பார்த்து, 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑌃 – ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனாக, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஆகிறேன், 𑌭𑌯𑍇𑌨 - பயத்தினால், 𑌮𑍇 - என்னுடைய, 𑌮𑌨𑌃 - மனது, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂𑌚 - மிகவும் நடுங்குகின்றது, 𑌮𑍇 - எனக்கு, 𑌤𑌤𑍍 - அந்த, 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 - ருபத்தையே, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 - காட்டும், 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 - அனுக்ரஹம் செய்யும். 45

பா] இதற்குமுன் பார்க்கப்படாததாயும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும் மிகவும் பயங்கரமாயு மிருக்கிற உம்முடைய ருபத்தைப் பார்த்து ப்ரீதியை யடைந்

குப் பொதுவான ஸ்வபாவத்தை நிரூபிக்கிறார்—'எப்படி அபராதம் செய்தவனாக இருந்த போதிலும்' என்றாரம் பித்து. 44

விசித்திரமாக இருந்தபோதிலும் முன்புபார்க்கப்படாத வஸ்துவே ஆஶ்சர்யப்படக்கூடியதென்பதைக் கண்டிருப்பதால், '𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂' என்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும்' என்று. '𑌭𑌯𑍇𑌨𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍋𑌮𑍇' என்பதினால் ஏற்பட்டதாயும், '𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டதாயு மிருக்கிற விசேஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'மிகவும் பயங்கரமாயும்' என்று—'𑌭𑌯𑍇𑌨𑌚' என்கிற இடத்தில் 𑌚 என்பது ப்ரயோஜனமற்றதாகையினாலும் மற்றொரு நடுக்கத்திற்குக் காரணத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது என்றர்த்தம் சொல்லுவது யுக்தமல்ல ஆகையினாலும் கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரீதியோடு சேர்த்துக்கொள்ளுவதையேசொல்லுகிறதென்று அபிப்ராயத்தில் வைத்

தவனுகிறேன். பயத்தினால் என் மனது நடுங்கியும் விட்டது. ஆகையினால் அந்த ப்ரஸன்னமான ரூபத்தையே எனக்குக் காட்டும். என்னிடத்தில் அனுக்ரஹம் செய்யும். ப்ரும்மா முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஈஶ்வரனாகிய எல்லா லோகங்களுக்கு மாதாரமாகிய பகவானே, 45

கிரீடிநம் கதிநம் சக்ரஹஸ்தமிச்சாமி
த்வாம் த்ரஷ்டுமஹம் ததைவ|
தேநைவ ரூபேண சதுர்புஜேந
ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விஶ்வமூர்த்தே|| 46

ப-ரை] ஸஹஸ்ரபாஹோ - ஆயிரம் கைகளையுடைய, விஶ்வமூர்த்தே - ப்ரபஞ்சத்தை ஶரீரமாக உடைய பகவானே, அஹம் - நான், கிரீடிநம் கிரீடத்தை யுடையவராயும், கதிநம் – கதையை யுடையவராயும், சக்ரஹஸ்தம் - சக்ரத்தைக் கையில் தரித்தவராயும் இருக்கிற, த்வாம் - உம்மை, ததைவ - முன்போலவே, த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, இச்சாமி-

---

துக்கொண்டு கொஞ்சம்விட்டு அன்வயம் சொல்லுகிறார்—'நடுங்கியும் விட்டது' என்று. முன்பாதியில் சொன்ன நடுக்கத்துடன் ப்ரீதியையுண்டாக்கினது, மேல்பாதியில் சொல்லப்போகிற அர்த்தத்திற்குக் காரணம், என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால்' என்று 'தத்' என்னும் பதம் முன்பு ப்ரஸித்தமான ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் அதினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரஸன்னமான' என்று. இத்தால் அது கேவலம் ப்ரீதிக்கு மாத்திரம் காரணமென்பது காட்டப்பட்டது. சரணமாக அடைந்தவனை அவஶ்யம் ரக்ஷிக்கவேண்டியது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் எனக்குக்காட்டும் என்று சொல்லப்பட்டது 'தேவ, தேவேஶ' என்று இரண்டு விதமாக அழைத்ததினால் 1 'ஈஶ்வரர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த ஈஶ்வரனையும் தேவதைகளுக்கெல்லாம் உயர்ந்த தேவதையாயுமிருக்கிற அவனை என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தின் அர்த்தம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—' ப்ரும்மாமுதலிய தேவதைகளுக்கும் ' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பார்க்கப்படுகிற ரூபம் 2 'தத்ரைகஸ்தம் ஜகத் க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா' என்று சொல்லுகிறபடியே லோகங்களுக்கு ஆதாரமாகக் காணப்படுகிறபடியினால் 'ஜகந்நிவாஸ' என்பதினாலும் அதுவே சொல்லப்படுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'லோகங்களுக்கு ஆதாரமாகிய' என்று 45

ஆசைப்படுகிறேன் (ஆகையினால்), சதுர்புஜேந - நான்கு கைகளை உடைய, தேநைவ - அந்த ரூபேண - ரூபத்துடன் கூடியவராய், பவ - ஆய்விடும். 46

பா] முன்போலவே கிரீடத்தை யுடையவராகவும் கதையை யுடையவராகவும் சக்ரத்தைக் கையில் தரித்தவராகவும் இருக்கிற உம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால் முன் இருந்த நான்கு கைகளையுடைய ரூபத்துடன் கூடியவராக ஆய்விடும் ஆயிரம் கைகளையுடைய ப்ரபஞ்சத்தை ஶரீரமாகவுடைய பகவானே. அதாவது இப்போழுது ஆயிரம் கைகளையுடையவராவும் ப்ரபஞ்சத்தைச் சரீரமாகவுடையவராகவும் பார்க்கப்படுகிற ரூபத்தையுடைய நீர் முன்பிருந்தரூபத்துடன் கூடியவராக ஆய்விடும் என்றர்த்தம். 46

ஸ்ரீபகவாநுவாச—பகவானாகிய ஶ்ரீ க்ருஷ்ணன் சொன்னார்—

மயா ப்ரஸந்நேந தவார்ஜுநேதம்
ரூபம் பரம் தர்ஶிதமாத்மயோகாத் |
தேஜோமயம் விஶ்வமநந்தமாத்யம் யந்மே
த்வதந்யேந ந த்ருஷ்டபூர்வம் || 47

ப-ரை] தேஜோமயம் - தேஜோமயமாயும், விஶ்வம் - ப்ரபஞ்சத்திற்கு அந்தர்யாமியாயும், அநந்தம் - முடிவில்லாததாயும், ஆத்யம் - (எல்லாவற்றிற்

[தா 'தேநைவ' என்பதற்கு, முன்புப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாகிய ரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசையையுடைய நான் அப்படியே அந்த ரூபத்தையே பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன் என்று அர்த்தம் என்கிற ப்ரமத்தை நீக்கிக்கொண்டும் முன்கழிந்ததசையை யுடையவனை இப்பொழுது எப்படிக்காட்டமுடியும் என்கிற ஆக்ஷேபத்தை ப்பரிஹரித்துக்கொண்டும் அன்வயத்தை மாற்றிக் காட்டிக்கொண்டு அந்தப்பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்—'முன்போலவே' என்றாரம்பித்து. முன்புபார்க்கப்பட்ட ரூபத்திற்கு ஸமமானரூபத்தைப்பார்க்க விரும்புகிறேன் என்றர்த்தம். 'ரூபேண' என்கிற இடத்திலிருக்கிற மூன்றும் வேற்றுமைக்குக்காரணம் என்கிற அர்த்தம் ஸம்பவிக்காததலால்—'ரூபத்துடன் கூடியவராக' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆயிரம்கைகளுடனும் ப்ரபஞ்சமாகிய சரீரத்துடனும் கூடியவருக்கு நான்கு கைகளை யுடைய ரூபத்துடன் கூடியவராக இருக்கை ஸம்பவிக்காது என்கிற ஆக்ஷேபத்தை வெவ்வேறு காலத்தில் ஸம்பவிக்கும் என்று பரிஹரிக்கிறார்—'இப்போழுது' என்றாரம்பித்து.

கும்) காரணமாயும், த்வதந்யேந - உன்னைத் தவிர வேறொருவராலும் பார்க்கப்படாததாயு மிருக்கிற, மே - என்னுடைய, ரூபம் - ரூபம், யத்- எதுவோ, இதம் - இந்த, பரம் - சிறந்த, ரூபம்- ரூபம், ப்ரஸந்நேந- அனுக்ரஹத்தை யடைந்திருக்கிற, மயா - என்னால், அர்ஜுந- அர்ஜுந, தவ - உனக்கு, ஆத்மயோகாத் - என்னுடைய கல்யாணகுணத்தினால், தர்ஶிதம் - காட்டப்பட்டது. 47

பா] எந்த என்னுடைய ரூபம் தேஜஸ்ஸுக்களின் கும்பலாயும் ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆத்மாவாகியும் முடிவில்லாததாயும், இது மற்றவைகளையும் குறிப்பதற்காக. ஆதி நடுவு முடிவு இவைகளில்லாததாயும் எனனைத் தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயும் உன்னைத் தவிர மற்றொருவராலும் பார்க்கப்படாததாயும் இருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட இந்த ரூபம் ப்ரஸன்னனாகிய என்னால் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனாகிய உனக்குக் காட்டப்பட்டது. என்னுடைய ஸத்ய ஸங்கல்பனாகை யிருக்கையாகிற குணத்தினால். 47

தா] 'தேஜோமயம்' என்கிற இடத்திலிருக்கும் 'மய' என்னும் விக்ருதி நிறைந்தது என்னு மர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'தேஜஸ்ஸுக்களின் கும்பலாயும்' என்று 'ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆத்மாவாகியும்' என்பதற்கு ப்ரபஞ்சத்தில் வ்யாபித்திருக்கிற என்றர்த்தம், அசேதனத்திற்கு ஆத்மாவாக இருக்கை ஸம்பவிக்காததலால்—'அநாதிமத்யாந்தம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட படியினால். அநந்தம்' என்பது மற்றவைகளையும் குறிக்கிறது என்றுசொல்லுகிறார்—'இது மற்றவைகளையும்'என்றாரம்பித்து. 'ஆத்யம்' என்கிறஇடத்தில்இவைகளுக்குஎன்று சொல்லாமையினால் 'எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயும்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'த்வதந்யேந' என்பதினால்ஏற்பட்டஅர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்—'மற்றொருவராலும்' என்று. அனுக்ரஹம் காரணமில்லாமல் உண்டாகிறதென்னில் பகவானுக்குப் பக்ஷபாதமும் தயையில்லாமையும் உண்டாகவேண்டி வருகிற படியினால், 'தே' என்பதினால் அபிப்ராயமாகக் கொள்ளப்பட்ட அனுக்ரஹத்தின் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனாகிய உனக்கு' என்று. 'யோகம்' என்னும் பதம் த்யானத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிறப்ரமத்தை நீக்குவதற்காக வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—'என்னுடைய' என்றாரம்பித்து. 47

பா] வேறு ப்ரயோஜனத்தை விரும்பாத பக்தியைத் தவிர மற்றெந்த உபாயத்தினாலும் உள்ளபடியே இருக்கிற என்னைப் பார்க்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்—

ந வேதயஜ்ஞாத்⁴யயநைர்ந தா³நை:
ந ச க்ரியாபி⁴ர்ந தபோபி⁴ருக்³ரை: ।
ஏவம்ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ருலோகே
த்³ரஷ்டும் த்வத³ந்யேந குருப்ரவீர ॥ 48

ப-ரை] குருப்ரவீர - குருவம்சத்தில் வீரனாகிய அர்ஜுந, ஏவம்ரூப: - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடைய, அஹம் - நான், ந்ருலோகே - மனுஷ்யலோகத்தில், த்வத³ந்யேந - உன்னைத் தவிர வேறொருவனால், வேத³யஜ்ஞாத்⁴யயநை:-வேத³-வேதத்தை அர்த்தத்துடன் தெரிந்துகொள்ளுதல். யஜ்ஞ - யாகம், அத்⁴யயந - வேதத்தை ஓதுதல் இவைகளினால், த்³ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, ந ஶக்ய: - தகாதவன், தா³நை: - தானம் செய்வதினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன், க்ரியாபி⁴: - கர்மங்களினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன், உக்³ரை: - க்ரூரங்களான, தபோபி⁴:-தபஸ்ஸுக்களினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன். 48

பா] உள்ளபடியே இருக்கிற நான் என்னிடத்தில் பக்தியையுடைய

தா] இந்த ரூபம் உன்னைத்தவிர மற்றவர்களால் இதற்கு முன்பார்க்கப் படவில்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும், மற்றவர்களாலும் ஏதாவது ஒரு உபாயத்தினால் பார்த்திருக்கக் கூடுமாதலால்,' என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு மேல் ஶ்லோகத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— 'வேறு ப்ரயோஜனத்தை விரும்பாத' என்றாரம்பித்து. 'ஏவம்ரூப:' என்றது ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத ரூபத்தையுடையவனாக இருக்கிற என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்னில் க்ருஷ்ணாவதார ரூபம் எல்லாராலும் பார்க்கப்படுகிறது பொருந்தாது, ஆகையினால்மனுஷ்யர்களைவிட வேறுபட்டவனாக இருக்கை ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாக இருக்கை முதலிய ரூபங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'உள்ளபடியே இருக்கிற' என்று ஓரே நிஶ்சயத்துடன் கூடிய பக்தியில்லாதவர்கள் அவதாரரூபத்தைப்பார்க்கிறது மனுஷ்யன் முதலியவைகளுக்கு ஸமமானவன் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுள்ளவன் என்கிற ஸ்வபாவங்களோடு பார்க்கிறதாகையினால் உள்ளபடியே பார்க்கிறதல்ல, என்று தாத்பர்யம்— 'அஹம்' என்கிற தனிப்பதம் பக்தியையுடையவனைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'என்னிடத்தில்' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில்'அஹம்' என்னும் பதத்தினால்

உன்னைவிட வேறு ஒரே நிஶ்சயத்துடன் கூடிய பக்தியில்லாத ஒரு புருஷனாலும் கேவலங்களான வேதம் யாகம் முதலியவைகளினால் பார்க்கத் தகாதவன். 48

𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑍋
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌮𑍀𑌦𑍃𑌙𑍍𑌮𑌮𑍇𑌦𑌮𑍍 |
𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌭𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯 || 49

ப - ரை 𑌮𑌮 - என்னுடைய, 𑌈𑌦𑍃𑌕𑍍 - இப்படிப்பட்ட, 𑌘𑍋𑌰𑌂 - பயங்கரமான, 𑌇𑌦𑌂-இந்த-𑌰𑍂𑌪𑌂-ரூபத்தை 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 பார்த்து, 𑌤𑍇-உனக்கு, 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 - துக்கமும், 𑌮𑌾 - உண்டாகவேண்டாம், 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑌃 -

---

அர்ஜுநனைத் தவிரமற்றவர்களைச் சொல்லில் (1) '𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 | 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதற்கு விரோதமாகும், ஆகையினால் பக்தியையுடையவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் என்பது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'ஒரேநிஶ்சயத்துடன் கூடிய' என்றாரம்பித்து. '𑌵𑍇𑌦' என்னும் பதம் அர்த்தத்துடன் கூட அத்யயனஞ்செய்யப்பட்ட வேதத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால்2'ஆத்மா கேழ்க்கத்தகுந்தவன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட கேழ்பது சொல்லப்பட்டது '𑌅𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍈𑌃' என்று அர்த்தமில்லாத அத்யயனம் தனித்துச் சொல்லப்பட்ட படியினால். '𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' என்னும் பதத்தினாலும், கோபலீவர் தந்யாயத்தினால் யாகம் அத்யயனம் முதலியவைகளைத்தவிர ஹோமம் முதலியதர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'வேதம்யாகம் முதலியவைகளினால்' என்று சொல்லப்பட்டது. (3)'அப்படிப்பட்ட இந்தப்பகவானை ப்ராம்மணர்கள் வேதத்தை ப்ரவசனம் செய்தலாலும் யாகத்தினாலும் தானம் செய்வதினாலும் தபஸ்ஸினாலும் உபவாஸத்தினாலும் அறியவிரும்புகிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்கியத்தினால் வேதம் யாகம் முதலியவைகளும் பக்தியின் வழியாகப் பகவானைப் பார்ப்பதற்கு ஸாதனம் என்றேற்பட்டிருப்பதினால் அவைகளினால் பார்க்கத்தகாதவன் என்று மறுத்திருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதற்காக—'கேவலங்களாகிய என்று சொல்லப்பட்டது. 48

---

1 பகவத்கீதை 11-54
2
3ப்ருஹதாரண்யகம் 6-4-22

மோஹமும், மா - உண்டாகவேண்டாம், த்வம்-நீ, வ்யபேதபீ:-வ்யபேத -நீங்கின, பீ: - பயத்தையுடையவனாய்க் கொண்டு, ப்ரீதமநா: - ப்ரீதியை அடைந்தமனதை யுடையவனாய்க் கொண்டும், புந: - மறுபடியும் ததேவ - முன்பிருந்த, இதம் - இந்த, மே - என்னுடைய, ரூபம்-ரூபத்தை, ப்ரபஶ்ய - பார், 49

பா] இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான ரூபத்தைப் பார்த்ததினால் உனக்கு எந்தத் துக்கமும் மோஹமும் உண்டாயிற்றே, அவையிரண்டும் வேண்டாம் உன்னால் முன்பரிசயம் பண்ணப்பட்ட ப்ரஸந்நமான ரூபத்தைக் காட்டுகிறேன் அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ரூபத்தைப்பார். 49

ஸஞ்ஜய உவாச—ஸஞ்ஜயன் சொன்னார்—

இத்யர்ஜுநம் வாஸுதேவஸ்ததோக்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் தர்ஶயாமாஸ பூய: ।
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீதமேநம்
பூத்வா புந: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா ॥ 50

ப - ரை] வாஸுதேவ: - வஸுதேவர் மகனாகிய க்ருஷ்ணன், அர்ஜுநம் - அர்ஜுநனைக் குறித்து, இதி - இவ்விதமாக, உக்த்வா - சொல்லி,

தா] 'த்ருஷ்ட்வா ரூபம் கோரமீத்ருங்மமேதம்' என்கிற இடத்தில் க்ரியாபதம் ஒன்றும் சொல்லப்படாமையினால் இந்த ரூபத்தைப்பார்த்ததினால் துக்கம் இல்லை மோஹமும் இல்லை என்று அர்த்தம் என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும்; 'அஸ்து' என்று க்ரியாபதத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டாலும் இந்த ரூபத்தைப் பார்த்தது துக்கம் முதலியவைகளில்லாமைக்குக் காரணம் என்கிற ப்ரமமுண்டாகும் இவைகளை விலக்குவதற்காக வ்யாக்யானம் செய்கிறார்— 'இப்படிப்பட்ட' என்றாரம்பித்து. 'ததேவேதம் மேரூபம்புந: பஶ்ய' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் பயம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய இந்த ரூபத்தையே மறுபடியும் பார் என்று அர்த்தம், என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும், ஆகையினால் அந்தப்பதங்களுக்கு வேறுவிதமாக வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—'உன்னால் முன்பரிசயம் பண்ணப்பட்ட' என்றாரம்பித்து. 'ததேவேதம்' என்னும் பதத்தினால் நிகழ்காலமாகச் சொல்லி யிருப்பதினால் இரண்டு ரூபங்களும ஒரேகாலத்தில் இருக்கின்றன என்று ப்ரமமுண்டாகும், அதை விலக்குவதற்காக 'தத்' என்னும் பதம் ஸமீபத்தில் காண்பிக்கப் போகிறதைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—'காட்டுகிறேன்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் 'இதம்' என்னும் பதம் காட்டப்போகிறதைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். 49

பூய: — மறுபடியும், ஸ்வகம் - தன்னுடையதாகிய, ரூபம் - ரூபத்தை, தர்ஶயாமாஸ - காண்பிவித்தார், மஹாத்மா - ஸத்யஸங்கல்பனாகிய க்ருஷ்ணன், புன: — மறுபடியும், ஸௌம்யவபு: - ப்ரஸந்நமான ரூபத்தை யுடையவராக, பூத்வா - ஆகி, பீதம் - பயந்தவனாக இருக்கிற, ஏநம் - இந்த அர்ஜுநனை, ஆஶ்வாஸயாமாஸ - தேற்றினார். 50

பா] பகவானாகிய வஸுதேவர் பிள்ளையாகிய க்ருஷ்ணன் பாண்டுவின் பிள்ளையாகிய அர்ஜுநனைக் குறித்து இவ்விதமாகச் சொல்லி மறுபடியும் தன்னுடையதாகிய நான்கு கைகளையுடைய ரூபத்தைக் காண்பிவித்தார். பரிசயம் செய்யப்படாத ரூபத்தைப் பார்த்ததினால் பயந்தவனாகயிருக்கிற இந்த அர்ஜுநனை மறுபடியும் முன்பு பரிசயம் செய்யப்பட்ட ப்ரஸன்னமாகிய ரூபத்தை உடையவராகித் தேற்றினார். மஹாத்மா - ஸத்ய ஸங்கல்பன், எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகியும் பரமபுருஷனாகியும் பரப்ரும்ம

தா] ஸஹஜமான ப்ரீதியைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்,—'வஸுதேவர் பிள்ளையாகிய' என்றும்—'பாண்டுவின் பிள்ளையாகிய' என்றும்—'ஸ்வகம்' என்கிற இடத்தில் ஸ்வ (தான்) என்றது க்ருஷ்ணாவதாரத்தைச் சொல்லுகிறது என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு—'தன்னுடையதாகிய நான்கு கைகளை யுடைய ரூபத்தை' என்று சொல்லப்பட்டது—'பீதமேநம்' என்கிற இடத்தில் இப்பொழுது காட்டப்பட்டநான்கு கைகளை யுடையரூபத்தைப் பார்த்ததினால்பயந்து விட்டான் என்று ப்ரமமுண்டாகும், அதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— 'பரிசயம் செய்யப்படாத' என்றாரம்பித்து. தன்னுடைய இச்சையினால் மாத்திரம் இவர் அநேக விதங்களான ரூபங்களை அடைவது எப்படிப் பொருந்தும் என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதை நிரூபிப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்ட—'மஹாத்மா' என்னும் பதத்தை பாக்ருதத்தில் உபயோகமாகும்படி வ்யாக்யானம் செய்கிறார்— 'ஸத்ய ஸங்கல்பன்' என்று. ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸங்கல்பத்தை யுடையவனாகையினால் எல்லாம் பொருந்தும் என்று தாத்பர்யம். க்ருஷ்ணன் இரண்டு கைகளை யுடையவனாகவே நந்தகோ குலத்தி லிருந்த படியினால் இவருக்கு நான்கு கைகளையுடைய ரூபம் எப்படித்தன்னுடையதாகும்என்று ஆக்ஷேபம் வருகிறபடியினால் அதை ப்ரமாணத்துடன் நிரூபிக்கிறார்— 'எல்லா வற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகியும்' என்றாரம்பித்து. எல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தக்கவனாக இருப்பதற்கு உபயோகமான மேன்மை ஸௌலப்யம் இவைகளை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக—'எல்லா வற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகியும்' என்பது முதலிய விசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டன—'தன்

மாகியும் லோகங்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காக மனுஷ்யாவதாரம் செய்தவனும் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாயு மிருக்கிற இந்த க்ருஷ்ண னுக்கு நான்கு கைகளை உடைய ரூபமே தன்னுடைய ரூபம், கம்ஸனிட த்திலிருந்து பயந்த வஸுதேவர் ப்ரார்த்தித்ததினால் கம்ஸவதம் செய்யு மளவும் இரண்டு கைகள் மறைக்கப்பட்டன. பிறகு ப்ரகாசம் செய்யப் பட்டன—'ஜாதோ(அ)ஸி தே³வதே³வேஶ ஶங்க²சக்ரக³தா³த⁴ர। தி³வ்யம் ரூபமித³ம் தே³வ ப்ரஸாதே³நோபஸம்ஹர ॥ உபஸம்ஹர விஶ்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்பு⁴ஜம்' என்றல்லவோ ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது. த்வேஷியாகிய சிசுபாலனுக்கும் எப்பொழுதும் த்யானத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருந்த ரூபம் நான்கு கைகளையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய ரூபமே—'உதா³ரபீவரசதுர்பா³ஹும் ஶங்க²சக்ரக³தா³த⁴ரம்' என்று சொல்லி யிருக்கிறபடி யினால், ஆகையினால் அர்ஜுனனாலும் இவ்விடத்தில்—'தேநைவ ரூபேண சதுர்பு⁴ஜேந' என்று சொல்லப்படுகிறது. 50

அர்ஜுந உவாச—அர்ஜுனன் சொன்னான்.

த்³ருஷ்ட்வேத³ம் மாநுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்த³ந ।
இதா³நீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த꞉ ஸசேதா꞉ ப்ரக்ருதிம் க³த꞉ ॥ 51

ப - ரை] ஜநார்த³ந - க்ருஷ்ண, தவ - உம்முடைய, ஸௌம்யம் - ப்ர ஸந்நமாகிய, இத³ம் - இந்த, மாநுஷம் - மனுஷ்யர்களுடையதாயிருக்கிற, ரூபம் - ரூபத்தை, த்³ருஷ்ட்வா - பார்த்து, இதா³நீம் – இப்பொழுது, ஸசேதா꞉ – ப்ரஜ்ஞையுடன் கூடினவனாக, ஸம்வ்ருத்தோ(அ)ஸ்மி - ஆகி றேன், ப்ரக்ருதிம் - ஸ்வபாவத்தை, க³த꞉ - அடைந்தவனாக (ஆகி றேன்). 51

பா] எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய ஸௌந்தர்யம் ஸௌகுமார் யம் லாவண்யம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாயும் உமக்கே அஸாதார ணமாயும் மனுஷ்யனாக யிருக்கிற அமைப்பை யுடையதாயும் மிகவும் ப்ரஸந்நமாயும் இருக்கிற இந்த உம்முடைய ரூபத்தைப் பார்த்து இப்போ

னுடைய ரூபம்' என்பதற்கு க்ருஷ்ணாவதாரத்திற்கு ஸஹஜமான ரூபம் என்றர்த்தம். 50

மாநுஷம் ரூபம் என்பது கர்மங்களினு லுண்டாக்கப்பட்ட ப்ர க்ருதியின் ஸம்பந்தமுள்ள ரூபத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத் தை நீக்குவதற்காக—இத³ம் (இந்த) என்பதினால் அபிப்ராயத்தில் கொ ள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு வ்யாக்யானம்

முது ப்ரஜ்ஞையை யுடையவனுகிறேன் ஸ்வபாவத்தை யடைந்தவனு கவு மாகிறேன். 51

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚—ஶ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னுர்.

𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌮 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ 52

ப - ரை] 𑌮𑌮 - என்னுடைய, 𑌯𑌤𑍍 - எந்த ரூபத்தை, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 - பார்த்தவனுக, 𑌅𑌸𑌿 - ஆகிருயோ, 𑌇𑌦𑌂 - இந்த, 𑌰𑍂𑌪𑌂 - ரூபம், 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌂 - ஒருவராலும் பார்க்கமுடியாதது, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 - தேவதைகளும், 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 - தினந்தோறும், 𑌅𑌸𑍍𑌯 - இந்த, 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 - ரூபத்தினுடைய, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 - பார்ப்பதை ஆசைப்படுகிருர்கள். 52

பா] என்னுடைய இந்த, ஏல்லாவற்றையும் நியமிப்பதி லிருப்பதாயும் எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயும் இருக்கிற எந்த ரூபத்தைப் பார்த்தாயோ இது ஒருவராலும் பார்க்க முடியாதது. தேவதைகளும் தினந்தோறும் இந்த ரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்ருசைப்படுகிருர்களே அல்லாமல் பார்க்கவில்லை. 52

ப - ரை] 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 – சத்துருக்களைக் கொளுத்துகிற, 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 - அர்ஜுநா, 𑌮𑌾𑌂 - என்னை, 𑌯𑌥𑌾 - எப்படி, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 – பார்த்தவனுக,

𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂—ஏனெனில் சொல்லுகிருர்—

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌚𑍇𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 53
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥54

செய்கிருர்-'எல்லை யில்லாத மேன்மையையுடைய' என்ருரம்பித்து. 51

தா] 𑌯𑌤𑍍 (எந்த) என்பது ப்ரஸித்தமானதைச் சொல்லுகிறதாகையி ஞல் ப்ரஸித்தங்களான ஆகாரங்களைச் சொல்லுகிருர்—'எல்லாவற்றை யும்' என்ருரம்பித்து. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 என்பது பதார்த்தத்தின் ஒரு பாகமாகிய பார்ப்பதில் அன்வயிக்கிற தென்பது வேறு கதி யில்லாத இடத்தில் சொல்லவேண்டிய தாகையினுல் இவ்விடத்திலது உசிதமல்ல என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு நித்யமாக ஆசைப்படுதல், பார்க்க வில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகி ருர்—'பார்க்க வில்லை' என்று' 52

அவி - ஆசிருயோ, ஏவம் விதஃ — இப்படிப்பட்ட, அஹம் - நான், வேதைஃ - வேதங்களினாலும், த்ரஷ்டும் - பார்க்க, நஶக்யஃ - தகாதவன், தபஸா - தபஸ்ஸினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன், தானேந - தானம் செய்வதினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன், இஜ்யயா - யாகத்தினாலும், ந - பார்க்கத்தகாதவன், ஏவம் விதஃ - இப்படிப்பட்ட அஹம் - நான், அநந்யயா - வேறு ப்ரயோஜனத்தைவிரும்பாத, பக்த்யா-பக்தியினாலோ வெனில், தத்வேந - உள்ளபடியே, ஜ்ஞாதும் - அறிவதற்கும், த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கும், ப்ரவேஷ்டும்ச - அடைவதற்கும், ஶக்யஃ - தகுந்தவன். 53-54

பா] என்னிடத்தில் பக்தியில்லாத கேவலங்களா யிருக்கிற, பிறருக்கு அத்யயனம் செய்வித்தல். அர்த்தம் உபதேசித்தல், தான் அத்யயனம் செய்தல் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல், ஜபம், முதலியவைகள் செய்யப்பட்ட வேதங்களினாலும் யாகம் தானம் ஹோமம் தபஸ்ஸு இவைகளினாலும் உள்ளபடியே யிருக்கிற நான் அறியத்தக்கவனல்லன். வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் விரும்பாத பக்தியினாலோ வெனில் உள்ளபடியே ஶாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டே அறியவும் உள்ளபடியே நேராகப் பார்க்கவும்

தா] மேல் ஶ்லோகம் இதையே நிரூபிக்கிற தாகையினால் புனருக்தியில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அதற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— 'ஏனெனில் சொல்லுகிறார்' என்று.வேதங்கள் தானாகவே இவைகளுக்கு ஸாதனம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால் அதில்லை என்று மறுப்பது பொருந்தாதாகையினால் அதின் அபிப்ராயத்தி லேற்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்-'அத்யயனம் செய்வித்தல்' என்றாரம்பித்து.தானம் யாகம் இவைகளைச் சொன்னது ஹோமத்தையும் குறிப்பதற்காக,என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார் - 'யாகம் தானம்'என்றாரம்பித்து.பக்தியின் வழியாகஇவைகள்ஸாதனங்கள்என்பது'1 அந்தஇந்தப் பகவானை ப்ராம்மணர்கள் வேதத்தை ப்ரவசனம் செய்வதினால் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்' என்றர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளைக் கொண்டறியப் பட்டிருக்கிற படியினால்— 'என்னிடத்தில் பக்தியில்லாத' என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஏவம்விதஃ' என்னும் பதம் மனுஷ்யன் என்று ப்ரமிக்கத்தகாதவனாக இருக்கை ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த மில்லாதவனாக இருக்கை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்— 'உள்ளபடியே இருக்கிற நான்' என்று. நேராகப் பார்ப்பதற்கு மாத்திரம் ஸாதனமாக பக்தி அபேக்ஷிக்கப்படு

1 ப்ருஹதாரண்யகம் - 6 - 4 - 22.

உள்ளபடியே ப்ரவேசிக்கவும் தகுந்தவன், அப்படியே *'இந்த ஆத்மா ப்ரவசனம் செய்வதினால் அடையத்தக்கவனல்ல த்யானத்தினாலும் அடையத்தக்கவனல்ல அனேகவிதமாக கேட்பதினாலும் அடையத்தக்கவ

கிறதில்லை, பின்னை எப்படி எனில்— 'ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேஶம் புத்தேஶ்சலநகாரணம்' என்றதைப்போல ஶாஸ்த்ரங்களினால் வஸ்துவைத் தெரிந்து கொள்ளுவதிலும், நேராகப் பார்த்ததற்குப் பிறகு உண்டாகும் அடைவதிலும் அபேக்ஷிக்கப் படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முன் ஶ்லோகங்களில் ப்ரஸ்தாவிக்கப் படாத 'ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும்' என்பதும் இங்கே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டது. 'தத்த்வத:' என்பது பொதுவாகையினாலும் வேண்டியிருக்கிற படியினாலும் மூன்றிலு மன்வயிக்கிறது. உள்ளபடியே ப்ரவேஶித்தலாவது பரிபூர்ணமாக அடைகிறது, அதாவது உள்ளபடியே இருக்கிற எல்லா ஆகாரங்களோடனும் அனுபவித்தல் என்றர்த்தம். இத்தால் வ்யூஹம், விபவம் முதலியவைகளை மாத்திரம் அடைவது விலக்கப்பட்டது. நேரான மோக்ஷத்திற்குத் தாழ்ந்தவைகளான அடைவதின் வரிசைக்ரமங்கள் ஸ்ம்ருதியில் 'யோகே க்ஷீணே விஷ்ணுலோகவாஸம் ஸித்தே கிஞ்சித் தீவ்ரஸித்தே கிஞ்சித்ப்ருத்ய: ஸித்தே ந்யூநே த்வாரபஸ்ஸம்ப்ருஜ்ஞதே ஸாயுஜ்யம் ஸித்தே நந்யூநதாம் ஸோக்ஷ உக்த:' என்று சொல்லப்படுகின்றன—'ஶதஜிஹ்வோ யுதாம் ஸோகே ஜ்ஞாநதீக்ஷ்யம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் யாதவப்ரகாஶராலும் இது மிகவும் அல்பமான யோக ஸித்தியை யடைந்து மரண மடைந்தவனுக்கு வரும் பலம். முதலாவது யோகஸித்தியை யடைந்தவன் மரண மடைந்தாலும் யோகத்தை விட்டு விட்டாலும் ஶ்வேதத் வீபத்தில் பிறக்கிறான், பகவானுடைய ஸாலோக்யத்தையாவது அடைகிறான். அதைவிட அதிகமான யோகஸித்தியை யடைந்தவன் மரண மடைந்தால் விஷ்ணுவுக்கு பார்ஷதனாகிறான். அதைவிட அதிகமான ஸித்தியை யடைந்தவன் மரண மடைந்தால் பார்ஷதர்களுக்கு யஜமானனாகிறான். அதைவிட மேலான ஸித்தியை யடைந்தவன் மரண மடைந்தால் வாசல்காப்பவனாகிறான். அதைவிட மேலான ஸித்தியை யடைந்தவன் மரணமடைந்தால் பகவானுடைய திருமேனியைப் பிடிக்கிறவனாகிறான் அதைவிட மேலான ஸித்தியை யடைந்தவன் மரணமடைந்தால் பகவானுக்கு மந்திரி ஸ்தானத்தை யடைந்தவனாய் தனியான ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவனாகிறான் பரிபூர்ணமான யோகஸித்தியை யடைந்தவன் மரணமடைந்தால் பகவானுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்தவனாயும் முக்தியை யடைந்தவனாயும், பரிபூர்ணமான ஐஶ்வர்யதத்தையுடையவனாயும் ஆகிறான். என்று வைஷ்ணவயோக ஶாஸ்த்ரங்களில்சொல்லி

* கடோபநிஷத் - 1 - 2 - 23.

னல்ல, இவன் எவனை வரிக்கிருனோ அவனால் அடையத்தக்கவன் அவனுக்கு இந்த ஆத்மா தன்னுடைய ரூபத்தை விசதமாகக் காட்டுகிருன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்திலும் சொல்லப்பட்டது. 53-54

இருக்கும் ஏற்பாடு. இவை யெல்லாம் பகவனால் இவ்விடத்தில் குறிக்கப்பட்டது—'பவாயொமிநாஜெவ' என்றாரம்பித்து. என்று சொல்லப்பட்டது. பக்தி அறிவதற்கும் பார்ப்பதற்கும் அடைவதற்கும் காரணமாகும் பொழுது அதின் தசைகளுக்கு வ்யத்யாஸங்களை ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால் அந்யோந்யாஶ்ரயணமென்னும் தோஷமில்லை. அதாவது முன் ஜன்மங்களில் செய்த புண்யங்களாலுண்டான ஸாத்விக ஜனங்களுடைய பழக்கத்தினாலுண்டாக்கப்பட்டதாயும் உள்ளபடி ஶாஸ்த்ரங்களைக் கேழ்ப்பதற்குக் காரணமாயும் அல்பமான ப்ரீதியுமாகிய பக்தி மாத்திரம் ஶாஸ்த்ரங்களினால் ஞானமுண்டாவதற்கு ஒத்தாசைக் காரணமாகிறது, அதிகமான பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஆசையுடன் கூடிய பரபக்தி நேரில் பார்ப்பதற்குக் காரணம், பார்த்த பிறகு பரிபூர்ணமாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்கிற தீவ்ரமான ஆசையாகிய பரமபக்தி அடைவதற்குக் காரணம் என்பது. இவ்விடத்தில்— 'அநந்யயா' என்னும் பதம் வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் விரும்பாத என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தென்று எண்ண வேண்டியது. வேறு தேவதையைக் குறிக்காத என்று அர்த்தம் என்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள். ஜீவனும பரமாத்மாவும் ஒன்றென்று அனுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும் என்று அர்த்தம் சொல்லுவதோ வெனில் முன்பே நிராகரிக்கப்பட்டது, ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளுக்கும் விருத்தம் இவை யெல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'ஸாகாரஉபெஶ ஸமோஹா ஸாக்ஷாத்காராவபொகநம்|உத்தஉக்ஷமவிஷி ... கொவாயதாதயா । என்று ஸங்க்ரஹத்தில சொல்லப்பட்டது. பக்தியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறது. இது என்கிற ஸந்தேஹத்தை நீக்குகிருர்—' அப்படியே' என்றாரம்பித்து. இந்த ஶ்ருதி வாக்யத்தில் பூமியில் அக்னியைச் சயனம்செய்யக்கூடாது என்றர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிலே போலக் கேவலங்களான அத்யயனம் முதலியவைகளை மறுத்திருக்கிறது—'ய'என்பதினால் அனுவாதம் செய்யப்படுகிற பகவானால் வரிக்கத்தக்கவனாக இருப்பதற்குக் காரணமாகிய குணவிசேஷம் பக்தி தான் என்பது, வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் இந்த ஶ்ருதியின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிற மற்றக்ரந்தங்களாலும் ஸித்தமா யிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் ரூபம் என்னும் பதம் விக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறதானால் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளும் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதானால் விக்ரஹம் முதலியவைகளும் தானகவே ஏற்பட்டவைகள். 53—54

𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥　55

ஸ்ரீ கண்ணபிரானருளிச்செய்த ஸ்ரீ பகவத்கீதையில்

பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

ப—ரை] 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 – அர்ஜுந, 𑌯𑌃 - எவன், 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 – எனக்கு ஆராதநமாகிய கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 - என்னையே முக்ய மான ப்ரயோஜனமாக உடையவனோ, 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 - என்னிடத்தில் பக்தியை யுடையவனோ, 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 – பற்றுதலில்லாதவனோ, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 - எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும், 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌃 த்வேஷமில்லாதவனோ, 𑌸𑌃 - அவன், 𑌮𑌾𑌮𑍍 - என்னை, 𑌏𑌤𑌿 - அடைகிறான்.　55

பா] வேதத்தை அத்யயனம் செய்தல் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களையும் எனக்கு ஆராதனங்களாக எவன் செய்கிறானோ அவன்—'𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍' யவனுக்கு எல்லாக் கர்மங்களையும்ஆரம்பிப்பதற்கு நானே முக்யமான ப்ர

தா] '𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃' என்றாரம்பித்த ஶ்லோகங்களுக்கு 'வேதத்தை ப்ரவசனம் செய்வதாலும்' என்றர்த்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களுடன் விரோதத்தைப்பரிஹரிப்பதற்காக வேதத்தை ப்ரவசனம் செய்வதுமுதலியவை பக்திக்கு அங்கமாக இருந்து உபயோகப் படுகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு— '𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂'என்றுசொன்ன பகவானை அடைவதற்குக்காரணமாகிய பக்தியின்தசையை விவரிக்கிறார்—இந்தஶ்லோகத்தில்'𑌨𑌾𑌹𑌂𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃'என்று.கீழேசொல்லப்பட்டகர்மங்களேபகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டபடியினால் '𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. முன்பு சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களைச்சொல்லுதல் முதலியவைகளோவெனில்பக்திக்குள் ளடங்கினவைகளாகையினால் '𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃' என்னும் பதத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்கவைகள், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'வேதத்தை' என்றாரம்பித்து. கர்மங்களின் ப்ரஸ்தாவம் வந்தபடியினால் அவைகளா லுண்டாக்கப்படுகிறபடியினால் அப்பொழுது புத்தியில் தோன்றுகிற பலன்கள் இவ்விடத்தில் '𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றன, என்று சொல்லுகிறார்—'யவனுக்கு எல்லாக்கர்மங்களையும்' என்றாரம்பித்து.

யோஜனமோ அவன் 'மத்பரம:'. அதிகமாக என்னிடத்தில் ப்ரீதியுள்ளவனுகையினல் என்னுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லுவது என்னைஸ்தோத்திரம் செய்வது த்யானம் செய்வது ஆராதனம் செய்வது நமஸ்காரம் செய்வது இவைகளை விட்டால் ஆத்மாவைத் தரிப்பதையே அடையாதவனுய்க் கொண்டு என்னை ஒருவனையே ப்ரயோஜனமாக உடையவனுகையினல் அவைகளை எப்போழுதும் எவன் செய்கிறனே அவன் 'மத்பக்த:'. என்னெருவனிடத்திலேயே ப்ரீதியை யுடையவனுகையினல் மற்றவைகளிடத்தில் பற்றுதலைப் பொறுக்காதவன் 'ஸங்கவர்ஜித:'. என்னுடன் சேர்வதையும் பிரிவதையுமே ஸுகமாகவும் துக்கமாகவும்

இந்த லோகத்திலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு அன்னபானம் முதலியவைகளைப்போலவே இவனுக்குத் திருநாமங்களைச் சொல்லுவது முதலியவை என்கிற அபிப்ராயத்தினல் சொல்லுகிறர்—'ஆத்மாவைத்தரிப்பதையே அடையாதவனுய்க்கொண்டு' என்று. பக்தி முதிர்ந்ததசையில் எப்படிப்பட்ட பற்றுதலில்லாமை உண்டாகுமோ அதைக்காரணத்துடன் காட்டுகிறர்—'என்னெருவனிடத்திலேயே' என்றூரம்பித்து. தாகமுடையவன் அம்ருதத்தைப்பானம் செய்யும்பொழுது துரும்பு முதலியவைகள் தடுத்ததைப்போலப்பற்றுதலை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற இவனைபற்றுதல்தானேஎப்படி ஆசையில்லாமல்விட்டுவிடுமோ;அப்படிப் பற்றுதலில் பயந்தவன் என்கிற அபிப்ராயத்தினல் 'பற்றுதலைப் பொறுக்காதவன் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பக்தியின் முதிர்ந்ததசையில் கேவலம் ஶாஸ்த்ரத்திற்கு வஶப்பட்டிருக்கை மாத்திரத்தினல் த்வேஷமில்லாமை உண்டாகிறதில்லை, பின்னையெத்தாலே என்னில் காரணமில்லாமையினல் கார்யமுமில்லை என்று சொல்லுகிறர்—'என்னுடன் சேர்வதையும்' என்றூரம்பித்து. பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆசையை யுடையவனுகையினல் மற்றவைகளிடத்தில் வைராக்யத்தை யுடையவனுயிருக்கிறவன் ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகும் அல்பமான ஸுகதுக்கங்களை உபேக்ஷை செய்கிறனுகையினல் ஸுகத்தைத் தடுக்கிறவனிடத்திலும் துக்கத்தை உண்டாக்குகிறவனிடத்திலும் இவனுக்கு த்வேஷம் ஸம்பவிக்காது; தன்னுடைய அபராதத்தைத்தெரிந்துகொண்டவனுக்கு அயலானிடத்தில் த்வேஷம் செய்யவேண்டியதில்லை, ஜாட்டி முதலியவைகளைப்போலப் பராதீனம் என்று அறியப்பட்ட வஸ்துவினிடத்தில் பைத்தியம் பிடிக்காத ஒருவனும் த்வேஷம் செய்யமாட்டான், தன்னைப்போலவே மற்றவைகளும் விஶ்வரூபனுகிய பகவானுக்கு ரூபம் என்று தெரிந்துகொண்டால் எப்படி த்வேஷம் செய்ய இடமுண்டாகும், என்று தாத்பர்யம் 'ஸர்வபூதேஷு...நிர்வைரம்' என்று

உடையவனாக இருக்கையையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினா லும் துக்கம் தன்னுடைய அபராதத்தினாலுண்டாகிறது, என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பதினாலும் எல்லா ப்ராணிகளும் பரம புருஷனுக்கு வசப் பட்டவைகள், என்று நினைத்துக்கொண் டிருப்பதினாலும் எல்லா ப்ரா ணிகளிடத்திலும் த்வேஷம் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் அவைகளிடத்தில் த்வேஷமில்லாதவன் 'நிர்வைர:'. யவன் இப்படிப் பட்டவனோ. அவன் உள்ளபடியே இருக்கிற என்னை அடைகிறான். நீக் கப்பட்ட அவித்யை முதலிய எல்லாத் தோஷங்களின் ஸம்பந்தத்தை யுடையவனாயும் என்னை ஒருவனையே அனுபவித்துக்கொண் டிருப்பவ னாயும் ஆகிறான் என்றர்த்தம். 55

ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜன் என்னும்
உடையவர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்தில்
பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று.
ஸ்ரீ ஜகதேஹ ஶீவதேஹாஷ்காராய நம:.

முன்பு சொல்லியிருப்பதை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'உள் ளபடியே இருக்கிற' என்றாரம்பித்து. ப்ரவேசிக்கிறது அடைகிறது முத லிய பதங்கள் வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன, என்று மற்றவர்கள் சொல்லுவதை நிராகரிப்பதற்காக மேலான க்ஷேமமாகிய அடைவதின் ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறார்—'நீக்கப்பட்ட' என்றாரம்பித்து. நீக்கப்பட்டி ருக்கையாவது திரும்பவும உண்டாகாமலிருக்கும்படி நாசம் செய்யப் பட்டிருக்கை. அவித்யையாவது— அறியாமை, விபரீதமாக அறிகை, இவைகளுக்குக்காரணமாகிய கர்மம்முதலியவைகள். இதற்குமுன்தசை யிலும் சில அவித்யை முதலியது நீங்கியிருக்கிறதாகையினால்அதை வில க்குவதற்காக 'எல்லா' என்னும் பதம். வாஸனையுடன் நீக்கப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸம்பந்தத்தை' என்னும் பதம். 'என்னை ஒருவனையே' என்பதற்கு 'அறியும் தன்மையுள்ள இவன் எல்லாவற் றையும் பார்க்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் எல்லா வற்றையும் என்று சொல்லியிருப்பது எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடைய நானே என்று தாத்பர்யம். இப்படியே'எல்லாவற்றிலுமுடைய இருக் கிற அந்தப் பகவானை எல்லாவிடத்திலும் அடைந்து தீரர்களாய் யோ கம் செய்து கொண்டிருக்கிற மனதையுடையவர்கள் எல்லாவற்றையு மே அடைகிறார்கள்' என்றர்த்தமுள்ள மற்றொரு ஶ்ருதிவாக்யத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, என்று தாத்பர்யம். 55

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த தாத்பர்ய
சந்திரிகையில் பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்

ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏகாதஶே ஸ்வயாதாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காராவலோகநம் |
தத்தமுக்தம் விதிப்ராப்த்யோர் பக்த்யேகோபாயதா ததா || 15

ப - ரை] ஏகாதஶே - பதினோராவது அத்யாயத்தில், ஸ்வயாதாத்ம்யஸாக்ஷாத்காராவலோகநம் ஸ்வ - தன்னுடைய, யாதாத்ம்ய - உண்மையான ஸ்வபாவங்களை, ஸாக்ஷாத்கார - நேராகப் பார்ப்பதற்குக் (காரணமாகிய, அவலோகநம் – திவ்யமானகண், தத்தம் – கொடுக்கப்பட்டது, ததா - அப்படியே, விதிப்ராப்த்யோ: - அறிவதற்கும் அடைவதற்கும், பக்த்யேகோபாயதா – பக்தி ஒன்றே உபாயம் என்பதும், உக்தம் - சொல்லப்பட்டது. 15

நிகமாந்த மஹாதேசிக னருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை.

நேராகப் பார்ப்பதற்குக் காரணமாகியகண் 'ஸாக்ஷாத்காராவலோகநம்' என்னப்படுகிறது. 'அவலோக்யதே அநேந' (இத்தால் பார்க்கப் படுகிறது) என்று திவ்யமானகண் 'அவலோகநம்' என்னப்படுகிறது. 'விதிப்ராப்த்யோ:'(அறிவதற்கும் அடைவதற்கும்) என்றது பார்ப்பதையும் குறிக்கிறது. 'அப்படியே' 'பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோऽர்ஜுந | ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப' என்று கீதையில் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்லோகம் பன்னிரண்டாவது அத்யாயத்தி னாரம்பத்தில் ஸங்கதியைச் சொல்லும் பொழுது வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. பக்தியோக நிஷ்டர்களுக்கு அடையத்தக்கவராகிய ப்ரப்ருஹ்மமாகியும் பகவானுகியுமிருக்கிற நாராயணனுடைய தடங்கலில்லாத ஐஸ்வர்யத்தை நேராகப்பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையையுடைய அர்ஜுனனுக்கு எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய காருண்யம் ஔதார்யம் ஸௌசீல்யம்முதலிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் ஸத்யஸங்கல்பனுயுமிருக்கிறபகவானுல் தன்னுடைய ஐஸ்வர்யம் உள்ளபடியே காண்பிக்கப்பட்டது. உண்மையாகப் பகவானை அறிவதும் நேராகப்பார்ப்பதும் அடைவதும், ஒரே நிஸ்சயத்தையுடையதாயும் இடைவிடாமலிருப்பதாயுமிருக்கிற பகவானிடத்தில் பக்தி ஒற்றினுலேயே அடையத்தக்கது என்பதும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிக னருளிச் செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷையில்

பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிக னருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

எல்லாந்தனக் குருவாயிலங்கும் வகைதா னுரைத்துச்
சொல்லாலறிந்தது சோராமற் கண்டிட வேண்டுமென்
வில்லாளனுக்கன்று மெய்க்கண் கொடுத்தது வேறுமுள
நல்லார்கள் காண்பரென்று நவின்றனங் கண்ணயகனே. 12

ப - ரை] எல்லாம் சேதநாசேதன வஸ்துக்களெல்லாம் தனக்கு உருவாய் சரீரமாகஇலங்கும்வகைப்ரகாசிக்கும் ப்ரகாரத்தை தான்ஸர்வஜ்ஞனாகிய தான் உரைத்து உபதேசித்து சொல்லால் உபதேசத்தினால் அறிந்தது தெரிந்துகொண்டதை சோராமல் விடாமல் கண்டிடவேண்டும் பார்க்கவேண்டும் என்ற என்று ப்ரார்த்தித்தவனாகிய வில்லாளனுக்கு வில்லினால் யுத்தம் செய்வதில் ஸமர்த்தனாகிய அர்ஜுநனுக்கு அன்று அவன் ப்ரார்த்தித்தபொழுதே மெய்க்கண் கொடுத்து மெய்யான ரூபத்தைப் பார்க்கக் கூடிய திவ்யமான கண்ணைக்கொடுத்து இது இந்த ரூபத்தைப் பார்த்தது

தானுரைத்து என்பதினால் எல்லாம் தெரிந்தவனாயும் எல்லாரிடத்திலும் கருணையுடையவராயுமிருக்கிற பகவான்தானே உபதேசித்தபடியினால் அதில் அவநம்பிக்கையினால் அர்ஜுநன் கேழ்க்கவில்லை, அதிகமான பக்தியினால் இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தான்என்று கருத்து. மேலும் தானுரைத்தபடியினால் அர்ஜுநன் யோகேஶ்வர ததோ மே த்வம் தர்ஶயாத்மாநம் என்று கேட்டதும் பஶ்ய மே பார்த்த ரூபாணி என்று அவன் காட்டியதும் நேரிட்டது அன்றிக்கே வேறு ஆசார்யன் முதலியவர்கள் உபதேசித்திருந்தால் இவை இரண்டும் ஸம்பவிக்காதென்றும் தாத்பர்யம். சொல்லாலறிந்தது என்பதினால் ஸர்வமேதத்ருதம் மந்யே யந்மாம் வதஸி கேஶவ என்கிறபடியே அர்ஜுநனுக்கு உபதேசித்தவற்றில் நம்பிக்கையுண்டென்பதேற்பட்டது. சோராமல் என்பதினால் தர்ஶயாத்மாநமவ்யயம் என்கிறபடியே உபதேசித்த அர்த்தத்தில் ஒன்றும் விடாமல் பார்க்கவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். மெய்க்கண் என்பதினால் 'ந து மாம் ஶக்யஸே த்ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா। திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:' என்றும் 'என்றேனும் கட்கண்ணால் காணாத வவ்வுருவை நெஞ்சென்னுமுட் கண்ணேற்கானு முணர்ந்து' என்றும்பகவானுடைய உண்மையைமாம்ஸமயமான இந்தக் கண்ணால் பார்க்கமுடியாதாகையினால் திவ்யமான கண்ணைக்கொடுத்தான். இத்தால் ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகத்தில் ஸகாதிஶப்தயாத்ருஶ

வேறும் உண்டோ வேறொருவருக்கு உண்டோ நல்லார்கள் பக்தியை யுடையவர்கள் காண்பர் பார்ப்பார்கள் என்று நங்கள் நாயகன் நமக்கு ஸ் [illegible] கிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நவின்றான் சொன்னான். 12

[illegible] ——————————

[illegible] என்னுமளவாக அர்த்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டது அன்று அப்பொழுதே அவன் ப்ரார்த்தித்தபடி காட்டினான் முக்தி தசையில் ஆஸ்ரிதர்கள் எல்லாருக்கும் காட்டுவதைப்போலல்ல என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் பகவானுக்குண் டான ப்ரீதியும் பகவான் ஸத்யஸங்கல்பன் என்பதும் காட்டப்பட்டது இது வேறுமுண்டோ என்பதினால் [illegible] என்கிற ஸ்லோகங்களின் அர்த்தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அந்த யோஜனையில் நல்லார்கள் காண்பர் என்பதினால் பக்தியில்லாதவர்கள் காணமாட்டார்கள் என்பது ஏற்பட் டது. இதுவேறுமுண்டோ என்பதற்கு இது வேறு உபாயங்களாலுண் டாகுமோ என்றர்த்தம் இத்தால் '[illegible]' இத் யாதியின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது என்றும் யோஜிப்பார்கள் இத்தால் [illegible] என்பதின் அர்த் தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

பதினோராவது அத்யாயத்தின் ஸங்க்ரஹம்

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

13915